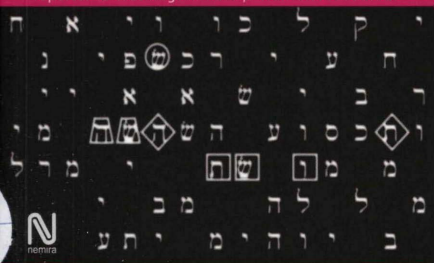

Numărătoarea inversă a început...

CODUL II BIBLIEI

MICHAEL DROSNIN

reporter la Washington Post și Wall Street Journal

N
nemira

AM PUTEA MURI CU TOȚII ACUM
DACĂ NU SCHIMBĂM VIITORUL!

MICHAEL DROSNIN

**CODUL
II
BIBLIEI**

Numărătoarea inversă a început...

Traducere din limba engleză
GABRIEL STOIAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DROSNIN, MICHAEL

Codul Bibliei II / Michael Drosnin; trad.: Gabriel Stoian
București, Nemira & Co, 2006

ISBN 973-569-793-9

I. Stoian, Gabriel (trad.)

821.135.1-312.4

Michael Drosnin

THE BIBLE CODE II

© Worldmedia, Inc., 2002. All rights reserved.

© Editura Nemira & Co, 2006

Tiparul executat de Alföldi Nyomda Rt.

ISBN 973-569-793-9

*...și va fi vreme de strâmtoare
cum n-a mai fost de când sunt po-
poarele și până în vremea de acum.*

CARTEA LUI DANIEL 12:1

**„Pentru a rezolva orice problemă
rămasă nedeslușită trebuie să lași
întredeschisă ușa către necunoscut.“**

**RICHARD FEYNMAN,
laureat al Premiului Nobel pentru fizică**

*Pentru familia mea,
pentru prietenii mei,
pentru toți cei care au păstrat credința.
Din nou.*

INTRODUCERE

TIMP DE TREI MII DE ANI, codul Bibliei a rămas ascuns. Acum a fost descifrat și ne poate dezvălui viitorul.

În urmă cu cinci ani, am publicat o carte despre descoperirea codului Bibliei de către un renumit matematician israelian.

Acea carte a făcut codul cunoscut în întreaga lume, iar eu am sperat că neînsemnatul meu rol în această aventură s-a încheiat. Sunt reporter, și nu profet, om de știință ori cunoscător al Bibliei.

Codul Bibliei a rămas o enigmă pentru mine. Nu sunt religios și nu cred în Dumnezeu, și din aceastăcauză nu-mi pot imagina cum ar putea exista un cod în Biblie care dezvăluie evenimente petrecute după scrierea mării cărți.

Sunt însă convins că acest cod al Bibliei este real.

Am văzut cum predicțiile descoperite cu ajutorul codului s-au adevărit mereu. Chiar l-am prevenit pe un prim-ministru că acest cod anunța asasinarea sa. Iar atunci când el a fost ucis, conform predicției, exact în anul specificat, m-am îngrozit.

Evenimentele de la 11 septembrie 2001 au fost anticipate într-un text vechi de trei mii de ani.

M-am întâlnit cu savanți din Statele Unite și Israel și, împreună cu un specialist în decodificări de la Agenția

Națională de Securitate a SUA, instituția care creează coduri și decodifică mesaje pentru serviciile de informații militare americane, am confirmat existența codului Bibliei.

Am învățat singur limba ebraică și am colaborat cu un traducător israelian pentru a confirma fiecare descoperire făcută cu ajutorul codului.

M-am întâlnit frecvent și am discutat săptămânal cu dr. Eliyahu Rips, matematicianul care a descoperit codul, unul din cei mai mari experți contemporani în teoria grupurilor, domeniu al matematicii care stă la baza fizicii cuantice.

Am confirmat împreună cu dr. Rips semnificația matematică a fiecărei decodificări importante și, pe de altă parte, am verificat probabilitatea calculată cu ajutorul programului de calculator pe care acesta l-a elaborat în colaborare cu dr. Alexander Rotenberg.

Am luat notă și de părerile celor care au pus la îndoială afirmațiile dr. Rips. Chiar am sperat ca vreunul din ei să demonstreze că acest cod nu există, eliberându-mă în acest fel de o răspundere cumplită, pe care nu mi-am dorit-o și la înălțimea căreia cred că nu mă pot ridica.

Cu toate acestea, nimeni nu a venit cu dovezi care să demonstreze că acest cod al Bibliei nu ar fi real; dimpotrivă, probele în favoarea codului care revelează viitorul devin tot mai concludente (vezi Anexe).

În concluzie, trei lucruri m-au îndemnat să-mi continui căutările: atacul de la 11 septembrie, o dovadă brutală că avertismentele codificate în Biblie sunt, din păcate, reale; escaladarea violențelor în Orientul Mijlociu care ar fi putut provoca declanșarea unui nou război mondial și o descoperire uimitoare care ar putea conduce la aflarea adevărului suprem ce stă la baza codului Bibliei.

Această carte reprezintă un pas înainte pe calea căutării cheii care poate dezlega pe deplin codul și poate dezvălui trecutul și viitorul nostru.

În prezent, această căutare a devenit imperioasă, deoarece codul Bibliei ne avertizează că s-ar putea să mai supraviețuim ca umanitate doar trei ani.

CAPITOLUL UNU

ZILELE CELE DE APOI

PE DATA DE 11 septembrie 2001, la ora 8.48, m-a trezit zgomotul unei explozii care a schimbat lumea pentru totdeauna.

Am deschis radioul de pe noptieră și am ascultat un buletin de știri – un avion de pasageri intrase într-unul din turnurile gemene ale World Trade Center.

Am urcat în fugă pe acoperiș, exact la timp ca să văd cel de-al doilea aparat Boeing 767 zburând direct către cel de-al doilea dintre Turnurile Gemene, declanșând un puternic incendiu. Evident, nu era vorba de un accident. Cele două avioane fuseseră deturnate de teroriști. New Yorkul era atacat.

Am rămas pe acoperiș mai bine de o oră și am privit îngrozit, nevenindu-mi să cred, cum cele două clădiri de o sută zece etaje, monoliții argintii care străjuiau zona Lower Manhattan, în care locuiesc, au continuat să ardă, azvârlind flăcări gigantice prin găurile căscate în structurile lor, scuișând valuri de fum către cer.

Brusc, unul dintre turnuri s-a prăbușit. Pur și simplu s-a năruit. Apoi, cel de-al doilea a făcut implozie. Turnurile au dispărut într-o clipă, transformându-se

într-un nor de praf care s-a năpustit pe stradă către clădirea în care locuiesc.

N-am conștientizat imediat dimensiunea distrugerii la care asistasem și care avusese amploarea descrisă doar în profețiile biblice.

Am coborât în grabă de pe acoperiș și, ajuns în apartamentul meu, am căutat codul antic pe computer, codul Bibliei. Era singurul loc în care puteam găsi confirmarea cumplitelui pericol și o revelație a ceea ce avea să urmeze.

Codul ascuns, descoperit în Biblie de un cunoscut matematician israelian, revelase deja și alte evenimente cutremurătoare care se petrecuseră în lume la trei mii de ani după ce fusese scrisă cartea sfântă.

Acum îmi dezvăluia pe deplin evenimentul la care asistasem. Ceea ce văzusem de pe acoperiș în urmă cu

וּבְעֵינַי נֹכַח עַמִּי הָיוּ לִפְנֵי הוֹיָו לִמְחַבֵּא
 לִי הוֹיָו אֶלְחָמָד בְּרַחֲזֵה לִי (ב) וְתִשָּׁמַח נֹכַח וּבְעֵי
 הָעֵלִיתִי נֹכַח מִצְרַיִם לַחֲבִיבֵי אֶתְנֹו אֶלְהִמְקֹוֹסָה
 לֹא מְקֹוֹסָה רַע וְתִאֲנֵהוּ (ג) וְרַמּוֹן וּמִיִּסְמֵיִן
 יִבְאֲמִשְׁהוּ אַחֵר וְנִמְסָנִי הִקָּה לֹא לִפְתַּח אֶלְחָמָד
 עַל־פְּנֵי הַסּוֹיִר אֶכְבֹּד (ד) הוֹיָו אֶלִי הַסּוֹיִד בְּרִיָּה
 שֶׁלֹא מְרַקֵּחַ אֶתְהַסְטָהוּ הִקָּה לֹא לִפְתַּח אֶתְהַסְטָהוּ
 וְדִבְרַתְּ אֶלְהִיִּי (ה) עֵיִנִי (ו) וְנִתְּנִי מִיִּוֹה
 חֲסִמִּיִּם מִן־חֶסֶל עֹהֶשְׁקִי תִאֲתִי (ז) הַעֲדָהוּ אֶתְבְּעִירִם
 שֶׁאֶתְהַמְטָה מִלִּפְנֵי הוֹיָו (ח) כִּי־שָׂרָצוּ חוֹוִיִּקָּה לֹו
 חֵרֶן אֶתְהַקֵּה לֹא לִפְנֵי הַסּוֹיִר (ט) לֵעֹוִי אֶמַר לִהֲשִׁמְעוֹן
 סֶהֱמִן־חֶסֶל עֲזָה־נִּי (י) צִי־אֶלְכֶם (יא) מִיִּסְוִיִּר מִשְׁהַאֲתִי
 דֹּאֲתִי־חֶסֶל עַבְסִי (יב) הַוּכְעִסִי־וִי־עֲמוּמִי־בִי־סוֹת
 הוֹבְעִירִי (יג) וִי־אֶמַר־הוֹי־אֶלְשֶׁהוּ אֶלְהֵרֶן יַעֲן
 נִתְּסָבִי לְהַקְדִּישְׁנִי לְעֵיִנִי בְּנִי־יִשְׂרָאֵל לְכֹוֹלֵלֵי

doar câteva minute se găsea în detaliu pe ecranul computerului meu, scris cu caractere ebraice.

„Turnuri Gemene“, era codificat în textul vechi de trei mii de ani. „Avion“ apărea exact în același loc. Expresimarea „A făcut să cadă, dărâmat“ se intersecta cu „avion“ și „turnuri“.

Ceea ce văzusem cu propriii mei ochi la 11 septembrie 2001 fusese codificat în Biblie acum trei mii de ani.

În timp ce urmăream producerea catastrofei, mă gândeam la un singur lucru, iar când a căzut primul turn, am spus cu voce tare: „Vai, Doamne, e adevărat.“

Nu atacul terorist m-a șocat cu adevărat. Ceea ce prezicea codul Bibliei abia urma să se întâmple.

Codul anticipase asasinarea lui John F. Kennedy și a lui Yitzhak Rabin. Totul, de la cel de-al doilea război mondial la Afacerea Watergate, de la Holocaust la

וְגִּוּעַ נֹבְנוּ עֲמָהּ יִנּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלִמְהֵרָתָא
 לִי הוּא אֱלֹהֵי מִדְּבָרָהּ הֵלֵךְ וְתִשְׁמַח אֲנִי וְנֹבְעִיר
 הֵחַע לִי תִנּוּ מִמְּצָרֵי סֶלֶה בִּי אֲתָנִי וְאֵלֵה מִקּוֹסָה
 לֹא מִקּוֹסֵי זִרְעוֹתָא הֵן כִּי פִּן וְרִמּוֹן וּמִיִּסְמִין לֵל
 יִבְאֵם שֶׁהוּא הָרִן מִפְּנֵי הַקָּה לֹא לִפְתָּחָהּ לְמוֹעֵד
 עֲלֵמִי הִסּוּיִר אֲכַבּוּ דִּי חוּי אֱלֵי הִסּוּיִדְבָּרִיָּה
 שֶׁהִלְאֵם רִקְחָהּ אֲתָהּ מִטָּה וְהַקָּה לֹא אֲתָהּ עֲדָהּ אֲתָהּ וְאֵה
 דְּוִדְבָּרֵי תִסְמָלֵהּ סֶלֶעֱלֵי עֵי נִיִּתִי סִוֵּנִתִּי מִיִּמִּי וְוֵה
 חֲסִמִּיִּסְמִין הִסְלַעְוֵה שֶׁקִּי תִאֲתָהּ עֲדָהּ וְאֵתְבַעֵירִם
 שֶׁהִלְאֵם מִטָּה לִּסְמָלֵהּ נִיִּתִי הוּא כִּי אֲשַׁרְצֶוּהוּ וְיִקְהֵלוּ
 הָרִן אֲתָהּ קָה לֹא לִפְנֵי הִסְלַעְוֵה עֵי אֲמִירֵהּ שֶׁסִּמְעוֹן
 סִמְעוֹן הִסְלַעְוֵה הֵן אֲצִי אֲלֵכֶם מִיִּסְוִיִּרֵם שֶׁהִלְאֵם
 דְּאֲתָהּ סֶלֶעֱבִי מִסְמָלֵהּ וְעֵיִם מִיִּסְמִין וְעֵיִם אֲוִיִּרֵם בִּיִּסְוִיִּרֵם
 הוּבַעֵירִיִּסְוִיִּרֵם אֲמִירֵהּ וְיִמְלֵךְ שֶׁהוּא לֹא הָרִן עֵין
 נִתְסַבֵּי לֵהקְדִישׁוֹ לֵעֵיִן בִּיִּרֵם יִשְׂרָאֵל לִכְנֵלֵה

Hiroshima, de la primii pași pe Lună la războiul din Golf, fusese prezis. Uneori, predicțiile puteau fi descoperite dinainte, iar evenimentele se petreceau întocmai cum fuseseră prezise.

În acele momente, am găsit acolo detaliile atentatului de la 11 septembrie. Dintr-o dată, cu brutalitate, aveam dovada absolută: codul Bibliei era real.

Privind cum avioanele se izbesc de turnuri, am avut viziunea unui viitor prea cumplit ca să mi-l pot imagina, dar clar prezis în cod. Brusc, totul părea perfect plauzibil.

Timp de cinci ani i-am avertizat pe liderii lumii că o profeție antică avea să se îndeplinească, că Apocalipsa prezisă de toate cele trei religii importante ale omenirii era codificată în Biblie, că s-ar putea să ne confruntăm cu adevăratul Armagedon – un război mondial, de această dată nuclear, declanșat de un act terorist comis în Orientul Mijlociu – în mai puțin de zece ani. Dar cu toate acestea, nici eu nu credeam pe deplin acest lucru.

La Camp David, președintele Clinton avea cartea și scrisoarea prin care-l avertizam că în Țara Sfântă ar putea izbucni un război care s-ar putea extinde în întreaga lume.

„Am ezitat să vă prezint toate amănuntele, pentru că totul pare apocaliptic“, i-am scris președintelui Clinton și, în ciuda faptului că nu i-am făcut cunoscute toate detaliile, l-am prevenit. N-am avut curajul să-i spun președintelui că lumea ar putea dispărea.

Cu toate acestea, anul trecut am reușit să-i comunic președintelui Statelor Unite, primului ministru al Israelului și liderului palestinian Arafat că, potrivit codului Bibliei, ne aflăm deja în preajma pericolului: Zilele cele de apoi.

Am stat de vorbă cu Yasser Arafat la Cartierul său General din Ramallah, cu Shimon Peres la Tel Aviv, cu fiul lui Ariel Sharon la Ierusalim, cu șeful de personal

al președintelui Bill Clinton de la Casa Albă, spunându-le tuturor că s-ar putea să mai avem la dispoziție cinci ani pentru a salva lumea.

Dar niciunul nu a luat avertismentele mele în serios.

Cu o zi înainte de atacul din 11 septembrie, luasem din nou legătura cu Casa Albă, încercând să aflui dacă noul președinte George W. Bush primise scrisoarea prin care-l prevenisem că pe durata mandatului său ne-am putea confrunta cu cel de-al treilea război mondial.

În scrisoarea mea către Bush, trimisă cu o lună înainte ca atacurile teroriste să lovească New Yorkul și Washingtonul, afirmam:

„Codul Bibliei anunță că lumea s-ar putea confrunta cu un pericol enorm – un război nuclear declanșat în Orientul Mijlociu – în perioada în care sunteți în funcție. Acest moment critic a fost prevăzut cu claritate. Numele « Bush », « Arafat » și « Sharon » sunt codificate în Biblie, împreună cu vremea de primejdie anunțată de multă vreme de cele trei religii importante ale lumii – « Zilele cele de apoi ».

Iar codul Bibliei anunță clar pericolul în termeni moderni: « holocaust atomic » și « război mondial » sunt codificate în Biblie pentru același an – 2006.“

Pe 11 septembrie, președintele a recunoscut că eram în război, că „primul război al secolului XXI a început“. Iar un articol din *New York Times* avea titlul AL TREILEA RĂZBOI MONDIAL.

Până la 11 septembrie nici eu n-am crezut. Nu sunt religios. Nu cred în Dumnezeu. Sunt un reporter de investigații sceptic și laic. Mi-am început cariera la *Washington Post*, scriind despre activitatea de noapte a poliției, la *Wall Street Journal* m-am ocupat de corporații și sunt convins, și acum, că realitatea trebuie cunoscută în mod nemijlocit. Așa se face că, deși am scris o

carte prin care am făcut cunoscut lumii codul Bibliei, m-am trezit mereu dimineața îndoindu-mă că primejdia ar putea fi reală.

În dimineața de 11 septembrie am fost trezit de evenimentul care dovedea că totul era adevărat.

Dintr-o dată, nu mai era loc de îndoieli. Acum nu mai era vorba de Israel, ci de Statele Unite, de New York. Era orașul în care locuiam. La câteva intersecții de locuința mea. Și văzusem totul petrecându-se sub ochii mei.

Atacul asupra New Yorkului, asupra World Trade Center, acea oroare nu numai că era codificată în Biblie, ci o văzusem anunțată dinainte.

O găsisem în 1993, imediat după atacul terorist eşuat asupra acelorași două turnuri. „Turnuri Gemene” era codificat în Biblie alături de „avertisment, măcel” și se intersecta cu cuvântul „teroare”. „Teroare” apărea a doua oară, iar „va cădea, prăbușit” era de asemenea codificat de două ori.

Dar eu am presupus că se referea la trecut, nu la viitor. Nu m-am gândit nici o clipă că trăsnetul va lovi de două ori în același loc – că se va organiza un al doilea atac terorist asupra acelorași monoliți, la distanță de opt ani, care va reuși și va doborî turnurile.

Pe de altă parte, nu mă gândisem să caut cuvântul „avion”. Așa cum i-am explicat ceva mai târziu, în cursul aceleiași zile, unui prieten care lucra la CIA: „Nimeni nu și-ar fi imaginat că așa se va proceda.” „Iată că cineva și-a imaginat”, mi-a răspuns el.

După atac, avertismentul era clar. Fusesse ascuns în Biblie timp de trei mii de ani. Acum era evident. În Biblie existau toate amănuntele.

Eliyahu Rips, savantul care a descoperit codul Bibliei, a găsit aceeași matrice extraordinară, codificată, pe 11 septembrie, la domiciliul său din Ierusalim și mi-a trimis un e-mail din Israel.

Când am vorbit cu dr. Rips, unul dintre specialiștii de notorietate mondială în domeniul teoriei grupurilor, o ramură a matematicii care stă la baza fizicii cuantice, acesta mi-a spus că făcuse calculul probabilităților.

Probabilitatea ca acele trei cuvinte-cheie – „geamăn“, „turnuri“ și „avion“ – să apară împreună în același pasaj din Biblie, față de probabilitatea ca ele să apară din pură întâmplare era de 1 la 10 000.

Mai era ceva. Și Osama bin Laden apărea în codul Bibliei. Rips găsisese o secvență unică în care acesta era declarat vinovat – „păcatul, crima lui bin Laden“ – și el apărea în Facerea, unde textul curent se referea la „orașul și turnul“.

De asemenea, în același loc, cuvintele originare ale Bibliei spuneau: „Și atunci au văzut fumul înălțându-se deasupra pământului ca fumul dintr-un cuptor.“

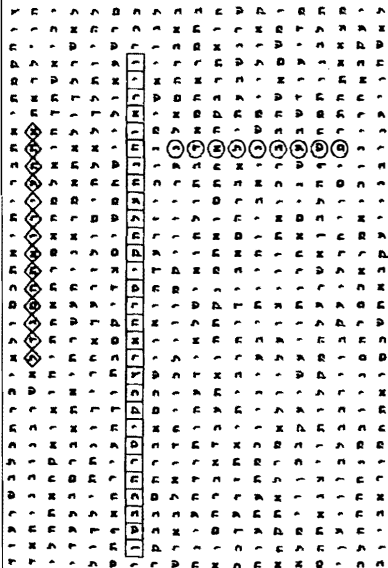
Liderul teroriștilor, pilotul primului avion care a lovit turnurile, Mohammed Atta, a fost de asemenea identificat.

Așadar, „teroristul Atta“ era codificat în Biblie, iar cuvântul „egiptean“ apărea în același loc.

A mai existat o țintă, Cartierul General al armatei americane din Washington, Pentagonul. Acesta a fost lovit de un al treilea avion deturnat, la o oră după primul atac întreprins la New York. Și acesta apărea codificat.

„Pentagonul“ a apărut o dată în Biblie, intersectat de cuvântul „avariat“. Din nou, predicția făcută în textul vechi de trei mii de ani era exactă. Una dintre cele cinci laturi ale Pentagonului fusese avariata, dar clădirea a rămas în picioare.

„Primejdie“ apărea împreună cu „Pentagon“, acestea fiind urmate imediat de cuvintele „din Arabia“. De fapt, peste câteva zile, s-a descoperit în text că majoritatea teroriștilor proveneau din Arabia Saudită.

- PĂCATUL, CRIMA LUI BIN LADEN ◇ ORAȘUL ȘI TURNUL
 □ ȘI ATUNCI AU VĂZUT FUMUL ÎNALȚÂNDU-SE DEASUPRA
 PĂMÂNTULUI CA FUMUL DINTR-UN CUPTOR

כ ל כ ל י ה מ ז ב ח א ת ה ס י ר ת ו א ת ה י ע י ס ו א ת ה ס ו
ו ל י ו ה י ת ה ל ה י ת ל ה ס מ ש ח ת ס ל כ ה נ ת ע ו ל ס ל ד
מ י ס ו ה ק ס י ר ס ה כ ה נ ע ל מ ז ב ח ה ע ל ה ו א ת ע ו ר ה
ו א ת ש ת י ה כ ל י ת ו א ת ה ח ל ב א ש ר ע ל י ה נ א ש ר ע ל
ב נ י א ה ר נ א ת ה ד ס א ל י ו ו י ט ב ל א צ ע ו ב ד ס ו י
ר י ע ו י ל ד ה ז כ ר ו ס ס א ה ש ב ע ת י מ י ס כ י מ י נ ד ת
ת ה כ ב ש ה א ח ד ו ה ק ר י ב א ת ו ל א ש ס ו א ת ל נ ה ש מ נ
ב א ב נ ס ב ד י ח ג ר ו ב מ צ נ פ ת ב ד י צ נ ו ב ג ד י ק ד ש
ה ו ב י ו ס ז ב ח כ ס י א כ ל ו מ מ ח ר ת ו ה נ ו ת ר ע ד י ו
ע ל י ו ו נ כ ר ת ה ה נ פ ש ה ה ו א מ ל פ נ י א נ י ה ו י א
י ת ו ה ו א ב א י ש ש מ צ ר י ב ת ו ד ב נ י י ש ר א ל ו י נ צ
ל ר י ק כ ח כ ס ו ל א ת ת נ א ר צ כ ס א ת י ב ו ל ה ו ע ץ ה א
ס פ ר ש מ ת ס ב נ ע ש ר י ס ש נ ה ו מ ע ל ה כ ל י צ א צ ב א פ
ת א ב ל מ ש פ ח ת ס ר ר י צ ו ר י א ל ב נ א ב י ח י ל ע ל י ר
ת ה ח כ ה נ ו ה ע מ ד ה ל פ נ י ה ו י ו ל ק ח ח כ ה נ מ י ס
ק ר א י ל א ח ד כ ב ש א ח ד ב נ ש נ ת ו ל ע ל ה ש ע י ר ע ז י

○ TERRORIST ATTA □ EGIPTIAN

Avertismentul privind cel mai mare atac terorist
din istoria lumii, primul atac străin comis pe terito-
riul american din timpurile moderne, fusese codificat

י ע ז ב א י ש א ת א ב י ו ו א ת א מ ו ו ד ב ק ב א ש ת ו ה י ו
פ י ה ב א ר ו ה ש ק י נ ו ה צ א ו ע ו ד נ ו מ ד ב ר ע מ ס ו ר ח
ע ת ה ש א נ א ל פ ש ע ע ב ד י א ל י א ב י ו י ב ו י ו ס ר ב
ס כ פ ת ר י ה ו פ ר ח י ה ו כ ס ת ר ת ח ת ש נ י ה ק נ י ס מ מ נ
ת ו א ת ה כ ל ע ל כ פ י א ה ר ו ע ל כ פ י ב נ י ו ו י נ ו י א ת
ל ש י ס א ל ו מ א ת י ס ו מ ט ה ב נ י מ ו נ ש י א ל ב נ י ב
י ת א ת א ת נ ד ז ה ש ל ו ש ר ו ג ל י ס ה נ ה א נ כ י צ א ת י ל
ס כ י ע ל כ ל מ ו צ א פ י י ה ו י ח י ה א ד ס ש מ ל ת ד ל א
י ל י ס כ י מ ג ב נ ס ד ס נ פ נ ס ו מ ש ד מ ת ע מ ר ה ע נ ב מ ו

○ PENTAGON □ AVARIAT ◇ PERICOL DIN ARABIA

în Biblie vreme de trei mii de ani. Însă nouă ne scăpase și îl descoperisem prea târziu.

Iar acum codul avertiza că atacul terorist va provoca un război. „Următorul război” intersecta numele în ebraică al World Trade Towers, „Gemenii”. Cuvântul „terorist” era codificat în același loc.

Afirmația din cod era terifiantă. Acest atac terorist a reprezentat începutul unui nou război, cel declarat de Bush, un război împotriva terorismului, despre care mulți au prezis că va dura ani de zile.

Iar apoi am văzut codificarea care a surprins întreaga oroadă a acestui moment. „Turnuri” și „Gemeni” au apărut din nou împreună exact în același loc ca și cuvintele din textul Bibliei, care spunea răspicat că a început numărătoarea inversă – „spre zilele cele de apoi.”

אברהם ויברך אל יי סאתי צחק בנו ווי שבי צח
 ישואתי על סואת קרח אל (ה) מלופי בני עשוב
 מי שני מגורי של שסו (א) תשנה מעט ורעיה
 יכל מצרי סאשר לארמו (ב) תיך ואבות אבותיך
 וחמרך וינס שבן אמתך (ה) גרוב כל אש אמת
 משהו השי במשה אתה מסו (ה) על פני ועד באולד
 מי כסה מקרי באת דסה של (ס) ואתה (ה) חלב בני
 סכלה תועבתה אלהאזר (ח) והגרה גרבת וכס
 גלי הסדגלמחנה אפרי (ל) צבאת סימה ונשיא
 והוא אלהאדבר בו (מ) ואהו לאבחי דתות
 ליי ועמו ותרו עתמלך בואלמוצי אסממצרי
 הנפשב שגנהו אסבכלי ברז להכהווי מתרצה
 ואל (ד) עזר (ב) נות (ח) תי (ת) שסנסעוהגדגדומן
 יימצאמי שגנבנפשמארי וטבני ישראלוהת

URMĂTORUL RĂZBOI

GEMENII

TERORIST

ס ו ב נ י ב נ י ס ו נ ו ש נ ת ס ב א ר ך ו ה ש ח ת ס ו ע ש י ת
 ש ב י ס ו א ת ה א ר ך כ י א ב ד ת א ב ד ו ן מ ה ר מ ע ל ה א ו
 כ י ץ י ה ו י א ת כ ס ב ע מ י ס ו נ ש א ר ת ס מ ת י מ ס כ ר ג
 ר א ו ן ו ל א י ש מ ע ו ן ו ל א י א כ ל ו ן ו ל א י ר י ח ן ו
 ן כ ל ה ד ב ר י ס ה א ל ה ב א ת ר י ת ה י מ י ס ו ש ב ת ע ד י
 ת ב ר י ת א ב ת י ן א ש ר נ ש ב ע ל ה ס כ י ש א ל נ א ל י מ י
 ע ד ק צ ה ה ש מ י ס ה נ ה י ה כ ד ב ר ה ג ד ו ל ה ז ה א ו ה נ
 ס ל ב ו א ל ק ח ת ל ו ג ו י מ ק ר ב ב ו י ב מ ס ת ב א ת ת ו ב
 ו ה ו י א ל י י כ ס ב מ צ ר י ס ל ע י נ י ן א ת ה ה ר א ת ל ד
 ץ ה ר א ן א ת א ש ו ה ג ד ו ל ה ו ד ב ר י ו ש מ ע ת מ ת ו ן ה
 ס ל ה ו ר י ש ג ו י ס ג ד ל י ס ו ע צ מ י ס מ מ ן מ פ ו י ן ל
 א ל ה י ס ב ש מ י ס מ מ ע ל ו ע ע א ר ץ מ ת ח ת א י ן ע ו ד
 מ ע ן ת א ר י ן י מ י ס ע ל ה א ד מ ה א ש ר י ה ו י א ל י י ן
 ש ר י ר צ ח א ת ר ע ה ו ב ב ל י י ד ע ת ו ה ו א ל א ש נ א ל ו מ
 ר א מ ס ת ב נ ל ע ד ל ג ד י ו א ת ג ו ל ן ב ב ש ן ל מ נ ש י ו ז
 א ל ב נ י י ש ר א ל ב צ א ת ס מ מ צ ר י ס ב ע ב ר ה י ר ד ן ב
 ר א ל ב צ א ת ס מ מ צ ר י ס ו י י ר ש ו א ת א ר צ ו ו א ת א ר

◇ GEMENI ○ TURNURI □ SPRE ZILELE CELE DE APOI

De mai mulți ani îi avertizasem pe liderii guvernelor de la Washington și din Orientul Mijlociu că lumea s-ar putea confrunta cu un pericol de dimensiuni descrise doar în profeția biblică, iar acum vedeam cum realitatea se desfășura chiar sub ochii mei, la câteva intersecții de locuința mea din New York.

Și eram sigur că acesta era doar începutul unor lucruri prea îngrozitoare ca să ni le putem imagina pe deplin, și nu sfârșitul.

„O CRIPTOGRAMĂ ALCĂTUITĂ de Atotputernicul“, cu alte cuvinte, „o ghicitoare creată de Dumnezeu privind secretul evenimentelor trecute și viitoare, așa cum au fost ele orânduite de divinitate.“

Așa credea Sir Isaac Newton despre codul Bibliei. În urmă cu treisute de ani, Newton, primul savant modern, cel care a descoperit atracția gravitațională, a descifrat mecanica sistemului nostru solar și a inventat matematica superioară, a căutat un cod ascuns în Biblie care să reveleze viitorul omenirii.

Vreme de mai bine de trei mii de ani, de când există Biblia, oamenii au crezut mereu că ea are un înțeles ascuns, că ascunde secrete care erau cunoscute doar de marii preoți, revelații care puteau fi descifrate numai dacă se foloseau formule ezoterice, forme de magie sau o nouă știință.

Cu toate acestea, cinstea de a găsi codul care le-a scăpat tuturor vreme de milenii i-a revenit unui imigrant rus în Israel, Eliyahu Rips, un matematician eliberat dintr-o închisoare politică sovietică.

El a reușit pentru că a avut la dispoziție singura unealtă esențială care le-a lipsit celor dinaintea lui – computerul.

Codul Bibliei a avut o încuietoare care se putea deschide doar la un anumit moment. Nu putea fi desfăcut înainte de inventarea computerului.

Din câte se pare, el a fost gândit de o inteligență care putea prevedea viitorul, iar acest lucru poate fi descoperit abia acum. Acest lucru pare evident. Codul putea fi întocmit în așa fel încât să nu poată fi descifrat de Newton acum trei sute de ani. Sau putea fi proiectat să fie găsit peste trei sute sau trei mii de ani, de o tehnologie care nu va exista decât atunci.

Cu toate acestea, inteligența care a văzut dincolo de timp a codificat Biblia în așa fel încât ne-a permis să descifrăm codul în acest moment al istoriei umane.

„De aceea n-a reușit Isaac Newton“, mi-a spus Rips. „Trebuia să fie descoperit cu ajutorul computerului. A fost « ascuns până când a sosit vremea Sfârșitului ».“

În urmă cu douăzeci de ani, când a început să caute codul Bibliei, Eli Rips nu s-a gândit la „zilele cele de apoi“.

El rezolva doar o problemă de matematică. „Am găsit mai multe cuvinte codificate decât prevedea domeniul statisticii în baza legilor hazardului și atunci mi-am dat seama că descoperisem ceva cu adevărat important“, își amintește Rips. „Când am folosit computerul, am făcut un mare pas înainte.“

Rips a descoperit codul Bibliei în versiunea originală în limba ebraică a Vechiului Testament, Biblia așa cum a fost ea scrisă prima dată, cuvintele care, potrivit cărții sfinte, i-au fost spuse de Dumnezeu lui Moise pe Muntele Sinai în urmă cu trei mii două sute de ani.

Rips a eliminat toate spațiile dintre cuvinte și a transformat astfel Biblia într-un șir de litere care cuprinde 304 805 de semne.

Procedând astfel, el nu a făcut decât să refacă Biblia în forma despre care înțelepții din Antichitate susțineau că era cea originală. Potrivit legendei, așa a primit Moise Biblia de la Dumnezeu – „contiguă, fără despărțirea în cuvinte“.

Rips a conceput un program de computer care a căutat prin șirul de litere informații noi, revelate prin saltul peste un număr egal de semne.

Oricine poate crea o propoziție care, în aparență, să spună ceva și, într-un simplu cod de salt peste un anumit număr de litere, să comunice cu totul altceva.

Rips a explicat că informațiile sunt codificate prin adăugarea fiecărei a cincea, a zecea sau a cincisprezecea litere pentru a alcătui un cuvânt¹.

¹ În originalul în lb. engleză se face exemplificarea prin această propoziție. Dacă se ia fiecare a patra literă, textul codificat, în traducere, este: **Citește codul. Iată propoziția în engleză: Rips ExplAined thaT eachH codE is a Case Of adDing Every fifth or tenth or fiftieth letter to form a word (n.tr.).**

Însă nimeni, nici măcar Newton, nu putea parcurge întreaga Biblie numărând literele, verificând fiecare secvență sărită, începând cu fiecare literă de la primul până la ultimul verset, atât înainte, cât și înapoi, de la începutul și până la sfârșitul textului. Doar un computer poate efectua această căutare suficient de rapid pentru a face posibilă o asemenea operațiune. Și doar un computer putea găsi informațiile extrem de complex întrepătrunse din codul Bibliei. Cuvintele, numele, datele și locurile care au legături între ele sunt mereu codificate împreună, sfidând orice lege probabilistică.

Cuvintele alcătuiesc un uriaș joc de cuvinte încrucișate. De fiecare dată când se descoperă un cuvânt nou sau o frază nouă se creează un alt joc de cuvinte. Iar cuvintele care au legătură între ele dezvăluie informații precise, deseori amănunțite, privind evenimente din vremurile moderne.

Acest lucru face ca acest cod al Bibliei să fie unic. S-ar putea ca în altă carte să se descopere o secvență care, prin saltul aleatoriu peste litere, să formeze „Turnuri Gemene” – dar nu împreună cu „avion”. S-ar putea descoperi „bin Laden”, dar nu alături de „orașul și turnul”. S-ar putea găsi „Gemenii”, dar nu împreună cu „următorul război” sau „zilele cele din urmă”.

„Doar în codul Bibliei există informații coerente care se susțin între ele”, afirmă Rips. „Nimeni n-a descoperit așa ceva în nici o carte, în nici o traducere sau în vreun text ebraic original, cu excepția Bibliei.”

Când Rips și-a prezentat descoperirea unei reviste de matematică din SUA, mulți savanți și-au exprimat scepticismul. Aceștia nu au reușit să găsească nici o fisură în demonstrație, însă nu au putut crede rezultatele obținute de el. Afirmatia lui era prea șocantă – un cod al Bibliei, care revela evenimente petrecute după scrierea Cărții.

Un specialist cu experiență în domeniul decodificărilor de la Agenția Națională de Securitate a Statelor Unite, serviciul care „ascultă clandestin” toate convorbirile și este situat în apropiere de Washington, auzind de aceste afirmații uimitoare, s-a hotărât să le verifice.

Harold Gans, care și-a petrecut viața alcătuiind și descifrând coduri pentru serviciile de informații militare americane, era convins că acest cod al Bibliei era „o aiureală ridicolă”.

Și-a conceput propriul program de computer și a încercat să demonstreze că totul era o farsă. Până la urmă, a obținut aceleași rezultate ca și Rips. A descoperit numele a șaizeci și șase de înțelepți care trăiseră și muriseră la multă vreme după vremurile biblice, iar acestea erau codificate împreună cu datele nașterii și morții lor. Lui Gans nu i-a venit să creadă. A considerat că experimentul fusese „trucată”. A căutat alte informații, codificări pe care Rips nici nu încercase să le găsească. A fost convins că numele orașelor în care trăiseră și muriseră cei șaizeci și șase de rabini nu puteau fi găsite în cod. Și, totuși, le-a găsit.

Gans pornise să demonteze ideea codului Bibliei, însă a sfârșit prin a demonstra, după experimente care au durat 440 de ore, că acesta era real.

„Mi-a trecut un fior pe șira spinării”, își amintește spărgătorul de coduri.

Nimeni nu ar fi putut codifica Biblia, introducând informații despre oameni care au trăit, despre evenimente care s-au petrecut la mii de ani distanță de data scrierii ei. Dar cineva a făcut-o.

Dacă nu este unul dintre noi, atunci cine a fost acela?

AM AUZIT DESPRE codul Bibliei în urmă cu zece ani. Tocmai mă întâlнисem cu șeful serviciilor de informații israeliene ca să discutăm despre viitorul

conflictelor armate. Când părăseam Cartierul General al Serviciilor de Contrainformații, m-a oprit un tânăr ofițer care îmi fusese prezentat.

– Ar fi bine să stați de vorbă cu un matematician din Ierusalim, mi-a spus el. A descoperit data exactă la care urma să înceapă războiul din Golf. În Biblie.

– Nu sunt religios, i-am spus, în timp ce urcam în mașină.

– Nici eu, mi-a spus ofițerul. Dar el a găsit un cod în Biblie, cu data exactă, și asta cu trei săptămâni înainte de declanșarea războiului.

Nu părea ceva demn de crezare. Am crezut că era o nebunie. Dar după ce am verificat numele lui Rips, am aflat că era considerat un geniu în domeniul matematicii. L-am vizitat.

Cu barbă mare și iarmulcă pe cap, Eliyahu Rips arăta exact ca un personaj desprins direct din Vechiul Testament. Acest lucru mi-a confirmat toate îndoielele. Geniu sau nu, acest om sigur se lăsa orbit de credința lui religioasă. I-am cerut să-mi arate unde apărea menționat războiul din Golf în Biblie. Însă el m-a invitat în micul său birou și mi-a arătat pe ecranul monitorului o predicție codificată privind războiul din Golf.

Cuvintele „Saddam Hussein” și „rachete Scud” erau codificate în Biblie împreună cu data exactă la care Iraquel a atacat Israelul, 18 ianuarie 1991.

– Câte date ați găsit? l-am întrebat.

– Doar pe aceasta, cu trei săptămâni înainte de începerea războiului, mi-a răspuns el.

Cu toate acestea, am rămas sceptic. L-am rugat pe Rips să caute și alte evenimente din epoca modernă.

Am descoperit „președintele Kennedy” împreună cu „Dallas”. Apoi, „Bill Clinton” și „președinte” – cu șase luni înainte de a fi ales. Am găsit, codificate în Biblie,

o informație după alta, lucruri despre care Rips nu avea cum să știe că i le voi solicita. În cele din urmă, am găsit câteva evenimente care încă nu se petrecuseră – inclusiv coliziunea unei comete cu planeta Jupiter, cu numele cometei și data exactă a impactului.

Codul Bibliei s-a adeverit mereu. Un american, specialist în cifruri și coduri, confirmase valabilitatea codului. Matematicienii de renume din Israel și Statele Unite, de la Harvard, Yale și Universitatea Ebraică, au susținut că el era real.

Experimentele efectuate de Rips au fost acceptate după ce au fost verificate de trei matematicieni de la o importantă revistă de matematică din SUA. Cu toate acestea, eu tot nu am crezut.

Apoi, după doi ani, am găsit singur o codificare ce m-a convins până și pe mine.

La 1 septembrie 1994, am revenit în Israel și m-am întâlnit la Ierusalim cu un prieten apropiat al primului ministru Yitzhak Rabin, poetul Chaim Guri. Prin intermediul lui, i-am transmis o scrisoare premierului.

„Am descoperit informații care sugerează că viața dumneavoastră este în pericol“, i-am scris lui Rabin. „Singura dată când numele dumneavoastră – Yitzhak Rabin – apare complet și este codificat în Biblie, el se intersectează cu cuvintele « asasin va asasina ».”

Un an mai târziu, la 4 noiembrie 1995, am avut și cumplita confirmare – Rabin a fost împușcat din spate de un individ care se credea investit cu o misiune divină. Asasinatul fusese codificat în Biblie în urmă cu trei mii de ani.

Când am auzit știrea, am simțit că mă sufoc. M-am lăsat moale la podea și am rostit aceleași cuvinte pe care le spuseseam cu voce tare când asistasem la prăbușirea turnurilor de la World Trade Center: „Dumnezeule, e adevărat.”

נ ו ב א ל ו ש ו י ס ע ו מ א ל ו ש ו י ח נ ו ב ר כ י ד ס ו ל א ה
 א ש ר צ ו ה י ה ו י ל ב נ ו ת צ ל כ ח ד ל א מ ר ל ט ו ב ב ע י נ
 ל ע מ ו ל מ ל ח מ ה י ה צ ה ו י ת נ ה ו י ה ו י א ל י י נ ו ל כ
 ל נ ס ש מ ה ר ו צ ח א ש ר י ר צ ח א ת ר ע ה ו ב ב ל י ד ע ת ו ה
 ה ס ו ג ס א ת ה צ ר ע ה י ש ל ח י ה ו י א ל י י ק ב ס ע ד א ב ד
 י ק ו ש מ ר ת מ ש מ ר ת ו ח ק ת י ו ו מ ש פ ט י ו ו מ צ ו ת י
 י ק ה מ ו צ י א ד מ א ר ץ מ צ ר י ס מ ב י ת ע ב ד י ס ו כ ל י ש
 ש א ו א ת ה א ש ה ו ס ק ל ת ס ב א ב נ י ס ו מ ת ו ע ל פ י ש נ י
 נ ג ש ו ה כ ה נ י ס ב נ י ל ו י כ י ב ס ב ח ר י ה ו י א ל י י ד
 א ל א י ו מ ת ו א ב ו ת ע ל ב נ י ס ו ב נ י ס ל א י ו מ ת ו ע ל
 א ד מ ת ד ש ג ר א ל כ י ק ו ע ש ת ר ת צ א נ ד א ר ו ר א ת ה ב ב
 כ ל א ש ר א נ כ י מ צ ו ד ה י ו ס א ת ה ו ב נ י ק ב כ ל ל ב ב ד
 י ד ו א פ ס ע צ ו ר ו ע ז ו ב ו א מ ר א י א ל י י מ ו צ ו ר ח ס

YITZHAK RABIN

ASASIN VA ASASINA

Am resimțit șocul, nu atât pentru că Rabin fusese asasinat, ci pentru că ideea codului Bibliei se adeverea.

Însă șocul trăit la 4 noiembrie 1995 nu se poate compara cu cel de la 11 septembrie 2001. Pentru că atunci am înțeles ce mai anticipa codul.

Dacă era real, și nu mai aveam motive de îndoială, codul Bibliei nu putea avea decât un scop: să avertizeze lumea cu privire la un pericol și mai groaznic, chiar mortal. Iar pericolul ne vizează direct, altfel nu am fi descoperit codul Bibliei tocmai acum. Probabil că în acele momente ne confruntam cu „zilele cele de apoi”.

CELE DOUĂ APOCALIPSE biblice, Cartea lui Daniel din Vechiul Testament și Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul din Noul Testament, sunt predicții a căror grozăvie rămâne neegalată, care va fi pe deplin dezvăluită când, în „zilele cele de apoi”, va fi desferecată o carte secretă.

Sfârșitul este prezis de patru ori în cele cinci cărți originare ale Bibliei, prin cuvintele pe care Dumnezeu i le-a dictat lui Moise, pe care evreii le numesc Tora. Acesta mai este prezis o dată în Daniel. Un înger îi dezvăluie profetului din vechime viitorul, apoi îi spune: „Iar tu, Daniele, ține ascunse cuvintele și pecetluiește cartea până la sfârșitul vremii.”

Există două feluri în care se poate scrie „zilele cele de apoi” în ebraică, iar acestea apar împreună doar o dată în toată Biblia.

„În zilele cele de apoi (sau sfârșitul vremii)” apare în textul original al Deuteronomului, în vorbele rostite de Moise către israeliții care rătăcesc prin deșert. În matricea următoare, acesta apare pe orizontală.

Cealaltă afirmație privind „zilele cele de apoi”, expresie care apare pe verticală, reprezintă cuvintele lui Daniel, dar codificate în Tora exact în locul în care Moise anunță un viitor plin de primejdii cumplite.

ל פ נ י י ה ו י ו י ה ו ש ע ב נ נ ו י כ ל ב ב ו י פ נ ה ח י
ו ו נ ח ש ב ל ל ו י ס כ ת ב ו א ת ג ר ו ו כ ת ב ו א ת י ק ב ו
ש ו ר נ ו ה ו ע ס ל ב ד ד י ש כ ו ב נ ו י ס ל א י ת ח ש ב מ
מ ס ו ש נ י ע ש ר נ י ס ס ל ת מ נ ח ה ב ל ל ו ל ה ב ש מ ו נ ס
ח ר ת ש ב ו ו ה י י ת ס נ ק י ס מ י ה ו י ו מ י ש ר א ל ו ה י
ב ט י כ ס א נ ש י ס ח כ מ י ס ו י ד ע י ס ו א ת נ א ו ת ס ר א
א ו ד כ ל ה ד ב ר י ס ה א ל ה ב א ח ר י ת ה י מ י ס ו ש ב ת ע
ה ה ז א ת ל ר ש ת ה כ י ע ס ק ש ה ע ר א ת ה ז כ ר א ל ת ש נ
מ ו צ י א ד מ א ר צ מ ע ר י ס מ ב י ת ע ב ד י ס ו כ ל י ש ר א
ש ס ד ס נ ק י ב ק ר ב א ר צ א ש ר י ה ו י א ל י י ד נ ת ו
ק ח ת ה ו נ ג ש ה י ב מ ת ו א ל ו ל ע י נ י ה ז ק נ י ס ו ח
ה ל ד א ל ה י ס כ א ש ר ד ב ר ל ד ו כ א ש ר נ ש ב ע ל א ב ת
ת ה ל ר א ש י ו ס פ ו ל ק ד ק ד נ ז י ר א ח י ו ב כ ו ר ש ו ר

○ ZILELE CELE DE APOI

□ IN ZILELE CELE DE APOI

Probabilitatea ca aceste două exprimări să apară împreună în Biblie este de cel puțin 1 la 100.

Dar lucrurile nu se opreau aici.

Imediat după 4 iulie 2000, președintele Clinton a anunțat că primul ministru al Israelului Ehud Barak și liderul palestinian Yasser Arafat se vor întâlni cu el la Camp David pentru discuții în vederea semnării unui acord de pace. Toată lumea știa că miza era deosebit de importantă, dar nici măcar cei trei lideri nu și-au putut imagina magnitudinea evenimentului, așa cum era dezvăluit el de codul Bibliei.

În singurul loc în care cele două expresii biblice referitoare la „zilele cele de apoi” apar împreună, numele lui „Arafat” apare fără salturi peste litere, scris perfect în textul curent al Bibliei, imediat sub „în zilele cele de apoi”.

Iar „E. Barak”, ortografiat corect, fără a sări peste secvențe de litere, se intersectează cu a doua expresie pentru „zilele cele de apoi”.

Îi arătasem tabelul codificat lui Eli Rips cu mai puțin de doi ani în urmă, în 1998, cu un an înainte ca Barak să

ל פ נ י ה ו י ה ו ש ע ב נ ו ו כ ל ב ב ו י פ נ ה ח י
ו ו נ ח ש ב ל ל ו י ס כ ת ב ו א ת ג ר ו כ ת ב ו א ת י ק ב ו
ש ו ר נ ו ה ו ע ס ל ב ד ד י ש כ ו ו ב ג ו י ס ל א י ת ח ש ב מ
מ ס ו ש נ י ע ש ר () י ס ס ל ת מ נ ח ה ב ל ו ל ה ב ש מ ו נ ס
ח ר ת ש ב ו ו ה י () ת ס נ ק י ס י ה ו י ו מ י ש ר א ל ו ה י
ג ט י כ ס א נ ש י () ח כ מ י ס ו י ד ע י ס ו א ת ו א ו ת ס ר א
א ו ד כ ל ה ד ב ר י () ס ה א ל ה ב א ת ר י ת ה י ס י ס ו ש ב ת ע
ה ה ז א ת ל ר ש ת ה () כ י ע ס ק ש ה () ת ת ת ת ת ת ת ת
מ ו צ י א ד מ א ר () מ צ ר י ס מ ב י ת ע ב ד י ס ו כ ל י ש ר א
ש פ ד ס נ ק י () ב ק / ר / ב / א / צ ר א ש ר י ה ו י א ל י י ד נ ת ו
ק ח ת ה ו נ ש ה י ב מ ת ו א ל י ו ל ע י נ י ה ז ק נ י ס ו ח
ה ל ד א ל ה י ס כ א ש ר ד ב ר ל ד ו כ א ש ר נ ש ב ע ל א ב ת
ת ה ל ר א ש י ו ס ר ו ל ק ר ק ד נ ו י ר א ח י ו ב כ ו ר ש ו ר

○ ZILELE CELE DE APOI □ IN ZILELE CELE DE APOI ◇ ARAFAT ▢ E BARAK

devină prim-ministru. Dar chiar când predicția s-a adeverit, iar Barak a devenit noul lider al Israelului, Rips i-a acordat și mai multă atenție lui Arafat.

– Arafat e bătrân și bolnav, a spus Rips. Dacă este implicat, atunci am ajuns deja în zilele cele de apoi.

Rips a calculat probabilitatea ca numele liderilor israelian și palestinian să apară împreună în exact acel loc în care era codat „în zilele cele de apoi“. Probabilitatea ca ele să apară era de 1 la 150 000.

De aceea, când Clinton a anunțat întâlnirea la vârf, i-am trimis imediat o scrisoare: „Am anexat scrisorii cartea mea *Codul Bibliei*, deoarece anunțul făcut de dumneavoastră astăzi privind întâlnirea la vârf între Barak și Arafat confirmă ceea ce a prezis codul.“

„Miza este mai mare decât vă puteți imagina“, continua scrisoarea mea. „Alternativa este prezentată limpede în codul Bibliei, adevăratul Armagedon, un război mondial care va izbucni în Orientul Mijlociu.“

După ce întâlnirea de la Camp David s-a încheiat cu un eșec și a reînceput Intifada, faptul că generalul cu

תהקהלתתקעוולאתריעוובנימהרונהכנה
הלסנייהוויהושעבבןנוכלבבויכנה
נונחשבללוסכתבואתגירןכתבואתיקב
משורןרןרןרןרןרןרןרןרןרןרןרןרןרןרןרן
ימסושניעשרןססלתמנחהבולהבשמון
אחרתשבווהיותסנקיסמייהויומישראל
שבטיכסאנשיסחכמיסוידעיסואתואותס
צאוךכלהדבריוסמהאלהבתחרייתתהימסושבת
בההואתלרשתהכיעסקשהערךתתהזכראלתש
המוציאמארץמצריסמביתעבדיסוכלישו
ישסןדסנקיבקרבתארצחשריהויליךנת
לקחתהונגשהיבמתואלילועיניהוקניסו

○ ZILELE CELE DE APOI □ IN ZILELE CELE DE APOI ◇ ARAFAT

□ E. BARAK ◇ SHARON □ BUSH

orientări de dreapta Ariel Sharon, un opozant declarat al planului de pace, a devenit noul prim-ministru al Israelului și că George W. Bush a fost ales președinte al SUA a confirmat predicțiile codului Bibliei.

Nu numai că ambele alegeri fuseseră prezise, dar numele „Bush” și „Sharon” erau codificate în Biblie alături de „Arafat” și „Barak” acolo unde „zilele cele de apoi” apărea alături de „în zilele cele de apoi”.

Dr. Rips a fost surprins. A verificat personal. Probabilitatea ca numele celor patru lideri – israelieni, palestinian și american – să apară împreună cu cele două expresii biblice pentru „zilele cele de apoi” era de cel puțin 1 la 500 000. Rips a spus că adevărata probabilitate trebuia să fie de 1 la 1 000 000, dar era imposibil să calculeze o serie atât de complexă de potriviri.

– În orice caz, aici nu e vorba de hazard, a spus Rips. Avem de a face cu o intenție vădită. Am dovedit asta din punct de vedere matematic. Matricea este perfectă. Și se referă exact la acest moment în timp.

Și totuși aceste informații, numele liderilor de azi codificate în profeția antică, așteptând ca noi să le găsim în clipa când trebuia să aflăm avertismentul, existau în Biblie de mai bine de trei mii de ani.

Codul Bibliei demonstra în mod clar, dincolo de orice umbră de îndoială și sfidând orice calcul al probabilităților, că acum trăiam în timpuri de pericol extrem, ce fuseseră prevăzute de multă vreme.

Zilele cele de apoi, Apocalipsa, nu mai erau un simplu mit religios, o viziune înspăimântătoare a unui coșmar care nu avea să se materializeze niciodată, niște simple vorbe dintr-un text vechi. Nu mai era vorba de ceva ce se petrecuse cândva și departe de noi.

Era aici, chiar acum.

ÎN URMĂ CU PATRU ANI, în octombrie 1998, i-am încredințat avocatului meu, Michael Kennedy, un renumit om al legii din New York, o scrisoare sigilată care urma să fie deschisă abia în 2002. Iată ce scriam în acea scrisoare:

Michael,

Sunt convins de două lucruri:

1. Codul Bibliei este real.

2. Lumea nu va da ascultare avertismentelor codului decât atunci când va fi, probabil, prea târziu.

La fel s-a întâmplat și ultima oară când omenirea a fost amenințată. Nimeni nu a vrut să îl înfrunte pe Hitler. America a fost pe punctul de a pierde al doilea război mondial pentru că America a intrat în război cu câțiva ani mai târziu decât ar fi trebuit. Acum încercam să avertizez lumea în legătură cu un pericol și mai mare, iar sursa acelui avertisment mi se părea și mie ciudată – un cod din Biblie.

CODUL DESFIDE orice concept occidental privind realitatea, spuneam în continuare în scrisoarea mea. Cu toate că Newton a crezut că viitorul poate fi cunoscut și că un cod al Bibliei îl va scoate la lumină și că un specialist de marcă în decodificări de la Agenția Națională de Securitate a SUA a confirmat descoperirea savantului israelian, acest lucru nu este încă pe deplin acceptat. Scepticii au rămas neclintiți, cu toate că acest cod s-a dovedit corect, anticipând asasinarea lui Rabin, războiul din Golf și alte evenimente majore pe plan mondial.

Am discutat cu primul ministru Peres și cu șeful Mossad-ului, dar majoritatea șefilor de guvern nu vor lua în considerare avertismentele decât dacă se vor adevăra și alte predicții.

Prin urmare am așternut pe hârtie lucrurile cele mai importante pentru a putea dovedi că aceste predicții au fost făcute cu mult timp înainte.

Avertismentele cele mai clare revelate de cod sunt:

(a) lumea se va confrunta cu un „colaps economic” global începând cu anul ebraic 5762 (2002, potrivit calendarului modern);

(b) acest lucru va da naștere unei perioade de pericole fără precedent, întrucât națiunile care dețin arme nucleare își vor pierde stabilitatea, iar teroriștii vor putea achiziționa sau fura arme capabile să distrugă orașe întregi;

(c) pericolul va atinge apogeul în anul ebraic 5766 (2006, conform calendarului modern), an care este codificat foarte clar cu „război mondial » și « holocaust atomic”.

PE 11 SEPTEMBRIE 2001, după ce văzusem atacul asupra Turnurilor Gemene și după ce am găsit evenimentul codificat în Biblie, am solicitat înapoierea acelei scrisori sigilate.

Când am citit-o, m-am cutremurat.

Prăbușirea simbolului puterii noastre economice, World Trade Center, și atacul asupra simbolului puterii noastre militare, Pentagonul, au făcut ca pericolele anticipate să apară ca fiind foarte reale.

Pe 17 septembrie, ajunul noului an evreiesc 5762, care era codificat cu „criză economică”, bursele s-au redeschis după ce fuseseră închise pe 11 septembrie. Indicele Dow Jones a pierdut 684 de puncte, cea mai mare scădere înregistrată vreodată, începând o săptămână care a însemnat cea mai gravă prăbușire a cursului acțiunilor din 1929, anul marelui crah, și până în prezent.

Prima predicție cuprinsă în Biblie se adevărase deja.

M-am temut că acest nou crah ar putea declanșa un al treilea război mondial, la fel cum cel din anii '30 a dus la accederea la putere a lui Hitler și la izbucnirea celui de-al doilea război mondial.

„Război mondial“, „holocaust atomic“ și „zilele cele de apoi“ sunt codificate împreună cu „5766“, anul ebraic echivalent anului 2006.

Am verificat fiecare an din următorul secol și doar 2006 a apărut împreună cu cele trei avertismente. Era o predicție evidentă că ne-am putea confrunta cu cel de-al doilea război mondial peste doar cinci ani.

I-am spus asta dr. Rips. El a calculat probabilitatea pe un computer performant de la Universitatea Ebraică. A verificat în mod aleatoriu o sută de mii de texte pentru a vedea dacă toate marile pericole ar putea apărea datorită hazardului în același an în alte locuri decât în Biblie.

– Probabilitatea este de 1 la 100 000, a conchis el. Am cercetat 100 000 de texte alese la întâmplare și aceste cuvinte apar împreună doar în Biblie. Nu poate fi o întâmplare. Cineva a plasat intenționat avertismentele în Tora.

Era dincolo de orice îndoială. În mod normal, testul trebuie să fie de 1 la 100. 1 la 1 000 este unul dintre cele mai stricte standarde aplicate vreodată de matematicieni. Iar 1 la 100 000 trebuie să convingă.

Conform codului Bibliei, s-ar putea să asistăm la pericolul suprem, un război mondial nuclear, în 2006.

Al doilea război mondial s-a încheiat cu detonarea unei bombe nucleare. Cel de-al treilea ar putea fi declanșat de explozia uneia. În prezent, există cel puțin 50 000 de arme nucleare răspândite în întreaga lume, începând cu proiectile de artilerie și bombe care se pot transporta într-o valiză, până la rachete balistice intercontinentale cu ogive multiple, fiecare fiind mult mai puternică decât bomba lansată la Hiroshima.

A dense grid of small, stylized, repeating patterns, possibly a decorative border or a textured background. The patterns are arranged in a regular, repeating fashion across the entire page.

○ HOLOCAUST ATOMIC

☐ 1N 5766 (2006)

לַתִּשְׁעֵת הַמִּטְוָה אֲצִי הַמִּטְוָה כִּי לִקְחוּ מִטְוָה בְּנֵי הָאֱדוֹמִים
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל כֻּלָּם יִרְשֻׁתָּהּ לֵאמֹר מִיטְוָתַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהַדְּבָרִים אֵלֶּם יִכְתּוּב אֶתְכֶם שֶׁעִי וְעַד הָרִמָּה וְתִשְׁבּוּ
 וְנִתְּתִי לְאַחֲצִי שְׁבִטָה מִנְּשֵׁה כָל־חֶבְלֵי־כֶסֶף אֲרֹגְבִלְכֶּלָה
 וְעַבְדְּתֶם שִׁשְׁמָלִי יִסְמַעְשֶׁהוּ יִדְּי אִי אִדְּסַע וְאִבּוֹ אִשְׁרִי
 יִתְּנוּ הֵי הַלְבָבִים הַלֵּלִי רֵאָה אֲתִי וְלִשְׁמֵר אֶתְכֶם
 וְנִסְמַתְהוּ צִרְעָה יִשְׁלַח־יְהוָה אֱלֹהֵי יִדְּבִסְעַד אֲבִדְהוּ
 שֶׁרִקְצָרִי הוּא עָלֵי כֶסֶף לֵשֶׁם יִדְּאֶת כֶּסֶף יִשְׁמַעִי הוּא
 תִּהְיֶה שֶׁרִלְכֶם פֶּן יִפְתֹּחַ הַלְבָבִים כֶּסֶף סִרְתֶּם וְעַבְדְּתֶם אֲנִי
 וְלִבְנֵי דְאֲחֵרֵי דְעַדְעוֹ לִסְכֵּם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹבוֹ הִישֵׁר
 הַאֲשֶׁר בִּשְׁעָרֵי דְאֶחָלִי וְשִׁבְעוֹל מַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה
 צוּי תִּי וְהַגִּדְלִי דְשִׁסְעַת וְרִשְׁתִּי טֹבוֹ הֵנָּה אֲמַת
 נִהְיִיתִי הוּא אֱלֹהֵי דְלִלְכֵת בְּדִרְכֵי וְכִי וְכִלְהִי מִיִּסּוֹ
 סוֹיִסְרוֹ אֲתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֱלֹהֵי סוֹיִתְפִּשׁוּ בּוֹ אֲבִי

○ RĂZBOI MONDIAL ◇ TERORISM
 ◡ ATAC SINUCIGAȘ CU BOMBĂ □ RĂZBOI TOTAL

Scrisoarea sigilată pe care am predat-o avocatului meu în 1998 lăsa loc speranței, iar eu, chiar după 11 septembrie 2001, mi-am păstrat optimismul. În continuare, textul suna astfel:

„Codul Bibliei ne anunță toate variantele posibile de viitor, nu un viitor prestabilit. Prin urmare, putem schimba cursul evenimentelor, împiedicând astfel dezastrul final.

Cred că acest cod există ca să ne ajute să evităm distrugerea și că a fost descoperit acum, în acest moment al istoriei umane, pentru a ști din timp.

Am lăsat această capsulă a timpului, sigilată în 1998, să fie deschisă în 2002, ca să ne pregătească pentru 2006.”

Însă la data la care am redactat și sigilat scrisoarea, începusem deja să caut un alt mesaj, unul ascuns cu mult timp în urmă, pe care trebuiesă-l găsim dacă vrem să supraviețuim.

CAPITOLUL DOI

CHEIA CODULUI

ÎN DEȘERT, în bezna dinaintea zorilor, pământul a început brusc să se cutremure, s-a auzit un tunet îngrozitor, iar oamenii au ieșit în goană din corturi și au privit înfiorați către muntele care se înălța deasupra lor, care avea piscul luminat de o lumină albă și strălucitoare, ca și cum ar fi luat foc.

Pe neașteptate, o voce de nicăieri a zis: „Moise, urcă muntele și vino la mine.“

Era anul 1200 î.Hr. Moise a urcat pe vârful Muntelui Sinai.

Și, conform textului Bibliei, el „a văzut locul unde stătea Dumnezeu lui Israel; sub picioarele Lui era ceva ce semăna cu un lucru de safir, curat și limpede ca seninul cerului.“

Potrivit legendei, pe acel „safir“ Dumnezeu a scris cuvintele originale ale Bibliei. Deși piatra era dură ca diamantul, ea a fost rulată ca un sul. Și, deși era de un albastru ca al cerului senin, era transparentă. În realitate, Biblia spune că era „limpede ca seninul Cerului“.

Într-o noapte, fiind singur în apartamentul meu din New York, am citit acest pasaj din Biblie și pentru

prima oară am înțeles că acele cuvinte din Biblie fuseseră scrise prima oară pe „safir“.

M-am întrebat dacă în acel amănunt neînsemnat consta tot secretul codului Bibliei.

Dacă există cu adevărat un cod care ne dezvăluie viitorul, m-am gândit, el sigur a fost prezis în partea în care Dumnezeu îi dă Biblia lui Moise pe Muntele Sinai, gravând cuvintele pe safir.

Am analizat textul cu mare atenție. Exista o aluzie, un indiciu. În ebraică, *sefer* înseamnă „carte“. Se scrie folosindu-se aceleași trei litere ca și safir, poate pentru că prima carte, Biblia, s-a scris pe acea piatră.

Apoi am constatat că „safir“ înseamnă și „numărabil“ – sugerând, probabil, că, încă de la început, în Biblie a existat un cod matematic. Am căutat o schemă cu un număr complex. Dar n-am reușit să merg mai departe.

Brusc, am constatat ceva foarte simplu. În ebraică, limba originală a Bibliei, citit de la coadă la cap, „safir“ dă „Rips“.

ספיר = ריפס

SAFIR = RIPS

Numele lui Eliyahu Rips, matematicianul care a descoperit codul Bibliei, apărea în Carte, chiar în locul în care Biblia descrie coborârea lui Dumnezeu pe Muntele Sinai.

Am fost șocat. Numele dr. Rips se afla în codul pe care îl descoperise, codul din Biblie care dezvăluia viitorul.

Chiar cuvântul „safir“, piatra prețioasă de culoare albastru-închis, pe care a fost scrisă Biblia, anticipa numele savantului care va descoperi codul trei mii de ani mai târziu.

Evident, faptul că „safir“ citit invers dădea „Rips“ nu se datorează hazardului. Scrierea în oglindă era o tradiție în Antichitate. Și, într-adevăr, chiar Biblia spune că aceasta este metoda de a „vedea“ viitorul. Isaia, primul dintre profeți, a spus: „Vremea cea străveche, așa cum ne-a dat de știre, cu de-amănuntul o vom cerceta și viitorul pe care îl prorocesc vom vedea ce este.“ Aceleași cuvinte ebraice pot fi traduse și prin „Citește literele invers.“

Nu mai exista nici un dubiu. În cod apărea nu numai numele lui Rips citit invers, dar era descrisă și fapta lui.

Citind invers „piatră de safir“ se obține „Rips a profețit“.

אבנ ספיר = ריפס נבא

PIATRA DE SAFIR = RIPS A PROFEȚIT

Am plecat în Israel ca să discut cu Eli Rips. De la publicarea primei mele cărți, era prima oară când ne întâlneam în acel an. Codul Bibliei devenise cunoscut în întreaga lume, iar noi ținta unor controverse pe plan mondial.

Exista cu adevărat în Biblie un cod care prevestea viitorul? Găsisem dovada că nu suntem singuri în Univers? Aceasta era o nouă revelație? Dovedea existența lui Dumnezeu?

Am vrut să stau departe de toate acestea. Nu sunt un om religios, nu cred în Dumnezeu. Iar codul Bibliei părea să prezică primejdii cumplite, poate chiar Apocalipsa, un sfârșit cataclismic al acestei lumi. Nu voiam să cred nici asta.

Acum, însă, pe neașteptate, aveam noi dovezi că acel cod era real. Nu le puteam ignora. Omul care descoperise codul era menționat în singurul verset din

Biblie care descrie momentul în care Dumnezeu este văzut cu adevărat.

Iar în cazul în care codul era real, atunci și pericolele prezise erau reale. Trebuia să stau de vorbă cu savantul care descoperise codul, fapt care fusese prezis în Biblie, cel care putea să ajute la oprirea numărătorii inverse a Armagedonului.

În 1998, înainte de Shavuot, ziua în care se sărbătorește momentul din 1200 î.Hr. când Dumnezeu s-a pogorât pe Muntele Sinai, i-am arătat lui Eli Rips propriul nume în acel verset din Biblie.

Rips n-a fost surprins. A rămas umil ca întotdeauna.

– Nu e mai uimitor decât alte aspecte ale codului, a spus matematicianul. Dacă în Biblie sunt cuprinse cunoștințe detaliate privind întreaga lume, atunci sunt prezise și fiecare persoană și interacțiunea acesteia cu restul.

Rips a luat o carte de pe un raft al bibliotecii sale și mi-a citit cuvintele unui înțelept din secolul al XVIII-lea, supranumit Geniul din Vilna: „Rânduiala este ca tot ce a fost, este și va fi până în zilele cele de apoi să fie inclus în Tora, de la primul până la ultimul cuvânt. Și asta nu doar într-un sens general, ci cuprinzând amănunte despre fiecare neam și despre fiecare ființă omenească în parte, precum și amănunte la amănunte despre tot ce i s-a întâmplat din ziua nașterii sale și până la săvârșirea din viață.”

Cu toate acestea, Rips a respins ideea că ar fi fost profet.

– Biblia spune limpede că un profet primește cuvintele direct de la Dumnezeu, a spus matematicianul.

Deși nu cred în Dumnezeu, Rips pare să posede o anumită aură, ceea ce m-a determinat să-l întreb:

– E posibil ca acest cod al Bibliei să fie acest mod de comunicare? Se poate ca Dumnezeu să vorbească prin intermediul codului direct cu tine?

Rips a negat ideea că ar fi unic, sugerându-mi, în schimb, că Dumnezeu și codul se adresează nouă, tuturor.

– Trebuie doar să cauți butonul AJUTOR, a spus Rips.

Dar, indiferent de cât de modest ar fi Rips, acum nu mai aveam îndoieli că el fusese numit în urmă cu trei mii de ani în textul ascuns al Bibliei drept omul care va descoperi codul.

Nu numai că „piatra de safir“, citită invers, dă „Rips a profețit“, dar unde a fost codificat „tăblița din safir“, apar, intersectându-se, cuvintele „rus“ și „el va calcula“.

Rips a trebuit să vină în Israel tocmai din Rusia, în anul 1970, când a fost eliberat dintr-o închisoare pentru deținuți politici, după proteste pe plan internațional conduse de președintele Societății Americane de Matematică.

Rips era „rusul“ care „calculase“ codul, și, în același tabel, „el profețea“ apăsarea din nou codificat, intersectându-se cu „el a mecanizat“.

În cele din urmă, ceea ce ne-a convins pe amândoi a fost faptul că în Biblie a apărut cuvântul „decodificator“. Ne-am uitat din nou pe computer.

„Decodificator“ se intersecta din nou cu „safir“ și „piatră“ – cuvintele care, citite invers, înseamnă „Rips a profețit“. Iar cuvântul „cod“ se suprapunea cu „decodificator“.

Rips a rămas tăcut preț de câteva momente. A examinat cuvintele apărute pe computer. Apoi a spus:

– După ce ne obișnuim cu ideea că întreaga realitate este codificată, vom accepta că fiecare dintre noi ne regăsim în cod. Dar când vezi ceva atât de precis ești mai mișcat decât atunci când îl cunoști doar teoretic. Din punct de vedere tehnic, e o descoperire foarte plăcută, a adăugat el. (Acest aspect îl caracterizează. Ca întotdeauna, se concentra mai curând asupra semnificației

ל ב ל י ה ו י ח ק ת ע ו ל ס ל ד ר ת י כ ס ב כ ל מ ו ש ב ת י כ
 י ה ס מ א ת א ב ל ת ב ח מ ה ס מ א ת א ב ל ת ש ר י
 ו א ש ר י ק ר י ב ו ל י ה ו י ב י ו ס ה מ ש ח א ת ו ע ש י ר ת
 ס ו א ת נ א ת ס ל א ה ר נ ה כ ה ו ו ל ב נ י ו ל ח ק ע ו ל ס
 ב ב ש ר ו ב ל ח ס ב א ש ת ש ר ס ו מ ס ת ח א ה ל מ ו ע ד ל א
 א י ת מ ר ב נ י ו ה נ ו ת ר י ס ק ח א ת ה מ נ ח ה ה נ ו ת ר
 י פ ל מ נ ב ל ת ס ע ל י ו י ס מ א ת נ ו ר ו כ י ר י ס י ת י
 ע צ ר ע ת ה ו א ב ש ח י ו ס ר ח ה ו א ס י ר א נ ה ה כ ה ו ח
 י ה ע ו ר א ש ר ת כ כ ב י ו ס ר מ ה ס ה נ נ ע ו כ ב ש ש נ י ת ו
 מ א כ ל א ש ר ב ב י ת ו א ח ר כ נ י ב א ה כ ה ו ל ר א ו ת א ת
 ו ב ו י ט מ א ע ד ה ע ר ב ו א ס ש כ ב י ש כ ב א י ש א ת ה ו ת
 ס ו א ח ר י כ נ י ב ו א מ ל המ ח נ ה ו א ת ס ר ח ח ט א ת ו א

○ TABLIȚA DE SAFIR/RIPS □ RUS/EL VA CALCULA ◇ PROFEȚIE

matematice decât asupra faptului că era clar menționat în cod ca descoperitorul lui. În cele din urmă, Rips a recunoscut ceea ce încerca să-mi ascundă.) Cum știu că Codificatorul este Creatorul Universului, acesta este un sentiment de umilință, a spus el.

Chiar dacă nu era scris ca Eliyahu Rips să fie decodificatorul codului Bibliciei, măcar fusese prorocit.

ש ר ש ר ת ז ה ב ס ה ו ר מ נ ב ל ת ת ע ש ה א ת ס מ ע ש ח ע ב ת
 ש ר ת ה ע ב ת ת ע ל ה מ ש ב ח ו ע ש י ת ח ש נ מ ש פ ס ע ש
 א ס ד ת ע ש נ ו ז ח ב ת ב ל ת ו א ר נ מ ו ת ו ל ע ת ש נ י ו
 ח א ת ו ר ב ו ע י ה י כ ס ו ל ו ר ת א ר כ ו ו ז ר ת ר ח ב ו
 א ת א ב נ א ר ב ע ה ס ו ר י ס א ב נ ס ו ר א ד ס פ ס ד ה ו ב ר
 ד ו ה ס ו ר ה ש נ י נ ס ו י ה ל ס ו ה ס ו ר ה ש ל י
 א ח ל מ ה ו ה ס ו ר ה ר ב י ע י ת ר ש י ש ו ש ה ס ו י ש פ ח ס
 ח י ו ב מ ל ו א ת ס ה ח ב ב י ס ת ח י ו נ ע ל ס מ ת ב נ י ו
 ש ר ה ע ל ש מ ת ס ס ת ו ח י ח ו ת ס א י ש ע ל ס מ ו ת ח י ו
 ט ו ע ש י ת ע ל ה ח ש נ ש ר ש ת נ ב ל ת מ ע ש ח ע ב ת ז ה ב ס

○ DECODIFICATOR ◇ RIPS ◇ PROFEȚIT □ COD

Atunci, în biroul mic al casei lui din Ierusalim, l-am întrebat pe Rips dacă credea că vom reuși vreodată să vedem tot codul Bibliei.

– Nu avem cheia, a spus el. Chiar dacă am avea la dispoziție cele mai performante computere care există în prezent, nu putem rezolva misterul, a continuat el. Cred că Tora este cuvântul lui Dumnezeu. Cuprinde totul. Dar nu putem ști de ce, sau în ce scop, decât după ce se descoperă cheia codului.

Rips a spus că codul Bibliei este ca un joc uriaș de puzzle, iar noi aveam doar câteva piese. A adăugat că probabil Dumnezeu nu voia ca noi să vedem totul.

– Codul poate alege ce parte din întreg să dezvăluie, să ne arate informația X, dar nu informațiile Y sau Z.

– Dar codul spune că lumea ar putea să dispară în 2006, i-am reamintit. Acum ne trebuie toate piesele din puzzle. Trebuie să acționăm acum, până nu e prea târziu.

– Fiecare piesă e o parte dintr-un întreg pe care nu-l putem vedea, a zis Rips. Prin urmare, orice încercare este prezumțioasă.

I-am reamintit că „război mondial“, „holocaust atomic“ și „zilele cele de apoi“ erau codificate împreună cu 2006, că verificasem fiecare an din următorii o sută și că doar acesta era clar codificat și că în acel moment ne aflam în orașul prezis ca țintă, „Ierusalim“.

– Soarta noastră e în mâinile lui Dumnezeu, mi-a răspuns Rips.

Am insistat:

– Dar credeți că vom putea vreodată să vedem tot codul Bibliei?

– Doar dacă reușim să descoperim cheia, mi-a răspuns Rips.

CHEIA. IDEEA ACEASTA m-a frământat tot timpul cât am stat în Israel și apoi, într-o noapte, am

ו ו י ד ע ק י ו נ א ת א ש ת ו ו ת ה ר ו ת ל ד א ת ח נ ו ד ו י ח
 כ ש ד ו א ת ח ו ו ו א ת כ ל ד ש ו א ת י ד ל ר ו א ת ב ת ו א ל
 ג מ ק ו ס א ש ר ד ב ר א ת ו ו י צ ב י ע ק ב מ צ ב ה ב מ ק ו ס
 י ב ר ד א ת ה נ ע ר י ס ו י ק ר א ב ה ס ש מ י ו ש ס א ב ת י א
 ג ו ו י ח נ ו ל פ נ י פ י ה ח ו י ר ת ב י ו מ ג ד ל ו ב י ו ח י
 ת נ ת ח ל נ ת ח ו ו ר ח צ ת ק ר ב ו ו כ ר ע י ו ו נ ת ת ע ל
 ע ד ו א ת כ ל ד ס ה פ ר י ש פ ד א ל י ס ו ד מ ו ב ח ה ע ל ת א
 ע ל ח כ ה נ י ס ו ע ל כ ל ע ס ה ק ה ל י כ פ ר ו ה י ת ה ז א ת
 ג ו ח ד ש ו מ ע ל ה פ ק ד י ה ס ש ב ע ת א ל פ י ס ו ח מ ש מ א
 נ י י ש ר א ל ו ל ג ר ה ג ר ב ת ו כ ס כ י ל כ ל ה ע ס ב ש ג
 ס ו נ ס כ י ה ס ל פ ר י ס ל א י ל ס ו ל כ ב ש י ס כ מ ס פ ר ס
 י ד א ת כ ל ה מ צ ו ה ו ה ח ק י ס ו ה מ ש פ ט י ס א ש ר ת ל ס
 נ י ס ש ל ח ת ש ל ח א ת ה א ס ו א ת ה ב נ י ס ת ק ח ל ד ל מ ע

○ CHEIA CODULUI

□ OBELISC

deschis laptopul și am căutat în Biblie „cheia codului”. Apărea de patru ori.

De două ori, un cuvânt scurt în ebraică, pe care nu-l știam, s-a intersectat cu „cheia codului”. Cuvântul respectiv nici măcar nu exista în dicționarul meu. Însă în dicționarul limbii ebraice era tradus ca „obelisc”.

Obelisc. Nu mă așteptasem la așa ceva. Văzusem obeliscuri, coloane înalte din piatră cu vârful în formă de piramidă. În Egipt există unele înalte de 100 de metri. Și mai erau câte unul în Roma, Londra și Paris, fiecare dintre ele aduse din Egipt de cuceritorii de altădată. La New York se află un obelisc vechi de 3 600 de ani, gravat cu hieroglife care povestesc faptele faraonilor.

Dar nu era ceea ce anticipasem să găsesc la intersectarea cu „cheia codului”. Îmi închipuisem că era vorba de o formulă matematică sau de vreun set de instrucțiuni, nu de un obiect fizic, și cu atât mai puțin de un obelisc.

În ambele cazuri, „obelisc“ făcea parte dintr-o expresie, „gura obeliscului“. Era poate o modalitate de a sugera că acesta nu era o simplă coloană din piatră, ci probabil un oracol care prevestea viitorul și poate chiar vorbea.

Nu-mi venea să cred. Dar nu exista nici o îndoială că era ceva intenționat. „Obelisc“ apărea împreună cu „cheia codului“ de două ori, de fiecare dată intersectându-se, două suprapuneri perfecte, care sfidau hazardul.

Rips a făcut calculul probabilităților pe un calculator performant de la Universitatea Ebraică și mi-a trimis rezultatul: „« Cheia codului » și « gura obeliscului » apar o dată la un milion. Felicitări!“

Ulterior, Rips mi-a spus că a fost cel mai bun rezultat pe care-l văzuse vreodată.

– Nici o altă pereche nu a prezentat o probabilitate atât de mare în istoria căutării codului, mi-a zis el. Două

ד א י ש ש ד ה ו י ע ק ב א י ש ת ס י ש ב א ח ל י ס ו י א ה ב י צ
 ן ע צ מ י ו כ ש ר י א ת ה ו י ש ב ע מ ו ח ד ש י מ י ס ו י א מ ר
 ה ו . ה א מ ר א ל י ש ו ב ל א ר צ ך ו ל מ ו ל ד ת ך ו א י ט י ב
 ו ו כ ר ן א ל ה ב נ י א מ ר ב ל ה ן ו ז ע ו ן ו ע ק ו א מ ל ה ב
 ב ש ר ך מ ע ל י ך ו י ה י ב י ו ס ה ש ל י ש י ו ס ה ל ד ת א ת
 ו כ ס ר א ח ר ה ו ר ד נ ו ב י ד נ ו ל ש ב ר א כ ל ל א י ד ע נ ו
 ץ מ צ ר י ס ו מ א ר ץ כ נ ע ן ו י ב א ו כ ל מ צ ר י ס א ל י ו ס
 י א ר ו ת ת צ ב א ח ת ו מ ר ח ק ל ד ע ה מ ה י ע ש ה ל ו ו ת ר ו
 ב ן ה כ נ ע נ י ת א ל ה מ ש פ ח ת ש מ ע ן ו א ל ה ש מ ו ת ב נ
 ר י ס ו י ו ש ב א ת מ ש ה ו א ת ת א ה ר ן א ל פ ר ע ה ו י א מ ר א
 ע ה ו מ ר ש י ו ו ח י ל ו ע ל פ י ה ח י ר ת ס נ י ב ע ל צ ס ן
 א מ ל י ה ע ס ל ד ר ש א ל י ס י ה י ה ל ה ס ד ב ר ב א א ל
 ע ש ה ל כ ר מ ך ל ז י ת ד ש ש ת י מ י ס ת ע ש ה מ ע ש י ד ו ב י
 צ ר ל פ א ת ק ד מ ה מ ז ר ח ה ח מ ש י ס א מ ה ו ח מ ש ע ש ר ה א
 ז י ת ה י ן ו ע ש י ת א ת ו ש ס ן מ ש ח ת ק ד ש ר ק ח מ ר ק ח ת

CHEIA CODULUI

GURA OBELIScului

Căutând comentarii antice care să-mi spună mai multe despre „obelisc”, am găsit imediat confirmarea codului Bibliei într-un text ebraic vechi de 1 700 de ani, denumit *Midrash*:

„Ce erau aceste « obeliscuri »? Nu erau ceva făcut de mâna omului, ci lucrări ale Cerului.”

O afirmație extraordinară. Cea mai veche și mai credibilă sursă susținea clar că „obeliscul” venea din cosmos, poate de pe alt tărâm. Dar mai era ceva. În *Midrash* se mai spune că era vorba de umanoizi:

„Aveau ochii ca o fereastră, erau un fel de bărbat și de femeie.”

Textul vechi nu preciza dacă ei erau vii, dar sugera că puteau vedea și, probabil, vorbi. Iar *Midrash* susținea că obeliscurile reprezentau o anumită formă de viață, care probabil nu aparținea acestei lumi.

וּנְנַעַב קְצֵהוּ כְּלֵה נִנְעַב הַר מוֹתִי וּמִתְּלַאֲנַע בּוֹ
 יִךְ מֵאוֹרֶמֶצְרִי סִמְבִּי תַעֲבִירִי סִלְאִי הִי הַלְךְ אֲלֵי יִסָּא
 תֵּאתְכִסְבָּא הָאֱלֹהִי סֹבַע בְּעֹרֹתָ הִי הִירָא תּוֹעַלְפִּנִי כִ
 הָאִסְאֲחֲרִיתִי קָח לֹשְׁאֲרֵה כְּסֹתָ הִוֵּעַ נִתְּהִי לֵאֵי גִרְעֹא
 שְׁלִשְׁסֹהוּ עֲדָב (ב) עֲלִי וּלְאִישְׁמֵר נִוּוֹה מִי תֵאִישְׁאוּ
 הַגִּנְבוֹנִי קִרְבֵּנִי (ע) לֵהֲבִיתָ אֱלֹהֵי סִאֵס לֵאשְׁלֵחִי דֹ
 כִּי הִוֵּאֲכִסֹּתָ הֵלֵךְ הִוֵּאֲשַׁמְלֵתוֹ לַעֲרוֹב מֵהִישְׁכְּבוֹ
 בִּשְׁנֵה אֲתִיגְמֵצְ (צ) וְתִתְּשַׁמְרֵשְׁבֵעֵתִי מִיִּסְתִּי אֲכִלְמִצֹּתָ
 נִיךְ בִּשְׁנֵה אֲחֵתִי (פ) תֵּתִי הֵאֲרִישְׁמֵמֵהוּ (ר) בְּהֵעֲלִיךְ הִי
 לִי וְכִמְעַשְׁהֵלֶבֶן (נ) חֵסֶן (ס) בִּי (ו) כְּעֵצִים (ז) שִׁטִּים (ח) לִטְהֹר וְאֵל
 טִי סִאֲמֵתִי סֹחֲצִי אֲרֹכּוֹ וְאִמְהֹחֲצִי (ח) בִּוּאֵמֵהוּ
 וְעִשִּׂיתָ לוֹ אֲרֹבַע טַבַּעֲתֵי זָהָב וְנִתְּתָאֲתֵה טַבַּעֲתֵי עֲלֵאֲרֹב
 רִבִּי סִמְעֵשֶׁה חֲשַׁבְתָּ עֲשֵׂה אֲתֵסֵאֲרֹךְ הִירִיעָה אֲחֵתִשְׁמֵנִי
 תּוֹעִשִׂיתָ מִכִּסֵּה לֵאֵה לַעֲרִיתֵאֵי לִסְמֵאֲדָמִי סֹמִכְסֵה
 סִלְבִּירִי חֲסֹצְפִיתָ אֲתֵהֲבִירִי חֲסֹזְהָבִי וְהִקְמַתָּ אֲתֵהֲמִשְׁנִי
 צִישִׁי סֹצְפִיתָ אֲתֵסֵנִי חֲשֹתָהוּ בִּאֲתֵבִירִי וּבִטַּבַּעֲתִי

M-am întors să discut cu Eli Rips. Nu l-a surprins ideea că obeliscurile nu aparțineau acestei lumi, deoarece era deja convins că codul Bibliei și Biblia însăși proveneau de pe alt tărâm, chiar de la Dumnezeu.

I-am spus lui Rips că mă așteptasem la o formulă matematică, nu la o coloană din piatră, indiferent dacă era de pe această lume sau nu.

– Ar putea fi și una, și alta, a zis Rips.

Apoi a precizat că, în ebraică, „cheie” mai înseamnă și „gravat”. Așadar, „cheia codului” se poate traduce și prin „cod gravat”. În acest caz, era de înțeles că cuvântul cu care se intersecta de două ori era „obelisc”. Asta sugera că acea cheie pe care o căutam poate fi gravată pe coloane din piatră.

Am căutat apoi „cheie matematică”. Și aceasta era codificată. Apoi am observat amândoi ceva extraordinar:

מאדם בני וסהבראם ויחי מדם של שיסו מאת ש
 וכללה חברו אלעמ (ק)השדיסהו איסהמלחשת
 נארשבעכישסנשבע (ו)שניסהו יכרתובריתב
 סומשמניהארץורב (ד)גןותירשיעבדודךעמי
 נינגעבכרירךיעקב (ב)בגידהנשהוישמיעקב
 יאחרהדבריסהאללה (ח)טאומשקהמלךמצריסו
 ואריבנימןאחיווי (י)בךובנימןבכהעלצוא
 יסההסוימתמלךמצר (ר)יסויאנחובניישראל
 ויטמשהמתמטהועל (ה)שמיסוי (ס)יהויתןקלתו
 אהרוןאלכלבניישראלעלעריבוי דעתסכייחוי
 הסונתתיאתכלאביךאלליךעלךושלחתיאת
 הלמועדלפנייהו אשראועדלכסשמהלדבר
 סקרסיזהבויחבראתהיריעתאחתאלאחתבס
 ליסואתהיתרתעלהכבדעלהכלייתיסיורנהו
 ותרממשייחוי ואכלוהמצותאצלמהמזבחכ
 ותהכלימיזובטמאתהכימינדתהתהי הסמא

împreună cu „cheie matematică” a apărut același verset din Exodul care povestea despre venirea lui Dumnezeu pe Muntele Sinai, versetul care spunea că versiunea originală a Bibliei a fost scrisă pe „safir”, cuvântul care, citit invers, dădea „Rips”.

Am căutat „cod pe obelisc”. A apărut o singură dată în Biblie, împreună cu „Ceruri”.

Am căutat codificarea originală „codul Bibliei”, însăși confirmarea de către Biblie a existenței codului pe care îl găsisem cu mulți ani în urmă. „Obelisc” se intersecta cu „codul Bibliei”.

Am rămas amândoi ca trăsniți. Confirmarea era absolut sigură. Au exista cândva obeliscuri care au deținut secretele pierdute ale codului Bibliei.

Dar dacă existau dovezi de nezdruccinat privind codul Bibliei, obiectul fizic care era cheia de care aveam nevoie pentru a vedea totul constituia prima probă că nu suntem singuri în Univers.

Dacă ar exista un obelisc gravat, vechi de mii de ani, care ascunde cunoștințe științifice mai avansate decât deținem noi în prezent, o cheie matematică a unui cod,

מ ק ה ש ד י ס א ת כ ד ר ל ע מ ר מ ל ד ע י ל ס ו ת ד ע ל מ ל נ ג
א ש ר א מ ע ש י ת י א ת א ש ר ד ב ר ת י ל ד ו י י ק ד י ע ק נ מ
מ ד ו ל כ נ י פ ר ע ה מ ל ד מ צ ר י ס ו י צ א י ו ס ר מ ל כ נ י
ל מ ש ה ל א מ ר ב א ד ב ר א ל פ ר ע ה מ ל ד מ צ ר י ס ו י ש ל ח
ש ה ו י ל ד י ה ת ה י ה ל א ד נ י ה ו ה ו א י צ א ב נ פ ו ו א מ
ב ל ב ו י ב ו א ה א ת ת ר ו מ ת י ה ו י ז ה ב ו כ ס ר ו נ ח ש ת
ו י ק ח ו ב נ י א ה ר ו נ ד ב ו א ב י ה ו א מ י ש מ ח ת ת ו ו י
מ נ ח ת ס ו נ ס כ י ה ס א ש ה ר י ח י ח י ח ח ל י ה ו י ו ע ש י ת
כ ו א ח ת ע ש ר ה ז ה ב מ ל א ה ק ט ר ת פ ר א ח ד ב ו ב ק ר א י
ב ר ו י צ א א ד ו ס ל ק ר א ת ו ב ע ס כ ב ד ו ב י ד ח ז ק ה ו י
ב ת ר ב ו א ת נ ח ל ת ו ו ל מ ע ט ת מ ע י ט א ת נ ח ל ת ו א ל א

atunci el trebuia să provină de la o civilizație mult mai avansată decât a noastră – dacă nu din „Ceruri“, atunci măcar de dincolo.

Nimeni de pe Pământ, nici un om, nu ar fi putut în urmă cu mii de ani și nici în prezent crea un cod al Bibliei. Știința noastră este încă primitivă. Și nici unul dintre noi nu poate vedea dincolo de timp.

Prin urmare, dacă obeliscurile ar fi găsite, atunci nu numai că am deține cheia pentru a descifra codul și am vedea viitorul, dar am avea și dovezi privind trecutul nostru rămas necunoscut.

Atunci poate am afla identitatea „stăpânului codului“, a codificatorului. Probabil chiar adevărata identitate a lui Dumnezeu.

Dar unde sunt obeliscurile?

ÎN 1998, cu puțin înainte de Ziua Recunoștinței, mă întorceam în Israel și, în avion, priveam uimitoarea codificare a „codului Bibliei“ care se intersecta cu „obelisc“.

הב עמ קהשדיס את כדר לעמרמלך עי לסותדעל
 נדעד אשראםעשיתית את אשרדברתי לדוי קדי
 והבעמדו לפני פרעה מלך מצריסוי צאיוסף
 הוי אלמשה לאמר באדבר אלם רעה מלך מצריסו
 ותהאשהוילדיהתהיהלאדני הוהואיצאבנפ
 לנדיבלבויביאהאתתרומת הויזהבוכסףו
 ניהסויקהובניאהרוןנדבואביהואמישםחת
 הוי ומנחתסונסכיהםאשריחןיחליהויו
 מנחהכף אחתעשרהזהבמלאהקסרתסראחדבוב
 לאתעברוי צאאדוסלקראתובעסכבדובידחו
 נסלרבתרבו אתנחלתו ולמעטתמעיטאתנחלת

Apoi am văzut că în textul Bibliei exista o localizare foarte clară, exact în locul în care se intersectau cele două cuvinte – „în Valea Siddim.“

Mi-am dat seama că mai văzusem undeva numele acelui loc. Am verificat pe laptop și am găsit: „cod pe obelisc“ se intersecta tot cu „Valea Siddim“.

Locul apărea în textul Bibliei, în povestea lui Abraham. Iar referința completă din Facerea 14:3 preciza unde se afla valea respectivă: „Valea Siddim unde e acum marea cea sărată (Marea Moartă).“

Desigur, Marea Moartă este bine cunoscută. Se află între Israel și Iordania, o mare interioară atât de sărată, încât nu poate adăposti nici o formă de viață.

Însă Valea Siddim nu apărea pe nici o hartă modernă. Am analizat hărțile locurilor biblice. Valea Siddim nu figura pe nici una. Tot ce am putut descoperi despre localizarea acesteia se baza pe textul din Facerea. Nici un savant din zilele noastre nu avea cunoștință de ea.

Unii au spus că valea ar putea fi în prezent sub apă, nu în apropierea Mării Moarte, ci sub aceasta. Un lucru

מסאדסניוסהבראסויחיאדסששליסומאטשנ
 ערכלאלהברואלעמקחשיריסיסיהואיסהמלחשת
 אבארשבכישנסשבעושינייהסויכרתובריתג
 יסומשמניהארצורבדגןותירשיעבדוועמי
 הכינגעבכרירדיעקבבנידהנשהוישאיעקב
 היאחרהדבריסהאלהתטאומשקהמלךמצריסו
 צואריבנימןאחיוויבדובנימןבכהעלצוא
 בייסהסוימתמלךמצריסויאנחובניישראל
 סויטמשהאמתטהוועלהשמיסוייהו-נתןקלתו
 ואהרואלכלבבניישראלערבוידעתסכיהו
 בהסונתתיאתכלאיביךאליךעררושלחתיאת

era limpede: Valea Siddim data din vremuri antice și, evident, fusese uitată, când Biblia a fost scrisă cu mai bine de trei mii de ani în urmă.

Era atât de veche, încât, atunci când a fost scrisă Facerea, locul trebuia să fie identificat prin marea care îl acoperea deja – înainte ca Biblia să fi existat.

Am întrebat rabini și exegeți ai Bibliei. Valea Siddim era menționată și în *Midrash*, comentarii ale Bibliei vechi de două mii de ani. Cel mai renumit comentator, Rashi, un evreu francez din epoca medievală, susținea că valea era cândva verde și plină de livezi, dar că fusese inundată de apele Mediteranei, după care se născuse Marea Moartă, care acoperise valea.

Dar nici un înțelept antic sau vreun savant modern nu știa unde se afla cândva această vale.

Am discutat cu cel mai mare specialist în problemele Mării Moarte, un geolog israelian pe nume David Neev.

– Tot ce știm e scris în Facerea, mi-a spus el. Valea este descrisă în Biblie drept mare sărată (moartă). Acolo s-a dus bătălia din vechime. Acolo, regii Sodomei și Gomorei, în timp ce fugeau de pe câmpul de luptă, au căzut în gropi pline cu smoală.

Neev a sugerat că Valea Siddim ar trebui să se afle în apropiere de Sodoma și Gomora. El bănuiește că un cutremur de proporții a distrus cele două orașe cu mai bine de patru mii de ani în urmă, apoi le-a îngropat sub apele Mării Moarte. Acesta era, după părerea sa, evenimentul descris de Biblie.

Dar nimeni nu știa cu exactitate unde se aflaseră cândva cele două orașe. Iar ele erau acum acoperite de ape.

Și totuși mai existau speranțe. Atunci, Marea Moartă avea cel mai scăzut nivel din ultimii cinci mii de ani. Ceea ce zăcuse sub apă încă de la începuturile civilizației putea să fi ieșit din nou la lumină.

– Marea Moartă e ca un vas cu apă lăsat la flacără mare – fierbe tot timpul, evaporând apa, mi-a spus Neev. Peste o sută de ani, s-ar putea să dispară porțiuni mari din această mare. Procesul va continua până nu va mai rămâne altceva decât sare.

Geologul mi-a arătat o diagramă care prezenta nivelul apei de-a lungul timpului. În ultimul deceniu, nivelul apei ajunsese la -400 metri. Ultima oară când nivelul a fost atât de scăzut a fost în urmă cu 5 500 – 8 000 de ani.

Oare Marea Moartă, pe cale de dispariție, avea să-și dezvăluie secretele?

Ultima oară când nivelul mării fusese atât de scăzut corespundea unei perioade misterioase în care s-au dezvoltat toate elementele care definesc civilizația modernă, când, parcă de niciunde, au apărut matematica, astronomia și agricultura, când oamenii au învățat să prelucreze metalul și când au fost construite primele orașe.

– Dacă obiectul la care vă referiți a fost ridicat în perioada charcolitică, aceasta marcând dezvoltarea bruscă a civilizației, atunci e posibil ca el să fi rămas ascuns până în prezent, mi-a spus Neev. Dar dacă obiectul căutat a fost construit acum cinci mii de ani, iar apoi marea l-a acoperit timp de mii de ani, când apa se va evapora, nu veți găsi un obelisc, nici măcar un oraș întreg, ci nămol, sedimente și roci formate din sare.

Geologul mi-a mai dat un indiciu:

– În ebraică, Siddim înseamnă „var“, de aceea vă sugerez să căutați Valea Varului. În realitate, Valea Siddim este numită în unele traduceri ale Bibliei Valea Varului.

El mi-a sugerat să caut pe malul iordanian al Mării Moarte.

– Acolo se află o peninsulă pe nume Lisan. Este un dom din rocă sărată acoperit de depuneri calcaroase.

Personal, el nu vizitase niciodată acel loc. Israelul *purtase trei războaie împotriva Jordaniei.*

– Să aveți grijă, m-a prevenit el. Acela e teritoriu inamic.

Călăuza mea nu a înțeles de ce voiam să vizitez Peninsula Lisan. Nici un turist nu-i ceruse până atunci să-l ducă acolo.

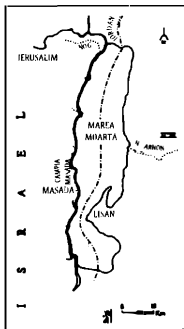
Peninsula e un masiv continental cu o formă bizară care pătrunde în Marea Moartă. Arată ca o limbă și, într-adevăr, atât în arabă, cât și în ebraică, „Lisan” înseamnă „limbă”.

Când am sosit acolo, am avut impresia că mă aflu pe partea întunecată a Lunii. Peisajul este cu desăvârșire arid, lipsit de orice vegetație. Sub razele arzătoare ale soarelui, avea o strălucire alburie, pentru că totul era acoperit cu roci calcaroase.

Era singurul loc din apropierea Mării Moarte aflat deasupra nivelului mării care amintea de antica „Vale Siddim”, „Valea Varului”.

Din punct de vedere mitologic se potrivea perfect. Amintește de buricul Pământului. Este cel mai coborât nivel al scoarței terestre, fiind situat la 430 de metri sub nivelul mării.

Pe planeta noastră nu există o altă porțiune de uscat situată atât de jos. De aceea, când am pus piciorul pe țărmul Peninsulei Lisan, proaspăt răsărit din mare, o zonă care fusese sub apă doar cu un deceniu în urmă și fusese la suprafață în

תמתנם לכלתנו כפתבני ישראל לך נתתי סולבן
נהכסה אחתי וְהארץ והוא איש שבטמלי ועתה הלכה
י לחג־משפחתה תג־ולשון־ג־משפחתה שוני לאז
ר חטאת אחד מלבדעלתהתמי דומנחתהו נסכהו
עיבני ישראל אשר יצאומארץ מצריס לצבאתם
ורשו אתהארץ אשר נשבעי הוֹ־לאכתי כסלאבר
וני הוֹ־אל־י לעשותכן בקרבהארץ אשראתם
דןמהרכי אסכהתעשו להסמ־ב־חתי הסתתצווס
כימצו־היוסלמען תחזקו־באתסוירשתסאת
השמטהוזהדבר השמטהשמו־ט־כלבעלמשהידוא
דולאתחו־סעי נןכפשבנסע־י ובעי וְשונשו־י
יחו־י והיהבן חטאלאי ומתו־אבנותעלבניסוב
י הוֹ־אל־י דבשמחהו־בטוב־בבמרבכלועבדת
י כי אהיהעמדיחי ככלותמ־לכתבאתדברי

○ FUNDUL LUMII

☐ LISAN

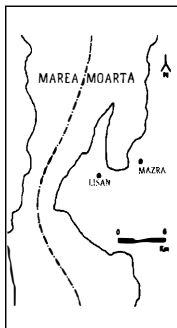
 CHEIA ANTICĂ

urmă cu cinci mii de ani, am simțit că mă aflu în cel mai
coborât punct de pe Pământ, pe fundul lumii.

„Fundul lumii” era codificat în Biblie. „Lisan” apărea în același loc, intersectat de „cheia antică”.

Ceea ce cândva se înălțase pe acest pământ arid, iar apoi a fost acoperit de ape în timpul istoriei cunoscute a civilizației umane ieșise acum din nou la lumină, acoperit doar de nisip, mâl și o crustă groasă de sare lăsată de marea care s-a retras.

Locul era pustiu. Nici urmă de vreo aşezare umană. Nici în prezent,

nici în alte vremuri. Singurele prezențe umane erau lucrătorii de la o mină de sare.

Însă în acea zonă se puteau face descoperiri arheologice extraordinare, datând din trecutul biblic.

Dincolo de mare se găseau peșterile de la Qumran, unde s-au descoperit Manuscrisele de la Marea Moartă, cele mai vechi exemplare cunoscute ale Bibliei. Scrise pe pergamente confecționate din piei de animale, acestea au o vechime de două mii de ani. În anul 1947, un păstor, aruncând o piatră într-una din aceste peșteri, a auzit zgomotul unui vas de ceramică spărgându-se. Acolo a găsit un exemplar complet al Bibliei, perfect conservat.

De asemenea, de acolo am văzut, pe țărmul israelian al mării, fortăreața Masada, situată pe un vârf de munte, unde, în urmă cu două mii de ani, câțiva evrei au rezistat legiunilor romane, murind până la unul. Pe această culme se află câteva vestigii din piatră, străjuind peisajul dezolant, neschimbat de cele două milenii care au trecut de atunci.

Pe țărmul iordanian, la mai puțin de doi kilometri de mare, s-a descoperit o mică așezare veche de cinci mii de ani, Bab-Edrah, cu zidurile din cărămidă încă intacte. Este, se pare, biblicul Zoar, unde, potrivit legendei, s-a refugiat Lot după distrugerea Sodomei și Gomorei.

Prin urmare, era posibil ca aici, acoperit de solul acestei peninsule pustii, să se afle obeliscul pe care fusese gravată „cheia codului“.

Peninsula Lisan e doar un punct pe hartă, dar are 64,75 km² și, cum stăteam acolo în soarele torid și priveam peisajul alcătuit doar din roci calcaroase și sare pietrificată, mi-am dat seama că era o suprafață mult prea mare pentru a căuta o coloană sau chiar un palat, acum îngropate sub ceea ce vedeam. Șansele erau mici, chiar dacă aș fi nimerit din întâmplare chiar în locul respectiv.

De aceea m-am întors la Biblie și la cod.

[illegible]

☐ EL A GĂȘIT LOCUL EXACT. LISAN

☐ LA MIAZANOAPTE DE LISAN, GOLFUL MĂRII. SPRE RĂSARIT IIOTARUL
IL FORMEAZĂ JORDANUL

În Vechiul Testament există un pasaj în care este menționat numele „Lisan“. Este vorba de Cartea lui Iosua, povestea tânărului luptător care i-a condus pe israeliți în ultima parte a călătoriei lor după fuga din Egipt, după moartea lui Moise, ducându-i din Iordania în Israel.

„Lisan, golful mării“ apare în Iosua 15:5 („Iar hotarul de miazănoapte pleacă din golful mării de la gurile Iordanului“) și, codificat perpendicular, apar cuvintele „el a găsit locul exact, Lisan“.

„Lisan, golful de miazănoapte al mării sărate“ apare din nou în Iosua 18:19, o descriere și mai precisă a poziției.

„Codificatorul” este codificat perpendicular pe textul care dezvăluie amplasarea exactă. „Codificatorul” apare de cinci ori în aceeași matrice, iar în ebraică cuvântul înseamnă „ascuns” și „miazănoapte”.

א אל נ לו ל ות א ש ר נ כ ח מ ע ל ה א ד מ י ס ו י ר ד א ב ו
 ר א ו ב ו ו ע ב ר א ל כ ת ק מ ו ל ה ע ר ב ה צ פ ו נ ה ו י ר ד
 ה ו ע ב ר ה ג ב ו ל א ל כ ת ק ב י ת ח נ ל ה צ פ ו נ ה ו ה י ה
 י ו ח ג ב ו ל א ל ל ש ו ו י ס ח ס ל ח צ פ ו נ ה א ק צ ה ה י
 נ ה ז ח ג ב ו ל נ ג ב ו ח י ר ד ו י נ ג ב ל א ת ו ל מ א ת ק ד מ
 ח ל ת ב נ י ב נ י מן ל נ ג ב ו ל ת י ח ס ב י ב ל מ ש פ ח ת ס ו
 ר י ס ל מ ס ה ב [○] י ב נ י מן ל מ ש פ ח ו ת י ח ס י ר י ח ו
 ל ה ו ע מ ק צ ו [○] י ו ב י ת ח ע ר ב ה ו צ מ ר י ס ו ב י ת א ל
 ס ו ה פ ר ח ו ע [○] ר ה ו כ מ ר ח ע מ נ י ו ה ע מ נ י ו נ ג ע
 י ס ע ש ר ה ו ח [○] צ ר י ח נ ג ע ו נ ו ח ר מ ח ו ב א ר ו ת ו ה
 ח כ פ י ר ה ו ה [○] צ ח ו ר ק ס ו י ר פ א ל ו ת ר א ל ה ו צ ל ע
 ה י ב ו ס י ה י א י ר ו ס ל ס נ ג ע ת ק ר י ת ע ר י ס א ר ב ע
 ח צ ר י ח ו א ת נ ח ל ת ב נ י ב נ י מן ל מ ש פ ח ת ס ו י צ
 ל ה ש נ י ל ש מ ע ו נ ל מ ס ה ב נ י ש מ ע ו נ ל מ ש פ ח ו ת ס

○ CODIFICATOR □ LISAN, GOLFUL MĂRII SĂRATE, SPRE MIAZĂNOAPTE

Așadar, versetul din Iosua, singura carte din Biblie în care este menționat „Lisan” dezvăluie locul exact de pe peninsulă unde trebuie căutat – în punctul său cel mai nordic, unde un „deget” al peninsulei pătrunde în Marea Moartă, formând un golful, „golful mării sărate”.

Am căutat „Lisan, golful mării sărate” în Tora și mențiunea a apărut o dată fără a sări peste un anumit număr de litere. „Lisan” era codificat perpendicular pe „golful mării”, iar „cheia antică” le intersectează.

Apoi am stat de vorbă cu Eli Rips. I-am arătat codificările și i-am spus că am călcat pe acel pământ.

Rips a studiat codul pe computerul său și a observat imediat ceva ieșit din comun.

– În ebraică, același grup de litere înseamnă „cheie antică”, dar și „harta senzorului”, a zis el. Iar acesta se intersectează cu „golful mării” și cu „Lisan”.

Era o descoperire crucială. Singura modalitate prin care puteam găsi un „obelisc” îngropat era folosirea

unui „senzor“, un instrument foarte performant care să „vadă“ sub apă și sub pământ și să alcătuiască o hartă a ceea ce era ascuns vederii.

Literele alternative din secvența de cod cu salt peste două litere care oferea „cheia antică/harta senzorului“ au scos la iveală o altă serie de cuvinte: „Dezgropat, vizibil, descoperire, detectare“.

Ulterior, am constatat că același verset din Biblie, în care „Lisan, golful mării“ apărea fără salturi în textul ascuns, iar „cheia antică/harta senzorului“ era codificat perpendicular, nu numai că apărea împreună cu „Lisan“, ci și cu alte zece indicii pentru găsirea „cheii codului“.

„Obelisc în Lisan“ se intersecta cu „Lisan, golful mării“. La fel și „harta ascunzătorii“. Iar „cheie“

apărea de trei ori în acea matrice, acolo unde „harta senzorului“ se intersecta cu „harta ascunzătorii“.

Împreună cu Rips am căutat „senzorul marchează locul“. Uimitor, și aceste cuvinte erau codificate perpendicular în singurul loc din Tora unde „Lisan“ apărea fără salturi. Probabilitatea era de 2 la 10 000.

ו	ס	י	נ	ש	י	נ	ע	מ
ו	ך	ל	א	ס	י	ר	ש	ע
ג	י	נ	ב	ס	י	ת	א	מ
ל	ס	ת	ח	ס	ש	ל	מ	ד
ת	ח	כ	ש	מ	ו	ו	ע	צ
ג	ח	י	נ	ו	ב	ו	צ	ה
נ	ח	ה	ח	ה	ש	ש	י	י
ס	ש	מ	י	נ	ו	ש	ל	י
א	ל	י	נ	ו	ש	ה	ת	ח
ה	ת	ח	ס	ש	י	נ	ז	ז
מ	י	ר	ע	ל	י	נ	ז	א
ל	י	ר	ע	ה	ת	ח	פ	ש
ת	ח	ס	ש	מ	ד	ו	ר	א
ר	א	ל	י	ד	ו	ר	א	ה
ח	ת	ח	כ	ש	מ	י	ל	א
מ	ה	ל	א	י	ל	א	ר	א
ד	נ	י	נ	ב	ת	ח	ס	ש
ר	א	ס	ה	י	ד	כ	ק	ל
ח	ו	ך	ל	א	ס	י	ע	ב
י	נ	ב	ת	ו	א	מ	ש	מ

○ LISAN

◇ CHEIA ANTICĂ/

HARTA SENZORULUI

□ LISAN, GOLFUL MĂRII

□ CODIFICAT/NORD

□ CODIFICAT/NORD

י לכו אמר הנני נתן לו את בריתי שלוהית
 יעלבני ישראל ושמא ישיראלהמכה אשר כ
 ההמד(ו)ניתכו בויבת צור ראש אמותי תאבבמ
 תסכי צורי סהם לבסבנכלי הסאשרנכלולכס
 העלד(ב)רפערורייתי אחריהמנפהוי אמריהו
 שראלמבן עשרי ססנהו מעלחלביתאבתסכלי
 וניר(ח)ולאמר מבן עשרי ססנהו מעלהבאשר צ
 שראלבני ראובן חנוך(מ)שפ(ח)ת(ח)ה(ח)נכי לסלוא
 משפ(ח)ת(ח)הראובניויהיוסקדי חסלשהוארב
 אלודתן ואבי רסהו אדתן ואבי רסקרו איהע
 יואת(פ)י הותב לעאתסו את קרחמותהעדהבא
 סע:ן למספחתסלנמואל למספחתהנמואלילי
 סאו למ(מ)ספחתהשאו לי אלהמספחתהשמעני שנ
 לחני(ב)מספחתה(ח)ני(ח)ל(ח)ש(ח)ו(ח)ני(ח)מספחתהשוני לאז
 לי מספחתחאראלי אלהמספחתבני נדלסקדי
 בארץ כנען ויהיו ובני יהודה למספחתסלשל
 ניפרץ לחצרן(מ)שפ(ח)ת(ח)ה(ח)צרני לחמולמספחת
 תבני יששכר למספחתסותו לעמספחתהתולעי
 אלהמספחתיששכר לפקדי הסארבעהוששיסא

○ HARTA ASCUNZĂTORII ◇ HARTA SENZORULUI / CHEIA ANTICĂ
 □ LISAN. GOLFUL MĂRII ⬡ CHEIE ⬢ CHEIE

Și, în cele din urmă, rămas singur cu laptopul într-o noapte, am căutat în cartea cea mai profetică a Bibliei, Cartea lui Daniel, și am văzut că și acolo „senzorul marchează” era codificat împreună cu „Lisan.”

Informația codificată în Cartea lui Daniel era cu totul ieșită din comun. Ea spunea: „Lisan ca Siddim”.

Era dovada clară că găsisem vechea Vale Siddim. În Cartea lui Daniel se spunea că Valea era Peninsula Lisan.

Dar mesajul ascuns din Daniel era și mai uimitor. În versetele de început, textul relatează povestea asedierii

י אחי כסאת כסאסי שך משלח את אחי נואתנו
 ל להסלשלוסו י אמר חשלוסאבי כסהזקן אשרא
 י ו אלי חראסך בעבדך כי כמוך כמרעהאדנישא
 ד והנהעיני כסראותועיני אחי בנימיניכי
 בני יהודהערו אונין ו ש לח וסרן וזרחוימתנ
 באתאביך ואתאחיך י שבובארן גשן ואסידעת
 מאדויחיי עקבבארן י מצריס שב עשרהשנהוי
 אחיוהקטן יגדלממני י וזרעויהי תמלאהגוי
 אשרבשדההמכסלהא י רעלסני ממראבארןכנע
 י סבנישלשיסנסבני י מכירבן מנשהי לדועלג
 ותשלחאתאמתחותק י ותפתחותראהו אתהיל
 י סתרמשהסני וכי יראסהביטאלהאלהיסויא
 ו יאלי יאבתסאל יאברחסאל י יצחקואלהי
 י העסויאמו העסוישמעויס קדיהו אתבני

○ SENZORUL MARCHEAZĂ LOCUL

□ LISAN

Ierusalimului de către un rege al Babilonului, care a dus în palatul său câțiva dintre copiii Israelului. Lor li s-au împărtășit toate cunoștințele lumii antice, „toată înțelepciunea, cunoașterea și știința”, inclusiv limba primei civilizații cunoscute, „limba caldeilor”.

În aceste versete era ascunsă toată istoria pe care o căutam.

În ebraică, „limba caldeilor” înseamnă și „Lisan ca Siddim”. Acolo unde textul din Daniel vorbea despre copiii care „stau în palat”, în ebraică, aceleași cuvinte puteau fi traduse și „coloană din palat”. Probabil că era „obeliscul” pe care îl căutam, pe care erau înscrise „toată înțelepciunea, cunoașterea și știința”¹.

¹ Traducerea în românește sună puțin diferit: „Patru tineri fără nici un cusur trupesc, frumoși la chip și iscusiți în toată înțelepciunea, cunoscători a toată știința, cu adâncă putere de pătrundere și plini de râvnă, ca să slujească în palatul regelui, ca să-i învețe pe ei scrisul și limba caldeilor” (Daniel 1:4) (n.tr.).

נִשְׁנַתְּ שְׁלוֹשׁ מַלְכוּתֵי הַיּוֹקִים מִלְּךְ יְהוּדָה בֶּאֱנִי
 צְרָא לִי יוֹוִי אִמְרָתְךָ לֹא שָׁפַן זֶרֶב סְרִיסִי וְלֹא
 הִמְלִיךְ לִלְמַדְסִי סִיכָר וְלִשְׁוֹן כְּשָׁדִים יִמְנָלְהֶם
 סְרִיסִים שְׁמוֹתָיו שֶׁסָּלַדְנִי אֲלֵב לִשְׁאֲצֵרוֹ לֶחֶנֶן
 יֵאֵל לֵחֵסֶד וְלִרְחֻמִּים לִפְנֵי שְׂרָה סְרִיסִים וְיִאֲמֹר
 מִרְדְּנִי אֱלֹהִים לִמְלָצְרָא שְׂרָמָנָה שְׂרָה סְרִיסִים עֲלֵד
 וְכֹאשׁ רִתְרָא עֲשֵׂה עִבְדִּי כְּוִי שְׁמַע לְהַסְלִיד בְּרִי
 סוֹרְעָנִי סוֹהֵי לְדִי סֵה אֱלֹהֵי אֲרֵב עֲתִסְנַתְּ לְהַסְהֵא
 לֶאֱנִמְצָא מִכֹּל סָכַדְנִי אֲלֶחֶנֶן יִהְיֶה מִי שֶׁאֵלּוֹ עֲזָרִי
 נִתְּשָׁתִי סִלְמִלְכוֹת נִבְכַּדְנִצְרָח לִסְנִבְכַּדְנִצְרָח לִסְ
 לֶךְ חֵלּוֹ סִחְלַמְתִּי וְתַפְעֵסְרוּ חֵי לְדַעַת אֶתְהַחֲלוּ סוֹ
 עֲבָדֵי וְנִבְתִּי כֹן נִוְלִי יִתְּשֵׁמוּ וְהֵן חִלְמָאוּ פֶשַׁע
 עֵיבִיד עֲנָה דִי עֲדָנָא אֲנָחוּ וְזָבְנִי כִלְקַבְלֵדִי
 שְׂרָה תִּהְיוּ נִי עֲנוֹכְשָׁדִי אֶקְדֵּם מִלְּכָא וְאִמְרִי וְלִי
 יִיחֹנֶה קְדָם מִלְּכָא לְהַנְאִלִי יִנְדִי מִדְרָהּ וְעַם

☐ SENZORUL MARCIEAZA

☐ LISAN CA SIDDIM

נִשְׁנַתְּ שְׁלוֹשׁ מַלְכוּתֵי הַיּוֹקִים מִלְּךְ יְהוּדָה בֶּאֱנִי
 צְרָא לִי יוֹוִי אִמְרָתְךָ לֹא שָׁפַן זֶרֶב סְרִיסִי וְלֹא
 הִמְלִיךְ לִלְמַדְסִי סִיכָר וְלִשְׁוֹן כְּשָׁדִים יִמְנָלְהֶם
 סְרִיסִים שְׁמוֹתָיו שֶׁסָּלַדְנִי אֲלֵב לִשְׁאֲצֵרוֹ לֶחֶנֶן
 יֵאֵל לֵחֵסֶד וְלִרְחֻמִּים לִפְנֵי שְׂרָה סְרִיסִים וְיִאֲמֹר
 מִרְדְּנִי אֱלֹהִים לִמְלָצְרָא שְׂרָמָנָה שְׂרָה סְרִיסִים עֲלֵד
 וְכֹאשׁ רִתְרָא עֲשֵׂה עִבְדִּי כְּוִי שְׁמַע לְהַסְלִיד בְּרִי
 סוֹרְעָנִי סוֹהֵי לְדִי סֵה אֱלֹהֵי אֲרֵב עֲתִסְנַתְּ לְהַסְהֵא
 לֶאֱנִמְצָא מִכֹּל סָכַדְנִי אֲלֶחֶנֶן יִהְיֶה מִי שֶׁאֵלּוֹ עֲזָרִי
 נִתְּשָׁתִי סִלְמִלְכוֹת נִבְכַּדְנִצְרָח לִסְנִבְכַּדְנִצְרָח לִסְ
 לֶךְ חֵלּוֹ סִחְלַמְתִּי וְתַפְעֵסְרוּ חֵי לְדַעַת אֶתְהַחֲלוּ סוֹ
 עֲבָדֵי וְנִבְתִּי כֹן נִוְלִי יִתְּשֵׁמוּ וְהֵן חִלְמָאוּ פֶשַׁע
 עֵיבִיד עֲנָה דִי עֲדָנָא אֲנָחוּ וְזָבְנִי כִלְקַבְלֵדִי

☐ SENZORUL MARCIEAZA

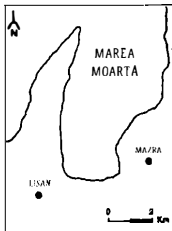
☐ LISAN CA SIDDIM

☐ MAZRA

Dar surprizele nu se terminaseră. Aceleași versete din Daniel îmi sugerau și un punct precis de pe hartă, localizând comoara. În fragmentul care identifica „Lisan drept Siddim” apărea și „Mazra”.

Iar „Mazra” era numele unui sat de pe țărmul sudic al golfului Mării Moarte, „golful mării” creat de „limba de pământ” care ieșea spre capătul nordic al Peninsulei Lisan.

Acolo aveam să găesc „coloana palatului”, „obeliscul”, „cheia codului”. Fiecare carte din Biblie pe care am verificat-o părea să indice același loc – zona care era cunoscută cândva sub numele de Valea Siddim, iar acum era acoperită de apele Mării Moarte, mai precis către

י ה ו • מ ק ד ש ו ו י ד ב ר י ה ו • א ל מ ש ה ל א מ ר ד ב ר א ל
 ב ו ל ש מ ע ל י ו ו י ס ס ת י ע ל י כ ס מ כ ה ש ב ע כ ח ט א ת י ג
 ק ח ת ח מ ש ת ח מ ש ת ש ק (ל) י ס ל ג ל ת ב ש ק ל ה ק ד ש ת ק
 א ח ד ב ! ש נ ת ו ל ע ל ה (ש) ע י ר ע ז י (ס) א ח ד ל ח ט א ת ו ל ז
 ו ת א ל ה ע ס כ י ח ז ק ה (ו) א מ מ נ ו ו י צ י א ו ד ב ת ה א ו ן
 ש ר א ל ו ל ב נ י ל ו ו י ה (נ) ה נ ת ת י כ ל מ ע ש ר ב י ש ר א ל ל
 ע ס ל ק ר א ת נ ח ש י ס ו (י) ש ת א ל ה מ ד ב ר פ נ י ו ו י ש א ב
 מ י ד מ נ ח ת ה ו נ ס כ ה (ב) י ו ס ה ש מ י נ י ע צ ר ת ת ה י ה ל
 ס ע ר י ס ל ש ב ת ו מ ג ר (ש) ל ע ר י ס ס ב י ב ת י ה ס ת ת נ ו ל
 ד ו א ת ס ה ד ב ק י ס ב י (ה) ו • א ל י כ ס ח י י ס כ ל כ ס ה י
 י ס ה א ל ה י ה ו י א ל י י ד מ ו ר י ש ס מ פ נ י ד ו ל מ ע ו ה
 י ר ח ק מ מ ד ה מ ק ו ס א ש ר י ב ח ר י ה ו י א ל י י ד ל ש ו ס

Nu știam din ce era făcut obeliscul, la ce adâncime se afla, dacă se găsea pe uscat sau pe fundul mării și nici dacă mai exista acolo după atâtea mii de ani.

Dr. Rips găsisese un indiciu, dar nu era de bun augur.

În locul în care „obelisc“ intersecta „codul Bibliei“, textul spunea că „pământul s-a căscat și l-a înghițit“. Dacă obeliscul fusese înghițit de pământ, probabil în urma marelui cutremur despre care geologul israelian Neev îmi spusese că afectase grav zona în urmă cu peste patru mii de ani, atunci el se afla la mare adâncime. Putea să fi dispărut la fel ca Sodoma și Gomora.

Pentru găsirea lui ar fi fost nevoie de o tehnologie foarte avansată. Acum aveam nevoie de „harta senzorului“. Dar când am discutat cu experți, cu geofizicienii care căutaseră țitei, metale prețioase și chiar artefacte, am primit alte vești proaste.

Undele radar cu ajutorul cărora se descoperiseră obiectele îngropate sub nisipurile marilor deșerturi nu ar fi dat nici un rezultat în solul saturat de sare din Lisan și Marea Moartă. Undele ar fi fost reflectate imediat fără să indice nimic, ele neputând penetra printr-un asemenea sol.

Am analizat problema cu prietenii mei din serviciile de informații israeliene, cu un specialist de la Ministerul Apărării, cu angajați ai Pentagonului și CIA. Toți mi-au spus același lucru. Nu exista nici o tehnologie secretă, nici o tehnică militară modernă recent inventată, nici un satelit de spionaj care să poată găsi un obelisc îngropat sub solul cel mai sărat de pe Pământ.

Toate acestea m-au descumpănit. Pornind de la probabilitatea de 1 la 1 000 000 de a descoperi „obelisc“ intersectându-se de două ori cu „cheia codului“, acum stăteam probabil chiar pe pământul unde cheia rămăsese ascunsă mii de ani, condus aici în mod miraculos, pas cu pas, doar de un cod din Biblie.

– Am senzația că am plecat într-o expediție pentru descoperirea unei comori, i-am spus lui Eli Rips.

– Bineînțeles, a zis el, văzând în asta un plan divin și luând drept sigur ceea ce eu nu puteam crede.

– Atunci de ce a fost atât de greu încât cineva mai întreg la minte decât mine ar fi renunțat de mult? l-am întrebat.

– Răspunsul este chiar în întrebarea ta, a spus Rips.

Apoi s-a uitat din nou la codificarea originală a „cheii codului”.

– E foarte încurajator, a zis el, arătând către ecran. Spune: „Stă în puterea ta să rezolvi.” În ebraică sună chiar mai bine: „Stă în puterea brațelor tale să desfaci”, ca și cum ai descifra un cod.

Însă aceleași cuvinte din ebraică puteau fi traduse și „stă în puterea noastră în caz de criză”. Iar asta m-a convins că nu căutam deloc întâmplător cheia codului într-un moment de criză mondială.

ה ו ר א ה ב ע י נ י ד כ י ל א ת ע ב ר א ת ה י ר ד ו ה ה ו צ ו
ו ו י ה ו א ל י י ד מ ק ר ב ד ו א ת ס ה ד ב ק י ס ב י ה ו י א
א ד כ נ ת ש כ ח א ת ה ד ב ר י ס א ש ר ר א ו ע י נ י ד ו פ נ י ס
ל ח ו ת א ב נ י ס ו א ת י צ ו ה י ה ו י ב ע ת ה ה ו א ל ל מ ד א
ט ר ח ל ק י ה ו א ל י י ד א ת ס ל כ ל ה ע מ י ס ת ח ת כ ל ה ש
י ב נ י ב נ י ס ו נ ו ש נ ת ס ב א ר ד ו ה ש ח ת ס ו ע ש י ת ס פ
ו מ צ א ו ד כ ל ה ד ב ר י ס ה א ל ה ב א ח ר י ת ה י ס י ס ו ש
ס כ ל א ש ר ע ש ה ל כ ס י ה ו א ל י י כ ס ב מ צ ר י ס ל ע י
ו י י ט ב ל ד ו ל ב נ י ד א ח ר י ד ו ל מ ע ו ת א ר י ד י מ י ס
ט ר י ו ש ב ב ח ש ב ו א ש ר ה כ ה מ ש ה ו ב נ י י ש ר א ל ב ע
נ ל נ ו ח י י ס פ נ י ס ב נ י ס ד ב ר י ה ו י ע מ כ ס ב ה ר ס
ת ס ס י ה ו א ל י י ד ל ש ו א כ י ל א י נ ק ה י ה ו י א ת א ש
ל מ ע ו י י ט ב ל ד ע ל ה א ד מ ה א ש ר י ה ו א ל י י ד נ ת ו

Sunetul tobelor de război din Orientul Mijlociu atribuia căutării noastre o urgență pe care codul Bibliei nu făcea decât să o accentueze, avertizându-ne că acea căutare nu era decât o cursă contra cronometru pe care trebuia să o terminăm înainte de sfârșitul numărătorii inverse a Apocalipsei.

„În Peninsula Lisan“ era codificat împreună cu „în zilele cele de apoi“.

Avertismentul era limpede, la fel ca și promisiunea. Intersectându-se cu „în Peninsula Lisan“, mai jos de „în zilele cele de apoi“, apărea în textul Bibliei: „Pentru ca tu și copiii tăi de după tine să vă prelungiți zilele pe Pământ.“

CAPITOLUL TREI

CLINTON

ÎN FAȚA CAMERELOR de luat vederi, președintele își mărturisea greșeala, fără să recunoască însă că mințise: „Cu domnișoara Lewinsky am avut o relație care nu a fost corespunzătoare.”

Era 17 august 1998. Bill Clinton recunoștea că-și înșelase soția și poporul american. Într-o declarație televizată, cu o expresie solemnă și întunecată pe chip, admitea că avusese relații intime în interiorul Casei Albe cu stagiara în vârstă de 24 de ani.

În timp ce Clinton vorbea, mă uitam doar cu un ochi la televizor, concentrându-mă asupra computerului, încercând să găsesc codul Bibliei.

Prietenii mă rugaseră în urmă cu câteva luni să caut în cod scandalul Monica Lewinsky, dar eu refuzasem. Mi se părea de prost-gust, ceva prea comun.

Acum însă acest scandal putea duce la demiterea unui președinte, a omului care îi adusese la masa tratativelor pe Rabin și Arafat, a celui care putea instaura pacea în Orientul Mijlociu și putea împiedica toate ororile pe care le anunța codul.

אֲשֶׁה לְלִכְתָּא חֲרִיךְ וְנִקְיִת מִשְׁבַּע תִּיזְאָתֶר קִאֲתִבְנִי
 דְּנַחְנוּכְנִי סֵאנְחֵנוּ לִי אֵהִי וְעַבְדִּי דְּמִרְגְּלִי סִיּוּא
 דְּוִלְזִכְרוֹ וְוִבִיּוּ עֵינֵי נִיךְ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרְתִי הוּיָנ
 נִי מִשְׁהֲכִי קִרְוֵ עוֹרִכְנִי מִשְׁהוּהִשִּׁי בְּמִשְׁהֲאֲתֵהֶמְסוּ
 שְׂרִירִבְּבַע לִי וְהוּבִי טִמְאוּ כֹלֵה נְנַע בְּכִלֵּא שְׂרִיִּהִי
 וְיִקְדַּשְׁאֲתֵסוּי קִרְיָנוּ בִּילְכְּלִינְטוֹן יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁי בֵּיתֵא
 לְשִׁמְרוֹן מִשְׁפַּחַת רִשְׁמִירָנוּ וְיֵאלֶה מִשְׁפַּחַתִּי שְׁשִׁכֹר לְפִקְדוֹ
 קִצְפַּתִּיאֲתִי הוּיֵאֱלִיךְ בְּמַדְבֵּיר לְמִי הוּיֵסֵא שְׂרִי צֵא
 לּוֹמַצֵּא הוּרְעוֹת רְבוֹת וְצִרוֹת וְאִמְרֵי וְסֵהִיֵּאֵה

CLINTON

PREȘEDINTE

Știam că numele lui exista în cod, pentru că „Bill Clinton“ fusese primul nume pe care îl căutasem în Biblie.

În iunie 1992, când am auzit pentru prima oară de codul Bibliei, el trecuse de primul test efectuat de mine, anticipând victoria lui Clinton cu șase luni înainte ca el să fie ales.

„Clinton“ era codificat cu „președinte“ în textul vechi de trei mii de ani.

În august 1998, în timpul declarației sale televizate, am căutat din nou „Clinton“, dar de astă dată pentru a afla dacă împotriva sa avea să fie declanșată procedura de destituire.

„Clinton“ și „procedură de destituire“ apăreau codificate împreună, foarte clar și, din nou, cu o probabilitate foarte mare.

Și, în locul în care aceste două cuvinte apăreau împreună în același verset al Bibliei, era prezis și scandalul Monica Lewinsky:

„Secret ascuns, amant al servitoarei.“

Era extraordinar. Aceasta era varianta din Vechiul Testament pentru „tânără stagiară“.

מהו קחברכתך ויאמר הכי קראשמוי עקבוי ע
 סועדעלותהשחרוראכילאיכללווינעבכר
 שהיהוימצליחבידווימצאיוסףח(נ)בעיניו
 שהרוויורדואישאתאמתחתוארצה(נ)בתחוא
 חיייוסףכמתאביהסויאמרו לויששטמנויוס
 קחמטךונטהיךעלמימימצריסעל(נ)הרתסעל
 ליבצאתימצריסוהיהלךלאותעלי(נ)דולזנ
 יסאחריסעלפני לאתעשהלךכסלוכ(נ)חמונהא
 הבדי להפרכתלכסביןהקדשובי(נ)רשהקדש
 נגלומחלתויחראףמשהוישלךמידואתהלחת
 ש(ה)עמו(ד)י(ס)ח(ק)י(ה)סכסוי לפאתיסקלע
 והביאאתאשמוולי(ה)עלחטאתואשרחטאנקב
 והואמסרסתפרסהוששעאיננהשסעתונרהאי
 אתסלפנייהויסתחאהלמיעדונתןאהרןעלש

☐ CLINTON

☐ PROCEDURA DE DESTITUIRE

Până să descopăr acest lucru, președintele își încheiase declarația de cinci minute, iar comentatorii TV spuneau că s-ar putea ca el să-și piardă funcția din cauza scandalului.

În timp ce căutam codul Bibliei, am văzut la televizor secvențele în care Clinton nega relația, arătând cu degetul spre națiune și spunând: „Nu am avut relații sexuale cu această femeie, Monica Lewinsky.” După care era reluată declarația abia încheiată: „Am avut o relație cu domnișoara Lewinsky.”

Până în acel moment mi se păruse absurd să caut urmările acestui scandal într-un text atât de vechi care avertiza că lumea era amenințată de un pericol fără precedent.

Acum însă, fiindcă era în joc soarta președintelui, națiunea urmând să asiste, probabil, la declanșarea unei proceduri de destituire după mai mult de o sută de ani, am căutat răspunsul cu ajutorul codului Bibliei.

Când am privit mai atent codificarea „Clinton“, am realizat că mai exista un nivel.

Cuvântul dinaintea expresiei „procedură de destituire“ era „împotrivă“. Adevăratul mesaj, cel care apărea împreună cu „Clinton“, era „oameni, națiune, împotriva procedurii de destituire“ sau, altfel spus: „Ne vom opune declanșării procedurii de destituire.“

Pe 17 august 1998, în seara în care Clinton își recunoscuse greșeala, în momentul în care acesta își vedea amenințată funcția, codul Bibliei prezicea că președintele va supraviețui scandalului.

La 12 februarie 1999, după un an cumplit de scandaluri și investigații, Senatul SUA l-a achitat pe președintele Clinton de ambele acuzații.

Codul Bibliei se dovedise din nou corect.

DOI ANI MAI TÂRZIU, pe 16 octombrie 2000, m-am dus la Casa Albă ca să stau de vorbă cu șeful personalului, John Podesta.

Mă dusesem ca să îi spun că Biblia ne avertiza că ne aflam deja în zilele cele de apoi.

Agentul de la poartă era cam agitat. În Orientul Mijlociu izbucnise din nou războiul, și existau temeri privind atacuri teroriste. După jumătate de oră, mi s-a permis să intru.

Cât am așteptat în fața Casei Albe, am repetat în gând ceea ce voiam să-i spun omului care deținea a doua funcție importantă în stat, cel care își avea biroul în aripa de vest și stabilea cu cine putea discuta președintele, ce anume să vadă președintele și, într-o anumită măsură, ce făcea președintele.

Podesta îi dăduse deja lui Clinton cartea mea despre codul Bibliei. Mi-a spus că președintele o luase cu el la Camp David, împreună cu scrisoarea pe care i-o trimisese în ziua în care anunțase întâlnirea la vârf

dintre primul ministru israelian Ehud Barak și liderul palestinian Yasser Arafat.

În scrisoarea aceea, din 5 iulie 2000, scriam:

„Am anexat un exemplar al cărții mele *Codul Bibliei*, pentru că comunicatul pe care îl veți da astăzi privind discuțiile dintre Barak și Arafat confirmă ceea ce a prezis codul. Acesta, care pare să dezvăluie viitorul, sugerează că veți juca un rol central în problema păcii din Orientul Mijlociu, și că miza este mai mare decât vă puteți imagina.

Ezit să dau amănunte în această scrisoare, deoarece totul sună apocaliptic.“

Nu am avut îndrăzneala să-i spun președintelui că ne aflam deja la „zilele cele de apoi“. Nu-i puteam spune că, potrivit codului, lumea putea fi distrusă peste câțiva ani. Nici eu nu credeam asta.

Și eram convins că, dacă spuneam așa ceva, prima persoană de la cabinetul președintelui care va citi scrisoarea va presupune că eram unul dintre demonstranții care apăreau zilnic în parcul de vizavi de Casa Albă cu pancarte pe care scria: „Căiește-te, sfârșitul e aproape.“

De aceea, scrisoarea mea continua astfel: „În realitate, nu sunt o persoană religioasă și sunt convins că dezastrul poate fi împiedicat.“

Îi comunicam președintelui că acel cod era știință, nu religie, și dezvăluia nume, locuri și date contemporane într-un text vechi de trei mii de ani.

„« Clinton » este codificat împreună cu « președinte » cu o marjă de eroare foarte mică“, am scris eu, aducându-mi aminte de descoperirea făcută în 1992, cu câteva luni înainte ca el să fie ales. „Alegerea dumneavoastră a fost prima confirmare a realității codului. Acum am descoperit că o altă expresie se intersectează cu numele dumneavoastră: « El a restaurat, a reparat. » Acest lucru are un înțeles mai complex în ebraică: « a restaura, repara, transforma lumea ».“

אשה ללכת אחריך וְנִקְיִתָּם שְׂבַע עֶשְׂרִי זָאת רַק אֶת בְּנֵי
 דָּנְחָנוּ כְּנִי סָאֵנְחָנוּ (ל) אֵהִי וְעַבְדִּי מְרַגְלִי סוֹיָא
 דְּלוּזְרוּן בִּי עֵינִי (י) דְּלַמְעֵן תִּהְיֶה תּוֹרַתִּי הוֹיָב
 נִי מִשְׁהַבִּי קְרוֹעֹר פֶּנִּי (נ) מִשְׁהוּהִי בְּמִשְׁהַתְּהַמְסוּ
 שְׂרִירָכָב עָלוּ וְהוֹבִיטָם אֹכֵלֵה נְעַבְכָּל אֲשֶׁר־הִי
 וִי קִדְּשָׁתָם סוֹיָקְרוֹי בְּ(ו) נִשְׁיָאִי יִשְׂרָאֵל רַאשֵׁי בֵיתָא
 לְשִׁמְרוֹן מִשְׁפַּחַתְּהֶשְׁמֵר (נ) יֵאלֹהֵם שְׂפַחַתִּי שְׂשַׁנְר לַפֶּקֶד
 קִצְפַּת אֲתִי הוֹי אֵלֵי יְךָ בְּמַדְבַּר לִמְן הוֹי סָאֲשֵׁר יָצָא
 לוֹ מִצְרָאֵהוּר עוֹתְרָבוּת וְצִרוּת וְאִמְרָבִי וְסָהוּוָה

○ CLINTON □ PREȘEDINTE ◇ EL A RESTAURAT. A REPARAT

„Alternativa este de asemenea prezentată clar în Biblie, adevăratul Armagedon, un război mondial nuclear, care va începe în Orientul Mijlociu. Dacă codul este corect, pericolul va apărea peste câțiva ani.

Dar ceea ce facem acum, ceea ce faceți dumneavoastră acum, poate determina ce se va întâmpla în viitor. Cred că de aceea există codul Bibliei. Ca să ne prevină la timp în legătură cu schimbările din viitor.

Aveți șanse mai mari de a pune capăt violențelor de mii de ani dintre arabi și evrei decât oricare dintre participanții la conflict“, se încheia scrisoarea mea către Clinton.

„Camp David“ era codificat în Biblie, intersectându-se cu „oraș de refugiu“, iar în același loc apărea cuvântul „pace“.

Era o coincidență fericită că acel loc, „Camp David“, reședința președinților americani, unde se semnase istoricul tratat de pace dintre Egipt și Israel, ales acum de Clinton pentru a-i pune față în față pe doi războinici, Barak și Arafat, era codificat acolo unde textul Bibliei stabilea porunci care permiteau ucigașilor să găsească „salvare, eliberare“¹.

¹ Iosua, capitolul 20.

Însă întâlnirea de la Camp David s-a încheiat cu un eșec. Atât Clinton, cât și Barak au crezut că oferta lor nu putea fi refuzată de Arafat. Aproape toată lumea a crezut că în câteva zile, sau cel mult săptămâni, Arafat va accepta un stat palestinian pe 90% din Malul Stâng și Gaza, că va accepta aproape tot Ierusalimul de Est și jumătate din Vechiul Oraș. Arafat nu a reacționat la această ofertă. Nimeni nu a înțeles de ce. Nimeni nu a înțeles însă cât de importantă era religia.

Religia a dominat convorbirile de pace. Codul Bibliei anticipase acest lucru. „Muntele Templului” era câmpul de bătălie prezis.

Pe vechiul amplasament al Templului lui Solomon, acum ocupat de o moschee cu cupola aurită, acest platou de 142 000 m² din Ierusalim era locul sfânt la care nici una din părți nu voia să renunțe. Pentru evrei, rămășițele Templului, Zidul de Vest de la poalele Muntelui Templului erau locuri sfinte. Pentru musulmani,

וְהוּבִידוּ וַיִּמְתְּמוּתֵי מִתְּהַמְכְּהָרְצָה הוּא אֵלֶּה
 יְבִהֵד כּוֹאוֹה שְׁלִיךְ עֲלֵי כֹל כְּלִי בִלְאֻצֵּי הָאֵו
 וַיִּמְתְּ הוּא אֵלֶּה אֵוִי בְּלוּ לֵאמֹב קִשְׁרַעַת וּשְׁפָסוּ
 הָאֵלֶּה הָצִי לוֹהַ עֵדָה אֶתְהַרְצָח מִיִּדְּנָה לְהַדְסוֹת שֶׁ
 שְׂבַבְהָ עֵד מוֹתֶה כֶּהֱנִי (ד) לֵאשֶׁר מִשְׁחָאֵת וּבִשְׁמִי חֶק
 שְׁרִי נוֹסֶשְׁמָה הוּמָצָאֵת (ו) גֵּוֹ אֵלֶּה דְסָמָחוּ לְנָבוֹלַע
 נִיבְעִיר מִקְלָטוֹ שְׂבַע (ד) מוֹתֶה כֶּהֱנִי הַגִּדְלוֹ אַחֲרֵי
 הִי וְאֵלֶּה לְכֶסֶל חֶקֶת מִשְׁמָחָה (ט) לְדִרְתִּי כִסְבִּכְלָמוֹ שְׂבַת
 זֶה אֶחָד לֵאמֹר עֵנָה בְּנִסְשָׁלָם (ט) וְתוֹלַת קִחוּ כִסְרִי לְנִפְשִׁי
 חוֹכְכִיר לְנוֹסָא לְ[עִיר] [קָדֵשׁ] [לְ] וְלִשְׁוֹב לְשְׂבַת בְּאַרְצָה
 כִּי הִדְסָה הוּאִי חֲנִיף אֶתְהָאֲרָץ וְלִאֲרָץ לֵאמֹר כִּפְרִל
 הָאֲרָץ אֲשֶׁר אֶתְסִי שְׂבִי סָבָה אֲשֶׁר אֲנִי שָׂכֵן בְּתוֹכָהָ
 אֲשִׁי הָאֵבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵלְעָד בּוֹמְכִיר כֵּן מִנְּשִׁי
 נִי הִנֵּשְׂאִי סָרָא שִׁי אֵבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּאמְרוּ

moscheea de pe culmea muntelui pe care ei îl numesc Haram-al-Sharif era al doilea loc ca importanță după Mecca. Timp de mii de ani, Muntele Templului a fost

וַעֲמֹאתִי מִנְּשֵׁהוּ אֶת־אֶפְרַיִם וְגַד לֵי־עֲקֹבוּיָאמֹר
 עֲזֹז־עֲבִירֶתְּ סִכֵּי־קִשְׁתָּהּ אֶחָלֶֽק׃ סִכֵּי־עֲקֹבוּ אֶפְרַיִם
 וְסִעֲזֹבוּ בְּאַרְצָנִשְׁוֹי־עַל־עַמּוֹנִים כִּבְנֵי־סַפְרַיִם
 תִּהְיֶינָה עֲבִירֵי־תַאֲשֵׁרֶשְׁסָהּ אֶחָת שְׂכָרָהּ שְׁנֵי־תְכוּלֹה
 חֹבֶנֶי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבָדִים וְזֶעֱקוּ וְתַעֲלֹשׁוּ עִתִּים
 צָרִים וְהִי־כִיתְלָכוּ ׀ אֶת־לִכְוֹרֵי־קֶסֶף שֶׁאֵלֶּה־אֵשׁ
 יִהְיוּ לָדוֹי־כְּנֹשֶׁה וּבְהִרְהָאֵלֶּה־יִסְּקֻלוּ וְגַד
 עֲקֹבֵי־אֲלֶשְׁדֵּי־וְשֵׁמִי־הוּא־לֹאֲנוֹדַעְתִּי לִהְיוֹנָסָה
 אֲנִי־אֶקְשֶׁה אֶת־לִבְּסִרְעֵהוּ ׀ תִּרְבִּיתִי אֶת־אֶתְתִּי וְאֶת־סִי
 יִסְעֵל אֶרֶץ־מִצְרַיִם ׀ טָהֳרָה וְאֶתִּי־דוֹעַל־מִי־מִצֵּעַ
 גִּסְבַּע־סָהֶזֶאֲתוֹלֵאֲשֶׁל־חֶאֱתֵה־עַם־וְאֶמְרֵי־הֵי־אֵל
 יִרְוֹאֵלִי־הוּא־וּרְבֵּמָה־יִתְקַלֵּת־אֵלֵי־סוֹבְרֵי־אֶשֶׁל
 תִּירֹוֹלִי־הוּא־אֵלֵי־כִסְוִי־סִרְמַע־לִירְקֶאתֵה־סוֹתֵה
 קְחוּ־מֹהֶדֶם וְנִתְּנִי ׀ עַל־שְׁתֵּי־הַמִּזְבְּחֹת וְעַל־הַמִּשְׁכָּן
 יֹאמְרוּ קוֹמוּ צֹאמוּתוּ דַעֲמִי גִסְאֶתְּ סִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 זְכִירֵי־סִלִּי־הוּא־וְכָל־סִרְטָרְחֵמֶרְתִּי מִדְּבַשֶׁהוּאֵסֶלֶת
 חוֹאֲנִי־הֵנֶנִּי מִחוּקֶאת־לִבְּמִצְרַיִם וּבְאוֹאֲחֵרִי־הֵ
 יִתְבַּאֲסוּ וְתִתְּנִי ׀ עַמּוֹנִים בְּהִרְנַחֲלֵת־דָּמָם לִשְׁבַת־דָּמָם
 אֶהְיֶה אֲשֶׁר־נִתְּנִי־הוּא־לִכְסֵלֶאֱכֹלֵהֶם הִדְבֵּר־אֲשֶׁר־
 סָאִין וְיִבְאֻעַמֶלְקוּי־לִחְסֹעַם־יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידֹם וְיִרְעֹשׁוּ
 וְאֶת־הַתְּחִזָּה מִכָּל־עַם־אֲנִשְׁחִי־לִירְאִי־אֶל־מִמֶּנִּי
 וּבְרַב־וְגִסְהֶכְהֵנִי־סֶהֱנִשְׁאֵלִי־הוּא־יִתְקַדֵּם
 וְאֲדֹנִי וְאֵלֶּה־אֵלֶּה־יִסְוֶה־נִשְׁוֶה־אֵלֶּה־לֵאמֹר אֵלֶּה־סֶלֶם
 קָצִים וְנֶאֱכָלֵנִי־שֶׁאֵין־הֵאֱוֶה־שֶׁלֶם־שֶׁלֶם־שֶׁלֶם
 אֲחֵרִים־סֶלֶתֶזְכִּירֹוֹ לֹאִישׁ־שָׁמַע־עַל־פִּי־ךְ שֶׁלִּשְׂרָגִלִּים
 צִלִּי־נִי־יִשְׂרָאֵל לֹאֲשֶׁל־חִידוֹ וְיִחְזוּ אֶת־הָאֵלֶּה־יִשְׁטִי־סוֹצֵפִי
 תִּתְּנֵם־הֵבִינִשְׁאֵבִם אֶת־הַשֶּׁלֶח־וְעַשׂ

CLINTON

MUNTELE TEMPLULUI

cauza unor războaie religioase, punctul central în bătălia continuă pentru obținerea controlului asupra Orașului Sfânt, și a rămas unul din subiectele nerezolvate ale convorbirilor de la Camp David.

„Muntele Templului” era codificat cu toate cele trei nume ale liderilor participanți la tratative – „Clinton”, „Arafat” și „Barak”.

„Muntele Templului” apărea în textul ascuns fără salturi peste litere în locul în care era codificat și numele lui Clinton, iar anul tratativelor de la Camp David, 5760, adică 2000, apărea în același loc.

„Muntele Templului sabotat” era codificat unde „Arafat” apărea fără salturi, iar acest lucru nu era întâmplător. „Barak” intersecta „Muntele Templului” în același loc, iar cuvintele originale ale Bibliei avertizau în legătură cu „zilele cele de apoi.”

ש ל ח ת י ו ל ק ח ת י ד מ ש ס ל מ ת א ש כ ל ג ש נ י כ ס י ו
 י ו י ת א ב ל ע ל ב נ ו י מ י ס ר ב י ס ו י ק מ ו כ ל ב נ י ו
 ה נ י ס מ א ת פ ר ע ה ו א כ ל ו א ת ח ק ס א ש ר נ ת ו ל ה ס ס ר
 ל ה ס ה ב ר ד ו מ ת ו ה י ר א א ת ד ב ר י ה ו י מ ע ע ב ד י פ ר ע
 י ד ו א ס מ ז ב ח א ב נ י ס ת ע ש ה ל י ל א ת ב נ ה א ת ה ו ג ו
 נ ה מ ל א כ ה ו נ כ ר ת ה ה נ פ ש ה ו א מ ק ר ב ע ס י ה ש ש ת
 ש מ ו א ס מ נ ח ה ע ל ה מ ח ב ת ב ר כ ב נ ד ס ל ת ב ל ו ל ה ב ש
 ח ה ו א ט ה ו ר ה ו א ו כ י י ה י ה ב ק ר ח ת א ו ב נ ב ח ת נ ג
 נ פ ש ת י כ ס ו ה ק ר ב ת ס א ש ה ל י ה ו י ו כ ל מ ל א כ ה ל א
 ע ד ו י ה י ו פ ק ד י ה ס ל מ ש פ ח ת ס ש ל ש ת א ל פ י ס ו ס א
 ס ע ל י א ת ת ל נ ו ת ב נ י י ש ר א ל א ש ר ה מ ה מ ל י נ י ס ע
 ע מ ד ב א ח ר ו ת ת ו ס י ס י ש א מ ש ל ו ו י א מ ר נ א ס ב ל
 ה נ ש י א ח נ י א ל ב ו א פ ד ו ל מ ס ה ב נ י א מ ר י ס נ ש י א
 י כ א ש ר י י ס ר א י ש א ת ב נ ו י ה ו י א ל י י ד פ י ס ר ו

○ MUNTELE TEMPLULUI SABOTAT □ ARAFAT ◇ BARAK

◻ IN ZILELE CELE DE APOI

Era extraordinar că numele acestor trei politicieni participanți la convorbirile de pace erau codificate împreună cu cel al locului sfânt care a dinamitat tratativele, iar codul Bibliei părea să sugereze iminența unui atac asupra Muntelui Templului.

După încheierea fără rezultate a convorbirilor din iulie, și întrucât toate tentativele de reluare a discuțiilor au eșuat în august, septembrie și octombrie, am încercat să impulsionez lucrurile, luând legătura cu Clinton, Barak și Arafat.

Am sosit în Israel la începutul lunii august 2000. Întâlnirea la vârf de la Camp David eșuase, iar guvernul israelian era pe cale să cadă. Primul ministru Barak lupta din răspuțeri să-și păstreze funcția, în vreme ce miniștrii cabinetului său demisionau unul după altul, iar poporul israelian își pierduse orice speranță că lupta lor împotriva palestinienilor se va încheia vreodată.

Acum izolat și retras, Barak sigur nu ar fi vrut să audă de avertismentele transmise de codul Bibliei.

Încercasem să mă întâlnesc cu Barak cu un an înainte de alegerea sa. La 17 mai 1998, când nici măcar nu știa că va candida pentru funcția de prim-ministru, i-am trimis o scrisoare care suna astfel:

„Noile informații descoperite cu ajutorul codului Bibliei arată că e probabil să ajungeți prim-ministru într-o perioadă de mare pericol pentru întreaga dumneavoastră țară. Cred că veți fi următorul conducător al Israelului și sper că ne putem întâlni.“

Codul preciza până și anul, „5759“, adică 1999 potrivit calendarului modern. Nu mi se părea posibil, de aceea nici nu am inclus acest lucru în scrisoare: dar următoarele alegeri erau programate pentru anul 2000.

Exact un an mai târziu, pe 17 mai 1999, Ehud Barak a câștigat în mod surprinzător alegerile anticipate și a devenit primul ministru al Israelului.

Cu toate acestea, eu nu m-am simțit deloc răzbunat. Am avut doar un sentiment sumbru. Codificarea din Biblie care mă determinase să anticipez alegerea lui Barak cu un an în avans avertiza și în legătură cu pericolul, iar acesta era amenințător și precis exprimat.

„Primul ministru E. Barak“ apărea într-o singură matrice a codului, urmat de „criză și moarte“. Avertismentul era explicit. Criza avea să izbucnească în locul sfânt din Ierusalim reclamat atât de musulmani, cât și de evrei, „Muntele Templului“.

Numele premierului E. Barak era intersectat de un text ascuns care spunea „Vor lovi Muntele Templului“.

Așadar, când Barak a fost ales așa cum era prezis și la data prezisă, le-am transmis celor mai apropiati

וישכסאברהםבברוקי קחלחםוחמתמיסויתן
 טרצבאווישבואלארץפולשתיסויעאשלבבא
 ואחאשריאמרהיוסבהרוהויראהויקראמל
 וניבניחתלכלבאישיערעירולאמרלאאדניש
 אשהללכתאחריךונק^קיתמשבעתיזאתרקאתבנ
 ומעסאדניאנכיבדך^רנחנייהויהביתאחיאד
 הותרדחעינהותשאב^בואמר אליההשקנינינאו
 ובקהאתעינייהותר^אאתיצחקותםלמעלהנמל
 וראשרעלםנימצרי^סנאכהאשורהעלפניכלא
 עתילאברהםאבי^ביךוהרבית^תאתזרעךככוכבי
 תולארבו עליהו^רקאשמהרחבותוואמרכי
 עתאתאניךמדבראלעשו אחיךלאמרהביאהל
 שדהאשרברכויהויהויתןלךהאלהיםסמלחשם
 נאחיהרנהויהשבתעמוימיסאחדיסעדאשרת

consilieri ai săi mesaje urgente, cerându-le să îl prevină pe premier de pericol.

I-am trimis un fax generalului Isaac Ben-Israel, șeful Departamentului Științific de la Ministerul Apărării: „Mă îngrijorează că, dacă victoria sa a fost prezisă corect de codul Bibliei, atunci și predicția potrivit căreia Barak va fi lider al Israelului într-o perioadă de mare pericol ar putea fi la fel de adevărată.”

Dar Barak, acum atât de absorbit de situația încordată, încât nu voia să primească nici măcar persoane din cercul său de apropiați, mi-a spus că era prea ocupat ca să ne întâlnim.

I-am trimis premierului încă o scrisoare care suna astfel: „« Vor lovi Muntele Templului » este codificat împreună cu « prim-ministru E. Barak », la fel cum asasinarea era codificată împreună cu « Yitzhak Rabin »”.

Barak știa că codul Bibliei nu greșea. În ziua în care a fost asasinat, cel mai apropiat prieten al lui Rabin, omul care îi transmisese avertismentul meu, i-a telefonat lui Barak și i-a spus: „Reporterul american a știut cu un an înainte. I-am spus primului ministru. Așa scrie în Biblie.”

De fapt, Barak analizase personal codul Bibliei. Generalul Ben-Israel mi-a spus că după asasinarea lui Rabin, noul prim-ministru Shimon Peres i-a cerut lui Barak, atunci ministru în cabinetul său, să verifice veridicitatea codului.

„Te-a verificat și pe tine”, mi-a spus Ben-Israel. „A verificat dacă nu cumva ești implicat în asasinat.”

Am fost șocat, dar acest lucru mi se părea normal. Lui Barak îi venise mai ușor să creadă că știusem cu un an înainte că Rabin va fi asasinat pentru aș fi fost implicat, decât să dea crezare unui cod vechi al Bibliei care revelase viitorul.

„S-a constatat că nu ai fost implicat“, mi-a spus Ben-Israel.

Așadar, Barak știa totul despre cod. Știa că prevestise uciderea lui Rabin și propria sa alegere, ambele cu un an înainte de a se întâmpla. Și totuși a refuzat să mă primească.

„Nu o lua ca pe o ofensă personală“, mi-a spus generalul Ben-Israel. „Acum nu vrea să discute cu nimeni, nici cu mine, nici cu consilierii cei mai apropiați. S-a izolat total.“

Însă eu nu puteam ignora primejdia. „Muntele Templului“ nu se intersecta doar cu „primul ministru Barak“, ci și „Muntele Templului sabotat“ era codificat împreună cu „Ehud Barak“ și cu „5760“, adică anul 2000.

Pericolul părea să fie codificat și cu o dată: „9 Av“, ziua în care, potrivit legendei, primul Templu al lui Solomon a fost distrus de babilonieni în anul 586 î.Hr. și data la care al doilea Templu a fost distrus de romani în anul 70 d.Hr.

De aceea, în dimineața de 9 Av, adică pe 10 august 2000, m-am dus să discut cu secretarul Cabinetului Barak, Isaac Herzog, fiul unui fost președinte al Israelului, cel care îi dăduse premierului scrisoarea mea.

„Barak a alertat organele de securitate“, mi-a spus Herzog. „Primul ministru este conștient de pericol. Altceva nu putem face.“

Herzog mi-a mai spus că îl convocase pe șeful Poliției din Ierusalim în biroul său, avertizându-l în legătură cu atacul prezis, și că îi alertase și pe alți înalți funcționari din domeniul securității în legătură cu posibilul pericol de pe 9 Av.

Toți israelienii știau că un atac asupra Muntelui Templului putea declanșa Jihadul, războiul sfânt. Extremiștii religioși de toate coloraturile încercaseră și în trecut să atace Muntele Templului, sperând să declanșeze

apocalipsa. Anul 2000 era considerat drept anul de pericol maxim. În *New York Times* apăruse un articol care suna astfel: „În anul ce vine, anul mileniului, în cursul căruia creștinii speră în a doua venire a lui Hristos, va încerca oare cineva să distrugă Domul Stâncii sau Moscheea Al-Aksa, din apropiere, pentru a pune capăt procesului de pace ori pentru a declanșa zilele cele de apoi, sau, poate, pe ambele?”

Liderul grupării teroriste palestiniene Hamas, șeful Ahmed Yassin, a spus: „Asta ar însemna sfârșitul Statului Israel.”

De aceea, i-am arătat lui Herzog, care era mâna dreaptă a lui Barak, că atât „Barak”, cât și „Arafat” apăreau în codul Bibliei împreună cu „zilele cele de apoi”.

– Doctorul Rips ce părere are? m-a întrebat Herzog.

– Crede că este imposibil să fie o pură întâmplare ca „Arafat” și „Barak” să fie codificați amândoi exact în același loc unde apar împreună ambele expresii pentru „sfârșitul vremii”, i-am răspuns eu.

În ziua de 9 Av nu s-a întâmplat nimic. Muntele Templului nu a fost atacat. În acea zi nu a acționat nici un fanatic religios, nici un terorist. M-am temut că lansasem o alarmă falsă și că ulterior nimeni nu-mi va mai da crezare.

De aceea l-am rugat din nou pe Herzog să-mi aranjeze o întâlnire cu primul ministru.

– Barak nu vrea să discute cu nimeni, mi-a zis el. Acum e imposibil.

De aceea mi-am îndreptat atenția asupra lui Yasser Arafat.

LA 13 AUGUST 2000, m-am întâlnit cu Abu Ala, liderul Parlamentului palestinian, probabil al doilea în ierarhia de putere palestiniană după Arafat. Scund, chel, plinuț și fumând țigări de foi, arăta ca o versiune

arabă a unui șef de la Tammany Hall¹. Însă biroul lui de pe Malul de Vest din Ramallah era dominat de o fotografie mare a moscheii cu domul aurit de pe Muntele Templului din Ierusalim.

I-am dat lui Abu Ala o scrisoare pentru Arafat. I-am spus că era un avertisment codificat în Biblie, o profeție pe care Arafat trebuia să o cunoască. A citit cu atenție și, când a terminat, părea vizibil cutremurat.

Mă așteptasem să manifeste scepticism, chiar ostilitate. În fond, era un cod în ebraică, din cartea de căpătâi a dușmanilor. Dar Abu Ala a luat totul atât de în serios, încât s-a și întrebat dacă era cazul să-i trimită scrisoarea lui Arafat chiar în acea zi, deși acesta întreprindea o vizită de stat în China.

– Și noi avem asemenea lucruri în Coran, a spus el. Arafat e credincios, și de aceea cred că va lua lucrurile în serios. Mai mult decât Rabin.

Însă au trecut câteva luni și Abu Ala nu i-a dat lide-rului OEP scrisoarea mea. N-am reușit să obțin o întrevedere cu Arafat. Nici cu Barak. De aceea am încercat din nou să fiu primit de Clinton.

La sfârșitul lunii septembrie, când convorbirile de pace se împotmoliseră, i-am trimis un bilet șefului de personal al președintelui:

„Este posibil ca impasul intervenit în discuțiile dintre Barak și Arafat, și care nu poate fi depășit printr-o soluție politică rațională, să fie rezolvat într-un mod care privește problema în termenii săi reali. Religia este problema. Codul Bibliei poate fi soluția“.

¹ Tammany Hall este numele primit de mașinăria politică a Partidului Democrat din SUA, care a dominat viața politică newyorkeză de la jumătatea secolului al XIX-lea până în 1934 în ceea ce privește alegerea primarilor acestui oraș. Aici se face aluzie la supraponderalitatea majorității șefilor acestei organizații și la plăcerile, precum trabucurile, pe care nu și le puteau refuza (n. tr.).

Când am primit un răspuns de la Casa Albă și până când Podesta a acceptat să mă primească, eu mă afluam din nou în Israel și oricum era prea târziu.

În acea zi a început Intifada.

Războiul deschis între israelieni și palestinieni a izbucnit pe Muntele Templului, exact cum prezisese codul Bibliei. Cu o zi înainte de sosirea mea, pe 28 septembrie, liderul dreptei din Israel, Ariel Sharon, generalul care jurase să-l zdrobească pe Arafat, a trimis la Muntele Templului o mie de soldați și polițiști înarmați. În ziua următoare, pe 29 septembrie 2000, după rugăciunile de vineri de la moschee, a izbucnit noua răscoală a palestinienilor, iar patru tineri care aruncaseră cu pietre au fost uciși de soldații israelieni pe Muntele Templului.

Atacul împotriva Muntelui Templului fusese lansat nu de extremiști religioși sau teroriști, ci de una dintre figurile politice marcante ale Israelului, iar acest lucru a dus la escaladarea violențelor.

„Sharon” era și el codificat împreună cu „Muntele Templului”.

Toate predicțiile codului pe care i le trimiseseam premierului Barak cu doi ani înainte se adeveriseră.

„Vor lovi Muntele Templului” – cuvintele care se intersectau cu „primul ministru Barak” – și avertismentul „criză și moarte” deveniseră acum o realitate sumbră.

Cu toate acestea, Barak a refuzat să mă primească.

ך א ת ה ס ל ע ב מ ט ה ו ס ע
מ י ס ו י צ א ו מ י ס ר ב י
ס ו ת ש ת ה ע ד ה ו ב ע י ר
ס ו י א מ ר י ה ו י א ל מ ש
ה ו א ל א ה ר ו י ע ו נ ל א ה
א מ נ ת ס ב י ל ה ק ד י ש נ
י ל ע ו נ י ב נ י ש ר א ל
ל כ ו ל א ת ב י א ו א ת ה ק
ה ל ה ז ה א ל ה א ר א ש ר
נ ת ת י ל ה ס ה מ ה מ י מ ר
י ג ה א ש ר ר ב ו ב נ י ש
ר א ל א ת י ה ו י ו י ק ד ש
ב ס ו י ש ל ח מ ש ה מ ל א כ
י ס מ ק ד א ל מ ל א ו
ס כ ה א מ ר א ח י ד י ש ר א

○ MUNTELE TEMPLULUI

□ SHARON

M-am dus să discut cu unul dintre puținii oameni în care primul ministru mai avea încă încredere, cumnatul lui, Doron Cohen, un avocat din Tel Aviv. I-am dat o nouă scrisoare pentru Barak. Înainte de a o citi, a primit un telefon de la cabinetul primului ministru.

– Nu se poate organiza o întâlnire acum, mi-a spus Cohen după ce a închis. La Ramallah au fost linșați doi soldați israelieni.

Imaginile difuzate de televiziunea israeliană erau îngrozitoare. O mulțime furioasă asediase un post de poliție palestinian din orașul de pe Malul Stâng, prinsese doi soldați israelieni care se rătăciseră și pătrunseseră în teritoriile palestinienilor, îi omorâse în bătaie, mutilase cadavrele și le aruncase pe fereastră. Unul dintre ucigași își ridicase mâinile pline de sânge, iar mulțimea din stradă ovaționa.

În replică, elicoptere ale armatei israeliene au ras de pe fața pământului sediul Autorității Palestiniene din Ramallah și Gaza. Erau cele mai violente evenimente petrecute din 1993, când Arafat și Rabin își strânseseră mâinile pe peluza de la Casa Albă. Izbucnise războiul.

Fusesem în Gaza, într-unul din locurile pe care Israelul le bombardase, cu doar două zile înainte, să discut cu ministrul de Externe al lui Arafat, Nabil Sha'ath. Șoferul m-a lăsat pe partea israeliană a frontierei, și am mers pe jos cale de peste două sute de metri prin soarele nemilos, traversând teritoriul nimănui spre Gaza, în a douăsprezecea zi de la izbucnirea tulburărilor care făcuseră deja 100 de victime.

Kofi Annan, secretarul general al ONU, sosise înaintea mea, fiind așteptat și ministrul de Externe al Rusiei, Serghei Ivanov, astfel că întâlnirea mea cu Sha'ath a fost amânată.

– Ce e cu cartea asta în ebraică? m-a întrebat dr. Sha'ath, când, într-un târziu, ne-am întâlnit, arătându-mi un exemplar al cărții mele despre codul Bibliei.

I-am arătat tabelul codificat de pe copertă, unde cuvintele „asasin va asasina“ se intersectau cu „Yitzhak Rabin“. I-am spus că venisem pentru ca, prin intermediul său, să-l previn pe Arafat asupra unor pericole și mai mari.

– Președintele Arafat crede în profeții, a spus Sha'ath, care nu s-a arătat deloc ostil. Asta îl va afecta. În anul 1997, oameni care prevăd viitorul l-au avertizat că viața lui e în primejdie și el a fost vizibil zdruncinat vreme de câteva luni. Îi tremurau buzele. Toți am crezut că era bolnav. Dar nu era din cauza vreunei afecțiuni, ci a profeției.

– Îi voi da scrisoarea, dar trebuie să găsec momentul potrivit, probabil după ce se vor termina demonstrațiile stradale.

– Dar va fi prea târziu, am insistat. Nu cred că tulburările se vor termina curând. Dacă acest cod este corect, nu se mai pune problema alegerii între pace și demonstrații, ci între pace și anihilare.

Sha'ath credea că se va restabili calmul. Două zile mai târziu, clădirea în care ne întâlnisem a fost distrusă de un proiectil lansat de un elicopter israelian.

LA DOUĂ LUNI după eșecul convorbirilor de la Camp David, când pacea ce păruse la vremea aceea aproape sigură fusese înlocuită de lupte deschise, la doar două săptămâni după ce șeful personalului președintelui american fusese de acord să mă primească, dar acum într-o lume care se schimbase, am așteptat la poarta Casei Albe, pentru a-l preveni pe Clinton că ne aflam deja în „zilele cele de apoi“.

Într-un târziu, la ora 14.30 pe data de 16 octombrie 2000, agenții de pază mi-au permis să intru.

John Podesta, un bărbat foarte slab, tăcut și rezervat, mi-a spus că îi dăduse personal cartea mea lui Clinton, precum și scrisoarea, și m-a asigurat că îl va informa din

nou pe președinte în legătură cu codul Bibliei imediat ce acesta avea să revină din Egipt, de la o altă întâlnire la vârf cu Barak și Arafat, în cadrul căreia încerca cu disperare să mijlocească un acord de încetare a focului.

– I-am vorbit deja președintelui despre această problemă, mi-a spus Podesta, și voi discuta din nou cu el.

– Aveți vești din Egipt? l-am întrebat eu.

Podesta a clătinat din cap.

– Nimic, a murmurat el. Și asta nu e bine.

M-am hotărât să-i spun tot adevărul, pentru că pericolul părea cu mult mai real decât în urmă cu câteva luni, când se anunțase întâlnirea de la Camp David în care toată lumea își pusese atâtea speranțe.

I-am spus pe scurt că codul Bibliei arăta că ne confruntăm cu o perioadă de pericol extrem, prezis de toate cele trei religii occidentale, adică zilele cele de apoi.

I-am arătat tabela codificată din cartea mea, unde cele două predicții privind „zilele cele de apoi” apăreau

פנייהווי הושעבןנוןוכלבבןיפנהחיוס
ונחשבכללויסכתבואמתנרןוכתבואתיקבואכ
ורנוהןעםלבדדישכןובנויסלאיתחשבסיס
סושניעשר(נ)יססלתמנחהבולחבשסןונסכו
רתשבולוהי(י)תסנקיסמי הוימישראלוהיתח
סיכסאנשי(ס)חכמיסוידעיסואתןאותסראשי
ודכלהדכרי(י)סהאלהבאחריותהימיסןשבתעדי
הזאתלרשתה(ה)כיעסקשהערהאתהזכראלתשכחא
וציאמךמארץמצריסמביתעבדיסוכלישראל
פדדסנקיבקר(ב)בארעךאשריהויאלידנתולך
חתהוננשהיבמתואליולעיניהזקניסוחלצ
לךלאלהיסכאשרדברלךוכאשרנשבועלאבתיך
הלראשיוסףולקדקדנזיראחיובכורשורוה

○ ZILELE CELE DE APOI

□ IN ZILELE CELE DE APOI

◇ ARAFAT

▢ C. BARAK

împreună. Apoi am încercuit numele „Arafat” și „Barak”, care apăreau exact în același loc.

Podesta a examinat atent matricea. S-a uitat la numele celor doi lideri care apăreau fără salturi peste litere într-un text vechi de trei mii de ani, fiecare cu un avertisment privind „zilele cele de apoi”.

– Ce înseamnă asta? m-a întrebat el.

– Nu știu exact ce înseamnă „zilele cele de apoi”, dar sigur desemnează o perioadă de pericole foarte mari. În cartea lui Daniel stă scris: „Și va fi vreme de strâmtoare cum n-a mai fost de când sunt popoarele și până în vremea de acum.”

– Dacă ne referim la Israel, afirmația e cam generoasă, a spus Podesta. (Însă el știa înțelesul biblic al expresiei „zilele cele de apoi”.) Eu aș vrea să știu ce înseamnă asta în lumea de astăzi.

I-am arătat ceva extraordinar. Unde apărea Arafat” sub „în zilele cele de apoi”, numele liderului

ס נ י ה ו י ו י ה ו ש ע ב נ נ ו ו כ ל ב ב ו י ס נ ה ח י ו
ו נ ח ש ב ל ל ו י ס כ ת ב ו א ת ג ר ו כ ת ב ו א ת י ק ב ו א נ
ו ר נ ו ה ו ע ס ל ב ד י ש כ ו ב נ ו י ס ל א י ת ח ש ב מ י ס
ס ו ש נ י ע ש ר נ י ס ס ל ת מ נ ח ה ב ל ו ל ה ב ש מ ו נ ס כ ו
ר ת ש ב ו ו ה י י ת ס נ ק י ס מ י ה ו י ו מ י ש ר א ל ו ה י ת ח
ט י כ ס א נ ש י ס ח כ מ י ס ו י ד ע י ס ו א ת נ א ו ת ס ר א ש י
ו כ כ ל ה ד ב ר י ס ה א ל ה ב א א ר י ת ה י מ י ס ו ש ב ת ע ד י
ה ז א ת ל ר ש ת ח ה כ י ע ק ש ה ע ר ו ח א ת ה ו כ ר א ל ת ש כ ח א
ו צ י א ח מ א ר צ מ צ ר י ס מ ב י ת ע ב ד י ס ו כ ל י ש ר א ל י
פ ר ד ס נ ק י ב ק ר ב א ר צ ח ש ר י ה ו י א ל י י ד נ ת ו ל ו
ח ת ה ו נ ג ש ח י ב ס ת ו א ל י ו ל ע י נ י ה ז ק נ י ס ו ח ל צ
ל ד ל א ל ה י ס כ א ש ר ד ב ר ל כ ו כ א ש ר נ ש ב ע ל א ב ת י ו
ה ל ר א ש י ו ס ו ל ק ד ק ד נ ז י ר א ח י ו ב כ ו ר ש ו ר ו ה

○ ZILELE CELE DE APOI

□ ÎN ZILELE CELE DE APOI

□ E. BARAK

◇ ARAFAT ESTE ÎNDRĂRĂTNIC

כְּנִי יְהוֹיָהוּ שְׁעֵבֶן נֹוּכְלָבְבֹן יִבְנֶה חֵיוֶם
 וְנִחְשַׁב לְלוֹי סִכְתָּבוֹ אֶתְנִירוֹ וְכִתְבוֹ אֶתִּי קְבוֹאֵה
 וְנֹוֹהֶוְעַס לְבַדִּי שְׁכֹנוֹ כְּגוֹי סְלֵאִית חֲשַׁבְמִים
 סוֹשְׁנֵי עֲשִׂי(נ) יִסְלַתְמָנָה בְּלוֹלֵה בְּשִׁמּוֹן נִסְכּוֹ
 יִתְשַׁבּוּ וְהִי(י) תִסְנִקִי סְמִי הוֹי מִי שְׂרָא לֹוְהִיתָה
 סִי כְסֵאנִשִׁי(ס) חֲכָמִים וִידְעִים וְאֶתְנִי אֶתְסִירָאֲשִׁי
 וְדָכַלְהִדְבֹרִי(י) סֵה אֶלֶּהָבִּמְחִירֵי תֵהִי מִיִּסְיָו שְׁבַת עֲדִי
 הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ(ח) כִּי עֵסֶקְשָׁה עֲרֵי אֶתְהִי זֶה זְכָר אֶלֶּתְשַׁכָּחָה
 וְצִי אֶדְמָאֶרְץ(צ) מִצְרִי סְמֵבִית עֲבָדִי סוֹכְלִי שְׂרָאֵלִי
 בְּדָסְנִקִי(ב) סִרְבָּאֶרְצָדִּי אֲשִׁירֵהוּ אֶלֶּי יִדְנָתוֹ לְד
 חֲתָהוֹ נִשְׁהִיב מִתּוֹ אֶלֶּי וְלֵעִי נִי הַזֶּה קִנִּי סוֹחֲלָצ
 לְדָלֶלֶל אֶלֶּהִי סְכָאֶשְׂרִדְבֵּר לְךָ וְכָאֶשְׂרִנִּשְׁבַּע לֹאֲבִתִּיךָ
 הִלְרָאֲשִׁי וְסָרְוֹ לְקִדְקִדְנֹוֹ יִרְאֵהוּ וְכֹוֹרְשׁוֹ וְהֵ

○ ZILELE CELE DE APOI □ IN ZILELE CELE DE APOI

◇ ARAFATESTE ÎNDĂRĂTNIC ▢ BARAK / ÎNTR-O BĂTĂLIE A ȚĂRII TALE

palestinian făcea parte dintr-o expresie: „Arafat este îndărătnic.”

– Aici are dreptate, a recunoscut Podesta.

Apoi i-am arătat că locul unde „Barak” se intersecta cu altă exprimare a „zilelor celor de apoi”, suprapunându-se cu numele lui, textul ascuns spunea „într-o bătălie a țării tale”.

– Și care este vestea bună? m-a întrebat Podesta.

I-am arătat că „pace” era codificat exact deasupra expresiei „zilele cele de apoi”. După aceea, însă, i-am arătat că „pace” se împletea cu „teroare”.

– Să înțeleg că asta e bine? a întrebat Podesta.

– Cred că aceasta este realitatea, i-am răspuns. Cred că nu putem spera decât într-o luptă între pace și terorism. Chiar dacă se obține pacea, chiar dacă președintele realizează un miracol, pericolul nu va dispărea și probabil că se va acutiza. Există un avertisment privind pericolele, foarte clar exprimat pentru aceste momente ale istoriei,

כנייהויהוושעבןנוןוכלבבןיפנהחיום
 ונחשבללויסכתבואתגרןוכתבואתיקבוואנ
 ורנוהועסלבדדישכןובגויסלאיתחשבמים
 סושניעשרניססלתמנחהבלולהבשמןונסנו
 רתשבווהיותסנקיסמיהוימישראלוהיתה
 טיכסאנשיסחכמיסוידעיסואתןאותסראשי
 וךכלהדבריסההלהבאחריתתהימיסושבתעדי
 הזאתלרשתהכיעסשהערואתהזכראלתשנחא
 וציאןמארץמצריסמביתעבדיסוכלישראלי
 כדדסנקיבקרברבארבדאשריהויליךנתןלך
 חתהונגשהיבמתואליולעיניהזקניסוחלצ
 לדלאלהיסכאשרדברלךוכאשרנשבועלאבתיך
 הלאשיוסףולקדקדנויראחיובכורשורוח

○ ZILELE CELE DE APOI □ IN ZILELE CELE DE APOI

◇ ARAFAT ESTE ÎNDĂRĂTNIC ▢ BARAK / ÎNTR-O BĂTĂLIE AȚĂRII TALE

□ PACE ○ TEROARE

pentru că este imposibil ca „Arafat“, „Barak“ și „zilele cele de apoi“ să apară împreună doar datorită hazardului.

– Potrivit codului Bibliei, acestea sunt „zilele cele de apoi“, am adăugat eu.

– Acum?

– În situația în care codul e corect, ceea ce se întâmplă acum e doar începutul. Pericolul suprem e un „holocaust atomic“, un posibil „război mondial“ care va izbucni în Orientul Mijlociu.

– Când? a întrebat Podesta. Și unde, mai precis?

– Codul pare să afirme că războiul mondial ar putea fi declanșat de un act terorist, am zis eu. Ierusalimul e singurul oraș menționat.

În cele din urmă, i-am spus șefului de personal că pericolul era clar codificat împreună cu un an, că atât „război mondial“, cât și „holocaust atomic“ apăreau cu același an, 2006.

– Peste cinci ani? a întrebat Podesta.

– Nu știu ce se va întâmpla mâine, am spus. Dar codul e corect, am această convingere și de aceea cred că și avertismentele codificate în el sunt reale.

Podesta a lăsat impresia că a luat totul în serios. A vorbit foarte puțin, a ascultat cu atenție și a închis telefonul timp de o oră, cât am discutat.

I-am spus că tocmai mă întorsesem din Orientul Mijlociu și ceea ce văzusem acolo mă îngrijorase. Am precizat că discutasem cu majoritatea apropiaților lui Barak și Arafat și că nu vedeam decât o șansă reală de a avansa în demersurile mele.

– La Ramallah, m-am întâlnit cu Abu Ala, apoi am discutat cu Nabil Sha'ath în Gaza și amândoi mi-au spus același lucru: Arafat va lua avertismentele în serios. Arafat crede în profeții. Cred că trebuie folosită această porțiță.

Am avut impresia că Podesta se gândea la acest aspect mai mult decât la altele, poate și pentru că Arafat era, în opinia celor de la Casa Albă, problema principală. Clinton încercase să se apropie de el cum nu o făcuse cu alți lideri, și a fost stupefiat când Arafat a refuzat să accepte condițiile de pace propuse la Camp David.

I-am spus lui Podesta că președintele greșea, probabil, încercând să trateze cu Arafat folosind aceleași metode ca în cazul lui Barak, Rabin sau Peres.

– Am aflat că Arafat este mistic, am spus eu. Crede în destinul său. Crede că slujește o cauză superioară. De aceea sunt convins că avertismentele din Biblie l-ar putea convinge.

– Să mă anunți dacă te întâlnești cu Arafat, mi-a spus Podesta.

La sfârșitul întrevederii, l-am întrebat pe Podesta dacă era religios.

– Da, mi-a răspuns.

Apoi l-am întrebat dacă putea crede că acel cod era real.

– Da, cred.

– Atunci vă este mai ușor să credeți în realitatea lui decât îmi este mie.

Podesta a râs.

– Și Clinton e religios, a zis el. Nu știu dacă crede în profeții, dar sigur e credincios și cunoaște bine Biblia.

– Ca politician din sud, așa și trebuie, am remarcat eu.

Podesta a râs din nou.

– E credincios, a insistat el.

– Îmi puteți aranja o întrevedere cu președintele?

Podesta a promis că va face acest lucru.

– Te anunț eu când, a spus când m-am ridicat, pregătindu-mă de plecare. Având în vedere ce mi-ai spus, știu că sună ridicol, dar trebuie să găsesc un moment potrivit în programul lui. Trece printr-o perioadă dificilă. Mai are doar câteva luni de mandat și mai sunt foarte multe de făcut.

În timp ce mergeam pe aleea ce duce de la Casa Albă către poartă, brusc, am avut revelația acelui moment extrem de important, a persoanei cu care discutasem, a ceea ce spuseseam și a ceea ce se petrecea în lume în acele momente.

Poate mă impresionaseră circumstanțele – Casa Albă, indiscutabil, centrul de putere al lumii – ori poate faptul că revenisem din Israel, după ce asistasem vreme de două săptămâni la acte de violență care zdruncinaseră pacea încheiată printr-o strângere de mână între Arafat și Rabin chiar în acel loc în urmă cu șapte ani. Dar mai era ceva ce nu mai trăisem până atunci, iar asta m-a făcut să mă tem că totul era foarte real.

Podesta, care avea acces mai direct la președinte decât oricine altcineva, părea să fi acceptat realitatea codului Bibliei înainte de sosirea mea și îmi dăduse de înțeles că și Clinton credea în el.

Cuvintele pe care abia de îndrăznisem să le rostesc în fața lui de teamă că mă va considera nebun – „zilele cele de apoi” – nu l-au surprins deloc, și păruse să accepte și acest lucru.

Atunci mi-am dat seama că aparțineam unei minorități. Toți cei din jurul meu erau religioși, sau cel puțin credeau în Dumnezeu. Că oameni ca președintele și șeful lui de personal crescuseră citind despre „zilele cele de apoi” în Biblie, auziseră despre „zilele cele de apoi” la biserică și, pur și simplu, credeau în asta.

Situația mi s-a părut ciudată. Fusesem la Casa Albă și îi spuseseam celui care era mâna dreaptă a președintelui că probabil trăiam vremurile de primejdie prezise de mult, iar el lăsase impresia că mă luase în serios, precizând că vorbise deja cu președintele și că o va face din nou.

De aceea, când mă îndreptam spre ieșire, tot ce îi spuseseam lui Podesta mi s-a părut și mie mai real – faptul că un moment îngrozitor și definitiv, care fusese prezis acum trei mii de ani, se apropia de noi cu rapiditate.

CAPITOLUL PATRU

EXISTĂ

ÎN ZIUA CÂND a început întâlnirea la vârf de la Camp David, am găsit dovada definitivă că efectuam căutarea „cheii codului” în locul potrivit.

„Există în Lisan” a apărut paralel cu „codul Bibliei”. Însă aveam mai mult decât dovada că începusem căutarea în locul potrivit. În ebraică, numele Peninsulei Lisan mai înseamnă și „limbă”. Iar matricea completă a codului, care apărea paralel cu „codul Bibliei”, afirma de asemenea că „există în limba omului”.

„Există în limba omului” – în sfârșit, dovada că codul ne era destinat, că trebuie dezlegat de om.

L-am sunat pe Eli Rips. Găsisem totul datorită unei descoperiri făcute de dr. Alex Rotenberg, creatorul programului lui Rips.

„Codul Bibliei” era codificat cu salturi foarte scurte, mult mai scurte decât ar sugera calculul probabilistic. Pentru Rips, aceasta era o nouă dovadă matematică.

– E o probă bună, simplă, a zis el, pentru că aceeași expresie lungă – „codul Bibliei” – apare de două ori prin salturi mici. Nimeni nu poate găsi ceva asemănător în alt text decât Biblia.

שָׁרָלְכָן תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר־הוּא צִיֵּאן מֵאֶרֶץ־סָוָא
 וְלִתְלַנּוֹ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לֵאמֹתִי נְוִי צוֹן
 נִלְהַעֲמִי אֲשֶׁר־עָלַם־נִי הָאֲדָמָה לֵאמֹר בְּכֶסֶם מְכַלְהָעַ
 נִבְהַסְתָּךְ הַסִּירִי־הוּא־סִמְךָ כִּלְחָלִי וְכִלְמִדּוֹ יִסָּצֵב
 סְבִידְךָ וְהָאֲבִדְתָּ אֶת־שִׁסְמַתְּ חֶתֶת־הַשָּׁמַיִם לֵאמֹתִי צָבָה
 צוֹתִי הוּא־אֶל־יֶדְלָלְכָתְּבָדָרְכִי וְוִלִּירָאֵה אֶת־כּוֹכָבִי
 חֲרִיתְךָ וְאֶמְרָתְּ בִּבְדָּחִי וְעֶצְמִי דִּיעֲשֵׁה לִי אֶת־סֶהֱאֵלֵהִי הוּא־מִרְיָשׁ־סִמְפָּנִיךָ לֵאבֹצַדְקָתְךָ וְבִישׁ
 תְּנִי־הוּא־אֶל־יָדִי אֶת־שִׁנִּי לֵחֶת־הָאֲבִי־סֶלְחֹתֶיךָ חֲבִירִיתִי
 יְהוָה מֵאֲדָלֶה שִׁסְמִידּוֹ וְאֶת־פָּלֶלְגִסְבַּעַד אֶהְרֹן בַּעַת
 סוֹסֶשֶׁנֶּאֱתוֹ אֹתֶסְהוּ צִיֵּאֵסֶלֶה מֵתֶסְבִּמְדָּבָר וְהַסֵּעַ
 וְוִלְבָּרְךָ בְּשִׁמוֹ עֲדָהִי וְהִזְהָעֵלְכָן לֵאמֹתִי הִלְלוּ
 וְהִנּוֹרֵא אֲשֶׁר־לֵאִישׁ־סֵאֵס־נִי סוֹלֵאִי קִשְׁחִי עֲשֵׂה־סֶסֶהֱזֶה־הוּא־אֲשֶׁר־עָשָׂה לְדָתְךָ וְלֵאבִירֶסְבִּנִי אֶל־אֲבֹנֵי־כֶסֶם
 וְכֶסֶם־בִּכְלָפְשֶׁכֶסֶם־נִתְּתִי מִטְרָאֶרֶץ כֶּסֶם־בַּעַתּוֹ וְוִירֵסֶהֱאֵלֶה־מִלְּפָנֵי־כֶסֶם־יִרְשֶׁתֶסְנִי־סִנְדִּלִּי־סוֹעֶצַ
 אֶל־יֶכֶסֶם־נִתְּנִי לִכֶסֶם־יִרְשֶׁתֶסְאֵת־הוּא־שְׁבַתֶסְנִי־סוֹעֶצַ
 תִּי כֶסֶם־אֲשֶׁר־בְּרַכְיָה־וְאֶל־יֶדְלָתְעֵשׂוֹ וְכִלְאֵשׁ
 וְהִסְהוֹרִי אֶכְלָנוּ כֶּסֶם־יֶכֶסֶם־לִרְקָה־דָסֶלֶת־אֶכְלָנוּ
 לֵאֲתֵאֲכָלְנוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפָּכֵנוּ כֶּסֶם־לֵאֲתֵאֲכָלְנוּ

○ CODUL BIBLIEI

□ EXISTĂ ÎN LISAN

Asta avea o semnificație deosebită, deoarece „codul Bibliei” era desigur cea mai importantă dintre toate codificările posibile.

Dr. Rips s-a arătat la fel de entuziasmat și de propria mea descoperire.

– Nu încape nici o îndoială că am obținut un rezultat foarte bun, a zis el. Înseamnă că acest cod este scris în limba noastră, că ne este accesibil, că nu necesită cunoștințe sau capacități supraomenești.

Probabilitatea ca expresia „codul Bibliei” să apară în același loc cu secvența cu salturi foarte mici cu

„există în Lisan / există în limba omului“ era până în *acel moment aproape imposibil de calculat.*

Mă uimea că această nouă confirmare a „codului Bibliciei“ și căutarea de către mine a „cheii codului“ se petreceau într-un moment critic pentru Israel, când soarta națiunii și, odată cu ea, cea a lumii, puteau fi decise, deoarece Barak și Arafat se întâlneau cu Clinton la Camp David.

נ ט ו י ה ע ל כ נ צ ו ך י ה ו י א ל י י ך ל ע ש ו ת א ת י ו ס ה
 י ס ח י י ס מ ד ב ר מ ת ו ך ה א ש כ מ נ ו ו י ח י ק ר ב א ת ה ו
 א ת ס ע ב ר י ס ש מ ה ל ר ש ☐ ת ה ל מ ע ן ת י ר א א ת י ה ו י א ל
 ש מ ר ל ך פ ן ת ש כ ח א ת י ה ו י א ש ר ה ו צ י א ך מ א ר ץ מ צ
 ו ל ת ת ל נ ו א ת ה א ר ץ ☐ א ש ר נ ש ב ע ל א ב ת י נ ו ו י צ ו נ
 כ ל ה ע מ י ס א ש ר ע ל פ נ י ה א ד מ ה ל א מ ר ב כ ס מ כ ל ה ע
 ב ב ה מ ת ך ו ה ס י ר י ה ו י מ מ ך כ ל ח ל ו כ ל מ ד ו י מ צ
 ס ב י ד ך ו ה א ב ד ת א ת ש ☐ מ ס מ ת ח ת ה ש מ י ס ל א י ת י צ ג
 צ ו ת י ה ו י א ל י י ך ל ☐ כ ת ב ד ר כ י ו ו ל י ר א ה א ת ו כ
 ח ר י ת ך ו א מ ר ת ב ל ב ☐ ך כ ח י ו ע צ ס י ד י ע ש ה ל י א ת
 ס ה א ל ה י ה ו י מ ו ר י ש ☐ מ פ נ י ך ל א ב צ ד ק ת ך ו ב י ש
 ת ן י ה ו י א ל י א ת ש נ י ☐ ל ח ת ה א ב נ י ס ל ח ו ת ה ב ר י ת
 י ה ו י מ א ד ל ה ש מ י ד ו ו א ת פ ל ל נ ס ב ע ד א ה ר ן ב ע ת
 ס ו מ ש נ א ת ו א ו ת ס ה ו ☐ צ י א ס ל ה מ ת ס ב מ ד ב ר ו ה ס ע
 ו ו ל ב ר ך ב ש מ ו ע ד ה י ☐ ו ס ה ז ה ע ל כ ו ל א ה י ה ל ל ו י
 ו ה נ ו ר א א ש ר ל א י ש א פ ☐ נ י ס ו ל א י ק ח ש ח ד ע ש ה מ ש
 ס ה ז ה ו א ש ר ע ש ה ל ד ת ☐ ו ל א ב י ר ס ב נ י א ל י א ב ב ן
 ב כ ס ו ב כ ל נ מ ש כ ס ו נ ☐ ת י מ ט ר א ר צ כ ס ב ע ת ו י ו ר
 ו י ס ה א ל ה מ ל כ נ י כ ס ו ☐ ו ר ש ת ס ג ו י ס ג ד ל י ס ו ע צ
 א ל י י כ ס נ ת ן ל כ ס ו י ☐ ר ש ת ס א ת ה ו י ש ב ת ס ב ה ו ש מ
 ת י כ ס א ש ר ב ר כ ך י ה ו י ☐ א ל י י ך ל א ת ע ש ו ן כ כ ל א ש
 ו ה ט ה ו ר י א כ ל נ ו כ צ ב י ו כ א י ל ר ק ה ד ס ל א ת א כ ל
 ל א ת א כ ל נ ו ע ל ה א ר ץ ת ש פ כ נ ו כ מ י ס ל א ת א כ ל נ ו

Într-o perioadă în care încercam să îndrept atenția de la aventura mea arheologică la pericolele codificate în Biblie – când mă străduiam să-l sensibilizez pe președinte la avertismentul privind „zilele cele de apoi” – codul Bibliei mă îndemna să caut în continuare „cheia codului”.

Probabil că în acele momente era mai important ca niciodată să găsesc dovada indubitabilă privind existența codului, astfel încât avertismentele transmise de acesta să fie înțelese pe deplin și să se ia măsurile corespunzătoare.

Poate că acela era momentul potrivit să scot la iveală cheia antică ce „există în Lisan”, ce „există în limba omului”.

NOUA DESCOPERIRE făcută de Rips și Rotenberg și faptul că înțelesesem dintr-o dată că „există în Lisan / există în limba omului” era codificat paralel cu „codul Bibliei” erau confirmarea cea mai evidentă că ne găseam pe calea cea bună.

I-am reamintit lui Rips că anterior găsisem o afirmație similară în textul ascuns care se intersecta cu „cheia codului” în același loc unde apărea și „obelisc” – „în puterea noastră să rezolvăm”.

Era ca și cum Codificatorul ne încuraja în mod deschis căutarea.

Existau încă multe alte elemente pe noua matrice a codului. În textul Bibliei, „două tăblițe din piatră” se intersecta cu „există în Lisan / există în limba omului”.

„Palat / templu pentru scris / scriitor” se intersecta și cu „există în Lisan”. Asta sugera că puteam găsi mai mult decât un obelisc, că el putea face parte dintr-un palat sau templu, construit pentru a găzdui cheia codului sau pe Codificator.

Brusc, mi-am dat seama că, în acest fel, Codificatorul se dezvăluia. Însuși faptul că ținea să arate că „există în limba omului” nu ne informa numai că putem citi codul,

ci părea să sugereze că avea altă sursă decât omul, posibil o inteligență extraterestră care dorea să comunice cu noi.

De asemenea, pe aceeași matrice, cuvântul alternativ în ebraică pentru „obelisc” – „ac” – este codificat la întretăierea cu „el a gravat, voi veți desface”.

נְטוּי הַעֲלֵכָן צוֹדִי הוּא אֱלֹהֵי דָלַע שׁוֹתֵת אֶת־וֹסֵחַ
 יִסְחִי יִסְמַד בְּרִמְתּוֹ דָּהֲשֵׁכָמֵנוּ וְיִחִי קִרְבֵּאֲתָהּ
 אֶתְסַעֲבִירִי שְׁשֵׁמֶה לְרֵשׁ תֵּתֵה לְמַעַן תִּירֵא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
 שְׁמֵר לְדָפְסָן תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר חוֹצִי אֶתְּמֵאֲרָץ סָע
 וְלִתְתִּלְנֵנוּ אֶתְּהֵאֲרָץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֵאבֹתֵינוּ וְיִצְוֹנָה
 כֹּל־הַעֲמִיסָא שְׂרַע לְסָנִי הֵאֱדָמָה לֵאמֹר בְּכִסְסֵּכֶלֶחַ
 בְּבִהֲמֵתֶךָ וְהִסִּירֵהוּ מִמֶּךָ כֹּל־חֲלִי וְכֹל־מִדּוֹ יִסָּע
 סָבִידֶךָ וְהֵאֱבֹדְתָאֲתָּ שְׁסִמְתָּ חֲתָה שְׁמִי סְלֵאִיתִי צִנֵּב
 צוֹתִי הוּא אֱלֹהֵי דָלַע לְכַתֵּב דְּרָכֵינוּ לִירְאָה אֶת־וֹסֵחַ
 חֲרִיתֶךָ וְאִמְרָתְּ בְּלִבִּי דְּכִחִי וְעֵצָסִי דִּיעֲשֶׂה לִּי אֶת־
 סֵהֲאֱלֵהִי הוּא מוֹרִישׁ סָמֵפְנִי דְּלֵאבִי צִדְקָתְךָ וְבִישׁ
 תִּנְיָהוּ אֱלֹהֵי אֱתֵּשׁ נִיִּלְחַתְּהָ אֲבִנִים לְחֹתֵהֶב רִיתִי
 יְהוָה מֵאֲדָלֶה שְׁמִי דּוֹוֹ אֶתְסַלְלֵנָהּ בְּעֵדֵה רֶן בְּעֵת
 סוֹמְשָׁנָאֲתוֹ אֶתְסֵהוּ צִי אֶסְלֵה מֵתְסַבֵּב מִדְּבִירוֹ הֵסֵפֵנָה
 וְוֹלְבֵרֶךְ בְּשֵׁמוֹ עֲדֵהִי וְסֵהוּ הַעֲלֵכָן לֵאחֵי הַלְלוּי
 וְחֲנוּרָאֲשֶׁר לֵאשֵׁאֵם נִיסוּ לֵאִי קִחְשָׁחֵדֶשׁ שְׁמֵסֵס
 סֵחֲזֵהוּ אֲשֶׁר עֲשֶׂה לְדֹתִי וְלֵאבִירֵסֵבֵנִי אֱלֹהֵי אֲבָבִן
 בְּכִסּוֹ בְּכִלְנֵסֵשׁ כִּסּוֹ נִתְּתִי מִטְרָאֲרִצָּה כִּסְבַּעַתּוֹ וְוִי
 וִיסֵהֲאֱלֵהֵם לְפָנֵי כִסּוֹ רִשְׁתָּם נִיסוּ לִי סִנְדִּי סוֹעֵצֵס
 אֱלֵי כִסְנֵתָן לְכִסּוֹ רִשְׁתָּם אֶתְּהוּ שְׁבִתָּם בְּהוֹשֵׁם
 תִּי כִסְאֲשֶׁר בְּרַכְּךָ יְהוָה אֱלֵי דָלַע אֶתְּעֲשׂוּן כִּכְלָאֵס
 וְהִסְחֹרִי אֲכִלְנוּ כִּצְבִי וְכֵאִי לְרִקְהָדָס לֵאֲתֵאֲכֵל
 לֵאֲתֵאֲכִלְנוּ עֲלֵהֲאֲרָץ תִּשְׁפֹּכְנוּ כִּמִּי סֵלֵאֲתֵאֲכִלְנוּ

○ CODUL BIBLIC □ EXISTĂ ÎN LIMBA OMULUI

◇ DOUA TABLIȚE DIN PIATRĂ

◇ PALAT / TEMPLU PENTRU SCRIERE / SCRITOR

Această matrice extraordinară părea să confirme fiecare element esențial al strădaniei mele de a găsi „cheia codului“. Și mai sugera că acea căutare ne va duce mult mai departe.

Există și altă modalitate de a citi aceleași litere ebraice care precizează localizarea („există în Lisan“) și că noi puteam descifra codul („există în limba omului“).

În ebraică, aceleași cuvinte pot fi traduse și prin „există un om în Lisan“. Asta părea să sugereze că pe acea peninsulă care pătrunde în Marea Moartă am putea descoperi nu numai originea codului Bibliei, ci și originea omenirii sau, cel puțin, a omului modern.

Încă de la începutul cercetărilor mi s-a părut mai mult decât o întâmplare faptul că însuși numele locului însemna „limbă“, desigur, atât de potrivit pentru un cod al Bibliei. Pe de altă parte, „limba“ este fundamentală pentru omenire. Ea reprezintă capacitatea care îl deosebește pe om de celelalte creaturi de pe Pământ.

Iar cel de-al doilea nume al locului, numele golfului situat la nord de peninsulă, localizarea care ne oferă X-ul de pe hartă, „Mazra“, are și un alt înțeles în ebraică: „însămânțat“. Împreună, „însămânțat“ și „limbă“ par să reveleze un nivel superior al înțelesului.

De aceea, a treia traducere a matricei codului care merge paralel cu „codul Bibliei“, „există un om în Lisan“, poate indica momentul când omul modern a fost „însămânțat“, când a căpătat acel dar special care îl detașează de restul viețuitoarelor, „limba“.

Există și o a patra modalitate de a citi același șir de litere – „un om va reveni la Lisan“. Era greu de crezut, dar părea să anunțe expediția noastră.

Revenit la New York, am găsit o nouă matrice de cod și, din nou, mi s-a confirmat Lisan ca loc, într-un mod care părea de nezdruccinat, care lega din nou Lisan de originea limbajului, de locul cheii codului.

„Biblia de la Lisan“, sau „Tora de la Lisan“, care înseamnă în ebraică „legile limbii“ sau „lingvistică“, apărerea codificat în Biblie, întretăindu-se cu „codificat“.

Surprinzător, singurul verset din Biblie care denuște locul exact de pe peninsulă, „Lisan, limba de mare“, se intersectează cu „Tora de la Lisan“.

Și, în același verset din Numerii 26:15, grupul „cheie antică“ este codificat la întretăierea cu „Lisan, golful mării“. În ebraică, aceleași litere înseamnă „harta senzorului“.

„Codificat“, care se intersectează cu „Tora de la Lisan“, apare de două ori în acel verset, iar în ebraică mai înseamnă atât „ascuns“, cât și „nord“, din nou o descriere precisă a amplasării, altfel spus, capul de la vârful nordic al peninsulei care pătrunde în Marea Moartă.

Înțelesurile duble ale tuturor frazelor-cheie erau prea clare ca să apară împreună din întâmplare.

הַבְּנֵה־מֵהָאֵתֶּהָתֵּאֱמַלְלוּ־אֶתְּוֹהֵלֵאֲתֵאֱכֹלֹמִמְעַלִּי
אֶתְּאֱלֹכֵי־חֹרֶשׁ־עַלְמֵי־סִי־סֹלֵק־חֵאֲתַעֲצֵהָאֲרֹז
שְׂרֵי־שִׁכְבָּאֵת־מֵאֲשֵׁת־אֲבִיו־עֲרוֹת־אֲבִיו־נִלְהֻמוֹתִיו־מֵ
הֵי־הַמִּמְכֹּר־בִּי־דֵה־קִנְיֵהָאֲתֹעַד־שִׁנְתֵּהִי־וּבְלֹי־צֶאֱ
סִחֲמֵשֶׁהוּא־מֵרֶב־עֵי־סֹאֲלָף־וּשְׁשֵׁמֵאֲוֹתֹחֲמֵשִׁי־סִכְלֵהֶפ
חֵה־נֹזִיר־פֶּתֶח־הָאֵה־לְמוֹעַד־אֲתֵר־אֲשֶׁנִּזְרֹו־לְקִחֵאֲתֵט
וְאֲתֹלְכֵסֶל־כֵּה־אֲתֵנֹו־הֵטַב־נֹלְךְ־כִּי־יְהִי־דְבָר־סֵ
יִמְצֵאוּאִי־שֵׁמִקֵּשׁ־עֵצִי־סִבִּי־וְסֵהִטַּב־תֹּי־קִרִי־בֹא
אֶלְעֹרֶב־נִו־וְאֵה־רֹנִי־אֶסְף־וּמֵת־שִׁסִּי־עֵשֶׁמֶשֶׁה־כֵּאֵשׁ
פֶּתֶח־הָעֲצֹנִי־לִתְנִי־מֵשֶׁפֶּתֶח־הָחֵנִי־לְשֹׁנִי־יִמֵּשֶׁפֶּתֶח־תֵּ
יֹעַתֵה־הֵרֶג־וְכֹלֹכֶר־בִּטָּף־וְכֹל־אֲשֶׁהִידַע־תֵּאִי־שֶׁלֶם
הֵדֶם־חֹף־לִנְבוֹלְעֵי־רֵמָק־לְטֹו־רֹצֵחַ־נֶאֱלֵה־דֶם־אֵת
כֶּסֶר־אִי־סֹזֹולְתִי־קֹו־לֹו־יִגְדֵלְכֶם־אֲתֵבִרִי־תֹו־אֲשֶׁר־צֶ
תֹו־בִרְשַׁע־תֵּהֱנוּ־יִסֵּה־אֵלֵהִי־יִמֹו־רִישִׁמִּפְנֵי־ךְ־לֵ

○ TORA DE LA LISAN □ CODIFICAT
◇ CHEIA ANTICĂ □ LISAN. LIMBA DE MARE

לווי אמרו אלי ואי השך השתך וי אמר הנה באה
 היסב ברחו מפני אחי וי (ו) תמתדברה מי נקתובקח
 זבת חלב וידבשו שמעו לך (ק) לבאת אתה וזקני יש
 הכנתי השמר מפני וושמ (מ) עבקלו אל תמרבו כילא
 טאתועל ירך המזבח (נ) צנח לסניי הווי וזרקובנ
 ותי ומתה נא קוה נא פת (ו) איש אשר ישכב את אשת
 וסלתב לו להבשמן ופר (ש) ניבובקרת חלחט אתו
 וילמלכוי אלמשפחת המל (ל) כי אלי ושמבת אשר שר
 וננך ותירשך וי צהרך שגרא לפיך ועשתרת צאנ
 הו אתה תרדמטה מטה הו אי לוך ואתה לאת לו נות

○ LIMBA ORIGINALĂ / LISAN ESTE ORIGINEA

□ COD

Până și „legile limbii” erau codificate în Biblia ebraică originală, evident „Tora de la Lisan”, care va dezvălui imediat originile limbajului și va deveni „cheia” codului Bibliei.

„Limba originală” era de asemenea codificată, iar acest lucru însemna în ebraică „Lisan este originea”. În același loc apărea și „cod”.

Dovada pe care o căutam în locul exact al cheii codului Bibliei părea de astă dată evidentă. Mai mult decât atât, acum era limpede că ea ne va conduce la originea darului care îl deosebește pe om de celelalte viețuitoare, limbajul.

ÎNTR-UN ANUME FEL, totul se reducea la limbaj. Nu era o simplă întâmplare că numele peninsulei, „Lisan”, înseamnă „limbaj” în ebraică.

La următoarea mea deplasare în Israel, i-am arătat dr. Rips că „codul Bibliei” se intersecta în textul ascuns cu „dicționar” și că „Lisan” era codificat în același loc.

– Uitați-vă ce spun cuvintele originare ale Torei exact în acest loc, a zis Rips, arătând chiar versetul din textul Bibliei, Facerea 10:5, în care „Lisan” și „dicționar” erau codificate și se intersectau cu „codul Bibliei”.

„Din aceștia s-au format mulțime de popoare, care s-au așezat în diferite țări, fiecare după limba sa, după neamul său și după nația sa.“

Citite în sens invers, aceleași litere în ebraică formează: „Vei căuta dicționarul, ceva furat, darul adevărului.“

Atunci, Rips a remarcat încă un lucru extraordinar. Un alt verset din Biblie care se referea direct la limbă se intersecta de asemenea cu „codul Bibliei“ în locul în care apărea cu „Lisan“, imediat sub „dicționar“.

E vorba de bine cunoscuta relatare privind Turnul Babel, povestită în Facerea 11:7 – „Haidem, dar, să Ne pogorâm și să amestecăm limbile lor, ca să nu se mai înțeleagă unii cu alții.“

Cele două versete din Biblie care vorbesc în mod direct despre limbă se intersectau cu „codul Bibliei“ în locul în care acesta se întretăia cu „dicționar“ și era codificat cu „Lisan“, care mai înseamnă și „limbă“. Și, pe aceeași matrice, apărea cuvântul „cheie“, care se intersecta cu „program de computer“.

ל י ס ר ו ח ע ל ה א ר צ ו י ש כ ו ה מ י ס ו י ס כ ר ו מ ע י נ
ח ר ב ו פ נ י ה א ד מ ה ו ב ח ד ש ה ש נ י ב ש ב ע ה ו ע ש ר י ס
ר ב נ פ ש ו ד מ ו ל א ת א מ ל ו ו א ת א ת ד מ כ ס ל נ פ ש ת י כ
א ת א ו ת ה ב ר י ת א ש ר ה ק מ ת י ב י נ י ו ב י נ כ ל ב ש ר א
ס ב א ר צ ת ס א י ש ל ש נ ו ל מ ת ס ח ת ס ב נ ו י ה ס ו ב נ י
א ש ו ר ו א ר כ כ ש ד ו ל ו ד ו א ר ס ו ב נ י א ר ס ע ו צ ו ח ו
ס כ ל א ש ר י ז מ ו ל ע ש ו ת ה ב ה נ ר ד ה ו נ ב ל ה ש ס ש ט
נ י ס ו מ א ת י ס ש נ ה ו י ו כ ד ב נ י ס ו ב נ ו ת ו י ח י ש ר
י ד ו מ ק ל ל ד א מ ר ו נ ב ר כ ו ב כ ל מ ש פ ח ת ה א ד ס ה ו
א ו א ת ה ש ר י פ ר ע ה ו י ה ל ל ו א ת ה א ל פ ר ע ה ו ת ק ח ח
ע י ו ב י נ ר ע י ד כ י א נ ש י ס א ח י ס א נ ח נ ו ה ל א מ כ ל ה
ש מ א ב ר מ ל ק צ ב י י ס ו מ ל ד ב ל ע ה י א צ ע ר כ ל א מ ל ה ח
מ ע א ב ר ס כ י נ ש ב ה א ח י ו ו י ר ק א ת ח נ י כ י ו י ל ו ד
ו י מ ה ת ת נ ל י ו א נ כ י ה ו ל ד ע ר י ר י ו ב ו מ ש ק ב י ת

קוה אנשי סבידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו
 ויהי כי באנו אל המלון ונפתח את אמת חתנו
 תאישאו אשה שורית קלוג סבע ליווי וסתאסכס
 המלאים הם לריתני חתאשה הוא ליהוי ויקחש
 אשה כי יעשומכלחטאתה אדם לסעלמעלב יהוי
 עשבעה לאסר אסרעלנס שולאי חלדברוככלהי
 יהוי אלי כסההלך עמכסלהלחסלכסעסמיביכ

○ CHEIA CODULUI

□ DICȚIONARUL, ȘI S-A DESCHIS

Am privit din nou codificările pentru „cheia codului”.
 Și atunci am observat că „dicționar” se intersecta și cu
 „cheia codului”. Din nou, exprimarea extinsă din textul
 ascuns era extraordinară: „Dicționarul, și s-a deschis.”

והסאתה שדה כאחזת קבר מת את עכרון החתי על פס
 ויאמרה לא אהרנא חי קהלו יידעתי כי ידבר יד
 וזהי ארצכרדעיסו עלולובביתך ובחדרמ
 אמרמשנהגסאתה תתן בידני ובחיסועלתועשי
 עמו וויקחששמהותרכבבחרונלרכבמצריסו
 יקראשסהמקום מסהומריבהעלריבבניישרא
 מכהרקשבתויתנורפאירם אוכי כהאישאתע
 שהאתם משניקצותהכפרת ועשהכרובאחד מקצ
 שתגבולתמעשהעבחהבטהורועשיתעלהחשןש
 וחמעמי וויאמריהויאלמששהקחלך שמיסנטף
 אחרכי יהויקנאשמואלקנאהואפנתכרתברי
 אתהכרביסמשניקצווחי ויהיוהכרביספרש
 גחהעלהואתכלכליו וקדשתאתהמזבח והיהה
 טאתהואמולקהכהנהמדסהחטאתבאעביונתן
 אלמשהלאמרקחאתאהרןואתבניואתוואתהב
 נהוואתהכוסואתהשלךואתהנשוףואתהחנ
 עתמןהצרועוצוההכהנולקחלמטהרשחי צפר
 יהוימלאחכניוקטריתסמיסדקהוהביאמבי
 ושמרתסאתכלחקתיוואתכלמשסטיועשיתסאח
 נסכי הסאשה ריחניחחל יהויועשיתסשעירע

○ DICȚIONARUL OBELISCUILUI

COD

TABLIȚA A DAT VIAȚĂ OBELISCUILUI

De asemenea, apărea codificat „dicționarul obeliscului”. „Tăblița a dat viață obeliscului” apărea în același loc. Asta sugera că ceea ce căutam era ceva mai mult decât o coloană gravată, mai mult decât un dicționar săpat în piatră, ceva ce putea fi activat, poate chiar un fel de computer.

În cele din urmă, am descoperit că atât „codificator”, cât și „decodificator” se intersectează, fiecare, în codul Bibliei, cu „dicționar”.

Toate cele patru expresii de cea mai mare importanță – „codul Bibliei”, „cheia codului”, „codificator” și „decodificator” – se intersectau cu „dicționar”. Nu putea fi vorba de o întâmplare.

Mi se părea clar că în Lisan, peninsula al cărei nume mai înseamnă și „limbă”, exista un fel de lexicon care definește codul, un fel de „dicționar”.

Putea fi în ebraică? Sau în altă limbă? Codul în sine spunea doar că „există în limba omului”. Putea fi cumva limba originară a omenirii, care se pierduse de mult?

ו ח ה ו י ד ב ר י ה ו י א ל מ ש ה ל א מ ר א ל ח ש מ ו ת ה א
ח ל ו ל כ ס א ת ה א ר צ א ל ע ז ר ה כ ה ו י ה ו ש ע ב ו נ ו
ד נ ש י א א ח ד מ ס ה ת ק ח ו ל נ ח ל א ת ה א ר צ ו א ל ה ש
ס ל מ ט ה י ה ו ד ה כ ל ב ב ו י ס נ ה ו ל מ ט ה ב נ י ש מ ע ו
ע מ י ה ו ד ל מ ט ה ב נ י מ א ל י ד ד ב ו כ ס ל ו ו ל מ ט
י א ב ק י ב ו י ג ל י ל ב נ י ו ס ק ל מ ט ה ב נ י מ נ ש ה נ
ב ו א פ ד ו ל מ ט ה ב נ י א ר י ס נ ש י א ק מ ו א ל ב ו ש ס
נ י ז ב ו ל ו נ ש י א א ל י צ א מ ב ו ס ר נ ו ל מ ט ה ב נ י
א פ ל ט י א ל ב ו ע ז ו ל מ ט ה ב נ י א ש ר נ ש י א א ח י ה
ו ל מ ט ה ב נ י נ ס ת ל י נ ש י א פ ד ה א ל ב ו ע מ י ה ו ד א
י ה ו י ל נ ח ל א ת ב נ י ש ר א ל ב א ר צ כ נ ע ו ו י ד ב ר
ה ב ע ר ב ת מ ו א ב ע ל י ר ד ו י ר ח ו ל א מ ר צ ו א ת ב נ י
נ ו ל ל ו י ס מ נ ח ל ת א ח ז ת ס ע ר י ס ל ש ב ת ו מ נ ר ש ל
ת י ה ס ת ח נ ו ל ל ו י ס ו ה י ו ה ע ר י ס ל ה ס ל ש ב ח ו מ

○ CODIFICATOR

◇ DICȚIONAR

□ VA CODIFICA

ה ח ל מ ו ת א ש ר ח ל ס ל ח ס ו י א מ ר א ל ה ס מ ר ג ל י ס א ת
 ו ע ב ד י ק מ ר ג ל י ס ו י א מ ר א ל ה ס ל א כ י ע ר ו ת ח א ר
 ו ו י א מ ר א ל ה ס י ו ס ה ה ו א מ ר ד ב ר ת י א ל כ ס ל א מ
 ו ו י כ ח נ ו ד ב ר י כ ס ה א מ ת א ת כ ס ו א מ ל א ח י פ ר ע
 ס כ נ י ס א ת ס א ח י כ ס א (ח) ד י א ס ר ב נ י ת מ ש מ ר כ ס ו א
 ח י ו א ב ל א ש מ י ס א נ ח (נ) ו ע ל א ח י נ ו א ש ר ר א י נ ו פ
 ת ח ט א ו ב י ל ד ו ל א ש מ ע (ע) ת ס ו נ ס ד מ ו ה נ ה נ ד ר ש ו ת
 ל ע י נ י ח ס ו י צ ו י ו ס (ו) י מ ל א ו א ת כ ל י ה ס ב ר ו ל
 ל ת ת מ ס פ ו א ל ח ס ר ו ב ס ל ו ו י ר א א ת כ ס פ ו ה נ ת
 ס ל נ ו ו י ב א ו א ל י ע ק ב א ב י ה ס א ר צ ה כ נ ע ו י ג י
 א ה י י נ ו מ ר ג ל י ס ש נ י ס ע ש ר א נ ח נ ו א ח י ס ב נ י א
 ח ד ה נ י ח ו א ת י ו א ת ר ע ב ו נ ב ת י כ ס ק ח ו ל כ ו ו ת
 ש ק י ה ס ו ח נ ה א י ש צ ר ו ר כ ס פ ו ב ש ק ו ו י ר א ו א ת צ
 ו ע ל י ה י ו כ ל נ ה ו י א מ ר ר א ו ב ו א ל א ב י ו ל א מ ר א

☐ DECODIFICATOR

☐ DICȚIONAR

Poate că „dicționarul” era ca Piatra Rosetta, piatra descoperită la gurile Nilului în urmă cu două sute de ani, care le-a permis arheologilor să descifreze hieroglifele egiptene, pictogramele de pe piramidele și obeliscurile datând de pe vremea faraonilor. Acea piatră avea două seturi inscripții, atât în scrierea hieroglifică, cât și în greacă, dezvăluind că desenele misterioase reprezentau o limbă.

Se putea ca acest „dicționar” din Lisan să fie un protolimbaj al întregii omeniri, „limba omului”?

L-am întrebat pe Rips dacă asta putea sugera că „cheia codului” era în altă limbă decât ebraica, probabil limba comună originară a omenirii.

– Limba originară a omenirii este ebraica, mi-a spus Rips, cu o siguranță dezarmantă. Ebraica este limba Torei, iar Tora a fost creată înaintea lumii, mi-a explicat el răbdător. Adam a vorbit cu Dumnezeu în ebraică.

Cu calm, i-am sugerat că relatarea discuției dintre Adam și Dumnezeu era în ebraică pentru că aceea era limba Torei, nu neapărat pentru că în acea limbă vorbiseră.

Rips a încercat din nou să mă convingă.

– Nu, a zis el, discuția a avut loc în limba ebraică. Dar e vorba de ceva mai profund, a continuat el. Chiar și literele, rădăcinile cuvintelor – ele nu sunt doar simboluri, ci au înțelesul lor independent și fiecare este legat de lucrurile pe care le denumea.

Rips invoca înțelepciunea Talmudului și a *Midrash*-ului, comentariile antice ale Bibliei. Toți evreii religioși cred că Dumnezeu a creat Tora înainte de a fi creat lumea și că ebraica nu numai că a fost limba originală, ci că fiecare cuvânt din ebraică întruchipează esența lucrului pe care îl denumește și că fiecare literă a alfabetului ebraic este o parte componentă a Creației.

– Limba face parte din scopul lumii, a spus Rips. Limba a existat înaintea lumii, pentru că Tora este preexistentă lumii. Și cum codul și Tora au fost create simultan, și codul este preexistent lumii.

Rips a citat autoritatea supremă în această problemă, înțeleptul care a scris cel mai cunoscut comentariu al Torei, Rashi, și mi-a arătat ce scrie în Facerea: „În vremea aceea erau în tot pământul o singură limbă și un singur grai la toți”¹, iar Rashi a susținut că singura limbă era limba sfântă (ebraica).

L-am admirat pe Rips pentru convingerea lui. Dar n-aș fi fost surprins să descopăr că „cheia codului” era într-o limbă total necunoscută lumii moderne.

NIMENI NU ȘTIE când sau cum a apărut limbajul.

Prin urmare, afirmația din Biblie că „există în limba omului” era o enigmă pentru mine, până când a fost anunțată o descoperire științifică uimitoare.

¹ Facerea 11:1.

חלקללויסבארץכיאסעריסלשבתומגרשיחם
 יהויאלמשהאישאלהיסעלאדויתיועלאדו
 יאלייוישבעמשהביוסההואלאמרסלאהאר
 יהלךישראלבמדברועתהנהנהאנכיהיוסבןח
 יאכיענקיסססועריס●דלותבצרותאוליח
 אליישראלשסחברו(ן)לפניסקריתארבעהא
 ננהויצאאלמננבלמע(ל)העקרביסועברצנהו
 ונגבוללסמתצמונהמלשו(ן)היסמקצההירדן
 והגבולאלמיעיוןשמשו(ו)היותצאתיואלעיור
 חויצאאלעריהרעפרו(ן)ותארנהגבולבעלהחי
 ועבררהבעלהויצאיבנאלוהיותצאותחגב
 שמשסכלבאתשלושהבניהענקאתששיואתאחי
 כויתןלואתעכסהבתולאשהויהיבבואהותס
 מטהבנייהודהלמשפחתסויהיהוהעריסמקצה

○ GENA LIMBAJULUI

□ HOTARUL DE MIAZĂNOAPTE DE LA LISAN

„Iar apoi hotarul de miazănoapte pleacă de la golful mării, de la gurile Iordanului“.

Este o descriere perfectă a capului de la capătul nordic al peninsulei, unde Marea Moartă devine Golful Mazra. Și, pe aceeași matrice, codul afirma că „gena limbajului“ putea fi descoperită acolo: „În stare perfectă până în ziua de acum.“

Dar probabil că cea mai interesantă codificare a „genei limbajului“ a apărut în altă carte a Bibliei, Iezechiel. „Geniu“ se întretaie cu „gena limbajului“ și, chiar dedesubtul acesteia, se intersectează cu „la oameni“.

Iar apoi, în textul din Iezechiel, în aceeași matrice a codului, cuvintele ascunse ale Bibliei spun: „Ca să făurească o genă, Dumnezeu pentru om.“

Codul Bibliei afirmă foarte clar că omul a fost înzestrat în mod deliberat cu capacitatea unică de a utiliza limbajul. Acest lucru confirmă ceea ce a sugerat lingvistul american Noam Chomsky cu mai bine de

patruzeci de ani în urmă, anume că limba este înăscută pentru om, că acesta posedă un sistem neuronal special în creier. Este darul care ne face umani.

Și în cod, această capacitate umană singulară de a vorbi se leagă din nou de codul Bibliei, ca și cum ni s-ar spune că limba și codul sunt unul și același lucru.

Nu numai că „stăpânul codului“ se intersectează cu „gena limbajului“ sau că, în mod repetat, este legat de localizarea exactă a cercetării noastre. Sensul expresiei

תתיאמר בני ישראל לפני גלילי הסוֹזֹרִי
 הסוֹשֶׁבֶתִי גֵּאֵן עֲזִיזִים וְנַחֲלֹמֵקֵדִישֵׁי הַסִּקְמוֹחַ
 וְיֹחֲלֵי בְּתֻנְשִׁים הַזִּקְנִים אֲשֶׁר לִסְנִי הַבֵּיתִי וְאֵלֵי
 לִירוּחֵיהֶם וְאֵלֵי אֲמִירֵי אֲמִירֵי הָאָרֶץ וְכֹהֵן
 יוֹעֲזֶר הַכֹּהֵן אֲגַפִּי וְאֲזִירֵי הַלְלָה וְחֹרֵב אֲרִיק
 וְתַנְשִׁי וְתַנְשִׁי אֲשֶׁר לֵאחֶיךָ וְנִבְכֹּז בְּכֶסֶל עַמִּי שְׁמִיעִי
 מִכֶּלֶעַץ הַזֶּמֶן וְהָאֲשֶׁרֶהֱבַעְצִי הִי עֲרֵהִי קַח מִסֵּן
 הַלֵּקֶס אֶת־נִי הָאֵשׁ הַמִּנְאֶפֶת תַּחַת אֵי שֶׁהַתִּקְחָתוּ
 וְשִׁלְמֵשׁ לֵבִי תִישְׂרָאֵל וְאֲמַרְתָּ כֹהֵאמֹר אֲדֹנָיִי
 מֵאֲחַד מֵאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲתָכֶם לֵאמֹר לֵאמֹר אֵלֵיךָ
 שְׁנֵהֶשְׁבִּיעִי עִי תִבְחַמְשִׁי בְּעֶשְׂרִי לְחֹדֶשׁ אֲנִי שִׁסִּי
 דָּאֲבוֹתִי כִסְאָתָם סִמְאֵי סִמְאֵי אֲחֵרִי שְׁקֹצִי הַסִּמְאָתָם
 תַּעֲמִילְכֶם סִמְאֵי לִירְדִי בְּחֹן מֵהָאֵסֶן שְׁבִסְמָא
 הִי וְסִלְכֶן כֹּהֵאמֹר אֲדֹנָיִי הִי יַעֲן הִי וְתַכְלֶכֶם
 רִכְבֵּי סוֹסִים כֻּלָּם בְּאֹעֲלֵי דְחַצְרֵךְ בְּוֹגֵל גִּלְגֵּל
 וְכֹהֵאמֹר אֲדֹנָיִי הִי אֲוִי עִירֵה דְמִי סִגְסִי אֲנִי אֲנִי
 יִהְיֶה נִי נוֹסְחִי דִּי עֵלְמִשְׁתִּי סִי כִרְתִּי אֶתְכִּי
 יִדְתִּישִׁי שְׁחֵרְתָּ דְמִרְבִּכְלֵךְ בְּכֶסֶף בְּרֹזֶל בְּדִיל
 מִסֹּת חֲטָאֵי אֲחֵלְלָךְ מֵהָרָא לִי יִסְוֵא בְּדִכְלֵבִי וְבִחֲסִי
 עֲלֵתִי וְאֲשֶׁר עֲבַדְתָּ נִתְּתִי לֹאֲתֵי אֲרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר עַתָּה
 לֹאֲהִי וְכִסְאָתִי וְכֻלָּם בְּגִדֵי אֲלֵי יִסְלְלֵךְ אֲדֵי
 בֹהֶעֱרֵלִי סִחֲלֵלִי חֲרַבְשִׁי אֲשֶׁר וְכֻלָּם לְחֵסֶבִי

○ GENA LIMBAJULUI ◇ GENIU □ LA OAMENI

□ CA SĂ FAUREASCĂ O GENĂ, DUMNEZEU PENTRU OM

אלהים אל לבנו ותהאדסו ילדו להם מההנב רי סא
 קהלם נישחתי הו יאתסדסו את עמר ה כנו י הו י כ
 יהו ותלדה בכיר הבנו ותקרא שמו מואבהו אאבי
 שן אברהם ויקחאשהו שמה קסור והו תלדלו אתזמ
 ותאמר הפעם אודה אתי הו י עלכן קראהשמו י הו
 לבדמכלבית אביו ווי באחמור ושכסבנו אלשער
 חסדויתן חנו בעי נישרבי תהסרו ויתן שרבי ת
 ועתסאשר עשיתסו ישנסו ידבר אלהסאתהדברי
 וחהנשר עקהביסו סוי פלרכבו אחור לישו עתך
 עלאמר לאתנר עומלבני כסדברי וסביו מווי פ
 ננו ילך עמנו לאתשאר פרה כי ממנו נקח לעבד
 ונולסנו י הו י כי שטעאתתלנתי כסוי הו י כדבר
 עמו שלסי שלסאסבעליו ועמו לאישלסאסכירה

○ GRĂDINA DIN LISAN

□ ÎNAINTE DE A STRICA DOMNUL SODOMA ȘI GOMORA, TOATĂ

[CÂMPIA IORDANULUI] ERA UDATĂ DE APĂ, CA RAIUL [GRĂDINA]
 DOMNULUI, CA PĂMÂNTUL EGIPTULUI

este mult mai profund, referindu-se la însăși esența limbii ebraice și la cele mai vechi legende referitoare la creația noastră.

În ebraică, „gena limbajului” mai înseamnă și „grădina din Lisan”. Iar unde este codificat „grădina din Lisan” cuvintele originare ale Bibliei spun că „înainte de a strica Domnul Sodoma și Gomora, toată [câmpia Iordanului] era udată de apă, ca raiul [grădina] Domnului, ca pământul Egiptului”.

Se sugerează că această peninsulă, acum complet pustie, a fost cândva un adevărat rai, și probabil că de ea se leagă originea omului modern.

Limbajul uman a fost un act intenționat de inginerie genetică. Acest lucru este clar precizat în cod. „Voi plasa gena limbajului” este codificat în Biblie și este intersectat de „Voi face inteligent”.

אהלו אחרי כן יסעו בני ישראל לבמקום אשר
 רלהם מנוחה ויענו יהוה יעליהם וימסב נסעם
 אסף משה אל המחנה הו(א) וזקני ישראל ורוחנס
 צריסו יבאו עד נחל(אשכל) ויכרתו משם זמורה
 עמיסו לאשמעו בקול(י) אמיסו ראואתה ארץ אשר נ
 קתעו לסלד רתי כסכס(ס) כנריהיה לפני יהוה
 בני לוי אתך ובקשתם(נ) סכה נה לכנ אתהו כלעז
 אתם כרגעו פלועלפ(נ) יסו יאמר משה אל אחו
 יבוליהו יבאדם ובב(ה) מהיה להלך אך פדהתם
 ורהאדם כי ימות באה(ל) כל להבא אלההלו כל אש
 והעלאתם הרהרוהפ(ש) טאת אהרן את בגדי ווח
 נמלך הבשן לקראתם הו(ו) אוכלעמו למלחמה אדו
 היום הזה ההסכנה סכ(נ) תי לעשות לך יהוה אמו
 כנווי ען בלעסו יאמר אלבלקה לאדברתי אלי
 תיסב מנפה ארבעה ועשרי סאלף וידבריהו יא

☐ VOI PLASA GENA LIMBAJULUI

☐ VOI FACE INTELIGENT

Așadar, remarcabila codificare, unde „codul Bibliei“ apare împreună cu „există în Lisan“, care continuă cu afirmația „există în limba omului“, a fost mai mult decât o confirmare a locului, mai mult decât o confirmare că ne-a fost menit, că această problemă poate fi rezolvată de om.

De asemenea, a fost o confirmare a moștenirii noastre genetice unice, a celui moment ieșit din comun când omul s-a ridicat deasupra restului Creației.

„DURERILE FACERII ale limbajului“ apare codificat o singură dată în Biblie, reținând momentul în care omul a început să vorbească.

„Cheie“, „obelisc“ și „cod“ apar împreună în același loc și, din nou, textul ascuns afirmă ceva extraordinar: „Tăblița lui a dat viață obeliscului.“

putea exista în altă limbă decât ebraica, o limbă ce nu mai este cunoscută omului.

În cele din urmă, la un nivel foarte simplu, în ebraică, aceleași cuvinte au un al treilea înțeles: „Liniile de măsurare a Lisanului.“ Era o sugestie privind metoda pe care avea să o folosească echipa mea arheologică, primul pas pe care îl face orice topometru: fixarea unor frânghii pentru a îngrădi un perimetru.

Textul ascuns, care se intersecta cu această frază cu atâtea înțelesuri, părea să confirme toate nivelurile: „Codul său, el va vedea originea sa, pentru că aceasta este zona literelor gravate.“

L-am sunat pe dr. Rips, care s-a arătat la fel de încântat.

– Din punct de vedere strict tehnic, este cu totul remarcabil, a spus el. Se vede clar că este ceva intenționat. De asemenea, este extraordinar că „obelisc“, „cod“ și „cheie“ sunt codificate împreună și că „Lisan“ se intersectează cu „durerile facerii ale limbajului“, ceea ce înseamnă tot „Lisan“. Este evident modul în care codul confirmă că totul s-a făcut intenționat.

I-am spus lui Rips că mă simțeam condus către comoră, fiindcă mi se ofereau, succesiv, un șir de indicii.

– Este clar, a spus el.

I-am spus lui Rips că nu eram de acord cu concluzia lui, că am considerat mereu că descoperisem toate acestea *accidental*, dar că *acum eram aproape convins* că o inteligență are capacitatea de a comunica dincolo de timp.

– De ce nu accepți ideea că această inteligență ar avea interesul să comunice cu tine? m-a întrebat el.

I-am repetat că, deși eram convins că există un cod în Biblie, tot nu credeam în Dumnezeu. Și chiar dacă aş crede într-un Dumnezeu care a creat toate lucrurile, inclusiv acest cod, nu puteam accepta ideea că el ar avea vreun interes să comunice cu mine.

Am spus din nou că de fiecare dată când codul lăsa impresia că mi se adresează mie în mod special, că „Dumnezeu“ îmi vorbea, aveam o stare de disconfort.

– Nu ești prima persoană care afirmă așa ceva, mi-a spus Rips. Și Adam s-a simțit la fel.

A MAI EXISTAT ceva ce mi-a provocat o stare de disconfort.

În Iordania, Ministerul Turismului și Antichităților, care îmi aprobase în scris organizarea expediției arheologice, a refuzat brusc să permită continuarea cercetărilor. Nu am primit nici o explicație.

În aceeași perioadă, însă, un ziar iordanian a publicat pe prima pagină un articol scris pe baza unor informații scurse de la minister, care era plin de diatribe antievreiești și minciuni sfruntate, susținând că era vorba de o conspirație organizată de Israel și de fundația non-profit Arca.

„Care este adevărul în ceea ce privește legătura dintre activitatea Fundației Arca și zona Lisan? De ce i s-ar permite unei fundații evreiești să efectueze săpături în căutarea unor artefacte evreiești pe teritoriul iordanian?“

I-am telefonat ambasadorului american, William Burns. El mi-a spus că trebuia să luăm în serios acel raport fals, deoarece el reflecta situația reală din Iordania.

– Trebuie să înțelegeți cultura locală, mi-a zis Burns.

– Acest articol are un ton agresiv, plin de ostilitate și ură rasială, pe care americanii n-ar trebui să-l tolereze, am spus eu.

– În Iordania există forțe puternice, a spus ambasadorul. Există o listă neagră pe care sunt trecuți toți cei care au legături cu evreii, iar populația este clar împotriva încheierii unui tratat de pace cu Israelul. Nu este momentul potrivit pentru stabilirea de noi contacte.

– Nici un oficial american nu trebuie să ierte un asemenea bigotism, i-am spus lui Burns. Îi puteți comunica ministrului că am convingerea că această decizie nu reflectă atitudinea lui reală. Dar dacă așa stau lucrurile, voi lupta direct, atât în Iordania, cât și la Washington.

Știam că noul rege al Iordaniei, Abdullah al II-lea, se pronunțase în mod deschis împotriva listei negre, ba chiar ceruse arestarea câtorva opozanți ai păcii cu Israelul. Dar Burns m-a prevenit să nu fac imediat demersuri pentru a lua legătura cu regele.

– Se află într-o situație delicată, a spus ambasadorul. Majoritatea populației din Iordania este de origine palestiniană.

Îmi venea greu să aștept. Mi-am dat seama cât de presantă era căutarea „cheii codului“. Codul Bibliei avertiza în mod repetat că cheia, obeliscul, ar putea dezvălui lucruri îngrozitoare ce se puteau întâmpla, pericolul suprem cu care ne confruntam, probabil confirmând ceea ce revelase deja codul Bibliei, o amenințare pe care, în acele momente, nimeni nu avea dreptul să o ignore.

Între timp, însă, în Țara Sfântă izbucnise un război deschis.

CAPITOLUL CINCI

ARAFAT

ÎN ZIUA DE 12 aprilie 2001, la miezul nopții, la șapte luni de la izbucnirea Intifadei, un automobil fără însemne oficiale a venit la hotelul unde eram cazat, situat la granița dintre Ierusalimul de Est și de Vest, iar eu i-am dat șoferului o scrisoare adresată lui Yasser Arafat.

„Dețin informații că viața dumneavoastră ar putea fi în pericol“, suna textul trimis liderului palestinian. „Avertismentul provine din aceeași sursă care a prezis, cu un an înainte, că Yitzhak Rabin va fi asasinat. Sursa este un cod din Biblie care prevede viitorul, dar, pe de altă parte, ne poate avertiza și asupra unor primejdii pe care le putem evita.“

Nu mă așteptam ca Arafat să mă primească. Nu credeam că liderul palestinian va dori să afle amănunte despre un cod secret din Cartea Sfântă a dușmanilor săi, despre avertismente codificate în ebraică în Vechiul Testament, mai ales în acel moment de criză.

Israelul și palestinienii erau aproape de declanșarea războiului. Ariel Sharon, primul ministru proaspăt ales, jurase să zdrobească revolta lui Arafat, care provocase deja peste 450 de victime. Dar Arafat credea în

profeții. Am încercat vreme de un an să ajung la el și toți consilierii săi îmi confirmaseră acest lucru.

– Arafat va lua asta în serios, mi-a spus Nabil Sha'ath, ministrul lui de Externe, pe care l-am întâlnit în Gaza la începutul Intifadei, cu câteva zile înainte ca un elicopter israelian să distrugă clădirea în care discutasem cu el. E un credincios adevărat.

Abu Ala, președintele Parlamentului palestinian, a afirmat același lucru când l-am întâlnit imediat după eșecul convorbirilor de pace de la Camp David. Însă acesta părea resemnat și credea că soarta lui Arafat era pecetluită.

– Așadar, aceasta este voința lui Dumnezeu, a spus el.

Cu toate acestea, a fost de acord să-i dea scrisoarea mea lui Arafat și l-a alertat pe șeful securității de pe Malul de Vest.

Însă nici Sha'ath, nici Abu Ala nu i-au dat lui Arafat scrisoarea mea. Lună de lună, amândoi au promis, dar nu s-au ținut de cuvânt. Într-un târziu, Sha'ath mi-a explicat motivul.

– Arafat va crede, a spus el. Asta îl va speria.

Acum, după un an, scrisoarea îi fusese dată lui Arafat – după miezul nopții, în momentul în care mă pregăteam să împachetez pentru a pleca a doua zi din Israel.

La ora 1.15 dimineața am fost trezit de un apel telefonic prin care eram invitat să-l întâlnesc pe Arafat a doua zi dimineață.

– Președintele a citit scrisoarea dumneavoastră și vrea să vă vadă, mi-a comunicat, vizibil agitat, șeful lui de cabinet. Vreți să veniți?

Am rămas treaz încă o oră. După ce citise scrisoarea, Arafat insistase să discute cu mine. Trebuia să-i spun, între patru ochi, că putea fi ucis. Brusc, mi-am dat seama că misiunea pe care mi-o asumam nu-mi făcea plăcere deloc.

Sunt reporter, nu profet. Însă Arafat nu voia să discute cu mine ca reporter care lucrase la *Washington Post* și *Wall Street Journal*. În ultimii zece ani nu acordase nici un interviu reporterilor americani.

Arafat mă primea pentru că mă considera profet.

În același plic pusesem și o scrisoare similară celei pe care i-o trimiseseam partenerului său de discuții în vederea încheierii păcii, primul ministru israelian Yitzhak Rabin, cu un an înainte de a fi asasinat la data de 4 noiembrie 1995.

Scrisoarea mea din 1 septembrie 1994 către Rabin suna astfel:

„Un matematician israelian a descoperit un cod ascuns în Biblie. Acesta dezvăluie amănunte despre evenimente care au avut loc la distanță de mii de ani de data la care a fost scrisă Biblia. Motivul pentru care vă spun toate acestea este că numele dumneavoastră complet – Yitzhak Rabin – este codificat în Biblie, iar cuvintele « asasin va asasina » se intersectează cu numele dumneavoastră.“

În timp ce am trecut prin punctele de control israeliene în drum spre orașul Ramallah, de pe Malul de Vest, pe o șosea unde automobiliștii erau deseori atrași în ambuscade de lunetiști, printr-un oraș în care fuseseră uciși numeroși palestinieni, unde cadavrele a doi soldați israelieni linșați fuseseră mutilate de mulțimea care luase cu asalt o secție de poliție, mi-am adus aminte de momentele din septembrie 1993, când Rabin și Arafat își dăduseră mâna pe peluza din fața Casei Albe, iar pacea părea realizabilă.

Acum Rabin era mort, așa cum prezisese codul Bibliei, iar dacă acesta era corect, curând Arafat putea avea aceeași soartă.

Pe data de 13 aprilie 2001, la ora 21, am ajuns la sediul cu ziduri groase și foarte bine apărat unde se afla Arafat.

Am fost condus în grabă pe porțile mari din fier, pe lângă grupuri de gărzi palestiniene înarmate până în dinți și am ajuns într-o sală de ședințe foarte mică. Sosisem cu jumătate de oră mai devreme, dar Arafat a intrat în încăpere aproape imediat după mine. Știa de ce venisem.

S-a așezat la un metru de mine, purtând turbanul lui pepit arhicunoscut și o uniformă militară de culoare oliv.

I-am arătat din nou scrisoarea pe care i-o trimiseseam regretatului prim-ministru Rabin, precum și matricea de cod în care „asasin va asasina” se intersecta cu „Yitzhak Rabin”.

– Îl plâng în fiecare zi, mi-a spus Arafat, adresându-mi-se direct în engleză. Am observat o expresie de tristețe reală în ochii lui.

Arafat s-a uitat atent la matrice și buzele și mâinile au început să-i tremure, dar nu a părut surprins.

Știam că avea convingerea că viața îi era în pericol și se folosisse de acest lucru ca argument în negocierile

ל מ ש ה ו א ל א ל ע ז ר ה כ ה ו א ל ע ד ת ב נ י י ש ר א ל א ת
 נ ו ב א ל ו ש ו י ס ע ו מ א ל ו ש ו י ח נ ו ב ר ס י ד ס ו ל א ה
 א ש ר צ ו ה י ה ו י ל ב נ ו ת צ ל פ ח ד ל א מ ר ל ס ו ב ב ע י נ
 ל ע מ ו ל מ ל ח מ ה י ה צ ה ו י ☒ ת נ ה ו י ה ו י א ל י י נ ו ל מ
 ל נ ס ש מ ה ר ו צ ח א ש ר י ר צ ח א ת ר ע ה ו ב ב ל י ד ע ת ו ה
 ה ס ו נ ס א ת ה צ ר ע ה י ש ל ח ☒ י ה ו י א ל י י כ ב ס ע ד א ב ד
 י כ ו ש מ ר ת מ ש מ ר ת ו ח ק ☒ י ו ו מ ש פ ט י ו ו מ צ ו ת י
 י כ ה מ ו צ י א כ מ א ו צ מ צ ☒ י ס מ ב י ת ע ב ד י ס ו כ ל י ש
 ש א ו א ת ה א ש ה ו ס ק ל ת ס ב ☒ א ב נ י ס ו מ ת ו ע ל פ י ש נ י
 נ נ ש ו ה כ ה נ י ס ב נ י ל ו ☒ י כ י ב ס ב ח ר י ה ו י א ל י י כ
 א ל א י ו מ ת ו א ב ו ת ע ל ב ☒ י ס ו ב נ י ס ל א י ו מ ת ו ע ל
 א ד מ ת כ ש ג ר א ל ס י כ ו ע ש ת ר ת צ א נ כ א ר ו ר א ת ה ב ג
 כ ל א ש ר א נ כ י מ צ ו כ ה י ו ס א ת ה ו ב נ י כ ב כ ל ל ב ג כ
 י ד ו א פ ס ע צ ו ר ו ע ז ו ב ו א מ ר א י א ל י י מ ו צ ו ר ח ס

☐ YITZHAK RABIN

☐ ASASIN VA ASASINA

ש ה ו א ל ע ז ר ה כ ה נ א ת ה ז ה ב מ א ת ס כ ל כ ל י ס ע ש ה ו
 נ ה ו ה י ה כ א ש ר ד מ י ת י ל ע ש ו ת ל ה ס א ע ש ה ל כ ס ו י
 ח ק ו ל י ע ק ב ל ת ל ת ל ה ס ו ל ז ר ע ס א ח ר י ה ס ו א מ ר א ל
 ע מ ו ו נ כ ה ו ע ד ב ל ת י ה ש א י ר ל ו ש ר י ד ו נ ל כ ד א ת
 ה ר ו צ ת א ש ר י ר צ ת א ת י ע ה ו ב ב ל י ד ע ת ו ה ו א ל א ש
 ג ר ו ב ר כ ד ו ה ר ב ד ו ב ר פ ר י ב ט נ ו פ ר י א ד מ ת ד
 ש ס מ ת א ה י נ ו י ק ב ר ש ס ו י כ ה נ א ל ע ז ר ב נ ו ת ח ת י
 ת נ י ה ו י ל כ כ א ש ר צ ו י ת ד ו א כ ל ת ב ש ע ר י ד ב כ ל א
 א ל י י ד ב כ ל א ש ר ת ע ש ה כ ל ה ב כ ו ר א ש ר י ו ל ד ב ב ק
 מ נ ח ע צ ו מ צ א א ת ר ע ה ו מ ת ה ו א י נ ו ס א ל א ח ת ה ע
 ח ו ע נ ש ו א ת ו מ א ה כ ס ד ו נ ת נ ו ל א ב ו ה נ ע ר ה כ ו
 א ל י ו ה נ ד ת י ה י ו ס ל י ה ו י א ל י י ד כ י ב א ת י א ל ה
 י א ה ש ד ה ו מ ע ט ת א ס ד כ י י ח ס ל נ ו ה א ר ב ה כ ר ס י ס
 ו א ל א ב ש מ י ס ה ו א ל א מ ר מ י י ע ל ה ל נ ו ה ש מ י מ ה ו
 א ת י ה מ ח צ ת י ו א נ י א ר ס א ו א י נ מ י ד י מ צ י ל כ י א

☐ YASSER ARAFAT

☐ ASASIN VA ASASINA

de la Camp David. Când președintele Clinton l-a îndemnat să renunțe la controlul asupra Ierusalimului, Arafat a răspuns:

– Vreți să participați la funeraliile mele?

Cu toate acestea, nu e ușor să-i spui cuiva că ar putea fi ucis, mai ales când stă la un metru de tine. Iar faptul că el mă credea făcea situația și mai dificilă pentru mine.

– Există avertismente grave în legătură cu numele dumneavoastră, i-am spus, arătând pe matrice, traducând în engleză cuvintele din ebraică, în timp ce principalul lui negociator, Saeb Erekat, a tradus în arabă. Arafat mă privea drept în ochi.

– „Asasin va asasina”, am spus eu, citind cuvintele codificate, și „ascunsul îl va ucide”, care se intersecta cu „ucigașii lui Yasser Arafat”.

Erekat a repetat în arabă. Arafat m-a privit fix. A făcut ochii mari.

– Când se va întâmpla asta ? m-a întrebat el.

– Nu știu. Nu putem găsi nici o dată în cod, iar eu sunt doar un reporter. În afară de ceea ce apare în cod, nu știu nici ce se va întâmpla mâine.

Arafat m-a privit mai concentrat, ca să vadă dacă nu cumva îi ascundeam ceva. Părea să aștepte mai multe lucruri de la mine, de parcă eu aș fi cunoscut viitorul.

– Nu știu nici măcar dacă pericolul este real, i-am spus. Dar cred că avertismentul nu trebuie ignorat. Rabin a fost ucis exact unde și când a prezis codul Bibliei, iar asasinarea lui Anwar el-Sadat și John F. Kennedy au fost de asemenea codificate în Biblie, cu toate detaliile.

– De aceea, vă comunic același lucru pe care i l-am spus și lui Rabin – cred că sunteți în primejdie, dar cred că pericolul poate fi evitat dacă sunt înțelese amănuntele avertismentului.

ש ה ו א ל ע ו ר ה כ ה נ א ת ה ז ה ב מ א ת ס כ ל כ ל י מ ע ש ה ו
 ב ה ו ה י ה כ א ש ר ד מ י ת י ל ע ש ו ת ל ה ס א ע ש ה ל כ ס ו י
 ח ק ו ל י ע ק ב ל ת ת ל ה ס ו ל ז ר ע ס א ח ר י ה ס ו א מ ר א ל
 ע מ ו ו נ כ ה ו ע ד ב ל ת י ה ש א י ר ל ו ש ר י ד ו נ ל כ ד א ת
 ה ר ו צ ח א ש ר י ר צ ח א ת ר ע ה ו ב ב ל י ד ע ת ו ה ו א ל א ש
 ב ו ב ר כ ו ה ר ב ו ב ר ו פ ר י ב ט נ ו פ ר י א ד מ ת ו
 ש ס מ ת א ה ר ו ו י ק ב ר ש ס ו י כ ה ו א ל ע ו ר ב נ ו ת ח ת י
 ת ו י ה ו י ל ד כ א ש ר צ ו י ת ד ו א כ ל ת ב ש ע ר י ב כ ל א
 א ל י י ב כ ל א ש ר ת ע ש ה כ ל ה ב כ ו ר א ש ר י ו ל ד ב ב ק
 מ ו ה ע ו מ צ א א ת ר ע ה ו מ ת ה ו א י נ ו א ל א ח ת ה ע
 ת ו ע נ ש ו א ת ו מ א ה כ ס ו נ ת נ ו ל א ב י ה נ ע ר ה כ י
 א ל י ו ה נ ד ת י ה י ו ס ל י ה ו י א ל י י ב כ ו א ת י א ל ח
 י א ה ש ד ה ו מ ע ט ת א ס ו כ י י ח ס ל נ ו ה א ו ר ב ה כ ר מ י ס
 ו א ל א ב ש מ י ס ה ו א ל א מ ר מ י י ע ל ה ל נ ו ה ש מ י מ ה ו
 א ח י ה מ ח צ ת י ו א נ י א ר כ א ו א י נ מ י ד י מ צ י ל כ י א

○ UCIGAȘII LUI YASSER ARAFAT

□ ASASIN VA ASASINA

◇ ASCUNSUL II. VA UCIDE

– Dacă așa e scris, ce pot face? m-a întrebat Arafat.

– Cred că e vorba doar de un avertisment, nu de o predicție, i-am răspuns. Nu cred că e ceva bătut în cuie.

Știam însă că încălcăm astfel o învățătură esențială a Islamului, aceea care spune că soarta omului este pecetluită, întreaga lui viață fiind hotărâtă chiar dinainte de a se naște.

Era unul dintre motivele care mă făcuseră să ezit să mă întâlnesc cu Arafat. De fapt, Sha'ath, ministrul lui de Externe, îmi spusese că liderul palestinian zisese de multe ori: „Dumnezeu hotărăște ce vrea să facă cu mine.” „El crede că destinul nostru este prestabilit”, adăugase el. „Nu trăim nici o clipă mai mult decât a hotărât Dumnezeu.”

I-am spus lui Arafat că acel cod al Bibliei era diferit, că exista pentru ca noi să putem schimba viitorul.

– Codul Bibliei nu ne dezvăluie doar un viitor, ci toate viitorurile posibile, i-am spus eu. Rezultatul final depinde de acțiunile noastre.

Arafat a zâmbit și a rămas tăcut. M-am întrebat dacă zâmbetul era un semn de aprobare sau doar convingerea lui că știa mai bine adevărul, iar eu mai aveam multe de învățat.

Mai existase un motiv care mă făcuse să ezit în a-l contacta pe Arafat și i-am spus acest lucru:

– În Israel și chiar în America am prieteni care nu m-ar ierta dacă ar afla că am venit pentru a încerca să vă salvez viața.

Sunt evreu. Și pentru mulți, dacă nu chiar pentru majoritatea evreilor, Arafat a rămas un terorist și un ucigaș. Într-adevăr, așa îl caracterizase primul ministru Sharon într-o declarație publică. Iar în acea dimineață, când l-am anunțat că mă voi întâlni cu Arafat, dr. Rips, savantul care descoperise codul Bibliei, l-a comparat pe Arafat cu Hitler și cu Saddam Hussein.

Eu n-am vrut să-l consider astfel. Admiteam că era o amenințare mare pentru Israel, dar mai credeam că asasinarea lui va irosi ultima șansă de a restabili pacea. În orice caz, m-am simțit obligat să îl previn, încercând să împiedic un alt asasinat.

– Sunt aici în calitate de reporter și am aceeași obligație să vă previn, așa cum m-am simțit obligat să îl avertizez și pe Rabin, i-am spus lui Arafat.

– Da, a zis el. Reporterii nu trebuie să fie părtinitori.

– De asemenea, consider că asasinarea dumneavoastră ar fi o catastrofă atât pentru Israel, cât și pentru poporul palestinian. Și cred că e posibil ca acest lucru să fie împiedicat.

I-am arătat lui Arafat o a doua variantă a aceleiași matrice codificată, în care cuvântul „terrorist”, suprapus

אתה והבמאתם כלל ומעשהו והיכלוהבהתרו
יתילעשותלהםמעשהלכסוידבריהוילמשה
הסולורעםאחריהםואמרלכסבעתההואלאמ
תהשמיורלושרידונלכדאתכלעריובעתההו
אתרעהובכלידעתוהואלאשנאלומתמלסלשם
וברךסריבסךו(ס)ריאדמתךדגנךותירשךוי
רשסויהנהנאלעז(ב)ננתחתי(מ)שסנ(ס)עונדנ
עויתךואכלתבשע(ר)יךבכלאותנסךאךכאשר
עשהכלהבכוראשר(י)ולדבבקרךובצאנךתזכר
עהוומתהואמינו(ס)אלאחתהעריסהאלהוחיסן
הכסףונתנולאבי(ה)נערהכיהוציאשסרעעלב
סליהויליאל(י)כוכיבאתיאלהארץאשרנשבציה
סכ(י)הסללללללללללללללללללללללללללללללל
לאמרמייעלהלנו(ו)השמימהויקהלנווישמע
יארפאומינמידו(ו)מצי לכיאשאלשמיסידי

○ UCIGAȘII LUI YASSER ARAFAT

◇ ASCUNSUL ÎL VA UCIDE

□ TERRORIST / HAMAS

יטעאשלבבארשבֿעוֹי קראשסבשסיהוֹי אלעול
 השמעתיבדברי צחקאלעשובנוֹי לךעשוהשדח
 והיהלעדבינוֹיובינךויקחי עקבאבנוֹי וירימ
 ונמכרנוֹל לִישׁמֵעֵאֵלִים וידנואלתהיבוכי אח
 ותלכוברהורדתסאת ט יבתיבינוֹישאולהו
 אפיוארצהויקחיוס ף אתשני הסאתאפריסבי
 ויצאונוֹשי העסושס ר יוֹי אמרואלהעסלאמ
 יפרעההישבעלכסאו ע דבבורהשכחהאשראח
 תהמןארבעיסשנהעד ב אסאלארץנושבתאתהס
 סאשרדברי הוֹי נעשה ו יכתבמש האתכלדברי
 יהוֹיובנדי הקדשאש ר לאהרןֹי היולבניואח
 ואתמסךשערהחצראת י תדתהמשכןואתיחדתה
 גחוי תןשמהמיסלרחהורחצוממנומשהואה
 סולמלוֹמיסולזבחהשלמיסאשרצוהיהוֹי את
 נהאדמדמתבקרחתואובגבתו כמראהצורת

☐ L-AU ÎMPUȘCAT PE ARAFAT

☐ ISMAELIȚI / ARABI

cu „ Hamas“, se intersecta cu numele lui – întretăin-
 du-se cu „ucigașii lui Yasser Arafat“.

Părea un avertisment clar că grupul extremist palesti-
 nian care se opunea încheierii păcii cu Israelul și revendica
 responsabilitatea pentru majoritatea atacurilor cu bombă
 ar putea încerca să îl ucidă pe propriul lor lider, Arafat.

– Hamas, a repetat Arafat și a dat afirmativ din cap.

I-am arătat lui Arafat a treia matrice codificată, pe
 care dr. Rips o găsisese în acea dimineață: „L-au împușcat
 pe Arafat“ se intersecta cu „ismaeliți“, numele Biblic al
 arabilor, fiii lui Ismael¹.

– Arabi, nu evrei, am spus eu.

Arafat s-a uitat întâi atent la mine, apoi la negociato-
 rul lui, Erekat, la șeful cancelariei, Abu Rudaineh, și a
 dat din cap în sens afirmativ. Toți au dat din cap în semn

¹ Geneza 25:13 și 25:16.

de aprobare. Înțeleseseră că, dacă Arafat era în pericol, acesta venea din partea alor săi, că ucigașul va fi un arab, tot astfel cum asasinul lui Rabin fusese un evreu.

– Cândva, Khomeini a pus un preț pe capul meu pentru că am făcut pace cu Rabin, a spus Arafat, referindu-se la ayatollahul iranian care ordonase atacarea Ambasadei SUA și luarea de ostatici.

M-am simțit îngrijorat că Arafat ar putea interpreta avertismentul meu drept un motiv suplimentar pentru a nu încheia pacea. Știa, desigur, că încheind pacea risca mai mult decât dacă o refuza. Sadat fusese ucis de un egiptean pentru că făcuse pace cu Israelul, iar Rabin fusese împușcat de un israelian pentru că încheiase pacea cu Arafat.

– Dacă încheiați acordul de pace, i-am spus, viața dumneavoastră va fi în pericol. Dar dacă n-o faceți, soarta tuturor palestinienilor va fi în pericol.

Mersesem la Arafat ca să îi spun exact acest lucru. Nu doar că ar putea fi ucis, ci un lucru care era mai important. Mă dusesem la el ca să îi comunic ceea ce le spuseseam deja lui Clinton și Barak, ceea ce încercam să îi transmit lui Sharon și lui Bush, avertismentul teribil din codul Bibliei că am putea pieri cu toții.

– Potrivit codului Bibliei, trăim vremuri de mare primejdie, i-am spus lui Arafat. Se pare că e cea mai mare primejdie cu care s-a confruntat omenirea, clipa prezisă de toate cele trei religii occidentale.

Am deschis cartea mea la pagina unde cele două expresii biblice pentru „zilele cele de apoi” erau codificate împreună și i-am arătat matricea literelor ebraice lui Arafat.

– Cum se pronunță cuvintele astea? m-a întrebat Arafat.

Nu știa ebraică și voia să audă cum sunau acele cuvinte. La început n-a recunoscut o frază din Cartea lui

Daniel. Dar când am spus cuvintele din Tora, Arafat le-a recunoscut imediat.

- La fel e și în arabă, a exclamat el, surprins, adresându-mi-se din nou direct în engleză. Exact la fel.
- Ziua Judecâții, a spus Rudaineh, șeful lui de cabinet.
- Sfârșitul, a zis Erekat, negociatorul lui șef.
- Zilele cele de apoi, a zis Arafat.

Asta era tot ce voisem să-i comunic, că ne aflam în zilele cele de apoi, dar m-am întrebat dacă nu împinsesem lucrurile prea departe. Nu mă mai simțeam ca un reporter, ci ca un profet al Vechiului Testament care venise la Curtea regelui ca să îi aducă o prevestire sumbră.

Nu era cazul să-mi fac probleme. Arafat a primit avertismentul cu responsabilitate. Vorbele mele îl sensibilizaseră profund.

– Știam deja că trăim în vremuri de cumpănă, a spus el. Mahomed a spus că vom avea o mie de ani, nu două.

Am înțeles la ce făcea aluzie – în calendarul musulman, acela era anul 1422, patru sute plus anii din al doilea mileniu, mia de ani peste care Mahomed spusese că omenirea nu va supraviețui.

Apoi i-am arătat lui Arafat ceea ce nu se găsea în cartea mea, lucruri pe care nu le știusem cu patru ani înainte, când apăruse lucrarea mea.

Cu un pix, am încercuit literele ebraice care apăreau imediat dedesubtul expresiei „în zilele cele de apoi” – A-R-A-F-A-T.

Arafat și-a recunoscut imediat numele. Evident, îl văzuse scris de multe ori în ziarele israeliene. A arătat cu degetul către pagină și le-a făcut semn lui Erekat și Rudaineh să se uite. Cu toate acestea, la început n-a părut nici surprins, nici șocat.

Dacă și-ar vedea numele scris perfect în textul ascuns al Bibliei, exact în locul în care este prezisă Apocalipsa,

ל א ת ה ק ה ל ת ת ק ע ו ו ל א ת ר י ע ו ו ב נ י א ה ר ו נ ה כ ה ו
 ג פ ה ל פ נ י ה ו י ה ו י ה ו ש ע ב ו נ ו ו כ ל ב ב ו י פ נ ה
 מ מ נ ו ו נ ח ש ב ל ל ו י ס כ ת ב ו א ת ג ר ו כ ת ב ו א ת י ק
 ו ת א ש ו ר נ ו ה ו ע ס ל ב ד ד י ש כ ו ו ב ג ו י ס ל א י ת א ש
 ת מ י מ ס ו ש נ י ע ש ו ר (נ) י ס ס ל ת מ נ ח ר ב ל ו ל ה ב ש מ ו נ
 י ו א ח ר ת ש ב ו ו ה י (י) ת ס נ ק י ס מ י ה ו י ו מ י ש ר א ל ו
 ש י ש ב ס י כ ס א נ ש י (ס) ח כ מ י ס ו י ד ע י ס ו א ח ו א ת ס
 ו מ צ א ו ר כ ל ה ד ב ר (●) ס ה א ל ה (ב א ח ר י ת ה י מ י ס) ו ש ב
 ס ו ב ה ה ז א ת ל ר ש ת (ה) כ י ע ס ק ש ה (ע ר ו א ת) ה ז כ ר א ל ת
 י ר ה מ ו צ י א ד מ א ר (צ) מ צ ר י ס מ ב י ת ע ב ד י ס ו כ ל י ש
 ל א י ש כ ד ס נ ק י ב (ב) ר כ א ר צ ר א ש ר י ה ו י א ל י י ד נ
 ת י ל ק ח ת ה ו נ ג ש ה י ב מ ת ו א ל י ו ל ע י נ י ה ז ק נ י ס
 י ה י ה ל ר ל א ל ה י ס ב א ש ר ד ב ר ל ר כ א ש ר נ ש ב ע ל א
 ב ו א ת ה ל ר א ש י ו ס ר ו ל ק ד ק ד נ ו י ר א ח י ו ב כ ו ר ש

○ ZILELE CELE DE APOI □ ÎN ZILELE CELE DE APOI ◇ ARAFAT

sfârșitul lumii, majoritatea oamenilor ar fi șocați. Arafat mi-a lăsat impresia că anticipase acest lucru.

Apoi am încercuit literele care formau cuvântul „E. Barak”, fostul premier israelian care încercase să încheie pacea cu Arafat la Camp David. Numele lui se intersecta cu „zilele cele de apoi”. Apoi am încercuit literele care formau numele actualului prim-ministru al Israelului, „Sharon”. Apoi pe cele care formau cuvântul „Bush”.

Arafat a rămas cu privirea la matricea codificată. Acum era profund mișcat. Buza de jos a început să-i tremure fără ca el să se mai poată controla. A făcut ochii mari. Părea mult mai șocat de acest lucru decât de avertismentul privind asasinarea sa. Ceilalți au rămas muți o clipă, înțelegând iminența pericolului care era codificat acolo. Ceea ce îi uimise peste măsură era faptul că numele lui Arafat, al liderilor Israelului și al președintelui Statelor Unite erau codificate împreună în

același loc, în singurul loc unde erau codificate și cele două expresii referitoare la „zilele cele de apoi“.

În cele din urmă, Erekat a rupt tăcerea.

– Ai și vești bune pentru noi?

Am încercuit literele care în ebraică însemnau „pace“.

– Potrivit codului Bibliei, i-am spus lui Arafat, care acum nu-și mai dezlipea ochii de la mine, nu mai trebuie ales între pace și tulburări stradale, nici măcar între pace și război, ci între pace și distrugere totală.

I-am arătat lui Arafat alte două tabele – „război mondial“ și „holocaust atomic“, ambele codificate în același an ebraic, „în 5766“.

– Asta înseamnă 2006 după calendarul modern, am spus eu. Potrivit codului, mai avem cinci ani.

S-a lăsat din nou tăcere. I-am spus lui Arafat că verificasem fiecare an din următorul secol și doar 2006 se potrivea cu „război mondial“ și cu „holocaust atomic“.

לאתהקהלתתקעוולאתריעוובניאהרנהכהנ
נפהלפנייהווייהושעבןנווכלבבןיפנח
ממנוונח[ש]ב[ל]ל[ו]י[ם]כתבואתנרנוכתבואתיק
ותאשו[ר]נו[ה]עםלבדדישכנובגויסלאיתחש
תמימסושניעשר[נ]סלתמנחהבוללהבשמנו
יואחרתשבווהי[י]תסנקיסמיהוימישראלו
שישבטיכסאנשי[ם]חכמיסוידעיסואתואותם
ומצאודכלהדברי[ם]האלהבאתריתתהימי[ם]ושב
טובההזאתלרשתה[כ]יעסקשהערותהזכראלת
ידהמוציאמארו[ץ]מצריסמביתעבדיסוכליש
לאיששפךדםנקיב[ק]רגארצןאשריהוילי[ן]
תילקחתהוננשהיבמתואליולעינייהזקנים
יהיהלךלאלהיסכאשרדברלךוכאשרנשבפלא
נאותהלראשי[ם]וסףולקדקדנזיראחיובכורש

○ ZILELE CELE DE APOI □ IN ZILELE CELE DE APOI ◇ ARAFAT

□ PACE ◇ SHARON

Am precizat că probabilitatea ca acea predicție să apară din întâmplare era de 1 la 100 000. I-am spus că probabilitatea ca numele lui să apară, alături de numele liderilor Israelului și Statelor Unite, împreună cu „zilele cele de apoi“, era de 1 la 1 000 000.

Cu toate acestea, se părea că pe Arafat nu-l interesa calculul probabilităților. Am încercat să-i spun că totul fusese calculat de un savant, de cel care descoperise codul Bibliei, dar Arafat nu s-a sinchisit de știință sau computere. Mă auzise, înțelesese, dar pentru el nimic nu conta.

Tocmai îi prezentasem dovada supremă, dovada matematică indubitabilă și Arafat, care păruse convins până în acel moment, nu a reacționat în nici un fel. L-am întrebat dacă credea că acel cod al Bibliei era real și dacă credea că pericolele prezentate erau adevărate.

– Sigur, a răspuns el fără șovăială. Și noi avem asemenea lucruri în Coran.

Arafat credea că predicțiile Bibliei erau reale, dar nu pentru că acest lucru fusese descoperit cu ajutorul unui program de computer sau confirmat de statistică, ci pentru că ele reprezentau o profeție.

– Dacă așa e scris, ce putem face noi? m-a întrebat el din nou.

I-am spus că situația semăna cu posibilitatea de a intercepta o cometă care ar putea lovi Pământul. Dacă am calcula apariția ei cu cinci ani înainte, am putea să-i schimbăm traiectoria sau să o distrugem și, astfel, am supraviețui. Dar dacă am observa un asemenea obiect cosmic doar cu o săptămână înainte, acest lucru nu ar mai fi posibil. Am muri cu toții.

– Cu o săptămână înainte ar fi cât Luna de mare, a spus Arafat. Ar fi prea târziu.

– Cred că acest cod al Bibliei există ca să primim un avertisment cu suficient timp înainte și să ne putem

salva, am zis. Dar nu putem aștepta cinci ani pentru ca apoi, dintr-o dată, să încercăm o intervenție disperată. Ceea ce facem acum, ceea ce *dumneavoastră* faceți astăzi, va hotărî ceea ce se va întâmpla peste cinci ani.

Arafat a dat aprobator din cap.

– Trebuie să acționăm acum, a zis el.

Apoi i-am spus ceea ce îi comunicasem lui Clinton în ultimele zile ale mandatului său.

– Nu cred că se va încheia un tratat de pace sau o pace durabilă decât atunci când toate părțile vor înțelege că singura șansă reală este pacea sau anihilarea, am spus eu. Pacea trebuie să fie suficient de durabilă ca să nu fie sfâșiată de următorul atentator sinucigaș, de următorul atac asupra unei moschei sau sinagogi, de următorul atac terorist, am adăugat. Pacea trebuie să poată supraviețui chiar și unei eventuale asasinări a unui ministru israelian sau a unui lider palestinian.

– O să-i spui toate astea și lui Sharon? m-a întrebat Arafat.

I-am spus că speram să fiu primit de noul prim-ministru israelian, că îi trimisese o scrisoare lui Sharon și că îi comunicasem acestuia același lucru – potrivit codului Bibliei, nu exista alternativă: ori pace, ori distrugerea completă.

I-am spus lui Arafat că pericolul nu va fi îndepărtat dacă se semnează acordul de pace cu Israelul.

– După părerea mea, codul afirmă că s-ar putea ca atacul să fie declanșat de un terț, care îi va ucide atât pe israelieni, cât și pe palestinieni, folosind arme neconvenționale, am spus eu.

– Cine va fi acela? a întrebat Arafat.

– După ce veți încheia pacea cu Sharon, voi reveni cu amănunte, am răspuns eu.

Arafat a râs.

– Ești binevenit oricând, ca prieten, a spus el.

Când m-am ridicat să plec, Arafat mi-a strâns mâna, apoi m-a îmbrățișat, sărutându-mă pe obraji. Mi-a strâns din nou mâna și nu-mi mai dădea drumul. Cu toate că am insistat că eram un simplu reporter, că nu știam nimic despre alt viitor decât cel descris în cod, se vedea că Arafat mă primise ca profet, și mă percepea tot astfel și la plecare.

M-a ținut de mână până am ajuns la lift și mi-a făcut un semn de rămas-bun când ușile s-au închis.

Cunoșteam trecutul lui Arafat. Știam că avea mâinile pătate de sânge. Dar eram convins că el dăduse crezare avertismentelor din codul Bibliei și că el era în continuare cea mai sigură șansă, probabil singura, de a realiza pacea.

CAPITOLUL ȘASE

ARCA DIN OȚEL

AM VĂZUT DOUĂ coloane gigantice, probabil poarta unui templu sau palat, sau poate turnurile gemene ale unui oraș antic.

Viziunea a dispărut. Eram în Peninsula Lisan, pustie și aridă, înconjurată de apele Mării Moarte, încercând să-mi imaginez „obeliscul“ care se înălțase cândva spre cer.

Privind în jur, am văzut doar albul strălucitor al rocilor calcaroase care se întindeau cât vedeai cu ochii, stâncile din marnă ale capului, care evidențiau vechea linie a țărmului, și crusta groasă de sare lăsată în urmă de apa mării. Am pășit pe reciful aflat în apropiere, situat la cel mai scăzut nivel de pe suprafața Pământului, fundul lumii, de unde apele se retrăseseră, scoțând la iveală terenuri care stătuseră ascunse vreme de cinci mii de ani, încă de la începutul civilizației umane.

Chiar dacă „obeliscurile“ se înălțaseră în acel loc, oare mai existau? Ori fuseseră mâncate de vreme și înghițite de mare? Erau doar fantome ale unei lumi dispărute de mult? „Cheia codului“ putea fi oare găsită?

Am căutat în Biblie „cheia astăzi“. Expresia era codificată în versetul din Facerea în care apăreau și „codul

Bibliei“ și „codul pe obelisc“, cuvintele din Biblie care îmi dezvăluiseră localizarea cheii: „Valea Siddim care este Marea Moartă.“

„Cheia astăzi“ a apărut și cu două localizări care erau menționate pe hărțile moderne – un sat și un golf numit „Mazra“, la capătul nordic al Peninsulei „Lisan“.

Dar chiar dacă aș fi căutat în locul potrivit, chiar dacă în acele momente aș fi stat exact pe terenul în care era îngropată, chiar dacă s-ar fi aflat sub tălpile mele, nu știam cum să gădesc „cheia“.

Codul precizase că aveam nevoie de un „senzor“, un instrument avansat din punct de vedere tehnologic ce putea „vedea“ în subteran. Dar nimeni nu-mi putea spune ce instrument să folosesc decât dacă știam din ce era făcută „cheia“, din ce rocă sau metal fuseseră cioplite „obeliscurile“.

De aceea am căutat în Cartea lui Daniel, al cărui text ascuns îmi confirmase deja „Lisan la Siddim“ și numise „Mazra“ ca punctul X de pe harta cu comori, într-un pasaj în care se vorbea de „coloane din palat“, pe care fusesse gravată „toată înțelepciunea“ lumii vechi.

„Cheia astăzi“ apărea în Daniel. Dar nu cu „marmură“ sau „granit“ sau cu vreo altă rocă.

„Cheia astăzi“ se intersecta cu „fier“. „Un secret pe care el nu l-a bănuț, eu îl voi dezvălui“, a apărut în textul ascuns care se suprapunea cu „fier“ în locul în care se intersecta cu „cheie“.

Și, în Daniel, codificat paralel cu „cheie astăzi“, folosind aceeași matrice de salt, apărea „arca din oțel“.

„El dă înțelepciune celor înțelepți și știință celor pricepuți“¹, a spus un profet în cuvinte care se intersectau cu „cheia astăzi“, chiar deasupra cuvântului „fier“. „El descoperă cele mai adânci și mai ascunse lucruri“²,

¹ Daniel 2:21.

² Daniel 2:22.

כלהי לדיסהאכלי סאתפתבנהמלךויהיהמלצ
 עיבינההואנלאעמ[○]י קתאומסתרתאי דעמהב
 ילאבידין והדקת[□]כרולא[□]נחשאחספאכספאוד
 לדנהסתנסלהתבו[○]תךהןמיתיהלהנאדיאנהנ
 ווכלרזלאאנסלך[○]חזויחלמי[◇]יחזיתופשרה
 למןדיי צבאיתננ[○]הבהשעתאמל[◇]תאספתעלנבו
 ויהואנהשמעתעלי[○]ךדייתוכל[◇]שריןלספשו
 אלהשני הכדתמדי[○]פרסדי[□]לאמ[□]עדאכלקבלדו
 חיסמיאמניחןלוי[○]מארבאויארב[◇]עחיוןרברבן
 ויסברלהשני הזמנין ודתוי[◇]תי הבוןבידהע
 ידובלבבוני גדי לובשלוהישחיתרביסועל
 עמיוויאמרדניאלעתהי צאתי להשכי כךבינה
 ויקתני ויאטרהי דעתלמהבאתי אליךועתהאש
 עלשלחן אחדכובידברוולאתצלחכיעודקל

○ CHEIA ASTAZI

□ FIER

◇ ARCA DIN OTEL

כדנצדמלכאוקאמי[○]ן לקבלצלמאדיהקיסנבו
 וקסלהמוןשביבאדי[○]נוראוגבריאלתלתח
 ישמןשמיאנחת[○]קראבחי לוכןאמרגדואילנא
 טרידועשבא[○]כתור[◇]י[◇]ן יאכלומסלשמיאנשמהי
 ינלותאדייהו[○]ד[○]די[○]היתימלכאאבימניהודו
 סלכותאוכלעלה[○]שחיתהלאיכלי[○]ן להשכחהכ
 נסקהמןגבאוהס[○]קד[□]ניאלמלוגבאוכלחבללאח
 וכלעממיאמיאולש[○]נ[○]יאלהיפלחוןשלסנהש
 אהיתחבאמיללעמד[○]ל[□]ב[□]ניווישליכהוארצהו
 כלעסהארץלךאדי[○]ני[○]הצ[○]דקהולנובשתהפניסכ
 וקצובשספועדקצמל[○]חמהנחרצתשממותוהגב
 מחזיקולמעוזלווע[○]תהאמתאגידלךהנהעוז
 והווחילוישסוף[○]נ[○]פלוחלליסרביסושניה
 ישבעבחי העולסכי[○]ל[○]מועדמועדיסוחציוככ

○ CHEIA CODULUI

□ LISAN

□ LISAN

□ OTEL

◇ COD / COD

◇ SUDAT

a spus Daniel, în cuvinte care în ebraică însemnau și „recipientul este adânc, ascunzătoare“, iar acest lucru apărea chiar deasupra expresiei „arca din oțel“.

Cuvintele din Cartea lui Daniel păreau să confirme promisiunea cheii codului, iar textul ascuns dezvăluia un secret pe care nu-l bănuisem – era făcut din „fier“, sau păstrat într-o „arcă din oțel“.

Am căutat „cheia codului“ în Daniel. „Oțel“ era codificat din nou în același loc, intersectat de „Lisan“. „Cod“ apărea încă de două ori, intersectat de „sudat“.

Și, din nou, textul din Daniel părea să confirme ceea ce promitea codul: „Acum îți voi spune adevărul.“

Am căutat în Tora, unde găsisem inițial „cheia codului“ intersectându-se de două ori cu „obeliscuri“. Acum am descoperit „oțel“ codificat de două ori.

Era greu de crezut.

În urmă cu trei mii de ani, pe vremea când Dumnezeu i-a dat lui Moise Biblia pe Muntele Sinai, a început o nouă epocă a civilizației umane – Epoca Fierului.

וְיִדְעִי וְאִתְּמַשְׁתּוּת הָרוֹת לְדַתְּחָנוּ וְיִהְיֶה
כְּשֶׁדּוֹאֲתָחוּ וְאִתְּמַשְׁתּוּת הָרוֹת לְדַתְּחָנוּ וְיִהְיֶה
בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר דּוֹרְאִתּוּ ① צָבִי עֶקֶב מִצְבֵּה בְּמִקּוֹם אֲ
יִבְרָךְ אֶתְהַנְעִירִי סוֹי ② קָרָא בְּהַסְמִי וּשְׁמֵאֲבִיתִי אֲנִי
בּוֹ וְיִחַנּוּ לִפְנֵי כִי הֵחֵל ③ חֵי ④ חֵי ⑤ חֵי
תִּנְתַּחֲלֵנָה וְיִחַנּוּ לִפְנֵי כִי הֵחֵל ⑥ חֵי ⑦ חֵי ⑧ חֵי
עַד וְאִתְּמַשְׁתּוּת הָרוֹת לְדַתְּחָנוּ וְיִהְיֶה
עַל הַכְּהֵנִי סוֹי עַל כֻּלְּעַם ⑨ חֵי ⑩ חֵי ⑪ חֵי ⑫ חֵי
בְּחֵד שׁוֹמֵר עַל הַפֶּקֶדִי הַסְּבִיב עַתָּה לִפְנֵי סוֹ חֵמֶשׁ מֵאוֹ
נִי יִשְׂרָאֵל לִנְרָה גְּרַבְתּוּ כִּסְכִי לִכְלָע עֵשׂ בִּשְׁנֵה
סוֹ נִסְכִי הַסְּלִפְרִי סֵלֵאִי לִסּוֹ לִכְבֹּשׁ סִי בְּמִסְפָּר סִי
יִחַתְּכֵלְהֵמִצּוֹ הוֹחֵקִי סוֹ הַמִּשְׁפָּטִי סֵאֲשֶׁר חֵלְמִי
נִי סֵלְחֵתְּ שֶׁלֹּא חֵלְחֵלְתִּי אֶתְּהַבְנִי סֵתְּקֵחֵלְחֵלְמִי

„Cuptorul de fier“ apare, de fapt, în textul Bibliei. Arheologii au descoperit obiecte din acea epocă în Egipt și în Asia Mică. Însă ei au găsit doar obiecte mici, cuțite și bijuterii, confecționate prin încălzirea mine-reului de fier în gropi rudimentare, folosindu-se cărbune drept combustibil.

În lumea antică a fost cunoscut și oțelul. El este menționat și în Biblie: „În focul armelor de oțel carele se ivesc.“ Însă acest lucru apare într-una dintre ultimele cărți, scrisă probabil la aproape o mie de ani după Moise.

Nu există dovezi că o „arcă din oțel“ ar fi putut fi făcută înaintea timpurilor moderne, a Epocii Industriale care a început în secolul al XVIII-lea. Arheologii consideră că în urmă cu mii de ani nu putea exista vreun obiect masiv din „fier“ sau „oțel“.

Și totuși „arca din oțel“ era codificată în Tora, iar „Lisan“ apărea în același loc.

Cuvintele din textul biblic care se intersectau cu „Lisan“ au fost decisive: „Iată tâlcuirea visului tău.“

י ה א ל ה ד ר ד ו י א מ ר ה ב ה נ א א ב ו א מ ל י ד כ י ל א י ד
ס ו י ה י א י ש מ צ ל י ח ו י ה י ב ב י ת א ד נ י ו ה מ צ ר י
ב ב נ ד ו א צ ל י ו י נ ס ה ח ו צ ה ו י ה י כ ש מ ע א ד נ י ו א
ל ו י ס ו י ה ב ת ר נ ו ט ל ת ה ש ר נ י ס ש ל ש ת י מ י ס ה
ד י ס צ מ ח ו ת א ח ר י ה נ ו ת ב ל ע נ ה ה ש ב ל י ס ה ד ק ו ת
ת ב ל ע נ ה ש ב ל י ס ה ד ק ת א ת ש ב ע ה ש ב ל י ס ה ס ב ו ת ו
ד ו ו י ת נ א ת ה ע ל י ד י ו ס ו י ל ב ש א ת ו ב ג ד י ש ש ו
י ס ו י א מ ר י ע ק ב ל ב נ י ו ל מ ה ת ת ר א ו ו י א מ ר ה נ ה
ס ו ת ב י א ו א ל י ו י א מ נ ו ד ב ר י כ ס ו ל א ת מ ו ת ו ו י
י ר א ו ו י א מ ר א ל ה ס י ע ק ב א ב י ה ס א ת י ש ב ל ת ס י ו
י ס ש נ ה ה ו א ו א ת א ת י כ ס ק ח ו ו ק ו מ ו ש ו ב ו א ל ה א
נ ו ח י ו י א מ ר ו ש ל ו ס ל ע ב ד ד ל א ב י נ ו ע ו ד נ ו ח י
ו ה ו א מ ש ר י מ צ א ת ו י ה י ה ל י ע ב ד ו א ת ס ת ה י ו נ

○ ARCA DIN OȚEL

◇ LISAN

□ IATĂ TÂLCUIREA VISULUI TĂU

Dacă „cheia codului” – „obeliscurile” – era într-adevăr în „arca din oțel”, atunci aceasta ar fi tâlcuirea, soluția.

Ar fi posibilă găsirea unui obiect confecționat din fier sau din oțel. Probabil că nimic altceva nu ar putea fi descoperit în solul Peninsulei Lisan, cel mai mare depozit natural de sare din lume, singurul loc de pe planetă care nu poate fi penetrat de undele radar.

Însă ceva confecționat din fier ar avea proprietăți magnetice. Un magnetometru ar putea depista acel obiect, chiar dacă acesta s-ar afla la adâncime mare. Ar penetra până și stratul de sare de la Lisan, chiar și apele Mării Moarte. Și nimic altceva din fier sau oțel nu are cum să existe într-un loc care nu a mai fost locuit din vremurile biblice.

Cu toate acestea, dacă găseam un obiect masiv confecționat din oțel, vechi de mii de ani, ne-ar fi fost greu să explicăm un asemenea anacronism. Chiar dacă n-ar fi avut gravat pe el cheia codului Bibliei, chiar dacă nu ar fi dezvăluit o știință mai avansată decât cea pe care o avem astăzi, însăși existența sa ar fi ridicat întrebări la care ar fi fost greu de găsit un răspuns.

La fel ca și codul profetic, ca și obeliscurile despre care legenda spune că au fost făcute în Ceruri, un obiect din oțel ar fi sugerat o origine ce nu ținea de această lume.

Iar dacă exista, putea fi găsit.

M-AM ÎNTÂLNIT cu Eli Rips. I-am spus că „cheia codului” ar putea fi găsită într-o „arcă din oțel”.

Pentru a testa acea descoperire remarcabilă, dar greu de crezut, Rips a sugerat să căutăm și „arcă din fier”. Era codificată în Tora. Apoi, împreună, am descoperit ceva extraordinar.

Exact aceleași cuvinte care apăreau cu „arca din oțel” se intersectau cu „arcă din fier” – numele

peninsulei, „Lisan“, peste care, suprapus, era „iată tâlcuirea visului tău“.

„Mazra“ apărea chiar deasupra cuvântului „Lisan“. Nu încăpea nici o îndoială: codul Biblicii indica limpede că exact în locul în care căutam cheia codului, obeliscul, exista un recipient din „fier“ sau „oțel“.

Rips se arătase sceptic. Acum trebuia să admită totuși că aceeași frază singulară din Biblie, aceleași nume de locuri, care apăreau împreună cu „arcă din fier“, la fel cum apăruseră și cu „arcă din oțel“, nu trebuiau să ne mire.

– Pentru asta există un termen matematic, a spus Rips. Se numește „recombinare“. Se ia un anumit vocabular și se recombina în toate combinațiile posibile, găsindu-se un grad neobișnuit de corelare între cuvinte. E un experiment util. Ceva ieșit din comun. Nu pot nega că este intenționat – bineînțeles că așa e – dar cum să explicăm asta? Ce înseamnă? Nu știu. Nu pot decât să observ consecvența și de aceea susțin că, din punct de vedere matematic, nu poate fi vorba de o întâmplare.

וּמַכְלִיבֵנוּ כְּרֹאשׁ לִמְצֻרֵי הָהָר אֲהַמּוּ לִי מוֹלִי לִי
לְחַסְלָא כְּלוּבֵנוּ דְּלִי בְּשׁוֹשְׁבֵי בְּשִׁלּוֹס אֲלֵנִי תֵּאבֵי
יְעֻיֹּס וְיִסְרֹי אֲמִירָהּ תֵּרְנֵי וְשִׁלְּתָהּ סִלִּי מִשְׁלֶשֶׁת
כִּרְהֵזְהוּ יִבְקֶשְׁלָהּ וְנִתְּמַשְׁהוּ בְּרַחֲמֵהֶם מִפְּנֵי
לְהִאֲשִׁר עֲשֵׂה יְהוֹיָכָן מִצְרֵי סוּיִי רִאֲוֵה עֲסֵא תִּי הוּ
עֵי לְהִאֲפֹד כְּלִי לְתִכְלֹתוֹ הִפְיִר אֲשׁוּבֵת וְכוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל אֲתִכְלֶה עֲבָדָהּ הוּיִר אֲמַשְׁהֵא אֲתִכְלֶה מִלֵּאכָה
כִּהְיוּהִי נִהְפְּשָׁה נִתְּקָבְעוּ רִלְאִי בְּקִרְהֵכָה וְלִשְׁעוֹ
נְעִיב עֲשׂוֹר לְחִדְשָׁבוֹ וְסֵה כְּפִרִי סֵת עֲבִיר וְשׁוֹפֵר
מִנְחָה כִּי אֲחַת עֲשָׂרָה זֶה בְּמִלֵּא הִקְסִיר תִּכְרֵא אֲחִד בּוֹב
אִי נִחְלוֹ נִחְלֶה כִּי אֲתִמַּע שְׂרֵב נִי שְׂרָאֵל אֲשִׁרִי
יִתְּסֵכְלֵנוּ קִבְּהָהּ וְנִהְיֵנוּ לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרֵב

○ ARCA DIN FIER ◇ LISAN □ IATĂ TÂLCUIREA VISULUI TĂU ◇ MAZRA

– De ce m-ar conduce codul atât de insistent și consecvent către acest loc, de ce ar plasa un X pe hartă dacă acolo nu ar exista comoara? l-am întrebat eu.

– N-aș putea spune dacă ceea ce găsim în cod reflectă sau prezice ceea ce vom descoperi în lumea reală, a zis el. Dar consecvența codificării este foarte interesantă și semnificativă, chiar dacă găsim sau nu obeliscul.

Poate pentru un matematician sau pentru un om religios. Însă eu voiam o dovadă fizică. Acum mă simteam cu un pas mai aproape de țintă.

„Iată tâlcuirea visului tău.“ Eram convins că nu era o întâmplare că aceste cuvinte se suprapuneau cu „Lisan“ exact în locul unde erau codificate „arcă din oțel“ și „arcă din fier“.

„ARCA.“ ÎN EBRAICĂ, cuvântul înseamnă doar sipet, chivot, care poate conține ceva sfânt, dar rămâne o ladă, o cutie. Iar cea mai cunoscută arcă este, bineînțeles, Arca lui Noe. Iar aceasta era un mijloc de transport.

Am căutat „vehicul din oțel“ în codul Bibliei. A apărut, intersectat de cuvintele din textul care spuneau: „Pe cal și pe călăreț în mare i-a aruncat!“¹

Acele cuvinte proveneau din bine cunoscutul verset din Exodul, în care se spune cum Dumnezeu i-a salvat pe vechii israeliți despicând apele Mării Roșii, înecându-i apoi pe egiptenii care îi urmăriseră.

M-am întrebat dacă acest lucru ar putea scoate la iveală vreun mijloc de transport care acum era pierdut în Marea Moartă, acea „arcă din oțel“ pe care o căutam.

„Oțel“ mai apare de două ori, suprapus cu „coloană“ și intersectându-se cu „vehicul din oțel“.

¹ Facerea, 15:1, 21.

אחטאה עסה זה חטאה נדלה ויעשו לה סאלי זה
 הפני סאלפני סכאשרי דבראישאלרעהו ושנא
 מולהרההואוי פסלשני לחתאבני סכראשני
 צותאשרצויתךלמועדחדשהאבי בכי בחדשהא
 פנייהוילדבראתוסייראתהמסוהעדצאתו
 ואתמסךשערהחצ(ר)אתיתדתהמשכןואתיתדתה
 חרשתעזלעשוותבכלמלאכתמחשב(ת)ולהורתנת
 ריעההאחתמקצה(ב)מחברתכןעשהבשפתהיריע
 הלמקצעתהמשכן(ב)ירכתיסוהיותואמסמלסס
 סמשניקצותה(ב)ירכת(ב)ירכתבאחדמקצהמזוהוכרו
 לקחי הומחתתי ה(ז)הבטהורככרזהבטהורעשח
 סכסףולפאתיסק(ל)עיסחמשיטבאסהעמודיחס
 משמאותוחמשיסויהימאתככרהכסףלצקתאת
 והסורהשנינפךספירויהלסוהסורהשליסי
 נדששמסורוואתהאבנסששמסורותכלתוארנמ

○ VEHICUL DIN FIER □ FIER FORJAT, LUCRAT DE COMPUTER

◇ CAP, SUDAT □ LISAN

„Vehicul din fier“ apare de două ori în textul original al Cărții lui Iosua. Încă o dată, cuvintele antice par să aibă două înțelesuri foarte diferite.

„Toți canaaneenii care locuiesc în vale au căruțe de fier“,¹ sună traducerea tradițională, lansând un avertisment în legătură cu marea putere a poporului care locuia în Țara Făgăduinței.

Iosua, conducătorul israeliților, i-a asigurat: „Tu vei izgoni pe canaaneeni, deși ei au căruțe de fier, deși ei sunt tari, tu îi vei birui.“

Dar în cele două cazuri în care „vehicul (căruță)“ apare în Iosua, expresia este codificată împreună cu „tel-ul obeliscului“. Tel-ul este un șantier arheologic, un gorgan care acoperă vestigii antice.

¹ Iosua, 17:16; expresia „căruțe din fier“ mai apare și în 17:18.

ו	ב	נ	י	י	ו	ס	ף
ל	א	י	מ	צ	א	ל	נ
ו	ה	ה	ו	ו	ר	כ	ב
ב	ר	ז	ל	ב	כ	ל	ה
כ	נ	ע	נ	י	ה	י	ש
ב	ב	א	ר	ז	ה	ע	מ
ק	ל	א	ש	ר	ב	ב	י
ח	ש	א	ו	ו	ב	נ	ו
ת	י	ה	ו	ל	א	ש	ר
ב	ע	מ	ה	י	ז	ר	ע
א	ל	ו	י	א	מ	ר	י
ה	ו	ש	ע	א	ל	ב	י
ת	י	ו	ס	ף	ל	א	ם
ר	י	ס	ו	ל	מ	נ	ש
ה	ל	א	מ	ר	ע	ס	ר
ב	א	ת	ה	ו	כ	ח	נ
ד	ו	ל	ל	ד	ל	א	י
ה	י	ל	ד	נ	ו	ר	ר
ל	א	ד	כ	י	ה	ר	ר
י	ה	ל	ה	ל	ד	כ	י
י	ע	ה	ו	א	ו	ב	ב
ר	א	ו	ו	ה	י	ה	ה
ל	ד	ת	צ	א	ת	י	ו
כ	י	ת	ו	ר	י	ש	א
ת	ה	כ	נ	ע	נ	י	כ
י	ר	כ	ב	ב	ר	ז	ל
ל	ו	כ	י	ח	ז	ק	ה
ו	א	ו	י	ק	ה	ל	ו

○ TEL-UL OBELISCUȚII
 □ VEHICUL DIN FIER
 □ VEHICUL DIN FIER

„El a găsit locul exact, Lisan“ este de asemenea codificat împreună cu „vehicul (căruță) de fier“. Iar acesta apare exact în locul în care textul din Iosua precizează amplasarea exactă, care apare o singură dată în Biblie: „Lisan, golful mării“.

Oare vehiculul din fier (căruța) pe care o căutam era un obiect făurit de om în vremurile biblice? Mi s-a părut puțin probabil ca un mijloc de transport de mărimea unei „căruțe“ să poată duce un „obelisc“.

Dacă în urmă cu mii de ani exista un vehicul din fier sau oțel, îngropat în peninsula care pătrundea în Marea Moartă, atunci originea acestuia nu era terestră.

Ce era această „arcă din oțel?“ De unde venise? Și, cel mai important, mai exista?

PUTEA SĂ REZISTE mii de ani un obiect din fier sau oțel?

M-am uitat din nou la matricea codului care confirmă că făcusem căutarea

în locul potrivit, unde „codul Bibliei” apărea împreună cu „există în Lisan”.

Acum am observat că textul ascuns care se intersecta cu „codul Bibliei” spunea de asemenea „într-un vehicul, acolo, până în ziua de azi”.

„Oțel” era codificat în același verset al Bibliei. Și, dacă acest cod era corect, vehiculul era încă îngropat în solul peninsulei sub formă de limbă.

Când m-am întors la Lisan cu un arheolog iordanian de la Ministerul Antichităților, acesta s-a îndoit că un obiect din fier ar putea rezista în apropierea Mării Moarte sau în solul acela saturat de sare.

Geofizicianul israelian cu care m-am consultat – un expert în detectarea fierului în subteran – a spus că rămășițele unui obiect din acest metal, chiar dacă au rămas în sol, ar fi ruginit și nu ar fi putut fi detectate de un magnetometru.

Deodată, toate eforturile mele păreau să se îndrepte spre un punct mort. Mi se părea evident că dacă acea „arcă din oțel” se afla sub apă, ea ruginise. Iar apa sărată accelerase oxidarea. Chiar dacă ar fi fost îngropată în sol, în condiții de umiditate și salinitate mare, sigur se va fi dezintegrat de mult.

În Peninsula Lisan se înregistra cea mai mare concentrație de sare din lume, iar stratul de sare avea o grosime de câțiva kilometri, fiind înconjurat de o mare atât de sărată, încât în ea nu există nici o viețuitoare, motiv pentru care este numită Marea Moartă.

Am consultat numeroși experți. Fără excepție, toți mi-au spus că orice obiect din fier s-ar fi făcut praf și pulbere de milenii.

Arheologi, metalurgiști și curatori de muzee mi-au spus că toate obiectele antice din fier găsite erau complet corodate și că acest proces ar fi fost accelerat considerabil din cauza salinității ridicate. Majoritatea

– Atunci ar putea exista, m-a asigurat el.

În mediul acela unic de la Lisan, al Mării Moarte, toate regulile se inversaseră. Era singura excepție față de ceea ce aflasem de la toți ceilalți.

– E adevărat că apa corodează și că sarea accelerează procesul, a spus Latanision, dar dacă salinitatea este foarte mare, ea poate împiedica procesul. Când se ajunge la o concentrație de sare de 35%, nivelul de oxigen scade foarte mult. Iar în absența oxigenului, coroziunea nu se poate produce.

L-am sunat pe geologul David Neev din Israel, expert în problemele Mării Moarte. L-am întrebat dacă concentrația de sare de acolo depășea sau nu 35%.

– E peste, a spus el. E o situație unică, nu mai există un asemenea loc în toată lumea.

El mi-a confirmat ceea ce aflasem de la expertul MIT. Un obiect din fier, scufundat în Marea Moartă, avea toate șansele să se conserve, deoarece în apă nu exista oxigen. Și, fără oxigen, nu exista coroziune.

Și un obiect îngropat în mărul sau lutul de la Lisan ar fi dăinuit, pentru că și acolo solul este impermeabil la aer, mi-a spus Neev. Un obiect aflat sub roca de sare ce se întinde pe toată suprafața Peninsulei Lisan putea fi conservat la infinit.

– O peșteră din sare absoarbe umiditatea, mi-a spus profesorul de la MIT. Fără umiditate, nu apare rugina. Fără oxigen, nu există rugină. O peșteră etanșă ar conserva orice obiect din fier sau oțel.

Căutam în singurul loc din lume unde „arca din oțel” putea să se fi păstrat intactă vreme de mii de ani.

Am căutat în codul Bibliei o confirmare definitivă. Am găsit, o singură dată, „oțelul nu a ruginit”. „Păstrat” și „detecție, revelare” apăreau în același loc.

Probabil cheia codului încă exista, păstrată pe oțel. Dar în codul Bibliei mai era o sugestie constantă, potrivit

יִסְפְּנוּ נַחֲסֵה עֲסַבְרָא תְּסַמַּלְחָמָהּ וּשְׁבוּ מִצְרֵי מִתְּ
 וּוְיַעֲמִדוּ מִרְחָקוֹי אֲמָרוּ אֶל מֹשֶׁה דְּבִרְאֵתָה עֲמָנוּ
 דְּיוֹעֲשֵׁר יִסּוּ אֲדָנִי הֵסַע שְׂרִי סִנְחַשְׁתּוּ וְיַהֲעֲמִדִי
 וְיִאֲמְרוּ הִנֵּה אֵל מִשְׁהֵמִי אֲשֶׁר חָטְאֵלִי אֲמַחֲנוּ מִסֵּפֶ
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי סוּחַ מִשְׁמָאוֹת וְחֲמִשִּׁי סוּיָהּ יִמְאָתְכָכ
 מִיִּתּוֹב בְּסִקְדּוֹן אֲבִיתְשׁוּ מִתִּי דְּאוֹבִנְזָלָאוּ עֲשָׂקָא
 סַמְאֵרְמִצְרֵי סוּחַ הֵיִתְלַכְסָל אֱלֹהֵי סוּהֵי יִתְסַקְדֵּשׁ
 וְשׁוֹלֵב שְׁאֵת בְּנֵי דִי וְיִצְאוּ עֲשֵׂה אֵת עֲלֵתּוֹ וְאֵת עֲלֵ
 דְּוֹלְקֵט קִצִּיר דְּלֵאֲתֵלְקֵט לַעֲנִי וְלֵאֲתֵלְקֵט לַעֲנִי וְלֵאֲתֵלְקֵט לַעֲנִי
 דְּתוֹלְדֵת סִלְמֵשׁ סַחַתְסָלְבִי תֵאֲבִיתְסָב מִסֵּר שְׁמוֹתֵמ
 שׁוֹכְלֵי מִיָּה זֵי רָוִלִי הִנֵּה עֲלֵנְכֶם מִתְּלֵאֵי בְּאֵלָאֵב
 וְעֵת לַעֲבֹד דְּוֹלְקֵט לַעֲמִצְתִּי חֲנֻבְעִי נִיִּךְ לְשׁוֹסָאֵת
 יִסּוּמֵאֵתִי סֵאִי שְׁמִקְרִי בִי הֵקֵסְרֵתּוֹי דְּבִרִי הִנֵּה
 דִּי וְתֵרָאֵנִי הֵאֲתוֹן וְתֵסְלַכְנִי זֶה שֶׁלְּשֵׁר גֵּלִי סֵאוּ
 מִן שְׁלֹשֶׁה עֶשְׂרֵי נִיִּסְלַכְרֵשְׁנִי עֶשְׂרֵי נִיִּסְלַכְרֵשְׁנִי לֵאמֹר

○ OȚELUL NU A RUGINIT □ PASTRAT ◇ DETECȚIE, REVELARE

כִּסְףָּתְנִמַּצְאָב אֲרָמִצְרֵי סוּבְאֲרָזְכָנַע וְנִבְשָׁבְרָאֵשׁ
 לְבִפְרָעָהּ וְלֹא שֶׁלְחָאֲתָהּ עֲסוּי אֲמָרוּ הִנֵּה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה
 אֵהְיֵי וְלִשְׁמִירֵי מִצּוֹתֵי לֹאֲתֵשׁ אֲתֵשׁ סִי הִנֵּה אֱלֹהֵי
 תִּי כִסְעֵלְבִשְׁרָאֲדָנִי סֵלֵאֵי סִיִּךְ וְבִמְתַּכְנָתּוֹ לֹאֲתֵעֲשׂוּ
 רִנְחָלוֹ לְכַפְרָעֵלִי וְשֶׁחֲטָאֲתְבֵן הֵבֵקֵר לְכַנִּי הִנֵּה
 בְּהִשְׁעֵר לְבֹוֹשׁ פֶּה לֵאמֹר נִנְהֵמֵן הַעֲוִרוּ הִנֵּה אֵהְיֵי
 לְחִזְשֵׁבִי וְהַעֲרֹבִי סִפְסָחֵלִי הִנֵּה וְבִחְמֵשׁ הַעֲשִׂרִי
 תִּכְרִיתּוֹ אֲתֵשׁ בְּסִי מִשְׁפַּחַתְהָ תִּימְתּוֹךְ הֵלֹוִי סוּ
 יִנִּי הֵסֹוֹת שְׁאֵכֵל הַעֲדָהּ וְיִתְנֹוֹ אֲתֵקוֹלֵסוֹי בְּכוֹהֵ
 חֲרָאֲשֵׁרֵתּוֹ אֲנוּ מִשְׁפַּחַתְהָ תִּימְתּוֹךְ הֵלֹוִי כִלּוֹ לֹאֲתֵר
 חֲנֻבְעִי הַעֲבִירִי סִבְנָבִי לְסֵאוּ אֲבִי סִיִּךְ וְעֹמְעִי סִי
 וְכִיִּי אֲשֶׁכְּהַתְעֲשׂוּ לְהִסְמָזְבִּחֵתִי הֵסֵתְתְּצוּ וּמִצְבַּתִּי
 אֲשֶׁרִיִּי זֶה לְדִבְרֵי דְּבִרְבִּשְׁמִי אֲתֵאֲשֶׁר לֹאֲצוּיִתִּי וְלִי
 תִּיִּךְ וְיִרְשֶׁתָּהּ הִנֵּה סִבְנָבִי וְהֵרֵבֵךְ מֵאֲבִיתִי דְּוִמְלִי הִנֵּה

○ PASTRAT ÎN OȚEL □ DINCOLO DE MARE, LA GRANIȚA MOABULUI
 ◇ IL VEI VEDEA DE ACOLO, UN VÂRF MINUSCUL AL LUI

căreia nu trebuia să organizez o expediție sau să trimit o echipă de geofizicieni cu un magnetometru pentru a descoperi obeliscurile.

„Păstrat în oțel” apărea codificat împreună cu locul, „dincolo de mare, la granița Moabului”, numele biblic al Iordanului. Și, exact acolo, textul ascuns spunea „îl vei vedea de acolo, un vârful minuscul al lui”.

Asta sugera că cheia codului se putea găsi ușor, din întâmplare, că obeliscul poate chiar ieșea din sol.

„Obeliscul iese în afară, evident”, era de asemenea codificat împreună cu „Mazra” și „Lisan”.

„De la Lisan, a ieșit în afară” apărea cu aceleași cuvinte din textul curent al Bibliei care se intersectau cu „arca din oțel” și „arca din fier” – „iată tâlcuirea visului tău” se suprapunea peste „Lisan”.

Iar peisajul unic al peninsulei făcea acest lucru plauzibil. Căutam cheia codului pe un pământ care fusese

לִידֹאֲתַשְׁתַּמְנַהּ מֵאֲתַשְׁנֵהוּ וְלִדְבַנִּי סוּבְנוֹת
הָרֶמֶקְדָּם לְבִיתֵאלוּי (ט) אֵלֶּה בֵּיתֵאל מִיִּסְוֵה עֵי
עִיר צוֹעֵרֶה שְׁמִי צֶאֱעֵל (ל) הָאָרֶץ לֹא סָבָא עֵרֶהוּ
אֲתַשְׁעֹרֶשְׁנָא וּוְתִקְסֹר (ב) הָהוּנָעֵרֶתִי הוּתִרְכַּבְנָה
עִסְאֹדֶה אֲתִי הוּיֵעֶלְכֹן (ו) קֶרֶאֱהֵשְׁמוּי הוּדֹהוּתַעַמ
דִּינֵה אִישׁ חֲרָבוֹ וִיבֹא (ו) עֲלֵה עִיר בִּטְחוֹי הָרְגוּכ
מִרְלוֹי וְסִי (ז) הַפֶּתַח וְסִי (ח) הַשְׁרֹגִי סִלְשֵׁתִי מִי
אֲתַסִּי דַעֲתַסְכִּי שְׁנִיִּסִי (ל) דֵּה לִי אֲשֵׁתִי וִי צֶאֱהָאֲחִי
פְנִי מִמֶּרְאוֹי שְׁבִי וְסִי (מ) צֵרִי מֵהוּאֹאֲחִי וּכְל
יִפְרַעֵהוּי אֲמִרִי הוּי אֲלִמְשֵׁה רֶאֱהֵנִתִּי דֵּאֲלִיִּס
יִשְׁמַכְתַּחֲבִי תוֹעֵדְבִקְרוֹ עֲבִרִי הוּי לִנְךָ אֲתַמְצֹר
עֲזִרִי וִי עֲלֵנִי מִחֲרָב פֶּרַע הוּי בִּאִיתִר וְחֵתִן מִשָּׁח
וִי עֲלִמְשֵׁה אֲלֵהֶרְוִי כִסֵּה עֲנֵן אֲתַהֲרֹוִי שְׁכֹן כֵּב
עֲתִי מִיִּסִי לְבַשְׁסֵה כֵּהֵן תַּחֲתִי וּמִבְּנִי וְאֲשִׁרִי בֵּאֵא

sub apă cinci mii de ani. Marea Moartă avea în acel moment cel mai scăzut nivel de la începutul civilizației și continua să dispară cu rapiditate. Iar pământul recent ieșit la lumină se scufunda într-un ritm rapid. Și, într-adevăr, un geolog israelian tocmai publicase un articol intitulat *Cel mai jos loc din lume se scufundă*.

Era posibil ca obiectul care stătuse îngropat mii de ani să apară brusc la suprafață.

Mai era o problemă. Un obiect din fier sau oțel care se păstrase în adâncuri vreme de mii de ani se putea dezintegra în momentul în care era dezgropat sau scos din apă. Imediat ce ar fi fost expus la aer, ceea ce supraviețuise atât timp putea dispărea în câteva zile sau chiar ore.

Dintr-o dată, necesitatea de a-mi continua cercetarea a devenit mai urgentă.

PE DATA DE 5 octombrie 2000 am zburat la Amman, capitala Iordaniei, ca să mă întâlnesc cu ambasadorul american William Burns. El îmi promisese că va lua legătura cu oficialitățile iordaniene, chiar și cu noul rege, Abdullah al II-lea, pentru a le convinge să ne permită neîntârziat efectuarea unei prospecțiuni arheologice.

Dar când am sosit acolo, Ambasada SUA era înconjurată de 20 000 de demonstranți furioși, care scandau lozinci antiisraeliene și antiamericane.

Dincolo de graniță, în Israel, aproape o sută de palestinieni fuseseră deja uciși în noua Intifada care izbucnise la Muntele Templului din Ierusalim cu o săptămână în urmă. Tancurile și elicopterele israeliene atacau Malul Vestic și Gaza. Mulți dintre demonstranții din fața ambasadei aveau pancarte cu fotografiile unui copil palestinian de 12 ani care fusese împușcat de soldații israelieni.

Valul de demonstrații a cuprins taberele de refugiați din jurul Ammanului, universitățile, iar acum amenința să provoace căderea guvernului iordanian.

Ambasadorul Burns era foarte afectat. Mi-a spus că va fi foarte greu să îi conving pe iordanieni să-mi permită să fac cercetări arheologice în Lisan, la Marea Moartă, dincolo de care se afla Israelul.

– E momentul cel mai nepotrivit să ceri așa ceva, mi-a spus el.

Trei zile mai târziu am fost primit de ministrul Turismului și Antichităților și de vicepremierul iordanian. Aceștia m-au asigurat că puteam întreprinde acea expediție. Dar nu acum.

Luptele declanșate în Israel amenințau să ne zădărnicească încercarea de a găsi „cheia codului“ exact când avertismentele transmise de cod începeau să se adeverească, iar Orientul Mijlociu părea să fi explodat, gata să declanșeze cel de-al treilea război mondial.

CAPITOLUL ȘAPTE

SHARON

– MĂ DESCURC mai bine cu arabii decât cu evreii, i-am spus lui Omri Sharon, fiul premierului.

Acesta a pufnit în râs. Mă întâlnisem cu Yasser Arafat, care dăduse crezare ideii existenței unui cod ascuns în Biblia ebraică, dar nu reușisem să fiu primit de tatăl lui Omri, Ariel Sharon.

Era 17 aprilie 2001. În noaptea precedentă, tancurile israeliene invadaseră Gaza, pătrunzând în teritoriul palestinian pentru prima oară de la acordul de pace încheiat la Oslo în 1993. De aceea am fost surprins că Omri a acceptat să ne întâlnim în toiul crizei.

L-am recunoscut imediat. După ce se aflase că primul ministru îl folosisese pe fiul său de 36 de ani drept emisar pentru a purta tratative în secret cu Arafat, chipul lui apăruse pe prima pagină a tuturor ziarelor israeliene. Politicienii cu orientări de stânga erau furioși, deoarece Sharon promisese că nu va negocia câtă vreme se purta un război deschis.

Însă Omri era cel mai apropiat sfătuitor al tatălui său, cel mai de încredere consilier. Unii susțineau că ar

fi al doilea om din Israel. Cu siguranță că era cel mai priceput negociator.

Ne-am așezat alături pe terasa de la King David Hotel, de unde se vedea orașul vechi, Ierusalimul biblic înconjurat de ziduri, care acum devenise câmp de bătălie pentru conflictul israeliano-palestinian.

Noua Intifada intrase în cea de-a șaptea lună și se înregistraseră deja aproximativ 500 de morți și, acum, prin trimiterea tancurilor în Gaza, Sharon părea pregătit să pornească un război total.

Foarte mulți îl acuzau pe Sharon că declanșase revolta prin faptul că vizitase Muntele Templului – singurul loc din Israel considerat sfânt atât de arabi, cât și de evrei – însoțit de o mie de soldați înarmați și polițiști din serviciul de ordine, iar asta după eșecul convorbirilor de pace de la Camp David.

Acum, generalul cu orientare de dreapta, care declanșase vărsarea de sânge, devenise prim-ministru al

כאשר דבר משה וי אמר משה אלה רן ולא לעזר
 יך הוא משיי הוי כי כן צוית ואת חזה התנו
 סהיי סבב עיניי הוי וישמע משה וי יסבב עיני
 וכל אשר אין לו שניפ (ו) קטקט כי מי סובב
 לעסלמי נהו ואתה חר (נ) למי נהו ואתה חנבל
 ראושק כלכלי אשרי ע (ש) הלא בה סבמי סיוג
 נחו וכלהו לך על אר (ב) עז כלמר בה רנלי סלכ
 שלשתי מי סת שסבדמי (ס) הרה בכל קדש לאתנעו
 ננע עמק מעורב ש ר ו נ עזר עתה ו אוראה חכה
 ושמא חכה נ לאי שגרנו כי שמא הוא או מספרו
 מנה עורוהי אכה חכה שני רוחה כן שבעתי שיש
 ווראה חכה נ אתה ננעוה נהמר אהו עמק מנהעו
 נרפאה נקטסהו רהו אוטה רוחה נ ואיש או אש
 שתי סאו ב שתי או ב ערכל שתי סו לצמר או בעו

Israelului. Nimeni, inclusiv Sharon, nu crezuse că acest lucru era posibil.

Însă totul fusese prezis în codul Bibliei.

– La data când nimeni nu crezuse că tatăl tău va candida, codul anticipa că el va deveni prim-ministru, i-am spus lui Omri, arătându-i matricea codului în care era prezisă data de 6 februarie 2001, cea a alegerilor.

„Sharon“ apărea codificat cu data ebraică „13 șevat“, iar „prim-ministru Sharon“ era codificat cu un an ebraic, „în 5671“. Asta însemna 6 februarie 2001.

Omri a examinat matricea codului cu o expresie sceptică.

– Nu cred în asemenea lucruri, a spus el. Așa poți găsi orice dorești.

– Dar noi am descoperit asta cu două luni înainte, i-am spus lui Omri. Și s-a adeverit. Biblia a prezis cu precizie rezultatul ultimelor trei alegeri din Israel – și nici un sondaj de opinie nu a avut rezultate atât de bune.

Omri nu a fost impresionat.

– Dacă nu pot atinge, nu cred, a zis el. Iar tata e la fel.

Ariel Sharon nu e doar un om simplu, ci un om al pământului. A crescut la o fermă. Nu crede în Dumnezeu, și face asta cu un aer sfidător. Nu are nimic mistic. Nu e un intelectual, ca Peres. Nu-l fascinează lucrurile abstracte, ca pe Barak. Și, evident, nu e religios, ca Arafat.

Majoritatea lumii nu înțelege acest lucru, dar Israelul nu este o teocrație. Cel puțin jumătate din populația țării este total necredincioasă, și nu a existat niciodată un prim-ministru religios.

Dacă Sharon are o religie, aceasta este apărarea pământului Israelului prin orice mijloace. El consideră că arabii îi urăsc pe evrei și că acest lucru nu se va schimba niciodată. Înainte ca el să-și închipuie că ar putea deveni prim-ministru, când nimeni nu-i dădea nici o șansă, și-a precizat foarte limpede poziția privind realizarea păcii:

– Știți cu toții părerea mea. Ea nu poate fi realizată.

Într-un interviu dat înaintea alegerilor, a spus:

„Arabii nu-i vor pe evrei aici. Acesta e tot secretul. Vor să ocupe acest pământ prin violență.”

Cu altă ocazie, el a declarat: „Voi apăra viața cetățenilor israelieni. Și nu cred că este cazul să mai dezvolt subiectul. Arabii mă cunosc. Și eu îi cunosc pe ei.”

Aceasta este religia lui Sharon.

Știam că nu-mi va fi tocmai ușor să-l conving pe Ariel Sharon de realitatea codului Bibliei. Dar eram convins că Omri era cea mai bună cale de a ajunge la primul ministru, că el se opusese vizitei tatălui său la Muntele Templului; tot el le spusese liderilor arabi de vârsta lui că voia pacea.

I-am dat lui Omri un exemplar al scrisorii pe care i-o trimiseseam lui Yitzhak Rabin cu un an înainte de a fi asasinat.

– Aș vrea să văd asta, a spus el, arătând spre locul din scrisoare în care îi comunicam lui Rabin: „Singura dată când numele dumneavoastră complet – Yitzhak Rabin – este codificat în Biblie, el se intersectează cu cuvintele « asasin va asasina ».”

I-am dat lui Omri un exemplar al cărții mele, pe coperta căreia era prezentată o matrice a codului Bibliei.

– Și spui că i-ai trimis lui Rabin scrisoarea asta în 1994? m-a întrebat el. Cu un an înainte de a fi asasinat?

Era prima oară când Omri părea sincer preocupat de problemă.

– Da, i-am răspuns. Codul nu prezicea doar că Rabin va fi ucis, ci și anul în care va muri, iar ulterior, în același loc, am găsit și numele asasinului. Rabin a citit scrisoarea, dar a ignorat avertismentul.

Omri a rămas tăcut vreme de câteva clipe. A examinat matricea codului.

– Și de ce ai vrut să discuți cu mine?

I-am arătat același cod pe care i-l arătasem și lui Arafat, în care ambele expresii pentru „zilele cele de apoi” apăreau alături, iar „Arafat” și „Bush” erau codificate cu „Sharon”.

– Probabilitatea ca aceste nume să apară împreună din pură întâmplare este de 1 la 1 000 000, am spus eu.

– Acesta e doar un calcul statistic, a zis Omri. Statistica poate fi manipulată.

– Chiar dacă nu crezi că există un cod în Biblie care dezvăluie viitorul, chiar dacă tatăl tău împărtășește aceeași opinie, cred că e important să discut cu el, pentru că Arafat este convins pe deplin, i-am spus lui Omri.

Omri știa că fusesem primit de Arafat la câteva zile după ce el se întâlnise în secret de liderul palestinian.

– Cu riscul de a te jigni, am spus eu, sunt de părere că Arafat a luat codul Bibliei mai în serios decât orice i-ai comunicat, pentru că el crede în profeții. Asta îl influențează destul de mult.

י לאתהקהלתתקעוולאתריעוובניאהרןהכה
מנכהלפנייהויהושהעבןנווכלבבניפנ
וממנוונחשבכללויסכתבואתנרןוכתבואתי
עותאשורןהעסלבדדישכנובנויסלאיתח
התמימסושניעשרןססלתמנחהבוללהבשמן
ויואחרתשבווהיותסנקיסמיחויומישראל
אשישבטיכסאנשיסחכמיסוידעיסואתןאות
ןומעאוךכלהדברויסהלכאחריתתתימיסוש
הטובההואתלרשתהכיעסקשחעןאמזהזכראל
יךהמוציאמארץמצוריסמביתעבדיסוכלי
ולאישפןדסנקיבקרבארצךאשריהויאליך
צתילקחתהוננשהיבמתואליולעיניהזקני

○ ZILELE CELE DE APOI

□ IN ZILELE CELE DE APOI

◇ ARAFAT

□ BUSH

◇ SHARON

– Știu cum să discut cu arabii, m-a asigurat Omri.
 – El nu gândește ca occidentalii, am spus eu.
 – Nici eu. M-am născut în Orientul Mijlociu și știu cum gândesc arabii.

– Cred că Barak și Clinton n-au știut cum gândesc ei, am comentat eu.

– Ai dreptate.

I-am dat lui Omri scrisoarea pe care o pregătisem pentru primul ministru și am spus:

– S-ar putea ca tatăl tău să fie mai receptiv la asta, pentru că e foarte conștient de propriul lui destin.

– Mi-aș dori să nu fie atât de conștient, a spus Omri. Asta i-ar fi ușurat viața. Apoi a citit scrisoarea atent, fără grabă, după care m-a întrebat: Văd numai pericole. Soluția unde apare?

– Codul Bibliei oferă doar informații. Nu ne spune ce trebuie să facem. Dar pare să ne comunice că tatăl tău poate realiza pacea.

I - A M A R Ă T A T că în locul în care „Sharon” era codificat împreună cu „zilele cele de apoi”, apărea și cuvântul „pace”.

Apoi i-am arătat că în tabela în care apărea „holocaust atomic”, „Sharon” era codificat cu „tratată de pace”.

Omri a recitat câteva pasaje din scrisoarea mea și, după ce a terminat, a promis că i-o va da tatălui său chiar în acea zi.

În respectiva scrisoare afirmam:

„L-am rugat pe fiul dumneavoastră Omri să vă dea această scrisoare și să stabilească o întâlnire, deoarece codul avertizează că Israelul s-ar putea confrunta cu un pericol îngrozitor, chiar fatal. Acest moment din istoria Israelului a fost neîndoielnic prezis.

Numele « Sharon », « Arafat » și « Bush » sunt codificate împreună în Tora, alături de expresiile biblice

י לאתהקהלתתקעוולאתריעוובניאהרנהכה
 מפלהלפנייהוייהושעבןנווכלבבניפנ
 וממנוונחשנללויסכתבואתנרוכתבואתי
 עותאשורננהןעסלבדדישכןובנויסלאתח
 התמימסושניעשרניססלתמנחהבלולהבשמ
 ויואחרתשבווהיותסנקיסמיהויומישראל
 אשישבטיכסאנשיסחכמיסוידעיסואתנאות
 נומצאוךכלהדברויסהאלהבאתריתהימיסוש
 הטובההזאתלרשתהכיעסקשהערףאתהזכראל
 ידהמוציאךמארץמצריסמביתעבדיסוכלי
 ולמישפךדסנקיבקרבארץאשריהוילייך
 גתילקחתהונגשהיבמתואליולעינוהזקני

○ ZILELE CELE DE APOI □ IN ZILELE CELE DE APOI ◇ ARAFAT
 □ BUSH ◇ SHARON □ PACE

סאלבלקבנהליבזהשבעהמובתוהכןליבוה
 נאמרהנני □
 לאהיהאישמפקודימשהואהרונהכהןאשרפקד
 מימסייהיולכסומנחתססלתבלולהבשמושלש
 דברבלעסלמסרמעלבוהויעלדברפערורותהי
 נניראובןאלמשהלאמרעבדיךיעשוכאשראז
 גבולזהיהיהלכסגבוליסוזהיהיהלכסגבו
 נחלהלבניישראלממטהאלמטהכיאישבנחלת
 אומכסונשמרתסמאדמתתגורובסכילאאתנל
 לייכסלשנוהמלכיסהאלהכןיעשהיהוילכל
 סעלהאדמהאשריהוילאלייךנתןלךכלהימיס
 צוךועשיתהישרוהטובבעינייהוילמעניי
 יסאחריסועבדתסוהשתחוויתלהסהעדתיבכס
 הבגורלתתלו לחסושמלהואהבתסאתהגורכיגור

○ HOLOCAUST ATOMIC □ EL I-A DAT TRATATUL DE PACE
 □ PRIM-MINISTRU ◇ SHARON

privind vremuri de mari primejdii, « zilele cele de apoi ». Și deși există numeroase interpretări ale expresiei « zilele cele de apoi », toți savanții sunt unanimi în a sugera un pericol care este întocmai cum spune textul din Cartea lui Daniel: « Și va fi vreme de strâmtoare cum n-a mai fost de când sunt popoarele și până în vremea de acum. »“

– Dacă ne referim la Israel, asta spune multe, a zis Omri și, pregătindu-se să de plece, s-a ridicat.

CRED CĂ ADEVĂRATA problemă nu este că Sharon nu dădea crezare codului Bibliei, ci că el nu vroia să încheie pacea.

Nu discuția purtată cu fiul lui m-a convins de acest lucru, ci întâlnirea pe care am avut-o cu un vechi prieten de la Ministerul Apărării, șeful Departamentului Științific, generalul Isaac Ben-Israel.

Îl cunoșteam pe Isaac de zece ani. Îl prevenisem că, potrivit codului Bibliei, Rabin va fi ucis, și, în același timp îl avertizasem și pe Rabin, cu un an înainte. Mersesem împreună cu dr. Rips la Kirya, la sediul ministerului din Tel Aviv, pentru a se întâlni cu Ben-Israel. Acesta din urmă, fizicianul care hotăra ce arme să producă și să cumpere Israelul, era singura persoană din guvernul israelian care poseda suficiente cunoștințe științifice pentru a înțelege codul Bibliei în termenii folosiți de Rips.

Deoarece înțelesese și văzuse că predicția în privința lui Rabin se adeverise, Isaac nu s-a temut să le vorbească și altora de avertismentele pe care i le-am transmis. Le-a spus și altor generali, șefilor serviciilor de informații, chiar și primului ministru.

Acum, însă, la întâlnirea pe care am avut-o la Tel Aviv, în aprilie 2001, Isaac m-a speriat. Nu discutasem niciodată politică. Credeam că avea orientări de stânga, la fel ca Rabin, Peres și Barak.

De această dată, generalul Ben-Israel părea să oglindească atitudinea noii administrații Sharon. Știam că participa săptămânal la ședințe cu toți șefii din domeniul apărării, uneori chiar și cu primul ministru. Adoptase linia dură.

I-am arătat matricele din cod pe care i le prezentasem și lui Omri, și despre care speram că-i vor fi date și lui Sharon. Am insistat în mod deosebit asupra celei în care „Sharon“, „Arafat“ și „Bush“ apăreau împreună cu „zilele cele de apoi“. Am precizat că vorbisem cu toți și că, potrivit codului, era de ales doar între pace și distrugerea totală.

– Ce ne poate face Arafat? a întrebat Ben-Israel. Nu are cum să ne lovească.

– Bineînțeles că îl puteți învinge din punct de vedere militar, am spus eu. Dar dacă veți proceda astfel, întreaga lume vă va condamna, iar demenții islamiști care posedă proiectile și arme neconvenționale vă vor ataca.

– Nu sunt convins că lumea ne va condamna, a spus Ben-Israel. Mai ales dacă reacționăm astfel după un atac terorist de proporții.

– Ce înțelegeți prin atac de proporții?

– Nu trei morți, ci trei sute, a spus Isaac. I-am împiedicat de câteva ori când plănuiau să arunce în aer o clădire de birouri din Tel Aviv. Ceva de genul acesta.

– Și într-o asemenea situație cum va reacționa Israelul? am întrebat.

– În mod devastator, a spus el.

N-a vrut să-mi dezvăluie amănunte. Dar era evident că repeta idei din planuri de acțiune care se întocmiseră la cel mai înalt nivel de către armată și serviciile de informații.

Atunci mi-am dat seama că Sharon abia aștepta un motiv pentru a declanșa acțiuni militare decisive împotriva palestinienilor. Totul fusese planificat.

ס ו י א מ ר מ ש ה א ל א ה ר ו נ ק ח א ת ה מ ח ת ה ו ת ו ת ע ל י
ה ו ל מ ה ר ה א ל ה ע ו ד ה ו כ פ ר ע ל י ה ס כ י י צ א ה ק
ק ח א ה ר ו נ כ א ש ר ד ב ר מ ש ה ו י ר ז א ל ת ו ד ה ק ה ל ו
ק ט ר ת ו י כ פ ר ע ל ה ע ס ו י ע מ ד ב י ו ה מ ת י ס ו ב י
ו ה מ ת י ס ב מ נ פ ה א ר ב ע ה ע ש ר א ל ו ש כ ע מ א ו ת
ב א ה ר ו נ א ל מ ש ה א ל פ ת ח א ה ל מ ו ע ד ו ה מ נ פ ה נ ע
ר ד ב ר א ל ב נ י י ש ר א ל ו ק ח מ א ת ס מ ט ה מ ט ה ל ב י
ת ס ש נ י ס ע ש ר מ ט ו ת א י ש א ת ש מ ו ת כ ת ב ע ל מ ט ה
ו י כ י מ ט ה א ח ד ל ר א ש ב י ת א ב ו ת ס ו ה נ ח ת ס ב א
ע ד ל כ ס ש מ ה ו ה י ה ה א י ש א ש ר א ב ח ר ב ו מ ט ה ו י
ב נ י י ש ר א ל א ש ר ה ס מ ל י נ ס ע ל י כ ס ו י ד ב ר מ ש

○ ARAFAT ◇ PLAGĂ (PEDEPSIREA)

□ AU MURIT ATUNCI DIN PEDEPSIREA ACEEA 14 700 DE OAMENI

I-am spus lui Isaac că aveam temeri serioase, că o asemenea atitudine ar fi fost dezastruoasă pentru Israel, iar acest lucru ar fi dat naștere reacțiilor în legătură cu care codul Bibliei ne avertizase – pericolul suprem cu care, conform codului, Israelul avea să se confrunte în următorii cinci ani.

– Putem supraviețui unui atac chimic, a spus Ben-Israel. Am luat în calcul această posibilitate. Probabil că vor muri în jur de 12 000 de persoane. Ar fi tragic, dar asta n-ar însemna sfârșitul Israelului.

I-am arătat o matrice a codului. „Arafat” se intersecta cu „plagă”, iar versetul din textul Bibliei vorbea de cei care muriseră din cauza aceasta: „Au murit atunci din pedepsirea aceea paisprezece mii șapte sute de oameni.”¹

– Dar dacă ar fi vorba de un atac atomic? I-am întrebat.

¹ Numerii, 16:49.

– Ar fi devastator, a recunoscut Isaac.

Am plecat de la acea întâlnire mai zdruncinat decât de la oricare alta pe care o avusesem cu vreun oficial israelian. Și toate evenimentele petrecute în următoarele câteva zile, bombardarea stației radar siriene din Liban și invazia Fâșiei Gaza de către Israel, acțiuni declanșate astfel încât să îi împiedice pe iordanieni să îi prezinte lui Sharon o propunere de pace, m-au convins că primul ministru aștepta momentul potrivit pentru a-și împlini destinul – acela în care îi putea lovi pe palestinieni cu toate forțele militare pe care le avea la dispoziție.

Niciodată nu mi se păruse mai real ceea ce fusese codificat în Biblie. Nu era suficient ca Arafat să lase impresia că acceptă avertismentele codului. Trebuia să le fac cunoscute și lui Sharon. Trebuia să-l impresionez la fel cum procedasem în cazul lui Arafat.

Trebuia să-l conving pe Sharon că ne apropiam cu adevărat de „zilele cele de apoi”.

Când mi-am luat rămas-bun de la prietenul meu Isaac, l-am întrebat cine îmi putea facilita o întrevedere cu Sharon. Mi-a sugerat să discut acest lucru cu un general în retragere pe care primul ministru dorea să îl numească șef al Mossad-ului.

– SE ZVONEȘTE că veți fi noul șef al Mossad-ului, i-am spus generalului Meir Dagan, când ne-am întâlnit în Rosh Pina, în nordul Israelului, orașul unde locuia.

– Și eu am auzit aceleași zvonuri, mi-a răspuns Dagan.

Călătorisem până în nord să-l cunosc pe generalul cu vederi de dreapta pentru că, după Omri, el era cel mai apropiat om de primul ministru. După ce Sharon luase cu asalt Muntele Templului, Dagan a fost primul vorbitor la o demonstrație împotriva păcii care s-a

desfășurat în Ierusalim. „La război trebuie să răspundem cu aceeași monedă”, spusese Dagan în fața mulțimii. „A sosit vremea să-l trimitem pe Yasser Arafat înapoi în Tunisia”, țara din nordul Africii unde liderul palestinian trăise în exil.

Pe un asemenea om trebuia să-l conving că Israelul trebuia să aleagă drumul păcii, pentru că alternativa însemna distrugerea totală.

I-am arătat lui Dagan câteva matrice ale codului, aceleași pe care i le prezentasem și lui Omri, în care „Sharon” și „Arafat” erau codificate cu „zilele cele de apoi”, precum și avertismentul privind „holocaustul atomic” și „războiul mondial” din 2006.

– Și ce înseamnă toate acestea? m-a întrebat Dagan. Noi ce putem face?

– Înseamnă că existența Israelului e amenințată și că aveți la dispoziție cinci ani ca să găsiți o soluție pentru a supraviețui, am spus. Dar eu sunt convins că viitorul poate fi schimbat. De aceea am venit să discutăm.

Știam că Dagan era un ateu convins. L-am întrebat dacă putea crede în codul Bibliei.

– Da, a zis el, pentru că, dacă pericolul este real, nu-l putem nesocoti.

Ultima oară când dreapta deținuse puterea, pe vremea premierului Bibi Netanyahu, Dagan răspunsese de antiterorism. I-am spus că observasem ceva: oamenii care lucraseră în serviciile de informații se dovedeau mai deschiși la ideea codului Bibliei, chiar dacă nu erau religioși.

– Ai dreptate, mi-a spus Dagan. Așa trebuie să fim. Nu putem ignora avertismentele.

Dar mai era ceva ce Dagan nu mi-a destăinuit decât câteva luni după aceea, când ne-am întâlnit din nou.

Asta s-a întâmplat în decembrie 2001. Sharon îl numise pe Dagan conducătorul echipei israeliene la

tratativele de încetare a focului purtate cu palestinienii, care urmau a fi mediate de trimisul special al SUA, generalul Anthony Zinni.

Toată lumea știa că Sharon îi încredințase acea misiune lui Dagan ca să se asigure că nu se va încheia un acord de pace. Cu toate acestea, Dagan m-a uimit din nou prin dorința lui de a-l convinge pe primul ministru să mă primească pentru a discuta avertismentele din codul Bibliei.

I-am arătat matricele care prevesteau atentatul din 11 septembrie asupra Turnurilor Gemene, unde apărea și „avion“, și i-am spus că din cod reieșea că și Israelul se putea confrunta cu atacuri teroriste de o anvergură total diferită.

– Voi discuta cu primul ministru și cu Omri, m-a asigurat Dagan, dar Sharon sigur va refuza să te primească.

Situația de criză pe care o traversa Israelul se adâncea. Trei atacuri teroriste provocaseră moartea a douăzeci și cinci de persoane în doar câteva zile, iar în acea perioadă avioanele israeliene atacau Gaza și Malul de Vest.

– Înțeleg problemele de moment, i-am spus lui Dagan. Dar acum se desfășoară doar un act al tragediei. Douăzeci și cinci de morți reprezintă o tragedie, dar dacă predicțiile codului sunt reale, adevăratul pericol pân-dește, iar atunci vor muri mii, apoi zeci de mii de oameni și, în cele din urmă, întreaga țară ar putea fi distrusă.

Dagan a rămas tăcut. Știam că era obișnuit cu confruntările armate și de aceea m-am întrebat dacă nu împinsesem lucrurile prea departe.

– Îmi cer scuze că trebuie să prezint situația într-o lumină cam sumbră, am spus. Dacă am avea mai mult timp la dispoziție, probabil că aș prezenta totul pe un ton mai reținut. Luni întregi m-am străduit să ajung la primul ministru, de aceea aș dori să înțelegeți și să-i transmiteți că vorbim de supraviețuirea acestei țări.

– Ți-am promis că voi discuta cu Sharon, și o voi face, a zis Dagan. Nu sunt religios, dar cred că există forțe supranaturale care influențează evenimentele de aici.

Am rămas șocat. După prima întâlnire, știam că Dagan fusese receptiv la ideea codului Bibliei. Acum știam și de ce.

– Aceasta e o urmare a experienței personale? l-am întrebat.

– Da, mi-a răspuns el.

Mi-am dat seama că nu era cazul să insist. M-am întrebat totuși prin ce trecuse acest militar cu orientare de dreapta astfel încât ajunsese să creadă în forțe supranaturale și, drept urmare, să accepte realitatea potențială a codului Bibliei care dezvăluia viitorul.

– Cred că așa ceva poate fi adevărat, că se poate întâmpla, a spus Dagan.

Asta îmi era de ajuns.

Scopul meu era să ajung față în față cu Ariel Sharon, la fel cum discutase și cu Yasser Arafat.

I-am spus lui Dagan că s-ar putea să mă întâlnesc din nou cu Arafat.

– Mai așteaptă câteva zile, m-a sfătuit el.

– Nu mi-e teamă, i-am răspuns.

– Nu acum, a insistat el.

Câteva zile mai târziu, după un alt atac terorist, elicoptere israeliene au mitraliat tabăra lui Arafat din Ramallah, iar tancurile au înconjurat Cartierul General al liderului palestinian, care avea să rămână astfel prizonier mai multe luni.

În cele din urmă, în septembrie 2002, premierul Ariel Sharon l-a numit pe Meir Dagan șef al Mossad-ului.

FOTOGRAFIA DE PE PERETE părea recuperată dintr-o capsulă a timpului. Yasser Arafat îi strângea mâna lui Yitzhak Rabin în fața Casei Albe,

în prezența lui Bill Clinton. Shimon Peres stătea lângă Rabin.

Am intrat în anticamera biroului lui Shimon Peres de la Ministerul de Externe din Tel Aviv. Ideea de pace pe care o susținuse mai aprig decât oricine altcineva părea un gând aproape uitat.

Am fost condus imediat în biroul său.

El era ultima speranță, dar părea îmbătrânit și deprimat. Părea să resimtă pierderea mai acut decât oricine altul, probabil pentru că el, mai mult decât altcineva, contribuise la succesul evenimentului imortalizat de acea fotografie.

Ultima oară când îl întâlnisem, în 1996, la sfârșitul lunii ianuarie, la câteva luni după asasinarea lui Rabin, Peres era prim-ministru. Acum, ca reprezentant al stângii, devenise elementul de echilibru al guvernului de coaliție condus de Sharon.

I-am arătat aceleași matrice ale codului Bibliei pe care le pusesem și în fața lui Omri și Dagan, cele în care „zilele cele de apoi“, „război mondial“ și „holocaust atomic“ apăreau împreună cu anul 2006.

– Când ne-am întâlnit prima oară, a spus Peres, pericolul era la o distanță de zece ani. Acum e doar la cinci ani depărtare, și nu mi se mai pare improbabil.

După eșecul de la Camp David, după aproape șapte luni de la declanșarea noii Intifade, după alegerea lui Sharon, lucrurile pe care îmi fusese teamă să le rostesc față de Peres când era prim-ministru, pentru că sunau atât de apocaliptic, deveniseră acum ceva normal. I-am spus totuși lui Peres că încă mai existau speranțe.

– M-am întâlnit cu Arafat, iar el mi-a lăsat impresia că acceptă avertismentele din Biblie fără să le pună la îndoială, am spus eu.

Peres a vrut mai multe detalii:

– Ce i-ai spus și cum a reacționat?

– I-am spus că, potrivit codului, nu are de ales doar între pace și demonstrații stradale sau între pace și război, ci între pace și distrugere totală. Cred că acceptă ideea.

Am deschis cartea publicată de mine la matricea care prezenta cele două expresii ale „zilelor celor de apoi” și am încercuit literele care formau cuvântul ARAFAT în ebraică.

– Și ce reacție a avut?

– N-a părut surprins. Mi-a spus că deja avea convingerea că trăim vremuri de cumpănă, dar când și-a dat seama că expresia din ebraică semăna cu cea din arabă – că „zilele cele de apoi” suna la fel în ambele limbi – a fost zguduit. Le-a spus acest lucru și consilierilor săi, iar ei au fost la fel de șocați.

– Dacă așa e prezis, ce mai putem face? a întrebat Peres.

Repetă întrebarea pe care mi-o pusese când discutaseam cu cinci ani în urmă, când îi arătasem că „holocaust atomic” apărea codificat împreună cu 2006.

ל פ נ י ה ו י ו י ה ו ש ע ב נ ו ו כ ל ב ב ו י כ נ ה ח י ו
ו ו נ ח ש ב ל ל ו י ס כ ת ב ו א ת נ ו ו כ ת ב ו א ת י ק ב ו א
ש ו ר נ ו ה ו ע ס ל ב ד י ש כ נ ו ב נ ו י ס ל א י ת ח ש ב מ י
מ ס ו ש נ י ע ש ר (נ) י ס ס ל ת מ נ ח ה ב ל ו ל ה ב ש מ ו ו נ ס כ
ח ר ת ש ב ו ו ה י (י) ת ס נ ק י ס מ י ה ו י ו מ י ש ר א ל ו ה י ת
ב ס י כ ס א נ ש י (ס) ח כ מ י ס ו י ד ע י ס ו א ת נ א ו ת ס ר א ש
א ו כ ל ה ד ב ר י (י) ס ה א ל ה (ב א ח ר י ת ה י מ י ס) ו ש ב ת ע ו
ה ה ז א ת ל ו ש ת (ה) כ י ע ס ק ש ה (ע ר ו א ת) ה ו כ ר א ל ת ש כ ח
מ ו צ י א מ מ א ר (צ) מ צ ר י ס מ ב י ת ע ב ד י ס ו כ ל י ש ר א ל
ש פ ד ס נ ק י ב (ק) ר ב א ר צ ו א ש ר י ה ו י א ל י י ד נ ת ו ל
ק ח ת ה ו נ נ ש ה י ב מ ת ו א ל י ו ל ע י נ י ה ז ק נ י ס ו ח ל
ה ל ד ל א ל ה י ס כ א ש ר ד ב ר ל ו כ א ש ר נ ש ב ע ל א ב ת י
ת ה ל ר א ש י ו ס ו ל ק ד ק ד נ ו י ר א ח י ו ב כ ו ר ש ו ר ו

○ ZILELE CELE DE APOI □ IN ZILELE CELE DE APOI ◇ ARAFAT

– Și Arafat a întrebat același lucru, i-am spus. Doar că el s-a exprimat altfel: „Dacă așa e scris, noi ce mai putem face?”

– Așa vorbesc arabii, a observat Peres. „E scris.” Ei consideră că totul e predestinat.

– Am încercat să-l conving că viitorul poate fi modificat, pentru că de asta în Biblie sunt codificate avertismente, nu predicții, am spus eu. Ceea ce facem, ceea ce faceți, ceea ce face el va influența ceea ce se va întâmpla în realitate.

L-am informat pe Peres că încercam să iau legătura cu Sharon prin intermediul fiului său, Omri, dar că, după părerea mea, el nu dorea pacea.

Peres nu m-a contrazis. Nu l-a apărut pe Sharon. S-a mulțumit să zică:

– Eu sunt convins că nu avem de ales. Trebuie să încheiem pacea, și atunci de ce îmi spui toate acestea?

– Pentru că încrederea totală a lui Arafat în codul Bibliei, acceptarea realității avertismentelor v-ar putea oferi șanse sporite, chiar dacă nu puteți crede pe deplin că în Biblie există un cod care prezice viitorul.

– Provenim din lumi diferite, a spus Peres. Arafat e primitiv, aparține unei culturi esențial agricole. Eu provin dintr-o cultură care e științifică, democratică. Ne deosebim. De aceea e greu să comunicăm.

Apoi a rămas tăcut. Tristețea lui era detectabilă.

Era, fără îndoială, cel mai inteligent politician israelian cu care discutasem. Toată lumea îl califica drept un visător, susținând în același timp că Sharon era realist. Însă eu aveam o părere contrară. Sharon era visătorul. El încă își închipuia că poate obține totul printr-o victorie, iar aceasta avea să rezolve toate problemele. Peres dovedea realism. Știa că codul era corect, că arabii vor intra curând în posesia unor arme nucleare și că Israelul mai avea cinci ani la dispoziție pentru a găsi o cale pentru a supraviețui.

CAPITOLUL OPT

CODUL VIEȚII

TOATA VIAȚA de pe planeta noastră provine dintr-un cod înscris într-o singură moleculă de ADN. Dar nimeni nu știe care este originea acesteia.

Când am început căutarea codului Bibliei probabil că am descoperit din întâmplare și cheia codului vieții.

א ת ו א ת ב נ ה כ י ל א י י ר ש ב נ ה א מ ה ה ו א ת ע ס ב נ י ע
ו מ י ש א י א ת ה נ ע ר ו ה ח ו י ק י א ת י ד ד ב ו כ י ל נ ו י
ה ס צ א ו נ ו ב ק ר ו י ת ו ל א ב י מ ל ד ו י כ ר ת ו ש נ י ה ס נ
ש כ ס א ב ר ה ס ב ב ק ר ו י ח ב ש א ת ח מ ר ו ו י ק א ת ש נ י
ו ע ל ה מ ז ב ח מ מ ע ל ל ע צ י ס ו י ש ל ח א ב ר ה ס א ת י ד ו
י ר ש ו ר ע ד א ת ש ע ר א י ב י ו ו ה ת ב ב ו ב ו ב ו ב ו ב ו ב ו ב ו
ת ל א מ ר נ ר ו ת ו ש ב א נ כ י ע מ כ ס ת נ ו ל י א ח ז ת ק ב ר
ל ע כ ר ו נ ב א ז נ י ע ס ה א ר א ל א מ ר א ד א ס א ת ה ל ו ש מ
ס ב כ ל ו י א מ ר א ב ר ה ס א ל ע ב ד ו ז ק נ ב י ת ו ה מ ש ל ג
ב ר ה ס א ד נ י ו ו י ש ב ע ל ו ע ל ה ד ב ר ה ו ה ו י ק ח ה ע נ
י ר א ע ב ד ל ק ר א ת ה ו י א מ ר ה נ מ י א י נ י נ א מ ע ס
י א נ כ י ב ד ר נ ח נ י ה ו י ב י ת א ח י א ד נ י ו ת ר א

○ ADN-UL A FOST ADUS CU UN VEHICUL □ SAMANȚA

◇ ÎNTR-UN VEHICUL SAMANȚA VOASTRĂ

Secretul codului genetic este dezvăluit în Facerea, când Dumnezeu îi spune lui Abraham: „Te voi binecuvânta cu binecuvântarea Mea și voi înmulți foarte neamul tău, ca să fie ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării, și va stăpâni neamul tău cetățile dușmanilor tăi.”¹

În aceste bine cunoscute cuvinte este ascunsă istoria adevărată a creării noastre. Potrivit codului Bibliei, „ADN-ul a fost adus cu un vehicul”.

„Sămânța voastră” se intersectează cu „ADN a fost adus cu un vehicul”. „Cu un vehicul, sămânța voastră, toți oamenii Pământului” se afirmă din nou în textul ascuns al Bibliei, unde Dumnezeu spune: „Și se vor binecuvânta prin neamul tău toate popoarele Pământului.”²

Când am găsit acest lucru în Biblie, nu mi-a venit să cred. Părea ceva desprins dintr-un roman științifico-fantastic. ADN-ul, molecula vieții, trimisă pe Pământ într-o navă spațială!

M-am întrebat dacă un om de știință serios va accepta măcar să discute o asemenea idee fantezistă.

Am luat legătura cu cea mai recunoscută autoritate din lume, Francis Crick, laureat al Premiului Nobel pentru Biologie, care descoperise spirala dublă, structura ADN. Aceasta a fost una dintre cele mai mari descoperiri științifice ale tuturor timpurilor. Așa cum a declarat chiar Crick atunci când și-a dat seama ce realizează: „Am descoperit secretul vieții.”

– E posibil ca ADN-ul nostru să provină de pe o altă planetă? l-am întrebat pe Crick, atunci când l-am vizitat la Salk Institute din San Diego, California.

– Am publicat această teorie în urmă cu cinci ani, a spus el. Am numit-o „Panspermie direcționată”.

¹ Facerea, 22:17.

² Facerea, 22:18.

– Credeți că a fost adus de un meteorit sau o cometă? l-am întrebat eu.

– Nu. Orice organism viu ar fi murit în cursul unei călătorii accidentale prin spațiu.

– Susțineți deci că a fost trimis cu ajutorul unui vehicul?

– E sigură posibilitate, a răspuns el.

Crick îmi confirmase afirmația din codul Bibliei privind originea vieții pe Pământ. Însă nu am adus vorba de codul Bibliei, deoarece Crick este sfidător de necredincios. În schimb, l-am rugat să-mi explice teoria sa privind geneza ADN-ului.

Potrivit teoriei sale, molecula ADN este prea complexă ca să fi evoluat spontan pe Pământ în scurtul răstimp dintre formarea planetei, în urmă cu patru miliarde de ani, și apariția vieții, acum 3,8 miliarde de ani.

– Este puțin probabil ca organismele vii să fi ajuns pe Pământ sub formă de spori de pe o altă stea sau să fi fost înglobate într-un meteorit, a spus el. Prin urmare, a zis el, singura explicație plauzibilă ar fi că o civilizație avansată de pe altă planetă a plantat pe Pământ, în mod deliberat, o formă primitivă de viață.

Era extraordinar. Crick îmi spunea exact ceea ce afirma codul Bibliei – „ADN-ul adus de un vehicul.”

Tot el a susținut că ADN-ul nostru a fost trimis în mod deliberat cu o „navă” și că „toate formele de viață de pe Pământ reprezintă o clonă derivată dintr-un singur organism extraterestru”. El a declarat explicit acest lucru în 1973, când și-a publicat teoria.

Am vrut să aflu dacă mai credea în „Panspermia direcționată”.

– Știm foarte puține despre originile vieții, a zis el, dar toate descoperirile recente vin în sprijinul teoriei mele și nici una nu o infirmă. De la publicarea teoriei noastre a existat o mare șansă, mi-a mărturisit el. Acum știm că

există stele care au planete. De aceea, este posibil să fi existat o civilizație avansată din punct de vedere tehnologic în altă parte a galaxiei înainte de formarea Pământului.

Crick era cât se poate de convins.

– ADN-ul a fost trimis aici cu un vehicul. De către extraterestri.

NU ASTA ERA povestea spusă în Facerea. Dar era clar afirmată în codul Bibliei.

M-am întrebat ce va spune Eli Rips, descoperitorul codului, despre teoria adevăratei noastre origini. Ar intra aceasta în conflict cu religiozitatea lui, cu credința în cuvintele Bibliei, care, desigur, susține că Dumnezeu a creat omul și toate celelalte forme de viață de pe Pământ?

În noiembrie 1998, când am sosit în Orientul Mijlociu pentru a începe căutarea obeliscurilor, a cheii ascunse a codului, i-am arătat ceea ce se spunea în Biblie despre cod – „ADN-ul a fost adus de un vehicul“.

– E o confirmare extraordinară, a spus Rips. „ADN într-un vehicul“ și „sămânța voastră într-un vehicul“ – e perfect, rezultă de la sine.

I-am spus ceea ce aflasem de la Crick și i-am amintit ceea ce scrisese acesta în urmă cu douăzeci și cinci de ani.

– Diferă de teoria creației printr-un singur element – renumirea agentului inteligent, a spus el. Teoria evoluției ADN-ului pe Pământ nu este realistă, deci o entitate externă l-a adus aici. Dr. Crick se abține să dea eroului un nume.

Rips, care nu vede conflicte între știință și religie, care crede că ambele reprezintă căutări ale adevărului suprem și trebuie să ne conducă spre același loc, a părut emoționat de această descoperire.

Încurajat, i-am arătat codificările conexe. „Cod genetic“ apărea în Biblie împreună cu „veți moșteni gena lui“. În același loc, Rips a descoperit „pentru evoluția omului“.

בני שמעבק לי לאשר אני מצוה אתך לך נא אלה
האתבנדי עשו בנה הנד להחמדת אשר אתה בנ
רי צחק אלי עקב נשה נא ואמשך בני האתה הנ
שדה אשר ברכו יהוה ויתן לך האלהים סמט להשמ
רן עשו ויחרד י צחק חרד הנד להעד מאד וי אמו
בדיסוד נון ותיורש סמכתיו ולכה אפוא מה אעש
לות שלחות קר אלי עקב בנה הקטן ותאמר אליו
רלו לאתקחאש מה מבנות כנען קוסלך כד נהאום
מר לאתקחאש מה מבנות כנען וישמעיע עקב באלאג
נהיה וי נצבע ליו ווי אמר אני יהוה אל י אבו
ן והכיאסבית אלי יסו והשעה שמיסוי שכסי

○ COD GENETIC ◇ VEȚI MOȘTENI GENA LUI □ PENTRU EVOLUȚIA OMULUI

„Spirala ADN“ era de asemenea codificată în Biblie
și, intersectându-se cu aceasta în textul ascuns, apăreau
cuvintele „în Adam modelul, tiparul“. „Dintr-un cod“
apărea în aceeași matrice.

לאהכי באהנחלתנו אלי נומעבר הירדן מזרח
שתיסעשרה עינתמיסושבעי סתמריסוי חנוש
תהארץ אשר תכללכסבנחלהארץ כנען לנבלתי
ינחלוינתן מערי וכלויסוידברי הו אלמשה
לתמטה אבתינו ינרענחלתנו ויצומשה אתבני
רהאמרי כאשר צוהו אלי ינואתנו ונבאע
לכססבאתה הרהז הפנולכססבנחלהארץ כנען
רשת אתארצו ויצאסי חן לקראתנו והוא כלעמ
כסלשני המלכיסה אלכנעשי עשהיהו לכלהממ
תכלרמשבאדמה תבניתך לדנהאשר במי סמתחת
וצחאתרעהובבלי עתו והוא אל אשנאלו מתמלש
יוסהז הראינוכי ידבר אלי סאתה אדסוחיו
סואמרתלבנך עבדיסהי ינולפרעה במצריסו
ומכניהסכיהוהו אלי יך בקרבך אלנדולונו

○ SPIRALA ADN □ IN ADAM MODELUL, TIPARUL ◇ DINTR-UN COD

○ CODUL ADN

□ CODUL BIBLIEI

– E o intersectare foarte bună, care face o afirmație clară și simplă a înțelesului codificării, a zis Rips. Iar probabilitatea ca „spirală ADN” să apară din întâmplare este de 1 la 300.

L-am întrebat dacă nu cumva credea că era posibil ca atât codul Bibliei, cât și ADN-ul să aibă aceeași structură elicoidală, ca ambele să fie două spirale întrepătrunse și ca acela să fie de fapt un singur cod universal.

În cele din urmă, i-am arătat că cele două coduri – „codul ADN” și „codul Bibliei” – apăreau împreună și că amândouă erau codificate în același loc din Biblie.

Rips s-a emoționat. A dispărut câteva momente în biroul său și a revenit cu o matrice a codului Bibliei tipărită pe o foaie transparentă. Arăta „judecata lui Dumnezeu” și „milostivirea lui Dumnezeu” codificate în același loc.

Rips a luat foaia, a unit capetele și a rulat-o, obținând un cilindru. Cele

două șiruri, „judecata” și „milostivenia”, se răsuceau unul în jurul celuilalt.

– Noi am privit mereu un cilindru tridimensional, a explicat Rips. Îl derulăm pentru a arăta codul pe ecranul monitorului, așa cum așezi o hartă, în loc să prezinți globul pământesc. Dar uite ce se întâmplă când îl reaşezăm sub formă de cilindru.

„Milostivenia lui Dumnezeu” se răsucea în jurul „judecății lui Dumnezeu”, cele două fațete ale Atotputernicului fiind prezentate exact în aceeași formă ca și cele două spirale ale ADN-ului.

ד נ י א נ כ י ב ד ר ר נ ח נ י ה ו י ב י ת א ח י א
 י ו ת ר ץ ה נ ע ר ו ת נ ד ל ב י ת א מ ה כ ד ב ר י ס
 ל ה ו ל ר ב ק ה ה ח ו ש מ ו ל ב נ ו י ר ץ ל ב נ א ל
 י ש ה ח ו צ ה א ל ה ע י נ ו י ה י כ ר א ת א ת ה נ ז
 א ת ה צ מ ד י ס ע ל י ד י א ח ת ו כ ש מ ע ו א ת ד
 י ר ב ק ה א ח ת ו ל א מ ר כ ה ד ב ר א ל י ה א י ש ו
 א א ל ה א י ש ו ה נ ה ע מ ד ע ל ה נ מ ל י ס ע ל ה ע
 ו י א מ ר ב ו א ב ר ו ך י ה ו ל מ ה ת ע מ ד ב ח ו
 א נ כ י פ נ י ת י ה ב ו ת ו מ ק ו ס ל ג מ ל י ס ו י
 ה א י ש ה ב י ת ה ו י פ ת ח ה ג מ ל י ס ו י ת נ ת ב
 מ ס פ ו א ל ג מ ל י ס ו מ י ס ל ר ח ץ ר ג ל י ו ו ר
 י ה א נ ש י ס א ש ר א ת ו ו י ש ס ל פ נ י ו ל א כ
 י א מ ר ל א א כ ל ע ד א ס ד כ ר ת י ד ב ר י ו י א מ
 ב ר ו י א מ ר ע ב ד א ב ר ה ס א נ כ י ו י ה ו י ב ר
 ת א ד נ י מ א ד ו י נ ד ל ו י ת נ ל ו צ א נ ו ב ק ר
 ס ף ו ז ה ב ו ע ב ד ס ו ש פ ח ת ו ג מ ל י ס ו ח מ ר
 ו ת ל ד ש ר ה א ש ת א ד נ י ב נ ל א ד נ י א ח ר י ז
 ת ה ו י ת נ ל ו א ת כ ל א ש ר ל ו ו י ש ב ע נ י א ד
 ל א מ ר ל א ת ק ח א ש ה ל ב נ י מ ב נ ו ת ה כ נ ע נ
 ש ר א נ כ י י ש ב ב א ר צ ו א ס ל א ל ב י ת א ב י

– E o dublă spirală, a spus Rips. Ambele coduri, cel al vieții și cel al Torei, s-ar putea să posede aceeași structură. Și este clar că nici unul nu s-a născut aici, pe Pământ.

„RADACINILE FORMEI noastre de viață își au originile în alt loc din Univers, aproape sigur pe altă planetă, scrisese Crick, dezvoltând teoria panspermiei direcționate. Atinsese o formă foarte avansată acolo, înainte ca viața să fi apărut aici. Iar viața de aici a fost declanșată de microorganisme trimise cu un vehicul spațial de către o civilizație avansată.“

Drept dovadă, Crick a sugerat două ipoteze: (1) Codul genetic este identic în toate ființele de pe Pământ; (2) Primele organisme au apărut brusc, fără semne ale unor precursori mai simpli.

„Trebuie să postulăm că în urmă cu patru miliarde de ani, pe o planetă îndepărtată a evoluat o formă superioară de viață care, ca și noi, a descoperit știința și tehnologia, ducând evoluția mult mai departe decât am reușit noi până acum“, a scris Crick.

„Probabil că au știut că, în cele din urmă, civilizația lor va dispărea. Desigur, motivele care i-au convins că nu vor supraviețui pot fi multiple. Neîndoielnic, au plănuit să colonizeze planetele învecinate.“

„Când vom cunoaște dimensiunile și natura galaxiei, ar fi intolerabil să nu aflăm dacă suntem sau nu singurii săi locuitori“, a afirmat Crick. „Cred că ar fi periculos să nu facem asta.“

În sfârșit, Crick a pus marea întrebare care ne frământă pe toți: „Cei care au trimis ADN-ul pe Pământ sau urmașii acestora mai sunt în viață? Ori pericolele pe care le presupun 4 miliarde de ani în cosmos i-au doborât?“

ADN-UL ESTE un limbaj. Se scrie cu patru litere.

„Spirala ADN reprezintă informații, un mesaj scris într-un cod chimic, câte o substanță chimică pentru fiecare literă”, explică Matt Ridley în cartea sa *Genomul*, care relatează povestea decodificării genomului uman.

„E prea frumos ca să fie adevărat”, remarcă Ridley, „dar codul pare să fi fost scris într-un mod pe care îl putem înțelege. Ca și limba scrisă, codul genetic este un limbaj liniar, scris în linie dreaptă.”

Era aceeași descoperire uimitoare pe care o făcuse și dr. Rips în legătură cu codul Bibliei. Acesta a fost creat pentru noi, scris într-un limbaj inteligibil nouă și, așa cum afirma chiar codul, unde apărea „cheia codului”, stătea „în puterea noastră să-l rezolvăm”.

Codul ADN, la fel ca și codul Bibliei, „exista în limba omului”.

Era posibil ca eforturile noastre de a găsi „cheia codului” să ne conducă la un cod universal, la codul vieții, al întregii Creații?

○ CHEIA CODULUI

□ GURA OBELISCURILOR /

STĂPÂNUL CODULUI

◇ ARBORELE FAMILIEI DIN

LISAN / EL VA DESCOPERI

ORIGINILE STRĂMOȘILOR

ÎN LISAN

Am descoperit că pe tabela originală, cea care m-a impulsionat să cercetez în continuare, acolo unde „gura obeliscurilor” se intersecta cu „cheia codului” mai exista o revelație extraordinară.

În același loc erau codificate și cuvintele „arborele familiei din Lisan”. Acest lucru putea fi interpretat și astfel: „El va descoperi originile strămoșilor în Lisan.”

Acest lucru lega în mod evident codul Bibliei de codul genetic, și ambele de același loc, sugerând că „stăpânul codului” nu era doar Codificatorul, ci și Creatorul nostru.

„ADN la Lisan” era de asemenea codificat în Biblie. În ebraică, „Lisan” mai înseamnă „limbă”, deci aceleași cuvinte se pot traduce „în limbajul ADN”. Iar asta se intersecta cu „s-a adus o copie pentru fiecare lucru”.

Era ca o Arcă a lui Noe supertehnicizată, având fiecare formă de viață, păstrată prin codul ADN. „ADN în Lisan” apărea a doua oară, iar „Mazra” apărea în același loc.

בדי לוהקטיראתוהכהןהמוכחעהעציסאש
תהאוריסואתהתמיסויססאתהמצנפתעלראש
ואתהנתקביוסהש(ב)עיוהנהלאפשההנתקבע
ביאנו לעשותאתו(ל)הויונכרתהאיששהואמ
נייהויעלשניכבש(ש)סקדשיהיוליהוילכהן
ובהשדהלאשרקנהו(ו)מאתולאשרלו אחזתהארץ
להועדבןחמשי(סשנהכללהבא)לצבאלעבדהבאה
ורבארץמצריסהקד(ד)שתיאתסליואקהאתהלו
קהלאינקהפקדעו(ו)אבותעלבניסעלשלשיסו
ואתקדשיבניישר(א)ללאתחללוואתמוחווי
וכאהליסנטעי הויכארזיסעלימיסיזלמיס
עירחטאתאחדמלבדעלתהתמידומנחתהונשכ
מחהעלכתףיסכנרתקדמהוירדהנבו להירדו

וּנְתַתְּעַלִּי הַשֶּׁמֶן וְשִׁמְתָּעַלִּי הַלֶּבֶן הַמִּנְחָה הַזֹּאת
 וְשִׁלְשִׁי סִי וְסוֹשְׁלֶשֶׁת יָמִים סָתַשְׁבַּב דְּמִי טַהֲרָה בְּכָל
 וְאַבְתָּו מזרע לְמַלְךְ לְבִלְתִּי הַמִּיתָאֲתָו וְשִׁמְתִּי
 בְּנֶעֱשְׂרִי סָשֵׁן הוּמַעְלַה כְּלִי צֶאֱצַב אֲנִי שְׂרָא לְתַפֵּק
 אֶלְבָּן פֶּדֶה צוֹרֵבִי וְסָהֵת ש עֵינֵי נְשֵׂי אֶלְבָּנִי בְּנִימ
 אֹבֵן וִיקְמוּ לִפְנֵי מִשְׁהוּ ו אֲנִשִּׁי סָמַבְנִי שְׂרָא לַח
 רוֹנָא סָהֵג בְּרִשְׁתָּסָה עֵי נ אֲסָשְׁמַע אֲמַרִי אֱלֹוִידַע
 אֲרָצִי מִצְרִי סָלְצַב אֲתָסְבִי ד מִשְׁהוּ אֲהֵרֵן וִיכְתַבְמַשׁ
 יֵאֱלִי כִסְבַּמְצְרִי סָלַעֵי נ יֵאֲתָה הָרָאֲתָ לְדַעַתְבִּי
 סָהֵדֵרֵךְ אֲשֶׁר צוֹךְ יְהוּ מ לִי יֵךְ לִלְכַתְּבָהּ וְבַעֲרָתָ
 שְׁהַבֹּי וְצִי אֲאֵלִי יֵאֲתָה עֲבוּטָה חוּצָה וְאֲסָאִישַׁע
 יֵתֵלַם וְחִמְתָּ תְּנִי נְסִי נְסִי וְאֲשַׁכְּתָנִי סָאֲכֹזָרָה לְ

☐ ADN IN LISAN

☐ MAZRA / ÎNSĂMÂNTAT

În ebraică, „Mazra” mai înseamnă „însămânțat”, deci din nou o descriere perfectă a modul în care, potrivit lui Crick și codului Bibliei, a ajuns viața pe planeta noastră.

În același loc apărea versul din Facerea care era codificat împreună cu „ADN-ul a fost adus cu un vehicul”,

עֲדִי סָפְלֶשֶׁת יָסוּמַמַּד בְּרַעְדָּה נֶהֱרָכִי אֲתָן בִּידְכִס
 כְּרַכְטֶר שׁוֹרֹשׁ שְׁהוּ כְּטֶר חֲמוֹר תְּכִידָה בְּשֶׁהוּ אֲסָלָאֲתָ
 אֶל מִשְׁהוּ מ רָצוּ אֲתָ אֲהֵרֵן וְאֲתָ בְּנִי וְלֹא מֵרוּ אֲתָתָ
 שְׁכַבְנִידָתְהוּ ו הִי הָלַהּ וְכָלֵה כְּלִי אֲשֶׁר תִּשְׁבַּע עַלִי וְטַמ
 יִסְכַּתִּי עַלִי ו כִּסְמָכָה שְׁבַע כַּחַטָּאֲתִי כִסְוֵה שְׁלַחַתִּי נ
 מִנְחָה כִּף אֲתָתָ עֲשֶׂה וְהַבְּמָלָא הַקְטֶר תִּפְרֹא אֲחַד בְּן
 אֶךְ אֶלְכִלִי ה קָדְשׁוֹ אֶלֵהֵמֹז בַּחֲלָאִי קָרְבֹו לֵאִימָתָ
 לְכַבֵּשׁ אֲחַד ד לְשַׁבַּעַתְהָ כִּנְשִׁי סָטָעֵי עירעזי אֲחַד לְכָ
 תָוּ אֲתָ בְּנִי ו וְאֲתָ כָלֵעַמּוֹ וְנִלְכַדְתָּ כָלֵעַרִי וְבַעַתָּ
 יֵאֲכַלְנִי וְקָח ק לְבַלְתִּי אֲכַלֵהֶם כִּי הִדָסָהּ וְאֵהֵנ
 אֲמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוּ אֲלִי יֵךְ בַּעֲרָתִי הַקְדַּשְׁמָה בֵּיתָ

☐ CODUL VIETII

☐ MAZRA / ÎNSĂMÂNTAT

ח ו י ת ש ם ח ת ה ת נ י ל ש ו נ י מ ש ח ת ה ש ו נ י ל א ו נ י
 ת ר ב ה נ ח ל ת ו ו ל מ ע ע ס ת מ ע י ס נ ח ל ת ו א י ש ל פ י פ ת
 ל פ נ י כ ל ה ע ז ה ו צ ו י ת ה א ת ו ל ע י נ י ה ס ו נ ת ת ה ס
 ע ת ה כ ב ש י ס ע י ר ע ו י ם א ח ד ל כ פ ר ע ל י כ ס מ ל ב ד
 ת ס ו נ ס כ ה ס ל פ ר י ס ל א י ל ס ו ל כ ב ש י ס ב מ ס פ ר ס כ
 מ ל כ י מ ד י ן ו א ת ת ב ל ע ס ב ן ע ו ר ה ר ג ו ב ח ר ב ו י ש
 מ מ ח צ י ת ב נ י י ש ר א ל א ש ר ח צ ה מ ש ה מ ן ה א נ ש י ס ה
 י ר ד ן ו ר ה ל א ה כ י ב א ה נ ח ל ת נ ו א ל י נ ו ס ע ב ר ה י ר
 ו ב א י ל ס ש ת י ס ע ש ר ה ע י נ ת מ י ס ו ש ב ע י ס ת מ ר י ס
 כ נ ע ו א ת ה א ר ז א ש ר ת פ ל ל כ ס ב נ ח ל ה א ר ז כ נ ע ו
 ל ת ו א ש ר י נ ח ל ו י ת ן מ ע ר י ו ל ו י ס ו י ד ב ר י ה ו
 ה ס ו מ נ ח ל ת מ ט ר א ב ת י נ ו י נ ר ע נ ח ל ת ו ו י צ ו מ ש
 ת ס ד ר ן ה ר ה א מ ר י כ א ש ר צ ו ר ה י ה ו י א ל י נ ו א ת נ
 ל א מ ר י ב ל כ ס ס ב א ת ה ה ר ה ז ה ם נ ל כ ם צ נ ל א ת
 ה ח ל ר ש ל ר ש ת א ת א ר צ ו ו י צ א ם י ח ו ל ה ר א ת נ ו ה ו
 ו י א ל י כ ס ל ש נ י ה מ ל כ י ס ה א ל ה כ ן ע ש ה י ה ו
 י ס ת ב נ י ת כ ל ר מ ש ב א ד מ ה ת ב נ י ת כ ל ד נ ה א ש ר ב מ
 ע א ש ר י ר צ ח א ת ר ע ה ו ב ב ל י ע ת ו ה ו א ל א ש נ א ל

○ SPIRALA ADN □ DINTR-UN COD ◇ CHEIA ANTICA

□ LISAN, GOLFUL MĂRII ⬡ MAZRA

promisiunea făcută de Dumnezeu lui Abraham: „Te voi binecuvânta cu binecuvântarea Mea și voi înmulți foarte neamul tău, ca să fie ca stelele cerului.“

„Codul vieții“ era de asemenea codificat din nou împreună cu „Mazra“ și cu „însămânțat“.

Mereu, mereu, X-ul de pe harta comorii, „Mazra“ și „Lisan“ apăreau cu „ADN“ așa cum cele două localizări apăreau împreună cu tot ce era legat de „codul Biblic“.

„Spirala ADN“ era de fapt codificată cu „Mazra“ și „Lisan, golful mării“. Codul afirma din nou fără echivoc că codul genetic va fi de asemenea găsit pe un „obelisc“. „Pe obelisc“ se intersecta cu „copie pe coloană“.

עריבני ישראלוי עלועלתוי זבחו זבחי סל
 אישאשריעשהכמוה לתריחב הונכרתמעמיו
 יתמזהומזה לשערה חצוקלעי סחמשעשרהאמה
 אכלאתהקדשקדשי סהו אונלחסאתאשריובאמ
 טמאהואבאשתשרסנו פחתתהואבקרחתואובנ
 אשריקחאתאשתאחי ונדדהואערותאחי ונלה
 עלפי אשרתשיגי דהנדרי עריכנוהכהן ואסב
 רומכלאשריעשהמנפן היין מחרצניסועדונ
 סוהנהמצרעתוי אמר אהרן אלמשהביאדניאל
 ביוסהשביעי לאיטהרכלהנגעבמתבנסשהאז
 שהלאמרלא להתחלקהארץבנחלהבמספרשמות
 שלשו עשרי סומאתשנהבמתובהרההרוי שסעה
 תבני תכלרס שבאדמה תבני תכלדגהאשרביס
 סן יסתהלבבכסוסרתסועבדתסאלי סאחריס

○ COD ADN □ PE OBELISC ◇ IN ADAM MODELUL TIPARUL

קנזאלוףקרחאלוףגעטסאלוףעמלקאלהאלו
 והדדבן בדדהמכהאתמדין בשדמהמואבושסעי
 אאתועלחלמתיוועלדכרי ויחלסעודחלוס
 חיוויכשיטואתי יספאתכתנתואתכתנתהפס
 שמו חירי יראשסי הודתבת אשכנעני ושמו
 דותאמרחתמךופתילךומטך אשרבידךויתול
 בביתאדניוהמצרי ויראאדני וכייהוואתו
 להעדבואאדניואלביתות דבראלי וכדברי
 פתראי ואתוויאמראלהסי וסףהלואלאלהיס
 ולאזכרשרהמשקיסאתיוסףוישכחהוויהיס
 סחלסתי ופתראי ואתוואנישמעתי עליךלאמ
 באתהארץולאיודעהשבועבארץמפני הרעבהה
 ושלשי סשנהב עמדו לפני פרעהמלךמצריסוי
 אחיוכיאמרפניקראנואסון ויבאו בני ישר

○ ADN UMAN ◇ OBELISC □ COPIE PE COLOANA

שִׁכְיִי לִדְתִי לוֹשְׁשֶׁה בְּנֵי סוֹת קְרָא אֶת שְׂמוֹ בְּלוֹ
 לוֹ וְסוֹ [ז] [ה] [ס] [ת] [ו] [ל] [ש] [ל] תִּהְיֶה שְׂרָגִי שְׁלֹשֶׁתִּי מִיֶּסֶה
 לִפְנֵי מִמְרָא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת הַשָּׂדֶה
 אִישׁ מִשְׁמֵה נָדָו לְמַדְבָּא אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינַי עַבְדִּי פֶּ
 לְהִיִּסִי חֵרֶם בְּלִתִּי לִי הוּא לְבָדוֹ וְגַר לֹא תוֹנֶהוּ לֹ
 עֲתֵה אֶת שְׂמֵחַ סֵאתָ סוֹ אִם אִי וְנִמְחַנִּי נִמְסַפֵּר דָּאֵשׁ
 הַקֹּדֶשׁ וְנִתְּנָה כְּהֵן מוֹהֵד עֵלֶקְרָנוֹת מוֹבַח קִטְרֵת
 וְוֹרֵחַ צְבִמִי סוֹטֵה רוֹאֵה רִיבֵי בּוֹ אֵלֵהם מִחֵהוּ וִישׁ
 וְלִפְנֵי הוּא תְּמִיד חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵי כֶסֶף לְהִסָּן
 וְלִכְהֵן לֹוִיִּהִי הוֹאֵשׁ אֶת קִדְשִׁי לֹוִיִּהִי וְהִישָׁא
 סִלְשֵׁנָה תִשְׁמָאוֹת עוֹנֵתִי כֶסֶף אֶרֶב עֵינַי שְׁנֵהוּ וִידַעַת
 עֶסֶב נֹבַע רֹוֹנָם סֵה נִבְרָשׁ תִּסְהַעֵי וְנִמְסַמַּע אִסִּי
 בְּנֵי לְבִית אֲבֹתָם סוֹמֵטֵה בְּנֵי הַנְּדִי לְבִית אֲבֹתָם סוֹחַ
 אֲרִיסוֹהֵם נִסְתָּרִים מִפְּנֵי דָלָאֵת עֶרְץ מִפְּנֵי הַסִּכִּי

○ CREAREA OMULUI ◇ LISAN □ IATĂ TALCUIREA VISULUI TĂU

„Crearea omului” este codificată de două ori, o dată cu „Lisan” și a doua oară cu „Mazra”. „Iată tâlcuirea visului tău” apare în textul original al Bibliei, supra-punându-se peste „Lisan” în locul în care localizarea este codificată cu „crearea omului”.

„Eu vă voi da să moșteniți pământul, eu sunt Domnul Dumnezeu vostru”¹ sunt cuvintele din textul biblic care se intersectează cu „crearea omului”, unde expresia este codificată împreună cu „Mazra”.

Este o afirmație extraordinar de limpede că cheia codului vieții și a codului Bibliei ar putea fi îngropată în solul peninsulei al cărei nume înseamnă „limbaj”, în golful al cărui nume înseamnă „însămânțat”.

De asemenea, pare a fi și o susținere evidentă că codul Bibliei și codul genetic trebuie să aibă o origine comună – că aceiași extratereștri le-au adus pe amândouă pe Pământ.

¹ Leviticul, 20:24.

עהובעיניכלעבדיוויאמרסרעהאלעבדיזה
 קחואתאניכסואתבתיכסו(ב)אואליואתנהלכ
 וסוהשבישיבלנוואתבלה(ר)עהאשרנמלנואת
 כו(נתתיאתהלככםמורשהאנייהו)ידברמשה
 אורבמושבתיסויקרואסרעה(א)למשהויאמרלכו
 אואלמדברשורוי לכושלש(ת)מיסבמדברולא
 אלהלאיעשהלהויצאהחנם(א)ינכסומכהמישו
 ושניאדניסתחתהקרשהאח(ד)ולירכתימשכן
 סחקעולסלוולזרעולדיר(ס)וידבריהויאלס
 כלעבדתוולבנדיהקדשוויבאוהאנשיסעלחנ
 חהזהבוואתשמנהמשחהואתקטרתהסמיסואתס
 יהוי וידבריהויאלמשהלאמרנפשכיתחסאו
 אתהנתןלכםלשאתאעיוןהעדהלכפרעליחסל
 כניהיהיונהמאשרתשיגידואתאשרתשיגידוא
 יראתךעדבקרלאתקללחרשולפניעורלאתתן
 ישואלוידבריהויאלמשהלאמרצואתבנייש
 המריסירנווהיההואותסורתויהיהקדשלא
 עלפיאהרוןובניותהיהכלעבדתבניחרשני
 דבןשנתולעלהשעי(ר)עי(ז)י(ס)אחדלחטאתולזבח
 וזכורלמטהשםעוןשפטבןחורי למטהיהודה

☐ CREAREA OMULUI ☐ MAZRA / ÎNSĂMÂNȚAT

☐ VĂ VOI DA SĂ MOȘTENIȚI PAMÂNTUL, EU SUNT DOMNUL DUMNEZEUL VOSTRU

CAPITOLUL NOUĂ

INVAZIA

DE FIECARE DATĂ când m-am întors în Orientul Mijlociu, am avut senzația din ce în ce mai apăsătoare că ne aflăm în „zilele cele de apoi”.

Pe data de 29 martie 2002, în Vinerea Mare, de Paști și de Paștele evreiesc în Țara Sfântă, primul ministru israelian Ariel Sharon a trimis 60 de tancuri, 200 de transportoare blindate și 2 500 de soldați în tabăra din Ramallah a lui Yasser Arafat ca represalii la atentatele cu bombă care se ținuseră lanț vreme de o săptămână.

אוירן לקראת סמכת חהמה לוי שתחוארצה ויא
יסהמלהו לרבקה אחו(ש)מו לבנו וירן לבנו מלה
מקומנו לתת העיר ה(כ)ני הבכירה מלאשבוע
תחת המלון ויקראשמו(ו)מלון בכות ויראמלי
המלהי סעשה הרמה את(ס)ר(ע)הנה שבשני סבאו
יתאבי אשר בארץ כנע(ן)באו מלי והאנשי סרעי
ומטהו יאמרה שליכה(ו)ארצהו ישלכהו ארצהו
כיחני הוילנו ויאמר(ר)מלהסי היכני הויעסכ
יוסהששי לקסול חסמ(ש)נהשני העמר לאחדויב
סקול אחדוי אמרוכל להדברי סאשרדברי הוין

☐ SHARON INVADEAZĂ

☐ ARAI'AT

לוי קחואליך שמן זית וזית כתי תלמאור להעלת
 ואת לחם הפניס אתה מנרה הטהרה את נרתיה
 דאומה עוראומה (ש) חמיאומה עירבו אסתראה
 ירישיגאתורעומאכל (ל) תם לחם כסלשב עוי שבתם
 לבני ישראל לעשתה (ס) (ס) ח עשו אתה פסח ברואש
 הקח לאת כלסבי בתי (נ) וכלך השוראתי רק השו
 טות וחצי המטה לקחו (ו) נחלתם מעבר לירד ירח
 אלה גדלה גברוה נור (ר) אשר לאישאפניס לאי
 סולא למנהואכלוב (ש) עירי דושבעו ואמרת לפנ

○ SHARON INVADEAZĂ

□ PAȘTELE EVREIESC

Buldozerele militare au dărâmat zidurile Cartierului General al liderului palestinian, iar trupele israeliene au ocupat totul, cu excepția câtorva încăperi, transformându-l pe Arafat în prizonier în locul în care mă promisese cu un an înainte.

Israelul a ocupat aproape toate orașele mari de pe Malul de Vest, în urma celei mai mari ofensive militare de la Războiul de Șase Zile din 1967.

Totul fusese prezis. În codul Bibliei, „Sharon invadează” se intersecta cu „Arafat”.

Descoperisem acea predicție cu aproape un an înainte de atac și până și data era anticipată. „Sharon invadează” a apărut din nou, intersectat de „Paștele evreiesc”.

Și, ceea ce era și mai înspăimântător, „Sharon invadează” a apărut din nou împreună cu „război” și „în zilele cele de apoi”.

Acum se adevărase.

Arafat și Sharon își îndeplineau fiecare destinul celuilalt. Arafat îl ajutase pe Sharon să devină prim-ministru respingând planul de pace propus de Barak și de Glinton la Camp David. Acum, Sharon invadase Palestina și încercuise Cartierul General de la Ramallah al lui

וַאֲדַנִּי יְחִי בְּמַהֲאָדָּע כִּי אִירָשְׁנָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 דְּבַר הַזֶּה לִבְלֹתִי הֵם כִּי אֶתְּהַעֵי רַאשֵׁי דְּבַר תִּסְהַרָּה
 גַּלְמַבְרָה סִלְמִקְנָה לֵעַיִן בְּנֵי חֲתָב כִּלְבַּאִישׁ עֵרַע
 תַּעֲשִׂיתֶלְנִי כִּמְעֻטְשׁ כִּבְּאֲחֻדָּה עִסְמִתְּ אֶשְׁתִּדּוּהָ בִּמְאֵת
 לִנְמִתְתִּי אֶתְהֵלְמִישׁ אַחֲרֵשְׁבָה עֲמִדִּי וַיַּעֲבִדִי עֶקֶב
 וּלְבָנֹתַי וַיִּבְרָךְ אֶתְהַסִּי לְדֹוִישְׁבִּלְבֹּלֶסָק
 עֹמֶתְעֵדָה בְּתֵמֵי לוֹ וְהַחֲתִי וְאֶתְהֵלְבִּמְהַבְתָּ עֵן
 יְתוֹכֶל אֲשֶׁרִישְׁלוֹ נִתְּנָה בִּידֵי אִמִּי נִנְוָדֹוֹלְבִּית
 תִּכְסֹּוּ אֶסְלֵמֵחִי סֵרְעָה כִּי מֵרֵגֶלִי סִמְתִּסִּי אֶסְרֵמֵת
 וַיִּבְרָךְ בְּנֵי מֹוֹבֶכְהָ עֲלֻצֹוֹ אֲרִיֹוֹ וַיִּנְשָׁקֶלְכֵלְמֵחִי
 אֶתְהֵלְקֵרֵמֵתְכֶם בְּאֶחָדֵי תֵּתֵי מִיִּסִּי הֵקֶבְצֹוֹ שֵׁם
 וְהַלְךְ הָאֻתְכִי אֲנִכִּישְׁלַחְתִּי דְּבַהֹוֹ צִיֵּאֲתָהָ ע
 לְתֵנִי וַיִּבְאֵם שְׁהֹוֹ אֶהְרֹן אֶלְסֵרְעָה וַיַּעֲשׂוּ כֹן כֹּא
 רְצֹוֹת חֲשָׁךְ אֲרִץ וַיִּמְכַּלְמֵתְכֵל עֲשֵׁבָה אֲרִץ וְאֶתְכֵל
 שׁוֹמֵל מַעֲבָדִנֹו וַיִּמְסֵר אֶתְרֵכְבוֹ וְאֶתְעֲמוֹ לְקַחְעֵם
 וַיִּנְסִי וַיִּמְסֵרְכִי יָדַעֲלֶכֶסִי הֵמֶלְחָתֵי לִי הֹוִי בַּעַ
 חֵיִי שְׁנֵיִסִּישְׁלֶם כִּי בַּעֲרֵאִישׁ שְׁדָה אֹוֹכְרִסֹוֹשׁ

○ SHARON INVADEAZĂ □ ÎN ZILELE CELE DE APOI ◇ RĂZBOI

Arafat, transformându-l pe acesta într-un martir, un erou al întregii lumi arabe.

În timpul luptelor de pe Malul de Vest, am discutat cu Eli Rips în casa acestuia din Ierusalim. Am verificat codurile.

Rips a tastat numele operațiunii militare inițiate de Israel, „Zidul de Apărare”. A apărut o singură dată în codul Bibliei, intersectându-se cu orașul palestinian unde se desfășura în acele momente cea mai crâncenă luptă pentru distrugerea unei tabere de refugiați, „Jenin”. Sub acesta apărea „Casbah”. Era numele unui vechi oraș din Nablus, unde se duceau lupte.

Textul Bibliei care se intersecta cu „Zidul de Apărare” spunea „Și a stricat cetățile acestea, toate împrejurimile lor.” Deasupra era codificat „lupte”. Și, în același

אלהים וימינו כולנו לא יסוּי חיות
 יהודים בלשחיתת הארץ וימרוּ אלהים
 יופרעה אנשים וישלח (ח) אתו ואת אשתו ואת כל
 והייתי להם לאלהים (ו) אמרוּ אלהים אברהם
 הפכה (ב) הבה אתה ער (ס) שרי שבבהן לוטו על
 אבנים לנחור אחיך את (ת) עוצב כרו ואת בוא אחי
 הותר כבנה על הנמלי (ס) ותלכנה אחרי האישוי
 אבי וותק חרבקה את בן (ד) עשו בנה הגדלה חסד
 חרותו יראיהו כי ש (נ) ואלההו פתחת את רחם
 ועזיך לאשכלו ואי לי (י) צאנך לאאכלתי סרפהל
 אתבנתינו לכן את בן (נ) כי כס נקח לנו וישבנו
 שנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם ויחלם ויסף
 ויתנה (ה) ואל (ב) יתה (ס) הרמק (ק) וסאשראסורי המלך
 באומצרימה לשבראלי וסף כי חזקה רעב בבלה
 שנסוידברא להם אתה דברי סהאלהו אמרוּ אל

○ ZIDUL DE APARARE □ JENIN ▢ CASBAH □ DĂRĂMAREA ORĂȘELOR

loc, Biblia surprindea acel moment: „Ei îl urau și nu puteau vorbi cu el prietenos.”¹

Totul era la fel de amănunțit și precis ca o știre de la CNN, la fel de exact ca titlurile din *Jerusalem Post* și *New York Times*, codificat într-un text vechi de trei mii de ani.

Rips a calculat probabilitatea. Simpla potrivire dintre numele orașelor și cel al operațiunii militare avea o probabilitate de 1 la câteva sute de mii.

– Sună la fel ca prezentarea pe care am văzut-o la televizor seara trecută, i-am spus lui Rips. Cum crezi că se vor sfârși toate astea?

– Cred că Israelul se va trezi din nou împins către mare, așa cum li s-a întâmplat israeliților pe țărmurile Mării Roșii, a spus matematicianul.

¹ Facerea, 37:4.

Am înțeles aluzia. Rips se referea la momentul descris de Biblie, la primul Paște evreiesc de acum trei mii două sute de ani, când evreii care fugeau din Egipt au fost prinși între armata dezlănțuită a faraului și apele Mării Roșii, confrunțați cu o anihilare aproape sigură.

– Vom avea din nou nevoie de intervenția divinității, a zis el.

Rips a înțeles că, în acele momente, Israelul deținea superioritatea, dar bătălia abia începuse. Mă temeam că ar putea avea dreptate, dar nu mi-am imaginat că în prezent s-ar găsi cineva în stare să despartă apele.

Dacă avea să se întâmple un miracol și de această dată, era probabil cel la care asistam, respectiv amănuntele privind evenimentele din contemporaneitate codificate într-un text antic și avertismentul a ceea ce avea să vină.

– ACUM SE DESFĂȘOARĂ doar un act al tragediei, îi spusese generalului Meir Dagan, omul considerat cel mai apropiat colaborator al lui Sharon, fost șef al serviciilor de informații, pe care primul ministru urma să îl numească șef al Mossad-ului.

I-am arătat lui Dagan predicția extrem de precisă privind desfășurarea operațiunilor militare din acel moment și i-am spus că trebuia să-l avertizeze pe Sharon că, potrivit codului, ne aflam, *ad litteram*, în „zilele cele de apoi” și că Israelul risca distrugerea totală.

– I-am dat deja scrisoarea ta primului ministru, a spus Dagan, dar nu știu dacă a citit-o.

– Trebuie să-i comunicați că totul se adevărește, am zis eu.

– Asta îmi amintește de un episod relatat de poetul grec Homer, a spus Dagan. E vorba de Casandra, blestemată să prezică viitorul, dar să nu fie crezută.

I-am dat o nouă scrisoare pentru Sharon. În ea repetam avertismentul pe care încercasem să i-l transmit premierului de un an.

„Acest moment critic din istoria Israelului a fost prezis fără echivoc”, spuneam în scrisoare. „Numele « Sharon », « Arafat » și « Bush » sunt codificate împreună în Tora, alături de un pericol suprem – « zilele cele de apoi ».”

De această dată adăugasem un nou avertisment: „În cazul în care codul este exact, ceea ce se petrece acum este doar un preludiu. Adevărata primejdie este iminentă. În primul rând, o « plagă », un atac cu arme chimice sau biologice, în urma căruia ar putea muri zeci de mii de oameni. Și, în cele din urmă « holocaust atomic ».”

Dagan a promis că îi va trimite scrisoarea lui Sharon prin intermediul șefului de personal Uri Shani.

– E omul cel mai apropiat de Sharon, chiar mai apropiat decât Omri, pentru că se văd zilnic, a spus Dagan, referindu-se la fiul premierului, cu care discutasem în urmă cu un an.

După câteva zile, șeful de personal al lui Sharon a fost de acord să mă primească, dar numai după ce primul ministru avea să încheie convorbirile cu secretarul de stat al SUA Colin Powell, care venise în Israel pentru a negocia un acord de încetare a focului între israelieni și palestinieni.

M-AM DUS ÎN SCHIMB să discut cu singurul lider palestinian care nu era prizonier, în singurul oraș de pe Malul de Vest ce nu fusese invadat, Ierihon, cel mai vechi oraș din lume.

Saeb Erekat, negociatorul-șef al palestinienilor, și-a adus aminte de întâlnirea noastră din urmă cu un an. Când ne întâlnisem în tabăra din Ramallah, acum avariata de tancuri și bombardată, el fusese translatorul lui Arafat.

I-am dat lui Erekat o nouă scrisoare pentru Arafat, dar înainte de a o citi, el a fost sunat de liderul palestinian. Acesta i-a spus că-i era frig, că nu mai avea alimente, combustibil și medicamente și era îngrijorat că Powell va refuza să se întâlnească cu el din cauza ultimului atentat sinucigaș cu bombă de la Ierusalim.

Cu toate acestea, după ce a telefonat la ambasada americană, Erekat a citit scrisoarea. În ea scrisesem:

„De această dată am revenit în Orientul Mijlociu pentru a vă avertiza pe dumneavoastră și pe israelieni că trăim o perioadă prezisă de toate cele trei religii occidentale – « zilele cele de apoi » – o perioadă de pericole mai mari decât cele cu care s-a confruntat omenirea până acum.

S-ar putea ca aceasta să fie ultima dumneavoastră șansă de a încheia pacea și de a evita ororile ce s-ar putea produce. Palestinienii și evreii ar avea aceeași soartă. Dacă nu încheiați pace, veți suferi împreună consecințele « zilelor celor de apoi ». Trebuie să acționați imediat. Acesta este momentul.“

Erekat a citit atent scrisoarea și a promis că i-o va da lui Arafat când se vor întâlni cu Colin Powell.

– Când vor fi „zilele cele de apoi“ ? m-a întrebat el. Acum?

– Exact. Au început deja.

– Sfârșitul lumii va fi provocat de ceea ce fac israelienii ?

– Nu, de ceea ce vă faceți unii altora.

I-am arătat matricele codului pe care i le prezentasem și lui Dagan, în care „Sharon invadează“ se intersecta cu „Arafat“ și apărea din nou împreună cu „în zilele cele de apoi“.

Apoi i-am arătat o altă matrice, unde „război mondial“ era codificat împreună cu „terorism“ unde apărea și cuvântul arab pentru „atentat sinucigaș cu bombă“ – „Shahid“.

– Apare cuvântul „Shahid“ aici? l-am întrebat pe Erekat, care examina atent caracterele în ebraică.

Am indicat cuvântul și i-am repetat o parte din conținutul scrisorii către Arafat.

– Asta îi comunic lui Arafat. „Trebuie să depășiți ideea de luptă cu Sharon. Dușmanii voștri comuni sunt teroriștii, pentru că dacă li se dă puterea, ei vor distruge popoarele voastre și, în final, întreaga civilizație umană.“

Erekat a promis că îi va da scrisoarea lui Arafat și că îmi va aranja o întâlnire cu el – dacă Powell reușea să îi convingă pe israelieni să ridice asediul.

Când m-am întors și am trecut prin punctul de control militar israelian, m-am întrebat din nou dacă nu împinsesem lucrurile prea departe. Erekat mă luase în serios, Arafat dădea crezare argumentelor mele, iar Dagan se străduia să îl avertizeze pe Sharon că, potrivit codului Bibliei, ne apropiam de Apocalipsă.

Situația mi se părea încă ireală. Și totuși, avertismentul pe care încercasem să-l transmit liderilor lumii de ani și ani în baza codului Bibliei, avertismentul pe care și mie îmi venea greu să-l accept ca real, devenise deja un lucru arhicunoscut.

Chiar înainte de luna în care atentatele sinucigașe cu bombă uciseseră o sută cincizeci de israelieni, chiar înainte ca Sharon să declanșeze războiul total împotriva palestinienilor, ziaristul Tom Friedman de la *New York Times* exprimase aceleași temeri.

Friedman scrisese ceea ce încercasem eu să-i spun fiecărui prim-ministru israelian încă de la asasinarea lui Rabin, ceea ce mă străduisem să transmit Casei Albe încă de la întâlnirea de la Camp David, respectiv că situația conflictuală din Orientul Mijlociu „începe să semene cu focarul unui război devastator al civilizațiilor“.

El avertiza, la fel cum încercasem și eu în cazul lui Sharon, că „armele de distrugere în masă“ aflate în

posesia teroriștilor sau a statelor arabe radicale ar putea „șterge Israelul de pe hartă“.

Proliferarea armelor nucleare și biologice, ascensiunea lui bin Laden, legătura tot mai strânsă între fanaticii religioși și teroriști transformaseră ceea ce în urmă cu câțiva ani părea un gând nebunesc și apocaliptic într-o concluzie de bun-simț. Lumea începuse să accepte ideea codului Bibliei.

Și niciodată amenințarea nu mi se păruse mai reală – cel puțin de când văzusem clădirea World Trade Center prăbușindu-se – decât în acele clipe, când am trecut prin punctul de control instalat la ieșirea din Ierihon.

SIMȚISEM CĂ ACEST LUCRU se va întâmpla încă de când fusese ucis Yitzhak Rabin. În locul în care „asasin va asasina“ se intersecta cu „Yitzhak Rabin“, chiar deasupra acestor cuvinte, apărea un avertisment: „Tot poporul său în război.“

נ א ו א ל מ ש ה ו א ל א ל ע ז ר ה כ ה ו א ל ע ד ת ב נ י י ש ר
ה ו י ח נ ו ב א ל ו ש ו י ס ע ו מ א ל ו ש ו י ח נ ו ב ר כ י ד ס
ה ד ב ר א ש ר צ ו ה י ה ו י ל ב נ ו ת ע ל פ ח ד ל א ס ר ל ס ו ב
ו א ו כ ל פ ח מ ו ל מ ל ח מ ה ה ע ה ו י ת נ ה ו י ה ו י א ל י
ה ט מ ש ל נ ס ש מ ה ר ו צ ח א ש ר י ו ר צ ח א ת ר ע ה ו כ ב ל י ד
מ פ נ י ה ס ו ג ס א ת ה צ ר ע ה י ש ל ח י ה ו י א ל י י ד כ ס ע
י א ל י י ד ו ש מ ר ת מ ש מ ר ת ו ח ק ת י ו ו מ ש פ ט י ו ו מ
י א ל י י ד ה מ ו צ י א ד מ א ר ד מ צ ר י ס מ ב י ת ע נ ד י ס ו
ת ה א י ש א ו א ת ה א ש ה ו ס ק ל ת ס ב א ב נ י ס ו מ ת ו ע ל פ
נ ח ל ו נ ג ש ו ה כ ה נ י ס ב נ י ל ו י כ י ב ס ב ח ר י ה ו י א
ב ח ט א ל א י ו מ ת ו א ב ו ת ע ל ב נ י ס ו ב נ י ס ל א י ו מ
ו פ ר י א ד מ ת ד ש נ ר א ל פ י ד ו ע ש ת ר ת צ א נ ד א ר ו ר א
ק ל ו כ כ ל א ש ר א נ כ י מ צ ו ד ה י ו ס א ת ה ו ב נ י ד כ כ ל
א ו ל ת י ד ו א פ ס ע צ ו ר ו ע ז ו ב ו א מ ר א י א ל י ס ו צ

YITZHAK RABIN

ASASIN VA ASASINA

TOT POPORUL SĂU ÎN RĂZBOI

Asasinarea primului ministru care încheiase pacea cu Arafat nu reprezenta un moment de cotitură doar pentru Israel, ci pentru întreaga lume.

În cursul ultimei mele vizite în Israel, mă întâlnisem cu Dalia, fiica lui Rabin.

– A început deja, a spus ea, când ne-am așezat să discutăm într-una din sălile Knesset-ului, Parlamentul israelian. Am încercat să împiedic evenimentele, dar nimeni nu a vrut să mă asculte.

Nu am înțeles.

– La Sharon mă refer, a precizat ea. Atacul e în plină desfășurare.

Ceva mai târziu, am văzut pe CNN și am înțeles ce voise să-mi spună – Sharon trimisese avioane F-16, elicoptere de luptă și tancuri în Gaza și pe Malul de Vest, declanșând cel mai puternic atac israelian împotriva teritoriilor palestinienilor de când Rabin și Arafat își strânseseră mâinile după încheierea acordului de pace la Oslo, în 1993.

Dalia Rabin și-a dat seama în acele clipe că pacea pe care o încheiase tatăl ei era încălcată. La acea dată, ea era adjunctul ministrului Apărării și abia revenise de la o ședință a Cabinetului.

– Am încercat să împiedic acțiunea militară, a repetat ea, dar nimeni nu a vrut să mă asculte.

I-am dat o copie a scrisorii pe care i-o trimisese tatălui ei cu mai bine de un an, înainte de a fi ucis în noiembrie 1995, avertizându-l că codul Bibliei prezicea asasinarea lui. Dalia a citit-o fără să rostească o vorbă. Era evident că o zdruncinase profund.

Amintirea acelui moment îngrozitor, la care se adăuga oroarea a ceea ce se petrecea în acele clipe, se oglindea atât de limpede pe chipul ei, încât nu am mai insistat. Însă ea nu era doar fiica lui Rabin, ci și o importantă oficialitate guvernamentală, iar eu voiam ca

ea să înțeleagă pericolele mult mai grave la care se expunea Israelul.

– Dacă codul este corect, ceea ce se s-a întâmplat și ceea ce se petrece în prezent sunt doar începutul, i-am spus.

Această discuție avusese loc cu patru luni înainte ca Sharon să ordone invadarea Malului de Vest, o acțiune ce fusese prezisă în Biblie. Însă mă preocupau avertismentele mai grave – cel privitor la „plaga” ce era codificată împreună cu anul 2005 și cele în legătură cu „război mondial” și „holocaust atomic”, ce apăreau împreună cu anul 2006.

– Cred că pericolele sunt reale, chiar și în absența codului, a spus Dalia Rabin. Încerc să îl mai temperez pe Sharon. Noi ne pregătim pentru atacuri biologice și atomice. A rămas tăcută câteva clipe. Dacă așa e prezis, ce mai putem face? a întrebat ea.

– Aceeași întrebare mi-au pus-o și Peres și Arafat, i-am spus. Nu cred că este o predicție, ci doar un avertisment. Acțiunile noastre vor determina ceea ce se va întâmpla de fapt.

Ea a făcut un gest către masă, unde se găsea cartea mea cu predicția privind asasinarea tatălui și pe co-pertă. Scrisoarea pe care i-o trimiseseam primului ministru în 1994 se afla dedesubt.

– N-ai putut împiedica acel eveniment, a zis ea.

– Cred că aș fi reușit, i-am răspuns. Tatăl tău a primit avertismentul, dar nu i-a dat crezare.

Ea a rămas din nou tăcută. Părea extrem de tristă.

– Acum Gaza este bombardată, a spus ea. Ce putem face?

– Îți voi spune ce i-am transmis lui Arafat și ceea ce încerc să îi comunic lui Sharon – nu cred că va fi pace decât atunci când ambele părți vor înțelege că alternativa este distrugerea totală. Cred că Arafat a crezut, dar cu Sharon n-am reușit să discut.

– Nu te va asculta, a spus ea. Nu vrea să audă alte păreri. Lucrurile s-ar putea agrava și abia după aceea va fi cineva dispus să-și plece urechea.

ÎN TIMP CE AȘTEPTAM să văd dacă pot ajunge la Sharon și dacă acesta îmi va permite să mă întâlnesc cu Arafat, prizonierul său, am fost primit de generalul care deținea cea mai importantă funcție în cadrul serviciilor de informații israeliene.

Generalul Yossi Kuperwasser se ocupa cu analiza informațiilor. Toate informațiile culese de agențiile de informații ale Israelului, de la spioni, sateliți, americani și europeni, ajungeau pe biroul lui.

Luni, 15 aprilie 2002, m-am întâlnit cu el la Kirya, sediul foarte bine păzit al Cartierului General al armatei israeliene, situat în inima Tel Avivului.

– Ți-ai ras barba, mi-a spus generalul când am intrat în biroul său.

La început, nu mi-am dat seama la ce se referea. Apoi mi-am adus aminte că ne mai întâlnisem – în cursul vizitei mele din urmă cu zece ani, când discutasem cu șeful serviciilor de informații despre viitorul operațiunilor militare.

Pe vremea aceea, Kuperwasser era asistentul generalului care răspundea de acele probleme. Eu îl știam doar sub numele de Yossi, și nu făcusem legătura între cele două întâlniri. Istoria se repeta cumva. Aflasem întâmplător despre codul Bibliei în urmă cu zece ani, când ieșeam de la acea discuție.

Kuperwasser nu trebuia convins. Deși nu era religios, luase deja în serios codul Bibliei.

– Cu ani în urmă eram într-un aeroport și am căutat ceva de citit. Atunci am văzut cartea dumneavoastră, mi-a zis el. Trebuie să acordăm atenție oricărui avertisment privind pericole potențiale.

וּשְׁנֵי הַסְּטֵרִים כִּרְתּוֹ אֶף הוּא חֹרֵב עֲסוּי קִי הוּ
 זָעַמְדָּע לַהֲסוּבָּע מְדַע נִוְּ(א) תִּהְיֶה לְךָ לִפְנֵי הַסִּיּוֹמָס
 יִשְׁמַקְשֶׁע צִיִּס בִּי וְסֵהֶשֶׁב(ב) תּוֹי קָרִיב וְאֵתוֹ הַמַּצָּא
 וְהַסְּתִיִּם בְּמִגְנֵה אֶרֶב עֵה עֶשְׂרֵה אֶלּוֹשׁ בַּעֲמֵא וְתִמְלֵ
 הָעֶרְבּוֹ הַשְּׂרָף אֵת הֵי כִבֵּס(ב) נִדִּי וּבְמִיִּס וְרִחֶץ בִּשְׂרִי
 אֲנִי מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁנִּסְעָ(ע) וּיִחַנוּ בְּנֵי חֲלָזִי וְזִרְמֵשׁ
 הָרִגְתִּי וְאֵת הַחֵי יִתִּי(ו) יִאֲמַר בְּלַעֲסָא לִמְלָאךְ יִ
 לִיִּי הֵן וְיִאֲכַל עֲסוּיִשׁ(ת) חוּלָא לֵהִי הֵן וְיִצְמִד
 הָאֶרֶץ בְּנִחְלָה(ה) בְּמִסְפָּרֵשׁ מוֹת(ל) רִבִּית רַבָּה נִחְלָתוֹ ל
 כְּתַעֲבִידָהּ לַאֲתַעֲשׂוּ וְהַקְרִיבְתָּ עוֹלָה לְרִיחֵי חֵל

○ VARIOLA

◇ IN 5765 / 2005

□ AU MURIT 14 700

Prietenul nostru comun, șeful Departamentului Științific din Ministerul Apărării, generalul Isaac Ben-Israel, îl informase pe Kuperwasser în legătură cu avertismentele ce rezultau din codul Bibliei.

La întâlnire i-am arătat matricele codului.

– „Variolă” este codificat cu „2005”, i-am spus eu.

S-a uitat la matricea în care apărea anul și a văzut că textul din Biblie care se intersecta cu „variolă” spunea:

יִסְאִישְׁטָהוּ וְרוֹהֵז הָעֵלֶה אֶלּוֹעַ לְכָל הַכְּלִיסוּעַ ל
 סִמָּה עֲשִׂיתִי לְךָ כִּי הֵכִי(ת) נִיזְהַשְׁלִשְׁרִגְלִיסוּיִאֲמַ
 נִיִּישְׁכָּר לְמִשְׁפַּחַת סֵת(ו) לְעַמִּשְׁפַּחַת הַתּוֹלַעִי לְכָל
 בְּשִׂיִּס בְּנֵי שֵׁנָה אֶרֶב עֵה(ע) שְׂרֵת מִיִּמִּסִּי הֵי וּמִנְחַת
 שִׂיִּסָּה עֲלֵיִס מִמְצִרִיִּס מִ(ב) עֶשְׂרִיִּס שֵׁנָה וּמַעֲלֵה אֵת
 אֵת הָרִבִּית רַבּוֹ וּמֵאֵת הַמַּעַט(ע) טַתְּמַעִי טוֹאִישְׁכִּי נִחְלָ
 וְלִדְמָא רְצוּיִרְשֵׁה כִי לִ(ב) נִי לֹטְנַת תִּי אֵת עֲרִירֵשׁ
 וְךָ כִּלְהַדְבִּירִי סֵה אֶלּוֹ(ב) אֶתְרִי תִהְיִי מִיִּס וְשִׁבְתָּ עָדִי
 חֲלִי וְכִלְמִדּוֹיִמְצִרִיִּס הָרַעִיִּס אֶשְׂרִירֵעַת לֵאשִׁי
 רִיִּס לְפָרַעַה מִלְּדְמָצִרִיִּס לְכָל אֶרֶץ וְאֶשְׂרַעֲשֶׂה ל

○ VARIOLA

□ IN ZILELE CELE DE APOI

„Au murit atunci din pedepsirea aceea paisprezece mii șapte sute de oameni.“

– Acestea sunt cuvintele originare din Tora, a spus cu surprindere Kuperwasser. Cifra se apropie de estimările noastre privind posibilele pierderi umane.

– „Ierusalim“ și „Tel Aviv“ sunt de asemenea codificate cu „variolă“ și cu „în zilele cele de apoi“, i-am spus eu, arătându-i foaia imprimată de computer.

Generalul Kuperwasser mi-a spus că lua în serios și amenințarea unui „holocaust atomic“ în 2006.

– E în concordanță cu analiza noastră privind data la care unul sau mai mulți vecini de-ai noștri vor avea capacitatea de a fabrica bombe nucleare, a spus el. Americanii au o obsesie privind Iraquel, a comentat el. Noi ne îndreptăm atenția mai mult asupra Iranului.

– Poate că ar trebui să aveți în vedere și Libia, am zis eu. Codul Bibliei sugerează destul de convingător că Libia va fi sursa unei arme, chiar dacă atentatele sunt acum organizate de teroriști.

Câteva luni mai târziu, pe data de 4 septembrie 2002, primul ministru Sharon a declarat la un post de televiziune: „Probabil că Libia devine o țară mai periculoasă decât ne-am închipuit. Libia ar putea fi prima țară arabă care deține arme de distrugere în masă.“

Nu știu dacă avertismentele pe care i le-am făcut cunoscute generalului Kuperwasser i-au fost transmise primului ministru, dar avertismentele din codul Bibliei pe care le-am anunțat oficialităților israeliene au apărut ulterior în presă, fiind atribuite unor rapoarte ale serviciilor de informații. I-am arătat lui Kuperwasser amplasarea unei posibile baze teroriste din Yemen sau Iran. Numele acesteia era codificat în Biblie, împreună cu pericolul major pentru Israel – „variolă“, „holocaust atomic“ și „bin Laden“.

Erau însă două localități cu același nume, una în Yemen și alta în Iran, ambele țări fiind suspectate că sprijină terorismul.

– Isaac mi-a transmis informația, a spus Kuperwasser. Am și verificat. În Yemen, nimic. În Iran am constatat unele activități, dar nimic clar. Poate că ne-am grăbit. Probabil că va trebui să căutăm în 2005 și 2006. Vom reveni. Vom continua să investigăm.

Era limpede: Kuperwasser lua în serios codul Bibliei. L-am întrebat dacă îmi putea aranja o întâlnire cu Arafat, care era izolat în tabăra pe jumătate distrusă, înconjurată de tancuri israeliene.

– Am discutat cu el acum un an, i-am spus generalului. Crede în codul Bibliei; de fapt, mă consideră profet. I-am spus că, potrivit codului, trebuie să se aleagă între pace și distrugerea totală.

– S-ar putea să vă fi crezut, a zis Kuperwasser, dar asta nu înseamnă că Arafat vede lucrurile la fel. S-ar putea să aleagă anihilarea.

Știam că generalul nu era un prieten al lui Arafat. În realitate, el abia se întorsese de la Washington, unde fusese trimis de Sharon pentru a-i convinge pe oficialii de la Casa Albă că Arafat era un terorist și că nu se va schimba niciodată.

În orice caz, Kuperwasser a spus că nu putea face nimic pentru a mă ajuta să trec de tancurile israeliene ca să ajung la Arafat.

– Doar primul ministru poate aproba așa ceva, a precizat el.

ÎN ZIUA ÎN CARE se comemora Holocaustul, m-am întâlnit la Ierusalim cu Dan Meridor, ministrul din Cabinetul israelian responsabil cu prevenirea atacurilor teroriste cu arme chimice, biologice și nucleare.

I-am arătat acestuia cele două avertismente definitive din codul Bibliei: că Israelul va fi lovit de o „plagă” modernă – „variolă” – în 5765, anul ebraic echivalent anului 2005, și că în anul următor, 2006, va trebui să facă față unui „holocaust atomic”.

– Știam deja că există această posibilitate, a spus Meridor. Și suntem conștienți de probabilitatea producerii unor asemenea evenimente în 2005 și 2006.

Meridor a făcut această afirmație pe un ton neutru. N-am detectat nici o emoție. Vorbea ca un contabil care abia verificase niște cifre și confirma că ele corespundeau cu evidențele.

Se părea că nu-l afecta faptul că discutam despre două evenimente ucigătoare, că așteptam ca totul să se întâmple și că acel cod al Bibliei, vechi de trei mii de ani, oferea predicții exacte privind anii.

Cu toate acestea, aveam confirmarea avertismentelor codului, iar aceasta venea din partea câtorva oameni din Israel care cunoșteau situația la rece.

Atât CIA, cât și serviciile de informații israeliene ajunseseră în mod independent la aceeași concluzie – că amenințarea terorismului nuclear va fi maximă între 2005 și 2007.

Benjamin Ben-Eliezer, ministrul Apărării din Israel, tocmai declarase public că „în jurul anului 2005, Iranul va deține tehnologie nucleară și ne va amenința pe noi, regiunea și, probabil, întreaga lume”.

La scurtă vreme după 11 septembrie, chiar Meridor a condus discuțiile unei comisii naționale de securitate care l-a avertizat pe primul ministru Sharon că amenințarea neconvențională cea mai gravă pe care avea să o înfrunte Israelul era o epidemie de variolă.

Într-adevăr, Meridor ținea o prelegere privind amenințarea iminentă a „terorismului neconvențional” la

Colegiul Național de Securitate pe 11 septembrie 2001, când s-a anunțat atacul asupra Turnurilor Gemene.

– Din păcate, acest atac este doar începutul, a afirmat el.

Cu toate că avertismentele codului Bibliei coincideau cu concluziile alarmante ale serviciilor de informații israeliene, pe care ministrul le confirma, el a făcut afirmația ca și cum ar fi respins predicția.

– Deja știam asta, a repetat el. Nu avem nevoie de codul Bibliei.

– Tot ce se poate, i-am răspuns eu, dar codul a prezis aceleași pericole și înainte ca serviciile dumneavoastră de informații să ajungă la aceleași concluzii. Și asta apare într-un text vechi de trei mii de ani.

– Eu sunt o persoană rațională, a spus Meridor. Nu cred în asemenea lucruri.

– Dar se adeveresc mereu, am insistat eu. Shimon Peres vă poate confirma că m-am întâlnit cu el în 1996, imediat după ce Rabin a fost asasinat și după ce el devenise prim-ministru, și l-am prevenit despre un „holocaust atomic” care s-ar putea produce în 2006. Și, bineînțeles, l-am avertizat și pe Rabin că ar putea fi ucis; am făcut asta cu un an înainte.

I-am dat lui Meridor o copie a scrisorii pe care i-o trimiseseam lui Rabin. Destul de nerăbdător, a citit-o.

– Să zicem că v-aș crede, a spus Meridor. Și ce putem face noi?

Aceleași vorbe le auzisem și de la Omri Sharon, fiul primului ministru, în cursul ultimei noastre discuții. Mai mult sau mai puțin, auzisem același lucru și din gura altora, fie că dădeau crezare codului Bibliei, fie că nu. Iar eu nu aveam un răspuns.

– Să luați în serios datele acestea, am spus eu.

– Așa fac întotdeauna, mi-a răspuns Meridor.

Altă soluție practică nu aveam la dispoziție; îl avertizasem pe Arafat, încercam să-l previn pe

Sharon, îi transmisesem avertismentul lui Clinton, iar în acea perioadă încercam să i-l transmit și președintelui Bush și nu puteam decât să susțin că nu trebuia ales între pace și război, ci între pace și anihilare și că nici un acord de pace, chiar dacă s-ar fi încheiat, nu va avea viață lungă decât dacă toți cei implicați ar fi înțeles lucrul acesta.

TREBUIA SĂ AJUNG la Sharon. În realitate, îmi făcusem o promisiune înainte de a pleca spre Israel: „Sharon este cheia. Trebuie să-l sperii, așa cum am procedat și cu Arafat.“ Dacă avea să se instaureze pacea, cei doi adversari trebuiau să creadă că nu aveau de ales: ori pace, ori distrugere totală.

Trei generali israelieni, Kuperwasser, Ben-Israel și Dagan, toți provenind din sau lucrând în cadrul serviciilor secrete, luaseră în serios avertismentele transmise de codul Bibliei. Șeful Departamentului de Analiză a Informațiilor, cel care răspundea de analiza științifică și fostul șef al contraspionajului, următorul șef al Mossad-ului, toți credeau că viitorul putea fi prezis de un cod vechi de trei mii de ani.

Cu toate acestea, nu reușeam să îi conving pe cei din conducerea politică a Israelului. Nu puteam ajunge la omul ale cărui decizii puteau hotărî definitiv soarta Israelului.

Primul ministru Ariel Sharon nu a vrut să mă primească. Șeful de personal și-a dat demisia în ziua în care urma să ne întâlnim și nu aveam la cine să mai apelez, mai precis la nimeni în afara celor al căror ajutor îl mai solicitasem.

Înainte de a părăsi Israelul, m-am dus să discut cu Eli Rips. Ne-am uitat din nou la cuvintele pe care le găsisem codificate în Biblie cu ani în urmă, imediat după asasinarea lui Rabin – „holocaustul Israelului“.

Acum i-am arătat lui Rips că „Sharon“ era codificat în același loc.

„Anexat“ apărea de două ori aceeași matrice. Era un avertisment clar că victoriile militare israeliene și ocuparea teritoriului arab puteau declanșa un nou Holocaust.

Mi-am amintit cuvintele primului ministru de atunci, Levi Eshkol, adresate tânărului Ariel Sharon, după victoria uimitoare din 1967, care ajutase Israelul să cucerească Malul de Vest și Gaza.

– Nimic nu se rezolvă doar printr-o victorie militară, îi spusese Eshkol lui Sharon. Arabii tot acolo vor rămâne.

După treizeci și cinci de ani, în iunie 2002, Sharon invadase din nou Malul de Vest și îl făcuse iar prizonier pe Arafat în propriul lui Cartier General. De data aceasta, însă, Sharon spusese că ocupația israeliană a Palestinei ar putea fi menținută mai mulți ani.

De aceea, în vara anului 2002, când tancurile israeliene ocupau din nou Palestina, amenințarea „Holocaustului“ codificat în Biblie părea să se materializeze.

אלדואני וקנתי הים לאמיהו דבר למועד אשו
ילדיהן ותשתחווין ותגשנס לאהוי לדיהו ישח
הידון נחשעלי דרדש פן עלי ארח הנשד עקביס
נולנו מיסונשתהו אמר להם משה שהתריבו ע
ובדברו אתו ויראם רון וכלבני ישראל את משה
ובשרו שאתאוס כחיתאוב בהרתו היה בעורב שרול
לאתביתו ויחמם יתכסף ערכך עליו והיה ל
האנשי סאשר שלחמם לתור את הארץ וישבו ויל
עתאישלמשכבו כר הרנו וכלהטף בנשיסאשר
ניישראלנסעומבאר תבני עקמוסר השם מתא
אליסאחריסאשר לאידעת אתה ואבתיך עואב

CAPITOLUL ZECE

EXTRATERESTRUL

ÎN IMAGINAȚIA NOASTRĂ, un extraterestru coboară dintr-o navă spațială care a aterizat pe Pământ.

Însă oamenii de știință care caută forme inteligente de viață pe alte planete consideră că sosirea unor extratereștri este cea mai puțin probabilă formă de contact. Distanțele uriașe ale călătoriilor spațiale – sute, mii sau poate milioane de ani-lumină – fac acest lucru aproape imposibil.

De aceea, SETI, prescurtarea de la Institutul pentru Căutarea Inteligențelor Extraterestre, ascultă de zece ani semnalele radio ce provin de la cinci sute de stele asemănătoare Soarelui. Un număr impresionant de antene de satelit, douăzeci și șapte de antene așezate sub formă de Y, cu o deschidere de aproape patruzeci de kilometri, se îndreaptă spre cer de pe fundul unui lac secăt din Deșertul New Mexico. Până acum, nu s-a recepționat nimic.

Când mă pregăteam pentru expediția mea arheologică din Lisan – în căutarea „cheii codului” și a „obeliscurilor” – Administrația Națională Spațială și Aeronautică a anunțat că va lansa o nouă generație de nave spațiale fără oameni la bord pentru a căuta viață în cosmos.

Numai că până și propria noastră galaxie are o sută de miliarde de stele, și există miliarde de galaxii.

Și totuși, altă soluție nu există.

E vorba de contactul pe care oamenii de știință îl consideră cel mai realist – descoperirea unor artefacte extraterestre pe sau în apropierea Pământului.

Dar dacă acel contact, atât de îndelung așteptat, cu o altă inteligență s-a petrecut deja cu mult timp în urmă? Nu cumva acest cod al Bibliei reprezintă în realitate un contact?

Îmi dădusem seama încă de la începutul căutărilor mele că în codul Bibliei exista ceva ce nu aparținea acestei lumi. Nici o ființă umană nu ar fi putut privi cu trei mii de ani în viitor și să codifice detalii privind evenimentele din prezent.

Într-adevăr, însăși existența unui cod vechi sugerează că în urmă cu mii de ani cineva de pe Pământ a deținut o știință mai avansată decât a noastră.

În cartea sa *Suntem singuri?*, fizicianul australian Paul Davies își imaginează un artefact lăsat de extraterestri – „programat să apară doar atunci când civilizația de pe Pământ va depăși un anumit nivel de progres. Un astfel de dispozitiv – de fapt o capsulă temporală de origine extraterestră – ar putea conține cantități uriașe de informații pentru noi.”

Aceasta ar putea fi o descriere perfectă a cheii codului.

Astronomul Carl Sagan observa că, dacă ar exista forme de inteligență în Univers, acestea ar fi putut atinge un nivel de dezvoltare superior nouă și ar fi avut la dispoziție sute de mii, milioane sau sute de milioane de ani pentru a-și fi dezvoltat tehnologia pe care noi abia începem să o întrezărim.

„Ceea ce pentru noi este dificil sau chiar imposibil din punct de vedere tehnologic, scria Sagan, ceea ce nouă ni s-ar părea vrăjitorie ar putea fi pentru ei ceva ridicol de ușor.”

Dar dacă ar exista o cheie magică a codului? Ce ar fi dacă obeliscurile au fost îngropate pe Pământ de o civilizație avansată pe care nu o cunoaștem? Dacă această civilizație a venit din afara planetei?

Dacă cel mai vechi comentariu ar reprezenta adevărul: „Acestea nu sunt lucruri făcute de mâna omului, ci lucrarea Cerului“?

Ar fi prima dovadă că nu suntem singuri. Mi-a fost imposibil să nu-mi imaginez clipa în care vom dezgropa monolitul care, evident, nu fusese creat aici, pe Pământ. Marea întrebare pe care omul și-a pus-o încă din zorii existenței sale și-ar găsi răspuns: există și alte ființe în Univers, iar acestea au trecut cândva pe aici.

Eu am continuat să rămân sceptic. Cu cât potențiala descoperire ar fi mai importantă, cu atât mai puțin puteam crede în ea.

Până și faptul că în codul Bibliei am găsit în mod repetat că obeliscul, deși vechi de mii de ani, ar fi păstrat într-o „arcă din oțel“, ceea ce sugera că provine de la o civilizație mult mai avansată, nu m-a convins pe deplin.

Însă când laureatul Premiului Nobel pentru Biologie Francis Crick a confirmat ceea ce afirma codul – că „ADN-ul nostru a fost adus cu un vehicul“ – că acest cod al vieții a fost trimis aici cu o „navă spațială“, am căutat în codul Bibliei cuvântul pe care până atunci îl evitasem: „extraterestru“.

„EXTRATERESTRU ÎN LISAN“ este codificat în Cartea lui Iosua, singura carte din Biblie ale cărei cuvinte descriu exact localizarea cercetării noastre.

Într-adevăr, versetul din Iosua se intersectează cu „extraterestru în Lisan“. El indică precis spre degetul peninsulei, care intră în Marea Moartă, formând un mic golf „la nord de golful din Lisan“.

אלדואניזקנתיהיפללמיהוידברלמועדאשו
 ילדיהנותשתחוינותגשגסלאהוילדיהושת
 הידונחשעלידרדשפפןעליארחהנשדעקביס
 נולנומיסונשתהויאמרלהסמשהמהתריבוןע
 ובדברואתוויארמאהרוןוכלבניישראללאתמשה
 רבשרושאתמוספחחמאובברתוהיהבעוררבשרול
 לאתביתוויספחחמיטתכסףערךעליווהיהל
 האנשיסמשרשלחמשלתוראתהארץוישבבוייל
 דעתמישלמשכבזכררהרגווכלהטףבנשיסמשרל
 ניישראלנסעומבארבתבנייעקממוספהשמתא
 אליוסמשריסמשרלמאידעתאתהואבתידעצומג

○ COD EXTRATERESTRU ◇ MAZRA ◡ DETECTOR ▢ CHEIE □ OBELISC

„Extraterestru în Lisan“ apare codificat și în Tora, intersectându-se în textul curent cu numele biblic al Iordanelului, „valea din câmpia Moabului, pe vârful muntelui“¹.

Asta indica limpede un loc din Lisan, stânca de la capul din partea nordică a peninsulei. Într-adevăr, „cap“ era codificat în același loc.

Iar imediat dedesubt, cuvintele originare ale Bibliei spun: „El a făcut pentru voi o sculptură a tuturor celor care se află în Ceruri.“ Existau multe alte lucruri în cod care păreau să confirme că cheia codului a ajuns pe Pământ venind de pe altă planetă.

„Codul extraterestru“ apare în Biblie împreună cu „Mazra“. „Detector“ a apărut în același loc. „Obelisc“ și „cheie“ erau codificate în aceeași matrice.

„Cod de la extraterestru“ este codificat împreună cu „cuptor de fier“ și „de la Lisan“ apare în același loc.

„Extraterestru din Lisan“, care în ebraică înseamnă „limbaj străin“, este de asemenea codificat, intersectându-se cu „Mazra“.

¹ Numerii, 21:20.

ה האחת מקצה הנברות וכן תעשה בשפת היריעה
 סתרו מהליהו יכלנדי בלבו יביאה את תרומת
 והביאה לה כהן וקמץ ה כהן ממנה מלוא קמץ
 ניתמן השמו אשר על כפ ו השמאלי תשב עפעמיס
 וכתית למאור לה עלת ו רתמי דמחוץ לסרכתה ע
 ומיתרי הסלכלכלי הס ו לכלעבדתסו בשמתתפ
 ויעלובננבו יבא עד ו כרו ו ו שסאחי מן ששיו
 ו לתת לה לך עמכסו ו קו מו שרי מואבו יבאו
 שהו אלעזרה כהן אתה ו ה ב מ אתס כלכלי מעשהו
 תכסמכור ה ב ר ז ל ס מ צ ר י ס ל ה י ות לו לעסנחלה
 כדברה רעה זה בקרבך כי תשם מעבאחת ערי ד אשר
 י י ד כי באתי אלה ארץ אשר ו שבעי הו י לאבתי נ

○ COD DE LA EXTRATERESTRU □ DIN CUPTOR DE FIER ◇ DE LA LISAN

În ebraică, „Mazra“ înseamnă „zonă însămânțată“ și chiar deasupra acesteia este codificat „ADN“, sugerând din nou că ambele coduri, cel al vieții și al Bibliei, sunt un „limbaj străin“.

Să fi avut dreptate Crick? Codul genetic și cel al Bibliei au ajuns pe Pământ la bordul unui „vehicul“?

למשה לאמר דבר אלהרן ואלבני ולאמרו את
 שכבעלי וכלימי וזו בה כמשכב נדתה יהיה להו
 מי כסבעתסו נתנה ארץ י בול הועץ השדה יתן
 נושנתו לעל השע י ר ע י ס א אחד לחטאתו לזבחה
 שמתתו חמשיסו מאתי ס מתתו אתהו אהרן אי
 אשר לפקדי הסש לשהו ח משיס אלרו ארבע מאות
 ופארו ובי ותפלולב ו חצרותו די זהב אחד עש
 סמקדש ברנע לאמר על ו רשו אתה ארץ אשר נתת
 זהסוררו מרהאי ננו ש מעבק לנו זוללו סבאו
 נטאלאמונהו אי ועו ל צ די קוי שרהו אשחתלו

○ EXTRATERESTRUL DIN LISAN / LIMBAJ STRĂIN □ MAZRA / ÎNSĂMÂNȚAT

M-AM UITAT DIN NOU la matricea în care „vehicul de oțel” apărea cu „Mazra” și „Lisan”. Acum am observat că imediat deasupra cuvintelor „vehicul de oțel”, textul ascuns spunea: „Forțat să coboare, interceptat.”

În ebraică, acest cuvânt are un singur înțeles, interceptarea unui aparat de zbor.

Asta suna cu siguranță a ficțiune. Nu putea fi adevărat. Cum ar fi putut exista un aparat de zbor în timpuri imemorabile? Evident, doar dacă venise din altă parte.

„Extraterestru pe Pământ” era codificat o singură dată în Biblie și, lucru surprinzător, din nou împreună cu „Mazra”. Și apoi se sugera că sosirea pe Pământ nu fusese deliberată: „din greșeală, eronat”, se intersecta cu „extraterestru pe Pământ”.

Cea mai evidentă descriere a unei nave spațiale din Biblie apare în textul original din Iezechiel. Se numește „Viziunile prorocului Iezechiel”.

נ ה ל ח מ ו ו ה ו א י ת ו מ ע ד נ י מ ל ך נ פ ת ל י א י ל ה ש
ת א ת ה א ל ה י ס ו ל א ע ש ו כ א ש ר ד ב ר א ל י ה ו מ ל ך מ ע
א מ ר י ו ה פ ר ז י ו ה ח ו י ו ה י ב ו ס י א ל א ר ץ ו ב ת ח ל
ה י ו ת ה ת ב ו ו י כ ו ש טרי ב נ י י ש ר א ל א ש ר ש מ ו ע ל
מ ע א ל ה ס כ א ש ר ד ב ר י ה ו י ו י א מ ר י ה ו י א ל מ ש ה נ
ב צ א ו ד ב ר כ ב ד מ א ד ו ה פ ל ה י ה ו י ב י ו מ ק נ ה י ש ר
נ ב ו ל מ צ ר י ס כ כ ב ד מ א ד ל פ נ י ו ל א ה י ה כ ו א ר ב ה נ
א נ ד ת א ו ו ב ו ט ב ל ת ס ב ד ס א ש ר ב ס ו ו ה נ ע ת ס א ל ה
ל כ ת י ו מ ס ו ל י ל ה ל א י מ י ש ע מ ו ד ה ע נ י ו מ ס ו ע
ה ו י כ י נ א ה נ א ה ס ו ס ו ר כ ב ו ר מ ה ב י ס ו י ס ע מ ש ה
י ת ב ו א ת ה י א ר ק ח ב י ד ד ו ה ל ב ת ה נ נ י ע מ ד ל פ נ י
ל ה ע ס ע ל ה ר ס י נ י ו ה נ ב ל ת א ת ה ע ס ס ב י ב ל א מ ר ה
ת ע ל י ו ב ע ל ה א ש ה ו נ ת נ ב פ ל ל י ס ו א ס ו ו י ה י
ב י ת י ה ו י א ל י י ך ל א ת כ ש ל ג ד י ב ח ל ב א מ ו ה נ ה א

„Eu priveam și iată veneau dinspre miazănoapte un vânt vijelios, un nor mare și un val de foc, care răspândeau în toate părțile raze strălucitoare; iar în mijlocul focului strălucea ca un metal în văpaie. Și în mijloc am văzut ceva ca patru fiare, a căror înfățișare semăna cu chipul omenesc” (Iezechiel 1:4-5).

În același loc din Iezechiel sunt codificate și cuvintele „extraterestru uman”.

Lisan apare fără salturi în același loc și, suprapus, dar în sus, textul ascuns afirmă: „Om în apropiere într-o criptă.”

ע ל א ר ב ע ק צ ו ת י י ו נ ת ה א ת ה ת ח ת כ ר כ ב ר מ ו ב
א ש ר ל ב נ י ו ו ה י ה ל א ה ר ו ל ב נ י ו ל ח ק ע ו ל ס מ א
ג ו ר ה ו א י ו ק ו ל ע נ ו ת ח (ח) ל ו ש ה ק ו ל ע נ ו ת א נ כ י ש
ח ו א ת ע מ ד י ו ו א ת א ד נ י ו א ת ה א ר ו ו א ת ב ד י ו א ת
ס ע צ י ש ט י ס ו י צ ר א ת ס ו א ב ו י ע ש א ת ש מ נ ה מ ש ח ה
ו י ש ס א ת ה ב ד י ס ע ל ה א ר ו ו י ת ו א ת ה כ כ ר ת ע ל ה א
ל י י ו א ש ר ל א ת ע ש י נ ה ב ש נ נ ה ו א ש ס א ו ה ו ד ע א ל
ה מ ה א ש ר י ק ר י ב מ מ נ ה א ש ה ל י ה ו י ו נ כ ר ת ה נ פ
ס ק ח ו א ת ה מ נ ח ה נ ו ת ר ת מ א ש י ה ו י ו א כ ל ו ה מ
ה ה ו א ו ט ה ר ו ה כ ה נ כ י צ ר ב ת ה מ כ ו ה ה ו א ו א י ש א
נ י ה ש ד ה ו כ פ ר ע ל ה ב י ת ו ט ה ר ו א ת ה ת ו ר ה ל כ ל נ
ל ד ס כ ל ב ש ר ל א ת א כ ל ו כ י נ פ ש כ ל ב ש ר ד מ ו ה ו א כ
ה ק ר ב א ל י ו ל א מ ו ו ל א ב י ו ו ל ב נ ו ו ל ב ת ו ו ל א ח
ו צ ת ח נ ו א ת ח ג י ה ו י ש ב ע ת י מ י ס ב י ו ס ה ר א ש ו נ
ו א ת כ ס ק ו מ מ י ו ת ו א ס ל א ת ש מ ע ו ל י ו ל א ת ע ש ו א
ו ב ע מ א ו ת ל ב נ י ז ב ו ל ו ת ו ל ד ת ס ל מ ש פ ח ת ס ל ב י
י כ ל ב כ ו ר ז כ ר ב מ ס פ ר ש מ ת מ ב נ ח ד ש ו ס ע ל ה ל פ כ
ש ה ל ה ה כ ה נ א ת כ ל ה ת ו ר ה ה ז א ת ו נ ק ה ה א י ש ס ע ו
ד ב ו ש נ ת ו ל ע ל ה ש ע י ר ע י ו א ח ד ל ח ס א ת ו ל ז ב ח
ח ת ו מ ש ה נ ס ע י ס א נ ח נ ו א ל ה מ ק ו ס א ש ר א מ ר י ה ו

ש פ ה ו כ ב ד י ל ש ו א ת ה ש ל ו א ל ב י ת י ש ר א ל ל א א ל
 פ נ י ס א צ ל ס ו ב ש א ת ה כ ר ו ב י ס א ת כ נ פ י ה ס ל ר ו ס
 נ י נ ש י ס ר ב ו ת ו ה ש ב ת י ד מ ז ו נ ה ו ג ס א ת נ ו ל א ת ת
 ט ב ח ה ו ח ד ה ל מ ע ו ה י ה ל ה ב ר ק מ ר ט ה א ו נ ש י ש ש ב ט
 ע ל י ד ק י נ ה ו א מ ר ו ל ד א י ד א כ ד ת נ ו ש ב ת ס י מ י ס ה
 ו ר ד י ב ו ר ב ת ו ד ח ל ל י ס נ ת ו ש מ ש ד ת ב ל ו כ ל ה מ ו
 מ א ו ע ו ד ב ג ל ו ל י ה ס ו ב ש ק ו צ י ה ס ו ב כ ל פ ש ע י ה ס
 י ס א ש ר ק ר ו ב י ס ל י ה ו י ק ד ש ו ה ק ד ש י ס ש ס י נ י ח ו
 ח ד ו ע ל נ ב ו ל א ש ר מ פ א ת ק ד ו מ ה ו ע ד פ א ת י מ ה נ ס ת

○ EXTRATERESTRU UMAN □ OM ÎN APROPIERE. ÎNTR-O CRIPTĂ ◇ LISAN

Mai exista o codificare în Tora care părea să confirme că o creatură asemănătoare omului a sosit pe Pământ cu multă vreme în urmă și ne-a lăsat codul Bibliei.

„Extraterestrul e un om“ apare o singură dată în Biblie.

În același loc, în cuvintele originare ale Bibliei, apar cuvintele pe care le-am găsit la început cu „cheia codului“ – „gura obeliscurilor“ și „stăpânul codului.“

Asta părea să sugereze foarte clar că Codificatorul era un om, dar nu unul dintre noi. Și, din nou, în același

א ב י מ ל ד א ת כ ל ה ע ס ל א מ ר ה נ נ ע ב א י ש ה ז ה ו ב א ש
 ל א ה ת נ י נ א ל י מ ד ו ד א י ב נ ד ו ת א מ ר ל ה ה מ ע ט ק
 ת ח ל ק ת ה ש ד ה א ש ר נ ט ה ש ס א ה ל ו מ י ד ג נ י ח מ ו ר א
 א א ת ש מ ו ש ל ה ו ה י ה ב כ ז י ב ב ל ד ת ה א ת ו ו י ק ח י ה
 ט ע ל ה א ר צ ה ו א ה מ ש ב י ר כ כ ל ע ס ה א ר צ ו י ב א ו א ח
 כ ל א ש ר ל ו ו י ב א ב א ר ה ט ב ע ו י ז ב ח ו ב ח י ס ל א ל ה
 ת ה ש ד ה ל א ח ז ת ק ב ר מ א ת ע כ ר ו ה ח ת י ע ל פ נ י מ מ ר
 ו י ס ל נ ו ע ש ו ו ה נ ה ע ב ד י ד מ כ י ס ו ח ט א ת ע מ ד ו י
 כ י ח ד ל ה מ ט ר ו ה ב ר ד ו ה ק ל ת ו י ס ו ל ח ט א ו י כ ב ד
 ע ל פ נ י ב ע ל צ כ פ ו כ ר ע ה ה ק ר י ב ו י ש
 ב ר ה ק ש ה י ב י א ו א ל מ ש ה ו כ ל ה ד ב ר ה ק ט ו י ש פ ו

○ EXTRATERESTRUL E UN OM □ STĂPÂNUL CODULUI ◇ GURA OBELISCURILOR

loc, codul afirma: „El a fost interceptat, silit să coboare.” Ce anume, sau cine anume ar fi putut interveni pentru a impune aterizarea forțată a acestui astronaut? În cod nu există nici un indiciu în acest sens.

Însă totul pare să susțină că cheia codului a ajuns pe Pământ adusă de o navă spațială.

Deci „arca de oțel” era o navă extraterestră?

Cu cât mai convingătoare deveneau dovezile oferite de cod, cu atât creșteau îndoielile mele.

Puteam crede că cheia codului Bibliei era gravată pe un obelisc și că acesta se afla îngropat în solul unei peninsule pustii, nelocuită dinainte de timpurile biblice. Dar nu credeam că ajunsese aici la bordul unei nave spațiale.

Însă Crick, descoperitorul structurii ADN-ului, a spus că acesta a fost adus pe Pământ de o navă trimisă de extratereștri. Dacă așa s-a întâmplat cu codul genetic, de ce n-ar fi acest lucru valabil și pentru codul Bibliei?

Însăși existența unui cod în Biblie care dezvăluie viitorul dovedește că nu suntem singuri. Cum nimeni dintre noi nu poate vedea dincolo de timp, probabil că o inteligență extraterestră a intervenit în lumea noastră, măcar în vremea când a fost scrisă Biblia.

Acest lucru este de fapt împărtășit de toate religiile. Biblia reprezintă, măcar în aparență, istoria întâlnirii de gradul trei cu un extraterestru. El nu este văzut, dar este deseori auzit.

În orice mit, în orice religie, există relatări privind vehicule și ființe care coboară din cer, privind vizitatori înspăimântători de pe alte tărâmurii, privind „nave din ceruri”. Până și coborârea lui Dumnezeu pe Muntele Sinai este însoțită de foc și fum.

Însă eu nu cred în Dumnezeu. Și deși aproape toți oamenii de știință sunt acum de acord că aproape sigur

există alte forme de viață inteligente în Univers, eu nu voi crede cu adevărat în omuleții verzi decât atunci când vor coborî să-i văd și eu.

Eu sunt reporter. Vreau dovezi indubitabile.

DE SHAVUOT, sărbătoarea care celebrează primirea Bibliei de către Moise de la Dumnezeu pe Muntele Sinai, am găsit în codul Bibliei dovada convingătoare că cheia codului pe care o căutam se găsea cu adevărat închisă între pereți din oțel.

Și, în aceeași codificare, am găsit „Dumnezeu”.

„În oțel, obeliscuri” este codificat în Biblie, la intersecția cu un verset din Facerea (1:27), care povestește despre crearea omenirii:

„Și a făcut Dumnezeu pe om după chipul său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat și femeie.”

Este mai mult decât o dovadă clară că „obeliscurile” erau într-un fel de „arcă din oțel”.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱנוֹשׁ וְאֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הָרֶמֶשׂ וְאֶת־הַעֹף בְּיַמֵּי שְׁנֵי יָמִים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱנוֹשׁ וְאֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הָרֶמֶשׂ וְאֶת־הַעֹף בְּיַמֵּי שְׁנֵי יָמִים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱנוֹשׁ וְאֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הָרֶמֶשׂ וְאֶת־הַעֹף בְּיַמֵּי שְׁנֵי יָמִים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱנוֹשׁ וְאֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הָרֶמֶשׂ וְאֶת־הַעֹף בְּיַמֵּי שְׁנֵי יָמִים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱנוֹשׁ וְאֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הָרֶמֶשׂ וְאֶת־הַעֹף בְּיַמֵּי שְׁנֵי יָמִים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱנוֹשׁ וְאֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הָרֶמֶשׂ וְאֶת־הַעֹף בְּיַמֵּי שְׁנֵי יָמִים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱנוֹשׁ וְאֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הָרֶמֶשׂ וְאֶת־הַעֹף בְּיַמֵּי שְׁנֵי יָמִים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱנוֹשׁ וְאֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הָרֶמֶשׂ וְאֶת־הַעֹף בְּיַמֵּי שְׁנֵי יָמִים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱנוֹשׁ וְאֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הָרֶמֶשׂ וְאֶת־הַעֹף בְּיַמֵּי שְׁנֵי יָמִים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱנוֹשׁ וְאֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הָרֶמֶשׂ וְאֶת־הַעֹף בְּיַמֵּי שְׁנֵי יָמִים

○ IN OȚEL, OBELISURI

□ DUPĂ CHIPUL LUI DUMNEZEU L-A FĂCUT; A FĂCUT BARBAT ȘI FEMEIE

Cuvintele din Facerea păreau să confirme de asemenea singurul comentariu cunoscut despre „obeliscuri” – afirmația din *Midrash* cum că ei aveau chip uman, că erau „bărbat și femeie”.

Mai mult decât atât, acest lucru lega obeliscurile de crearea noastră, de Creatorul nostru:

„Iată acum cartea neamului lui Adam. Când a făcut Dumnezeu pe Adam, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu.”

Pasajul complet din Facerea 5:1 care se intersectează cu „în oțel, obeliscuri” confirma că obeliscurile reprezentau cheia codului, că ele vor dezvălui trecutul nostru necunoscut și întregul nostru viitor.

Se sugerează astfel că viitorul nostru a fost cunoscut chiar din ziua creației, că istoria întregii omeniri a fost scrisă înainte ca ea să se desfășoare – astfel că, dacă ar fi să o citim acum, n-am vedea numai ceea ce s-a întâmplat deja, ci și ceea ce urmează să se întâmple cu specia umană.

דסבדמותאלייטעשהמתו זכרוןקבהבראסויב
 זבניסובנותויהינחורתשעועשריששנהוי
 אלנאחרלאדניואדבריהאולימצאוןשששל
 לבןמלכהאשתנחוראחיהאברהםוכדהעלשכמהו
 זייסעדאשרתשובחמתאחיהעדשובאחיהןממך
 לישורוחמורצאןועבדושפחהואשלחהלנהיד
 אמריסנלכהדתינהויכלדיוסףאחראחיווימצ
 הרעבבארץכנעןויסףהואהשליטעלהארץהו
 נייסכלהנפשלביתייעקבבהבאהמצרימהשבעיסו
 דויאמרמישמךלאיששירושפטעליונולהרגני
 אמראלאהרןנטהאיתיךבמטךעלהנהרתעלהיא
 אוממצריסענתמצותכי לאחמץכיגרשוממצרי
 ויספרמשהלחתנואתכלאשרעשההו'לפרעהו
 תייסעשהמבצבכלשניסעשרשבטיישראלוישלח
 וובניווחבשתלהסמנבעתוהיתהלהסכהנהלח

ס ב ד מ ו ת א ל . י ס ע ש ה א (ת) ו ז כ ר ו נ ק ב ה ב ר א ס ו י נ
 ב נ י ס ו ב נ ו ת ו י ח י נ ח (ו) ר ת ש ע ו ע ש ר י ס ש נ ה ו י ו
 ל נ א י ח ר ל א ד נ י ו א ד ב (ר) ה א ו ל י י מ צ א ו ן ש ש ש ל ש
 כ ן מ ל כ ה א ש ת נ ח ו ר א ח י א ב ר ה ס ו כ ד ה ע ל ש כ מ ה ו
 י ס ע ד א ש ר ת ש ו ב ח מ ת א (ח) י ך ע ד ש ו ב א ף א ח י ד מ מ ן
 י ש ו ר ו ח מ ו ר צ א ן ו ע ב (ד) ו ש פ ח ה ו א ש ל ח ה ל ה ג י ז
 מ ר י ס נ ל כ ה ד ת י נ ה ו י (ל) ך י ו ס ף א ח ר א ח י ו ו י מ צ
 ר ע ב ב א ר ץ כ נ ע ן ו י ו ס (ף) ה ו א ה ש ל י ט ע ל ה א ר ץ ה ו
 י ס כ ל ה נ פ ש ל ב י ת י ע ק (כ) ה ב א ה מ צ ר י מ ה ש ב ע י ס ו
 ו י א מ ר מ י ש מ ך ל א י ש ש (ר) ו ש פ ט ע ל י נ ו ה ל ה ר ג נ י
 מ ר א ל א ה ר ן נ ט ה א ת י ד (ך) כ מ ט ך ע ל ה נ ה ר ת ע ל ה י א
 ו מ מ צ ר י ס ע ג ת מ צ ו ת כ י ל א ח מ ך כ י ג ר ש ו מ מ צ ר י
 י ס פ ר מ ש ה ל ח ת נ ו א ת כ ל א ש ר ע ש ה י ה ו . ל פ ר ע ה ו
 י ס ע ש ר ה מ צ ב ה ל ש נ י ס ע ש ר ש ב ט י י ש ר א ל ו י ש ל ח
 ו ב נ י ו ו ח ב ש ת ל ה ס מ ג (ג) ע ת ו ה י ת ה ל ה ס כ ה נ ה ל ח

○ ÎN OȚEL. OBELISC □ COLOANĂ LISAN, GOLF DE MARE.

◇ STĂPÂNUL, PROPRIETARUL, VA FI RECUNOSCUT ÎN OȚEL, OBELISURI

Aceeași matrice a codului reconfirma amplasarea „obeliscurilor“. „Coloană Lisan, golf de mare“ apare în același loc.

„În oțel“ am putea găsi nu numai „obeliscurile“, ci și adevăratele noastre origini. Matricea completă a codului afirma: „Stăpânul, proprietarul, va fi recunoscut în oțel, obeliscuri.“

Acest lucru pare să sugereze că obeliscurile reprezintă imaginea creatorului lor, care ar putea fi și Creatorul nostru.

Când mă pregăteam să încep cercetările din Lisan, mi-am notat în jurnal: „Sunt obligat să trag concluzia că, pe lângă « obeliscul » care este « cheia codului », trebuie să caut și « extraterestrul » care l-a creat sau l-a adus aici, precum și « vehiculul » cu care a sosit.“

CAPITOLUL UNSPREZECE

BUSH

PE 3 AUGUST 2001, i-am trimis o scrisoare președintelui George W. Bush, prin care îl anunțam: „Codul Bibliei ne avertizează că lumea s-ar putea confrunta cu un pericol suprem – un război mondial nuclear izbucnit în Orientul Mijlociu – în perioada mandatului dumneavoastră.”

Scrisoarea mea a ajuns la Andrew Card, șeful de personal de la Casa Albă tocmai când Bush pleca într-o vacanță de o lună la ferma sa din Crawford, Texas. Card i-a dat-o consilierului pentru Securitate Națională, Condoleezza Rice. Dar scrisoarea mea nu a ajuns la Bush.

Pe 10 septembrie, după ce Bush a revenit la Washington, am telefonat la Casa Albă pentru a-l ruga pe Card să-i dea președintelui scrisoarea mea și să-mi înlesnească o întâlnire cu acesta.

– Domnul Card a dat scrisoarea dumneavoastră doamnei dr. Rice, mi-a spus asistenta lui. A fost citită de cele două persoane care dețin funcțiile cele mai importante. Acestea au hotărât să nu-i dea președintelui scrisoarea.

În ziua următoare, pe 11 septembrie 2001, teroriștii arabi au declanșat atacuri la New York și Washington, distrugând clădirile World Trade Center și avariind Pentagonul. Casa Albă a scăpat de atac doar pentru că pasagerii din cel de-al patrulea avion deturnat au forțat aterizarea înainte ca acesta să ajungă la Washington.

Scrisoarea pe care o trimisesem președintelui Bush cu mai bine de o lună în urmă nu era singurul avertisment de care nu s-a ținut seama. Ulterior, s-a recunoscut că pe 6 august, aproape la aceeași dată când scrisoarea mea a ajuns la Casa Albă, CIA îl anunțase pe președinte că exista posibilitatea ca oamenii lui Osama bin Laden să deturneze avioane de linie. Iar un raport al FBI, care nu i-a fost prezentat lui Bush, avertiza că bin Laden ar putea trimite membri ai Al Qaeda să urmeze școli de pilotaj în America în vederea organizării unor acțiuni teroriste.

Și, într-adevăr, la mijlocul lunii august, unul dintre aceștia, în prezent bănuیت că urma să fie cel de-al douăzecilea membru al comandourilor teroriste, a fost arestat. Însă FBI nu a reușit să descopere indiciul crucial care se afla chiar în computerul celui arestat – un nume care ar fi putut conduce la organizatorul atacului din 11 septembrie, Mohammed Atta.

Pe data de 10 septembrie 2001, Agenția Națională de Securitate a interceptat un mesaj în arabă: „Mâine este ora zero.” Cu toate acestea, acea comunicare extrem de importantă nu a fost tradusă decât pe 12 septembrie.

Știam că în săptămânile agitate de după atacul din 11 septembrie nu avea rost să încerc să ajung la președinte. Pe 1 octombrie, însă, i-am trimis o nouă scrisoare lui Bush, atât prin intermediul șefului de personal, Card, cât și al consilierului pe probleme de securitate, Rice.

Amândurora le-am scris același lucru: „Dacă veți reciti scrisoarea mea în lumina evenimentelor de la

11 septembrie, cred că de această dată i-o veți da președintelui. Dacă va citi mesajul meu, cred că mă va primi. Îi puteți comunica președintelui că atacul asupra New Yorkului, la care am fost martor, a fost codificat în Biblie în urmă cu trei mii de ani.“

Scrisoarea mea din 1 octombrie pentru președinte spunea: „Nu sunt religios, de aceea nu pot înțelege cum poate fi cunoscut viitorul sau de ce a fost codificat el în Biblie. Însă « Turnurile Gemene » sunt codificate cu « avion », iar « le va face să cadă » apare în același loc. « Pentagonul » este codificat cu « avariat ». « Bin Laden » e codificat cu « oraș și turn ».“

I-am spus președintelui că pericolul nu trecuse: „Codul Bibliei anunță clar primejdia majoră a timpurilor moderne – « holocaust atomic » și « război mondial » sunt ambele codificate în Biblie, și ambele apar împreună cu același an, 2006.“

Scrisoarea mea către Bush se încheia cu o scuză: „Regret că nu v-am putut avertiza în avans despre atacurile teroriste asupra New Yorkului și Washingtonului. Ambele au fost codificate în Biblie acum trei mii de ani, dar noi nu am descoperit acest lucru decât pe 11 septembrie. Dacă acest cod este corect, pericolul nu a trecut, ci este iminent. Nu putem descoperi dinainte orice risc, dar le putem împiedica pe cele pe care le găsim. Consider că este important să mă primiți, deoarece pericolul major este real – în următorii cinci ani ne-am putea confrunta cu un război mondial.“

„PREȘEDINTELE BUSH“ este codificat în Biblie împreună cu „al doilea“, iar noi am descoperit acest lucru cu câteva luni înainte de alegerile din noiembrie 2000.

Codul anticipase cu precizie rezultatul unor alegeri atât de strânse, încât nu au mai fost numărate toate

voturile, iar învingătorul nu a fost cunoscut decât după ce, o lună mai târziu, Curtea Supremă l-a declarat pe Bush președinte.

În realitate, disputa extrem de strânsă dintre Bush și adversarul lui democrat Al Gore fusese codificată. Am descoperit acest lucru în codul Bibliei chiar înainte de nominalizarea celor doi candidați.

Cu zece luni înainte de alegerile cele mai disputate din istoria SUA, m-am dus să discut cu dr. Rips în Nashville, Tennessee, unde acesta era profesor invitat la Vanderbilt University. Rips mi-a spus că ținuse o prelegere la o sinagogă pe tema codului Bibliei și, pentru a răspunde la o întrebare, căutase în cod numele unui erou local, Al Gore, vicepreședintele lui Clinton.

Rips mi-a arătat matricea codului. „Al Gore” apărea în Facerea alături de cuvântul „președinte”, cu o probabilitate redusă.

I-am spus lui Rips că, după părerea mea, Gore avea puține șanse să devină președinte. Toate sondajele de

מִדָּם הָאֵשׁ סֹנֶה נִתְּן הַכְּהֹנִעַ לְתַנּוּךְ אֲזַן הַמַּטֶּה רֵהִי
וּשְׁתִּיתָ רִישׁ אֹשׁ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשִּׁי גִידוֹ
יִהְיוּ נֶהֱמָא שְׁרֵת שִׁי גִידוֹ אֶת אֲשֶׁר תִּשִּׁי גִידוֹ אֶת
תֵּה אֲבִי אֶת אֲשֶׁר בֶּהֱנֵה נֶהֱשִׁי כֹא תֵהֵן אֶלֶם
תִּי צִפְרִי סוּעַ אֶרֶז (ש) נִי תוֹלַעַת וְאֶזְבוֹשׁ חֶטֶא
הַמֶּשֶׁכְּבֹא שְׁרִי שְׁכָבַע לִי (י) וְהֵזְבִיט מֵאוֹכְלֵה כְּלִיא
נִי יִקְחֵל וּשְׁתִּיתָ רִישׁ (א) וּשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְבֵאלֶם
נֶעֱוֹבֵיט מֵאֶדְהַע רִבֵּי (ב) וְאֶסְכָּבִי שְׁכָבִי שְׁאֵתֵה
תּוֹכְסֵי אֶת תּוֹרֵת הַזֶּבֶן (ו) אֲשֶׁר תִּצְאָמֵמֵנוּ שְׁכָבֵתוֹ
מוֹעֵדוֹ נִתְּן אֶהְרֹן עַל (ש) נִי הַשְּׁעִיר סָנִיר לֹוֹתָנוֹ
לְדָם הַפָּרוֹהֵז הָאֶתוֹעַ לְהַכְפִּירָתוֹ לְפָנֵי הַכֹּהֵנִיתוֹ
חֵאתֵה שְׁעִיר בְּמִדְבָּר וּבֵאלֶהֵרֵן אֱלֹהֵי לְמוֹעֵדוֹ
תִּטְהַר וּשְׁבֵת שְׁבֵתוֹן הִיא אֶלֶם סוּעַ נִי תִסְאֵת נִפְשָׁת

opinie indicau un avans considerabil pentru Bush. De fapt, nu era deloc sigur că Al Gore va candida din partea Partidului Democrat.

De aceea, am căutat „președintele Bush“, care era codificat cu „președinte“ și se intersecta cu „președinte.“

– Înțelesul nu e clar, a spus Rips, pentru că ai deja un președinte Bush.

Apoi i-am arătat lui Rips că „președintele Bush“ era codificat și cu „al doilea“.

– Ce crezi că înseamnă asta? l-am întrebat eu.

– Nu știu, mi-a răspuns. Probabil că Bush și Gore reprezintă posibilități; ambii au șanse de fi aleși.

În următoarele zece luni, am urmărit împreună cu Rips cum Bush și Gore au fost nominalizați, apoi am constatat cum cursa prezidențială devenea tot mai strânsă. În cele din urmă, a doua zi după alegeri, am discutat din nou.

מלך חתיוהדרוששםעירופעוושםאשתומה
 יטבאלבתמטרדבתמיזהבואלהשמותאלופ
 יעשולמשפחתםלמקמתםבשמתםאלותתמנע
 אלוףעלוהאלוףיתת(א)לוףאהליבמהאלוף
 אלהאלוףכ'נןאלוףקנזאלוףתימואלוף
 מבצראלוףמנדיאלא(ל)וףעיירםאלהאלופי
 אדוםלמשבתםבארץאחזתםהואעשוהביאד
 וסוישביעקבבארץמ(נ)וריאביובארץכנע
 ואלהתלדותיעקביוסףב'ושבעעשרהשנהה
 יהרעהאתאחיובצאו(ו)הואנעראתבניבלה
 הואתבניולפ(נ)ש(י)א(ב)יוויבאי'וסףאתדב
 תסרעהאלאביהסויש(ה)אלאהבאתיוסףמבל
 בניוכיב'וקניםהואלוועשהל'וכתנתפס
 יסויראוהחיוכיאתוהבאביהסמכלאחי
 ווישנאוהחיולאיכלולדברולש'לסויחלם

Asta se întâmpla după o noapte extrem de agitată. La început, Gore îl sunase pe Bush pentru a se recunoaște învins. După aceea, Gore își retrăsese declarația. În cele din urmă, rezultatul a fost decis de câteva sute de voturi dintr-un singur stat, Florida.

– Acum știi de ce codul i-a indicat pe cei doi ca probabili câștigători, a spus Rips.

Cum renumărarea voturilor și disputele juridice au continuat vreme de câteva săptămâni, am căutat din nou în codul Bibliei ca să descopăr rezultatul final. Am descoperit că, în locul unde „Al Gore” era codificat cu „președinte”, literele ebraice de după numele lui afirmă un rezultat diferit: „Un judecător va hotărî, vi se va face un rău.”

Pe 12 decembrie 2000, cu două ore înainte de miezul nopții, Curtea Supremă a Statelor Unite i-a furat alegerile lui Al Gore, care întrunise votul majoritar al populației, prin oprirea renumărării voturilor în Florida. George W. Bush, cu sprijinul celor cinci

ה ג ר ר ה ע ד ע ו ה נ א כ ה ס ד מ ה ו ע מ ר ה ו א ד מ ה ו צ ב י
ו ה א ח ד ב א ל ג ו ר י ו י ש כ ט ש פ ו ט ע ת ה נ ר ע ל ד מ ה ס ו
ל א ר צ ק ד ס ו א ל ה י מ י ש נ י ח י י א ב ר ה ס א ש ר ח י מ א
ת ו ב ה ע ט י ו ה צ א נ ל א י ש י ס ו ה י ה ע ט פ י ס ל ל ב ו
ב מ ה א ל ו ו א ל ה א ל ו ו פ כ י נ ו א ל ו ו ק נ ז א ל ו ו ת י ס
י צ א ל ב ס ו י ח ר ר ו א י ש א ל א ח י ו ל א מ ר מ ה ו א ת ע ש
ת י א ב ר ה ס ו י צ ח ק ו י ד נ ו ל ר ב ב ק ר ב ה א ר צ ו י ר א
ל כ ס מ ו ר ש ה א נ י י ה ו י ד ב ר מ ש ה כ ו א ל ב נ י י ש
ה כ ה כ ל ב כ ו ר ב א ר צ מ צ ר י ס מ ב כ ר פ ר ע ה ת י ש ב ע ל
ס ב ד ב ר י ע מ ד ו נ ס ב ד י א מ י נ ו ל ע ו ל ס ו י נ ד מ ש ה
ח ד ו ש נ י א ד נ י ס ת ח ת ה ק ר ש ה א ח ד ו ע ש י ת ב ר י ח ס
ה נ ד ל ה ו י א מ ר א ה ר ו א ל י ח ר א ו א ד נ י א ת ה י ד ע ת

○ PREȘEDINTELE GORE ◇ AL GORE

□ UN JUDECĂTOR VA HOTĂRÎ. VI SE VA FACE UN RĂU

ע ל פ נ י ה ש ד ה ו ה ב י א ס ל י ה ו י א ל פ ת ח א ר ל מ ו ע
ו ל ק ט ק צ י ר ד ל א ת ל ק ט ו כ ר מ ד ל א ת ע ו ל ל ו פ ר ט
ר ב ע מ ס ו ע ר ו ת א ח ו ת א מ ד ו א ח ו ת א ב י ד ל א ת ג ל
י א כ ל ק ד ש ב ש ג ג ג ר ו י ס ר ח מ ש י ת ו ע ל י ו ו נ ת ו ל
ש ת י כ ס ו ה ק ר ב ת ס א ש ה ל י ה ו י ו כ ל מ ל א כ ה ל א ת
ה כ ל ת ב ו א ת ה ל א כ ל ו ס כ ר ת ל כ ש ב ע ש ב ת ש נ י ס
א ו ב נ י ו ע מ ו כ י ל י ב נ י י ש ר א ל ע ב ד י ס ע ב ד י ה
י א ת ס כ י א נ י י ה ו י א ל י י ה ס ו ז כ ר ת י ל ה ס ב ר י
י מ ט ו ת א ב ו ת ס ר א ש י א ל פ י י ש ר א ל ה ס ו י ק ח מ ש
ת י מ נ ה ל צ ב א ת ס ו נ ש י א ל ב נ י ר א ו ב ו א ל י צ ו ר
מ ש פ ח ת ב נ י ק ה ת י ח נ ו ע ל י ר ד ה מ ש כ ו ת י מ נ ה ו
ה ו מ ע ל ה ע ד ב ו ח מ ש י ס ש נ ה ת פ ק ד א ו ת ס כ ל ה ב א
ה ו נ ת ו ע ל כ פ י ה א ת מ נ ח ת ה ז כ ר י ו מ נ ח ת ק נ א ת
ל א ח ד ו י ק ר י ב ו א ו ת ס ל פ נ י ה מ ש כ ו ו י א מ ר י ה

○ PREȘEDINTELE BUSH □ PREȘEDINTE ◇ DIN GREȘALA. CRONAT

judecători republicani conservatori, a fost declarat noul președinte al SUA.

În noaptea aceea, m-am uitat din nou la matricea din codul Bibliei care anticipase victoria lui Bush. „Din greșeală, eronat” apărea în textul curent al Bibliei exact deasupra „președintelui Bush”.

Însă codificarea cea mai importantă anticipa momentul decisiv din istoria lumii cu care avea să se confrunte noul președinte.

„G.W. Bush” era codificat cu „președinte” în locul unde textul curent al Bibliei spunea: „În zilele cele de apoi.”

ȘTIUSEM CĂ AVERTISMENTUL legat de bin Laden apăruse în codul Bibliei cu mult înainte de 11 septembrie. În primăvara anului 1998, când îl vizitasem în Israel, dr. Rips îmi arătase o matrice a codului despre care credea că dezvăluia adevărata natură a lui

תִּשְׂרַאֲלִשְׁכּוֹ לִשְׁבֹּטֵי וּתְהִיעֲלִי וְרוּחַ אֱלֹהֵי יִסּוֹ
 מֵעַמּוּרֵי אֱלֹהֵי מַחְזֵה (ש) דִּי יַחְזֵה נִפְלֹג לֹוִיעֵי
 לִי נִהְרַכְּאֵה לִי סִנְטֵעִי הִוִּי כְּאַרְזֵי סַעֲלֵי מִיִּסּוֹ
 אֶלְמוּצֵי אֹמֶם צִרִי סִכְתּוֹ עֲכַתְרָא סִלּוֹי אֶכְלָגוֹי
 יִקִּי מְנוּמְבֵר כִּי דְּבֵר (ו) וְאֶרְרִיךְ אֶרְוִי חֶרְאָף
 תִּיךְ וְהִנֵּה בֵרַכְתָּ בְּרִיךְ זֶה שֶׁלֹּא פִעֵמִי סִוְעַתְהָ בְּרַחֵל
 לַעֲסֹא לִבְלִקְהָ לֹא נִסְמַלְמַל אֶכִּיךְ אֲשֶׁר שֶׁלֹּא תִּתְּנֵה לִי
 כִּי הִוִּי לַעֲשׂוֹת טוֹב (כ) הָאֹרַע הַמִּלְבִּי אֲשֶׁרִי דְּבֵרִי
 הַזֶּה לַעֲמֹךְ בְּאַחֲרֵי תִּתְּנֵה מִיִּסּוֹ וְיִשְׁאַמְשְׁלוּ וְיִתְּנֵה
 עֲתֵעֲלִי וְיִתְּנֵה הַשְּׂדֵי יַחְזֵה נִפְלֹג לֹוִיעֵי נִיִּסּוֹ
 רֹא לֹוִי מִחֶפְצֵי מִתִּי (ו) אֶבּוֹקֶר קֶרֶךְ לִבְנֵי שְׁתוּהִי אֶהֱאֵ
 בּוֹ הָאֶבֶד שֶׁרִי דְּמַעֲרִיר וְיִתְּנֵה אֶתְּעַמְלֶק וְיִשְׁאַמְשְׁלֵה
 יִשְׁאַמְשְׁלוּ וְיִתְּנֵה מִתְּנֵה מוֹשֶׁבֶךְ וְשִׁיִּסְבִּסְלֶע קֶנֶךְ
 יִתְּנֵה מִשְׁמֹאֵל (ו) עִיִּסְמִי דְּכִתִּיִּסּוֹ עִנּוֹ אֲשֶׁרִי עֹ
 הֶלֶךְ לְדֶרֶךְ וְיִשְׁבִּי שֶׁרִי (א) לִבְשֵׁיִסּוֹ יִתְּנֵה עֲסֹלֹוֹ
 חֹוֹלֵהִי הֵן וְיִצְמִדִּי שֶׁרִי לִלְבַּע לִפְעֹוֹר וְיִתְּנֵה
 אֹתִי לִי הִוִּי (ג) דְּהַשְׁמֵשׁ וְיִשְׁבִּי חֶרֶךְ וְיִתְּנֵה יִסּוֹ
 עֲלֶפְעֹוֹר וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי (נ) יִשְׂרָאֵל בְּאֹיִקְרַב אֶלֶּא
 כִּיִּסְכַּתְחָה לְמוֹעֲדֵי רֹאֵם כִּיִּנְחַסְבֵּן אֶלְעֹרְבֵן אֶ

○ G.W. BUSH □ PREȘEDINTE ◇ ÎN ZILELE CELE DE APOI

Dumnezeu – „judecata lui Dumnezeu” se intersecta cu „milostivenia lui Dumnezeu”.

– Potrivit *Midrash*-ului, a spus Rips, lumea a fost creată de două ori: la început a fost concepută din punctul de vedere al judecării absolute, între bine și rău. Apoi, Dumnezeu a înțeles că lumea nu putea exista astfel, că nu era loc pentru imperfecțiunea omului, de aceea a adăugat mila, îndurarea. Însă nu e ca și cum ai amesteca apă rece și fierbinte ca să obții apă caldută; e ca și cum ai amesteca focul cu gheața, iar fiecare își păstrează existența sa individuală. Acestea ar putea fi cele două tendințe din codul Bibliei.

După ce Rips mi-a arătat tabela codului, am văzut totuși altceva. „Bin Laden“ apărea fără salturi, ortografiat perfect, la intersecția cu „judecata lui Dumnezeu“.

Nu i-am spus nimic lui Rips. Nu știam cum va reacționa, dar m-am cutremurat. Pentru mine era ca și cum, în sens biblic, bin Laden era instrumentul ales pentru distrugerea noastră, tot astfel cum, în vremurile biblice, alți dușmani fuseseră instrumentele alese ale mâniei Domnului.

I-am arătat lui Rips ce descoperisem în 1998 abia după 11 septembrie. El a interpretat lucrurile cu totul altfel.

– E o afirmație clară că Dumnezeu îl va judeca pe bin Laden, a spus Rips.

Apoi mi-a spus că un prieten de-al său din Israel descoperise o altă codificare, similară: „Blestemat fie bin Laden, căci lui Mesia îi aparține răzbunarea.“

I-am spus lui Rips că, după părerea mea, sarcina de a-l anihila pe bin Laden ne aparținea nouă, oamenilor

י ב נ מ ל כ ה א ש ר י ל ד ה ל נ ח ו ר ו ת א מ ר א ל י ו ג ס ת ב
י ק ד ה א י ש ו י ש ת ח ו ל י ה ו י ו י א מ ר ב ר ו י ה ו י א
א מ ת ו מ ע ס א ד נ י א נ כ י ב ד ר ד נ ח נ י ה ו י ב י ת א ח
ד ב ר י ס ה א ל ה ו ל ר ב ק ה (א) ח ו ש מ ו ל ב ו י ר י צ ל ב ו א
ת ה נ ו ס ו א ת ה ע מ ד י ס ע (ל) ד י א ח ת ו כ ש מ ע ו א ת ד
י ש ו י ב א א ל ה א י ש ו ה נ (ה) ע מ ד ע ל ה ג מ ל י ס ע ל ה ע י
ח ו י צ ו א נ כ י פ נ י ת י ה ב י (י) ת ו מ ק ו ס ל ג מ ל י ס ו י ב א
ב ו ו מ ס פ ו א ל ג מ ל י ס ו (י) ס ל ר ח צ ר נ ל י ו ו ר נ ל י
ל ו י א מ ר ל א א כ ל ע ד א ס ד (ד) ב ר ת י ד ב ר י ו י א מ ר ד ב ר
א ת א ד נ י מ א ד ו י ג ד ל ו י (י) ת ו ל ו צ א ו ב ק ר ו כ ס ר ו
י ת ל ד ש ר ה א ש ת א ד נ י (ב) (ב) (ל) (א) (ד) (נ) א ח ר י ז ק נ ת ה ו י
א מ ר ל א ת ק ח א ש ה ל ב נ י מ ב נ ו ת ה כ נ ע נ י א ש ר א נ כ
א ל מ ש פ ח ת י ו ל ק ח ת א ש ה ל ב נ י ו א מ ר א ל א ד נ י א ל
י א ש ר ה ת ה ל כ ת י ל פ נ י ו י ש ל ח מ ל א כ ו א ת ד ו ה צ ל

din lumea reală, indiferent ce pedeapsă ar primi el în lumea ce va să vină.

Rips se concentra însă asupra perspectivei religioase, lucru despre care mi-am dat seama că avea relevanță, deoarece terorismul devenise o religie, iar bin Laden se transformase în mare preot.

Rips mi-a arătat ce abia descoperise pe matricea de cod unde era menționat liderul atacului de la 11 septembrie. „Terorist Atta“ era intersectat în textul Bibliei de „sufletul lui se va stârpi de la fața Mea. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru“¹.

– Acest lucru contrazice fără tăgadă credința lui Atta și bin Laden că pentru faptele lor vor fi răsplătiți pe lumea cealaltă, a spus Rips. Textul Bibliei afirmă exact contrariul – asta înseamnă că el va fi pedepsit în viața de după moarte.

Rips trata pericolul în același fel, în aceiași termeni, ca și teroriștii. Atât el, cât și ei vedeau totul în aceeași lumină, exclusivist, în termeni religioși. După 11 septembrie, FBI-ul a descoperit un jurnal amănunțit ținut de Atta, din care rezulta că el credea că Dumnezeu îi încredințase o misiune.

Pentru mine, însă, codul Bibliei reprezenta doar o sursă de informații, un sistem de avertizare timpurie, unde totul depindea de modul de utilizare pentru a preveni pericolele care erau anticipate.

Cel mai important lucru era să-l găsesc pe bin Laden.

PE 7 OCTOMBRIE 2001, când Statele Unite au lansat atacul împotriva lui bin Laden și a talibanilor din Afghanistan care îl sprijineau, iar CIA a informat Congresul că pericolul unui nou atentat terorist important era iminent, am căutat „bin Laden“ în codul Bibliei.

¹ Leviticul, 22:3

Codul spunea că „bin Laden“ va deveni un fugar, mutându-se „dintr-un loc în altul“.

„Cetatea de scăpare pentru ucigași“ apărea de două ori în textul Biblicii, în același loc. Înțelesul original al acestor versete are o semnificație deosebită. Ele se referă la anticele „cetăți de refugiu“, unde „ucigașul“ putea scăpa de pedeapsă, și afirmă că ucigașul poate fi prins sau ucis numai dacă își părăsește refugiul. Probabil că doar în acest fel ar putea fi prins bin Laden.

„Prins“ apărea de fapt paralel cu „bin Laden“, sugerând că acesta va fi în cele din urmă găsit.

Și, într-adevăr, în locul în care „bin Laden“ era codificat cu „următorul terorist“, textul ascuns indica: „A plecat și a fost ucis.“

הן הודלאשרמשחאתובשמןהקדשו אסי צאי צא
לנבולעירמקלס וורצחנאלהדסאתהרצחאי
דלישובהרצחאלארץ אחזתו והיו אלה לכם לח
הרצחו עד אחד לאיענהכנפשלמותו לאתקחוכ
אלעירמקלס ולשובלשכתבארץ עדמותהכהנו
צלאי כפרלדס אשרשפך בהכיאסבדס שפכו ולא
ישכןבתודבני ישראלויקרבוראשיהאבותל
נימשהולבני הנשאים ראשי אב ותלבני ישראל
ואלו אדני צוהביהו לתת אתנחלתצלפחדאח
חלתן מנחלת אבותינו ונוסף עלנחלתהמטהאש
ונוסף הנחלתו עלנחלתהמטהאשרתהינהלה
יהו לאמר כן מטהבנינוסף דבר יסוההדבר
סאך למשפחתמטהאביהסתהינחלנשיסולאת
קובני ישראלוכלבתי ושתנחלהממטותבני
לאישנחלתאבותיו ולאתסבנחלהממטהא
הכן עשובנותצלפחדותהינהמחלהתרצהוה

○ BIN LADEN □ DINTR-UN LOC ÎN ALTUL

◇ CETATE DE REFUGIU ▢ UCIGAȘ ⬡ PRINS

Însă din codul Bibliei rezulta că bin Laden nu va fi prins în Afghanistan. El părea să sugereze că va scăpa în urma atacului american asupra taberelor de instruire și a peșterilor și-și va reorganiza rețeaua teroristă la o bază situată în Orientul Mijlociu.

Codul Bibliei preciza un anume loc. Acesta se intersecta cu ambele ortografieri ale numelui „bin Laden” și denumea locul drept „sediul armatei lui”. Același loc era în mod evident legat de pericolul suprem, inclusiv

ו ג ס ת ב ו ג ס מ ס כ פ ו א ר ב ע מ נ ו ג ס מ ק ו ס ל ל ו ן ו י ק
 ש ר ה א ש ת א ד נ י (ב ו ן ל א ד ו ן) א ח ר י ז ק נ ת ה ו י ת ן ל ו
 ד ה מ ע ל י ה ו ת א (ח) ר ש ת ה ו ג ס נ מ ל י ד א ש ק ה ו א ש ת ו
 ת ל ד ו י א מ ר א ל ה ס א ל ת א ח ר ו א ת י ו י ה ו י ה ע ל י ת
 ו י נ ח ס י צ ח ק א ח ר י א מ ו ו י ס ק א ב ר ה ס ו י ק ח א ש ה
 ה ג ר ה מ צ ר י ת ש כ (ח) ת ש ר ה ל א ב ר ה ס ו א ל ה ש מ ו ת ב ו
 ע י ר ו י מ ל א ו י מ י ה ל ל ד ת ו ה נ ה ת ו מ ס ב ב ט נ ה ו י
 ל י ו י ה ו י ו י א מ ר א ל ת ר ד מ צ ר י מ ה ש כ ן ב א ר ץ א ש
 ל ה ע ס ל א מ ר ה נ ג ע (ב) א י ש ה ו ה ו ב א ש ת ו מ ו ת י ו ס ת
 ת ו י א מ ר כ י ע ת ה ר ר ח י ב י ה ו י ל נ ו ו פ ר י נ ו ב א ר
 מ י ס ו י ק ר א א ת ה ש ב ע ה ע ל כ ן ש ס ה ע י ר ב א ר ש ב ע ע
 ד כ א ש ו א ה ב ו ה ב א ת (ל) א ב י ד ו א כ ל ב ע ב ר א ש ר י ב ר
 ש ו א ס ל א ו י נ ש י ע ק ב א ל י צ ח ק א ב י ו ו י מ ש ה ו ו י
 נ י ב נ ד ב כ ר ד ע ש ו ו י ח ר ד י צ ח ק ח ר ד ה נ ד ל ה ע ד ס
 י ס י א ב ל א ב י ו א ה ר ג (ח) א ת י ע ק ב א ח י ו י נ ד ל ר ב ק
 ל ה א ר ס י א ח י ר ב ק ה א ס י ע ק ב ו ע ש ו ו י ר א ע ש ו כ י
 ש ר ת ל ד ו ה ש ב ת י ד א ל ה א ד ס ה ה ז א ת כ י ל א א ע ז ב ד
 ל ל ו א ת ה א ב ו מ ע ל פ י ה (ב) א ר ו ה ש ק ו א ת ה צ א ן ו ח ש
 ו י ס פ ר ל ל ב ן א ת כ ל ה ד ב ר י ס ה א ל ה ו י א מ ר ל ל ו ל ב
 נ י ה כ כ י ר ה ס ל א ש ב ע ז א ת ו נ ת נ ה ל ד ג ס א ת ז א ת ב
 ח ל ו י א מ ר ה ת ח ת א ל י ס (ח) נ כ י א ש ר מ נ ע ס ד ס ר י
 ל כ ן י ש כ ב ע מ ד ה ל י ל ה ת ח ת ד ו ד א י ב נ ד ו י ב א י ע
 א ת י ח ו ב ע י נ י ד נ ח ש ת י ו י ב ר כ נ י י ה ו י ב נ ל ל ד

„armă atomică“ și „holocaust atomic“, precum și „atac chimic“ și „următorul război“.

Același loc din deșert, care nu apăruse niciodată în rapoartele de informații, era codificat din nou, cu o probabilitate foarte scăzută să apară împreună cu două dintre țintele posibile – „New York“ și „Ierusalim“.

Am transmis această informație oficialilor de la cel mai înalt nivel din serviciile de informații americane și israeliene. Le-am comunicat acestora că „locul ar putea avea legătură cu bin Laden sau supraviețuitorii grupului său, Al Qaeda“. Am mai afirmat că „ar putea fi un loc unde sunt ținute arme neconvenționale, probabil sursa pericolului pentru Israel și SUA“.

Am precizat că nu existau dovezi clare în sprijinul celor codificate în Biblie, că nu era timp să mai caut și că anul nu era codificat clar. Întrucât codul Bibliei prezice viitorul, nu știam dacă acela era chiar locul în care se refugiase deja bin Laden sau cel în care el și/sau rețeaua lui teroristă se vor regrupa ulterior.

„Nu știu dacă baza respectivă este activă în prezent. Dar probabil că se poate afla și ar fi preferabil ca acest lucru să se verifice înainte de a fi prea târziu.“

I-am mai informat pe americani și pe israelieni și în legătură cu alt lucru: de fiecare dată când numele acestei baze teroriste apărea în codul Bibliei, el se intersecta cu cuvintele „armă libiană“. „Asta pare să sugereze că Libia va procura arma care va fi folosită de teroriști pentru a ataca Occidentul.“

Câteva luni mai târziu, în Israel s-a publicat următoarea știre: „Eforturile Libiei de a achiziționa arme nucleare îngrijorează oficialitățile israeliene și americane. Amenințarea libiană a fost analizată în cadrul unei runde de discuții strategice între cele două țări, care s-a desfășurat săptămâna trecută la Washington.“

Articolul din ziarul *Ha'aretz* suna astfel: „Deși Libia nu a fost inclusă până în prezent pe lista țărilor ce fac parte din « axa răului », oficialii americani consideră această țară un stat extremist, care depune eforturi pentru a produce arme de distrugere în masă.”

Era același avertisment pe care îl transmisesem lui Shimon Peres în urmă cu cinci ani, când era prim-ministru al Israelului – că „Libia” apărea codificat împreună cu „holocaust atomic”, dar că pericolul real era terorismul nuclear.

Câteva zile mai târziu, într-o cuvântare ținută la Ierusalim, Peres a făcut public avertismentul, fără a menționa însă codul Bibliei. Cel mai mare pericol cu care se confruntă omenirea, a spus atunci Peres, era ca armele nucleare să „ajungă în posesia unor state iresponsabile și să fie utilizate de fanatici”.

Acum codul ne oferise și numele fanaticilor: Osama bin Laden și rețeaua lui teroristă, Al Qaeda. Iar eu speram că el va preciza și locul în care puteau fi găsiți aceștia.

ÎN MAI 2001, când violențele din Orientul Mijlociu scăpaseră de sub control, i-am trimis o scrisoare în Virginia secretarului de stat Colin Powell.

Am ezitat să-l contactez pe Powell chiar acasă, dar am ținut să-l întâlnesc înainte de a pleca în Europa într-un turneu diplomatic, deoarece se zvonise că se va întâlni pentru prima oară cu liderul palestinian Yasser Arafat.

Avioanele de luptă F-16 tocmai atacaseră Malul de Vest și Gaza pentru prima oară după Războiul de Șase Zile din 1967, drept răspuns la un atentat sinucigaș cu bombă. Instinctul îmi spunea că avea să se întâmple ceva groaznic, și că acum ar fi fost cea mai nimerită ocazie de a avea o discuție cu Powell, în acele momente de criză, la scurtă vreme după întâlnirile pe care le avusesem cu Arafat și Peres.

În scrisoarea mea din 19 mai, îl informam pe Powell: „Am revenit recent din Orientul Mijlociu, unde am fost primit de Yasser Arafat și Shimon Peres. Sper să discut curând și cu premierul Sharon. Consider că există șanse de progres, prin organizarea unor noi convorbiri de pace. De aceea v-am trimis scrisoarea acasă. Ar trebui să apelez la canalele oficiale, dar astăzi am citit un articol în *New York Times*, potrivit căruia ați afirmat: « Dacă ar exista o soluție pe care aș putea să o găsesc, o conferință sau o întâlnire care s-ar ține cât mai curând, aș profita de un asemenea prilej. » Consider că există o asemenea soluție, cel puțin pentru început.

Arafat crede în profeții. Am discutat cu el mai mult de o oră despre predicțiile descoperite în Biblie. La sfârșitul întrevederii a părut convins că există doar soluția păcii, alternativa fiind anihilarea. Nimeni nu a încercat până atunci să îl convingă în acest mod, și consider că aceasta ar putea fi cheia.“

L-am informat pe Powell în legătură cu codul ascuns din Biblie, care părea să dezvăluie viitorul. Am sperat că acest lucru îl va sensibiliza, deoarece aflasem din autobiografia lui că era un om religios, că predase cândva la o școală duminicală și că credea în „religia de altădată“.

De aceea, i-am comunicat același lucru pe care i-l transmisesem și lui Bush: „Codul Bibliei ne avertizează că ne putem confrunta cu un război mondial nuclear care va începe în Orientul Mijlociu. Chiar dacă nu credeți în acest cod care prezice viitorul, ar fi important să mă primiți, deoarece Arafat crede în el.“

„Când Sharon acceptă ideea că nu avem de ales decât între pace și distrugerea totală, atunci trebuie aleasă pacea“, continua textul scrisorii mele. „Nu are importanță dacă Sharon ia în serios rapoartele primite de la serviciile de informații sau profețiile atât timp cât înțelege că în joc este supraviețuirea.“

În cele din urmă, Powell a revenit în SUA fără să se fi întâlnit cu Arafat și nici nu mi-a răspuns la scrisoare. Cu toate acestea, Bush l-a trimis pentru a încerca să obțină un acord de încetare a focului între Arafat și Sharon.

Acest efort a continuat și în anul următor, dar fără succes.

În codul Bibliei, însă, părea să se întrevadă o rază de speranță. „C. Powell” era codificat împreună cu „șeful întâlnirii la vârf”, sugerând că secretarul de stat ar putea să aducă cele două părți la masa tratativelor.

Cu toate acestea, în același loc unde apărea „Powell”, pericolul era de asemenea clar precizat, prin

מוֹתֵי־יִשְׂרָאֵל סוֹתֵי־אֲחֵרֵי־תִיכְמֹהוּ וַיֹּאמְרוּ בְּלִקְחָא
 וַיֹּאמְרוּ שְׂמֵר לְדַבְּרוּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵי וּבְלִקְחָנָא מֵתִי
 אֶל־רֵאשֵׁה־סִסְנֵהוּ וַיְבֹשְׁבַעַה־מִּזְבַּחַתּוֹ וַיַּעֲלֶה־אֵי
 וַיֹּאמְרוּ שְׂמֵר לְבִלְקָה־וְכֵה־תְּדַבְּרוּ בְּאֵלֵינוּ וְהָ
 עָהֵאֲזִינָה עֲדֵי־בְנוֹצָפֶה־לֵאמֹר שְׂמֵר לְכֹזְבוֹבֹא
 יִטְאוּ וְבִי־עֲקֹבוֹ לֵאמֹר הָעַם־לְבִי־שְׂרָאֵלִי הֵוֵאֲלִי
 אֲלֵכֶעֱתִי אֲמַר לִי עֲקֹבוֹ לִי־שְׂרָאֵלִי מִפְּעַל־אֱלֹהִים
 בְּלֵאמֹר קִבְּנוּ וְנִסְבְּרוּ לְאֵתֵיכֶם בְּרֹכְנוּ וַיַּעֲבֹד־עֲסֹוִי־אֵ
 קַח־אֶל־מִקְוֵם־אֲחֵרִים לִי־יִשְׂרָאֵלִי עֵינֵי־הָאֱלֹהִים
 לִי־בִזְהַשְׁבַּעַה־מִּזְבַּחַתּוֹ הֵכֵן לִי־בִזְהַשְׁבַּעַה־פְּרִיסִי
 לְבִרְךְ אֲתִי־שְׂרָאֵלִי לְאֵהֵלֶךְ כִּפְעַם־בְּפִעַם־לְקַרְאֲתָנָה
 חֵאֲלִי־סֹוִי־שְׂמֵר לְוֹוִי־אֲמַר נִאֲסֵב־לַעֲסֵב־נוֹבְעִי
 דִּי־עֲקֵב־טַשְׁבַּנְתִּי דִּי־שְׂרָאֵלִי כִנְחֵלִי סִנְטִי וְכִנְתַּע
 לְכוּ וְתִנְשְׂמֵם לְכֹתוּ אֶל־מִצְוֵי־אֱמוּנָתִי וְסִנְתִּי וְעַם
 סְבִרְכֵי־ךְ בְּרוּךְ וְאֲרִיךְ־אֲרִיךְ־וִי־חֵרָאֲךְ בְּלִקְחָאֲלֵב
 עֵתֵי־בְרַחֲלֵךְ אֶל־מִקְוֵם־אֲסִרְתִּי כִבְדֵּךְ אֲכַבְּדֵךְ וְהָנָה
 וְלִי־בְלִקְחָאֲבִי־תֹו־כִסְרוֹ וְהָבֵלֵאֲנוּ בְּלִלְעֵב־רֵאשֵׁה
 עֲצָדֵאֲשֵׁרִי עֲשֵׂה־הָעֵם־הַזֶּה לַעֲמֹד בְּאֵתֵי־תִי־תִי־סִי־וֹ
 וְסִחֲזַח־שְׂדֵי־יְחִזְהֵם לְוֹגְלוֹ וְעֵינֵי־סִי־אֲרָאֵנוּ וְלֹ

aceleași cuvinte care se intersectau și cu „G.W. Bush” – „în zilele cele de apoi”.

Cum număratoarea inversă până în anul 2006 continua, m-am temut că nu voi reuși să ajung până la președinte, deși el considera războiul declanșat împotriva terorismului ca pe o cruciadă religioasă.

Codul Bibliei părea să avertizeze că războiul declarat de Bush terorismului, cel pe care îl purtase deja în Afghanistan, care acum lăsa impresia că ajunsese într-un punct mort, bin Laden fiind încă liber, s-ar putea sfârși foarte prost.

„Războiul lui Bush” era codificat cu avertismentul cel mai cumplit – „răul ce se va abate asupra voastră în zilele cele de apoi”.

לִיהוֹ-וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ שְׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ
אֲשֶׁלְשָׁמֹאת מֵלֶךְ וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּשְׁבַע עֶתְמֵלֶכֶּי
שְׁלֹשָׁעֶשְׂרִים **○** וּמֵאֵת שָׁנָה בְּמִתּוֹבָה רַחֲמֵי שְׁמֵהּ
יִשְׂרָאֵל לֹכֶל **□** לְבִתֵּי רֶשֶׁת נֶחֱלֵה מִמִּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
נִי **◇** **הַפְּמִינִי הַתְּפִלָּה הַשְּׁמִינִי** אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שְׁמֵךְ וְ
וּמֵאֵת כֶּסֶם **○** יִסּוּ נִשְׁאָר תִּסְמַתִּי מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁ
תִּנְיֹהוּ-אֹתָם **□** וּמִפְּתִי־סֹד לִי סוֹרְעֵי סַבְמִצְרִים
יִסְיֹסוּ אֹרֶב **□** עֵי־לִי לֵהֲלַחֵס לֵאמֹכֶלֶתִי וּמִי־סֵלָא
הַסֵּת גִּדְעוּן **○** וּמֵאֵת תִּסְמַת שְׁמֵךְ מִן הַמִּקּוֹס הַהוּא לֵא
וּמֵאֵלֵי־ךָ **○** מֵחַתֵּתֵהוּ בִּיתְךָ הַלּוֹי־אֲשֶׁר בִּשְׁעַר
אֲשֶׁר דָּבַר לוֹ זֶה־הִי הַמִּשְׁפָּטָה כִּהְנִי־סֵמֵת הָעֵסֶם
הַשְׁנוּ אֱהִי־הֵבֶן הַבֶּכֶר לִשְׁנֵי אַחֵוֹהִי הַבִּי וְסֵחַ
תוֹלַת־טֶהֱמֵשׁ פִּסְגֵּי־תוֹסוֹ לֵאמֹכֶבֶל בְּגִדֵּי אֶלְמִנָה
רֹאכֶל־עַמִּי הָאֶרֶץ כִּי־שָׁסִי הוּא־נִקְרָא עַל־יְדֵי וִירָא
צִמְצוּרֵי־סוֹתֵי אֲשֶׁר עֲבָרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָבְרָ
תִּי אֶת־כֶּסֶם **□** **קִרְאָתֵךְ אֶת־כֶּסֶם הָרַע הַבְּאֵרִיתֵהּ יִמִּי־כִי**
וְיִשְׁמְעוּ אֵלֵי וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁכּוּ אֲשֶׁר צוּחִי

○ RĂZBOIUL LUI BUSH

□ RĂUL CE SE VA ABATE ASUPRA VOASTRĂ ÎN ZILELE CELE DE APOI

◇ NAȚIILE SUB CEEA CE ESTE AL CERULUI

Cuvintele din textul Bibliei ce se intersecta cu „războiul lui Bush” spuneau clar că pericolul era global: „Națiile sub ce este al Cerului.”

„Următorul atac terorist” era codificat împreună cu pericolul de care acum se temeau cele mai multe națiuni: „atomic”.

לאתראהאתשוראחיךאואתשיונרחיסוהתע
לתאשהכיתועבתיהוֹאֵלִי־יִךְכִּלְעִשְׁהָאֱלֹהֵי
שִׁבְשִׁוּרִיבִּחְמִירִיחֲדוֹל־אֵתלִבִּשְׁשַׁעַטנֹזַעמִרוֹפֶשֶׁת
שִׁסְעָלִי־לִתְדַבְרִיסָלֵאמַרלֹאמַצֵּאתִי־לִבְתָּבְתוֹל
כִּי־שָׂרֵאֲלִלֹזְנוֹתִבִּיתִבִּיתֵאבִי־הוֹבַעַרְתִּהרַעַמִּקְרִבְךָ
נַעַרְהִמְאִרְשֵׁהוֹחֲזִיק־הֵהָאִישׁשׁוֹכֵבֵעַמְהוֹמֵת
תֵּאבִיוֹוֹלֵאִיגִלְהֵכֵן־אֲבִיוֹלֵאִיבֹאֲפִצֹּעַדִּכָּה
לִךְ־אֵת־הַקָּלִל־לְבִרְכָּהכִי־אֶהְבְּךָ־הוֹאֵלִי־יִךְלֹא
דָּתִהִי־הַלִּךְ־מִחוּץ־לְמַחֲנֵהוֹי־צֵאתִשְׁמַחֲחוּ־וַיִּתֵּד
דִּשְׁמַבְנֵי־יִשְׂרָאֵללֵאֲתִבִּיאֲתַנְּךָוְנִהְיִמְחִירְכָּ
אֲשַׁפְּתִי־ךְתִּשְׁמְרוּ־עִשִׁיתִכֹּאשֶׁר־נִדְרַתִּלִּי־הוֹאֵלִי־
כִרִיתִתּוֹנֵתוֹנֵתוֹבִידֵהוֹשִׁל־הֵמָּהכִי־תוֹאֲכִי־מֹת
יִשְׁגֹּבֵנִבְנִפְשִׁמֵּאֲחִיו־מִבְנֵי־יִשְׂרָאֵלוֹהִיתַעֲמִרְבוּ
כִבְבַּעַבְטוֹהַשְׁבֵּתִשִּׁיבִלֹּאֲתִהַעֲבֹטֵכִבְוֹאֲהַשְׁמֵשׁ
הוֹזַכְרַתִּכִּיעֲבַדְהִי־תִבְּצִירִיסוֹיִכְדִּךָ־הוֹאֵלִי־
וְתֵאֲתִהַדְבִּירְהוֹזֵהכִי־הִי־הִרִיבִי־אֲנִשִּׁיסוֹנֵג
הוֹהִי־הֵהָבֵכֹּור־אֲשֶׁר־לִדִּיקוֹסַעֲלִשְׁסֵאֲחִיו־הַסֵּת
קִרְאִשְׁמוֹבִי־יִשְׂרָאֵל־בִּית־לֹוֹי־הַנֶּעֱלָכִי־נִצּוֹאֵן
לַעֲשֵׂה־אֱלֹהֵיכִלְעִשְׁהָעוֹלֹוֹכֹורֵאֲתִאֲשֶׁר־עֲשֵׂה־לִךְ־עַם
יִאֲמַרְצֶךָ־אֲשֶׁר־הוֹאֵלִי־יִךְנִתְּנוֹלְךָ־שְׁמִתְבִּטֵּן
וְסוֹרְבוֹי־רַעוֹאֲתִנּוֹהֵמָּהצִּירִיסוֹי־עֲנוּנוֹוִיתֵנִי
שְׁתַּחֲוִיתִלְפָנַי־הוֹאֵלִי־יִךְוְשִׁמַּחְתִּבְכִּלְהַטּוֹב
נֹוֹלֵאֲבַעֲרִיתִי־מִבְּנֵי־בְּנֵי־מִי־וְלֹאֲנִתִּי־מִמֶּנּוּלִמֵּ
רַחֲקִיוֹוְמִצּוֹתִיוֹוְמִשְׁפָּטִיוֹוְלִשְׁמַעֲבִקְלוֹוִיהִ
שִׁדְּתִאֲתִסֵּב־שִׁידוֹכְתִּבְתַּעֲלִיהֵן־אֲתִכְלִדְבִּירִיהֵתוֹ

„Următorul atac terorist“ era codificat împreună cu „bin Laden“ și singurul oraș din lume care apărea atât cu „holocaust atomic“, cât și cu „război mondial“ – „Ierusalim“.

Cu toate acestea, codul Bibliei avertiza că impactul va fi global. „Război mondial“ era codificat împreună cu „terorism“ și cu cuvântul arab care înseamnă „atentat sinucigaș cu bombă“ – „Shahid“ – în exact același loc.

M-am temut că suma tuturor avertismentelor din Biblie era că lumea se va afla într-o stare de război permanent în următorii cinci ani, dar nu un război convențional, ci unul în care se vor înregistra o serie de atacuri ale teroriștilor care ar putea folosi arme de distrugere în masă și contraatacuri declanșate de lumea occidentală.

Ar fi tipul de confruntare pe care nimeni nu și-o dorește, un război între noi și militanții islamiști, un război între civilizația occidentală și fanaticii religioși care vor să o distrugă.

Părțile erau deja angajate în luptă. Toate lucrurile în legătură cu care încercasem să transmit avertismente,

נההדבריסויכיתואתכסבשעירעדחרמהותשנ
תעונותתילחצי שבטהמנשהכלחבלהארנבלנ
מהועבודתסשסאליםעשהידאדסעצואבןא
מיתןוהיהלבבסזהלסליראהאתיו לשמרא
הסוגסאתהצרעהישלחיהואלליךבסעדאבו
האשרקצףיהויעלכסלשמי דאתכסוישמעי
בעתהשמרו לכסכןפתלבבכסו סרתסועבדות
לךולבניךאחריךעדעולסכיתעשההטובוהי
מנהאשרבשעריךואכלושבעולמעויברכךי
לאצויתיוהגדלךושםעתודרשתהיטבוהנהא
אהבהאתיהוואלליךוללכתבדרכיוכלהימי
לאמוויסרואתוולאישמעאליהסותסשובוה

tot ce văzusem codificat în Biblie avea să devină realitate. Și nu știam ce să fac.

TOATE AVERTISMENTELE din codul Bibliei, care au avut un ton apocaliptic în urmă cu cinci ani, când le-am făcut publice, chiar și când l-am contactat prima oară pe președintele Bush cu o lună înainte de atacul din 11 septembrie, deveniseră deja de notorietate publică, o realitate acceptată, chiar o situație inevitabilă pe care liderii noștri se temeau că nu o pot ocoli.

Toți membrii Cabinetului Bush și chiar președintele au declarat că un nou atac terorist, chiar un act de terorism nuclear, era aproape cert.

„Posibilitatea unui nou atac terorist împotriva Statelor Unite este foarte reală“, a afirmat vicepreședintele Dick Cheney. „Nu se pune problema producerii lui, ci când.“

Secretarul Apărării, Donald Rumsfeld, a afirmat în fața unei comisii senatoriale că teroriștii vor obține arme de distrugere în masă: „Posedă arme chimice, arme biologice, iar unii vor deține curând și arme nucleare. Este inevitabil ca ei să și le procure și nu vor ezita nici o clipă să le folosească.“

„Ne vom confrunta cu noi amenințări teroriste“, a adăugat el. „Problema nu este dacă, ci când, unde și cum se vor materializa ele.“

„Este inevitabil“, a declarat directorul FBI, Robert Mueller. „Va exista un nou atac și nu vom putea să-l împiedicăm. Aș dori să pot fi mai optimist.“

Până la un moment dat, problema era de a-i convinge pe liderii lumii că pericolele mortale codificate în Biblie sunt reale. Acum se pune problema de a-i convinge că pericolele ar putea fi împiedicate dacă ar fi luate în serios avertismentele din cod.

CAPITOLUL DOISPREZECE

CĂLĂTORIA EROULUI

ÎN UNELE DIMINEȚI, când aflu de noi amenințări teroriste, căutarea cheii codului mi se părea un vis.

În fața lui bin Laden, păstrând încă precis întipărită în minte amintirea atacului din 11 septembrie și având certitudinea că nici New Yorkul, nici restul lumii nu știau ce se mai poate întâmpla, aventura mea în deșert mi s-a părut lipsită de importanță.

Aveam însă sentimentul că aceasta era soluția, poate singura. Aveam nevoie de un miracol, un răspuns la pericolul de dimensiuni mitice care ne pândea.

Probabil că era nevoie de o acțiune mitică: „Eroul trece din lumea de zi cu zi în cea supranaturală: acolo se confruntă cu forțe fabuloase și câștigă bătălia hotărâtoare; eroul revine din acea aventură plină de mistere având puterea de a oferi semenilor săi soluția salvatoare.”

Aceasta este călătoria eroului în varianta clasică. Această aventură este comună tuturor culturilor. Ideea este atât de firească, încât Joseph Campbell a numit-o *Eroul cu o mie de chipuri*¹.

¹ Joseph Campbell (1904–1987) și-a publicat cartea de mitologie comparată în 1948 (n.tr.).

Este povestea lui Prometeu, care urcă în cer ca să fure focul zeilor și să-l dea oamenilor. Este povestea lui Iason, care pleacă să găsească Lâna de Aur. Ea apare în forma sa cea mai veche în istoria lui Ghilgameș, legendarul rege sumerian care, în urmă cu șase mii de ani, a ajuns prin luptă până la marea care înconjură lumea, s-a scufundat până la fundul ei și a revenit cu planta nemuririi.

Cu toate acestea, în mod inevitabil, puterea ce-și are originea în altă lume, care este dobândită cu atâta noblețe, se pierde când eroul revine în lumea reală. Ea este furată, se destramă sau, pur și simplu, dispare.

Morala poveștii este mereu aceeași: adevărata răsplată nu este obiectul mult râvnit, ci călătoria în sine. Așa cum afirmă Campbell: „Se dovedește că puterile cerești căutate și dobândite după înfruntarea a nenumărate primejdii s-au aflat de fapt tot timpul în sufletul eroului.”

Călătoria și aventura sunt modalitățile prin care eroul descoperă ceea ce se află deja în sine.

Uneori, în timp ce căutam „cheia codului”, „obeliscurile”, talismanul miraculos provenit de pe alte tărâmurii, care ne-ar putea dezvălui trecutul nostru uitat, dar și întregul viitor, mi-am imaginat că plecasem eu însumi în călătoria eroului.

Însă eu nu eram erou. Nici personaj mitologic. Eram un antierou, un reporter cinic care descoperise întâmplător un mister antic în lumea modernă.

Așa cum afirmă Campbell, s-ar putea ca tot ce ne trebuie, răspunsurile la toate misterele, să se afle deja în fiecare dintre noi, trebuind doar să le descoperim.

Biblia afirmă același lucru. Înainte de a muri, în ultimele lui cuvinte adresate israeliților, Moise spune foarte limpede: „Căci porunca aceasta care ți-o poruncesc eu astăzi nu este neînțeleasă de tine și nu este departe. Ea nu este în cer, ca să zici: Cine se va sui pentru

noi în cer, ca să ne-o aducă și să ne-o dea, s-o auzim și s-o facem? Și nu este ea nici peste mare, ca să zici: Cine se va duce pentru noi peste mare, ca să ne-o aducă și să ne-o dea s-o auzim și s-o împlinim? Ci cuvântul acesta este foarte aproape de tine; el este în gura ta și în inima ta, ca să-l faci" (Deuteronomul, 30:11–14).

Probabil. Poate călătoria, căutarea reprezintă doar modalitatea de a descătușa secretul care zace ascuns în noi. Dar, așa cum le-am citit eu, aceste bine cunoscute cuvinte ale Bibliei ne oferă speranță reală că, într-o

להפקדי שש מאות אלף ושלשת אלפי סו חמש
 ו חמשי שנה תפקדו אתם כלהבאלעבאצבאלע
 נתולעלהשעירעו י א אחד לחטאתו לזבח השל
 לימי אשר ישכן הענועלהמשכן י חנוי ובהאר
 באועדנחלאשכלוי כרתו משם מורה ואשכו
 סמעדתי שראללהקרי באתכם אלי ולעבד אתע
 שלי שיובי וסהשבי עי יטהרו אם לאי תחטאב
 ו י עבדו ויעמד במקום צראשראי ודרך לנטו
 שלש מאות בני זבולן למשפט חתם לסרד משפחת
 סכבשי סבני שנה ארבעה עשרתמי מסומנחתם
 דהורי שו אתאיבי ומפני וונכבשהארץ לפ
 אלעי רמקלטו אשר נסשמהוי שבבהעדמותהכ
 שעירו והמואביסהי ש ב י סבערעד אשר אעברא
 דברבאזניכםהיוסו ל מדתם אתם ושמרתם לע
 שרףועקרבו צמאון א ש ראי נ מיסהמוציאלך
 לרשת אתהארץ אשריהו י אל י כסנתן לכםוי
 הועבדך שששניסוב ש נ ה השביעתתשלחנו חפ
 אריסי שמעו ויראו ולא יספולעשות עוד כד
 תן בידהושלחהמביתווי צאהמביתו והלכה
 תיו אשר אנכי מצודהיוסובאוועליך כלהקל
 סהואלאמר מייעלהללנו השמימה ויקחה לנו
 טיך ליעקבותך לישראלישימוקטורהב

bună zi, vom descoperi „cheia codului“, că vom dezgropa „obeliscurile“, pentru că ele se află aici, pe Pământ, la îndemâna noastră.

În Biblie, în locul în care Moise își rostește ultimele cuvinte: „Ea nu este în cer, ca să zici: Cine se va sui pentru noi în cer?“, cuvintele „în Lisan“ apar codificate împreună cu „Mazra“.

Căutarea ca modalitate de a descătușa secretele care zac ascunse în noi nu trebuie considerată o declarație metafizică. Este o afirmație clară că un obiect fizic se află îngropat exact într-un anumit loc.

Oricât de puțin probabil ar fi să descopăr comoara, eu am crezut mereu că nu mă înșelasem în privința codului Bibliei. „Lisan“ și „Mazra“ erau locuri geografice reale, acele X-uri de pe harta comorilor.

Dr. Rips a fost de acord că „Lisan“ și „Mazra“ nu puteau apărea de mai multe ori datorită hazardului, că nu era un simplu accident că „obeliscuri“ se intersecta de două ori cu „cheia codului“. Dar, ca întotdeauna, el a refuzat să ghicească ce înțeles avea acest lucru în lumea reală.

– Nu cred că există emoție mai mare decât să descoperi rămășițe materiale, obiecte antice, îndrumat doar de codul Bibliei, a spus el. Eu însă nu văd în el decât repetabilitate și nu pot susține decât că, din punct de vedere matematic, așa ceva depășește elementul aleatoriu. Nu pot afirma că obeliscul există cu adevărat.

Însă indiferent cât de improbabil ar fi ca un reporter să descopere un secret ieșit din comun, credeam că pe peninsula aceea stearpă putea fi găsit ceva extraordinar, care, deși aflat în această lume, nu aparține lumii noastre.

Asta ar putea opri numărătoarea inversă până la ziua Armagedonului.

DOVEZILE DIN codul Bibliei par clare, fără îndoială. La fel spune și Iosif, cel mai cunoscut prezicător din Biblie. Cuvintele lui sunt fără echivoc: „Iată tălmăcirea visului tău.“

Acest lucru confirmă că, în vremuri imemorale, ceva minunat a coborât pe Pământ, exact în locul în care voiam să căutăm și va rămâne acolo până îl vom găsi.

În povestea lui Iosif este ascunsă confirmarea absolută a existenței cheii codului și a ascunzătorii ei.

Vândut ca sclav de frații lui pizmași, Iosif a ajuns domnitorul virtual al Egiptului, deoarece îl informa pe faraon în legătură cu evenimentele viitoare. El a prezis o foamete, iar asta a salvat întregul Egipt de la moarte. Faraonul l-a ridicat pe Iosif la rangul de regent, i-a pus la gât un lanț de aur și l-a numit „Zaphenath-Paneath“.

Vreme de mii de ani, mari înțelepți au încercat să descopere înțelesul acestui nume. Unii au crezut că era vorba de o traducere ebraică a hieroglifelor egiptene, însemnând „descoperitor de secrete“. Alții spun că pictogramele originare descriind păsări și șerpi însemnau „Dumnezeu vorbește și trăiește“.

În realitate, numele are un înțeles foarte clar în ebraică: „Decodificator al codului.“

Așadar, existența codului Bibliei, cel care ne spune viitorul, este revelată de fapt în cuvintele originare ale Bibliei.

Iar codificat perpendicular pe „Decodificatorul codului“ am văzut chiar ținta căutărilor mele: „cheia“. Ea apărea împreună cu „oțel pe capăt“.

„Iată tălmăcirea visului tău“, spune Iosif când dezvăluie de două ori viitorul. Și, de fiecare dată, exact acolo, apare și locul cheii codului – „Lisan“.

„Iată tălmăcirea visului tău.“ Ca și cum profetul din vechime ar dezvălui în modul cel mai direct posibil locul exact unde trebuie căutată „cheia“ care ar fi

שרבידך ויתן להויבאמליהותהרלוותקסות
 למעלראשיויעןיוסףויאמר ז ה פ ת ר נ ו ש ל ש ל ש
 עכהואוויקראיוסףאתשםהבכורמששהכין
 אהביאתיואליוהצגתיולפניךוחטאתילך
 עבדךאביאלינואתסידעתסכישניסילדהלי
 אלהבנירחלאשרילדליעקבכלנפשארבעהעש
 דהנולדיסלדבארץמצריםעדבאמיאליךמצרי
 ביותוכלזקנבארץמצריםוכלבביתיוסףואח
 נהאתהרטיסלהשקותצאןאביהןויבאוהרע
 סומתהמטהזהתקחבידךאשרתעשהבואתהאת
 וילתלדתסגרשוןוקהתוטריושניחיילו
 תלבבולאשמעאלהסכאשרדברי הויאמריה
 יסרשכפיואליהוויחדלוהקלותוהברדומ
 מןהדסונתנועלשתי המוותועלהמשקוףעל

○ EL A GĂSIT LOCUL EXACT. MAZRA ◇ LISAN □ IATĂ TĂLMĂCIREA VISULUI TĂU

Nici nu s-ar putea mai limpede. O altă matrice de cod afirmă „el a găsit locul exact, Mazra“, iar acest lucru apare împreună cu „Lisan“ și cu „iată tălmăcirea visului tău“.

În povestea anticului proroc am descoperit confirmarea ascunsă a fiecărui amănunt al căutării mele.

„Arca de oțel“, „arca de fier“, „ADN pe obelisc“, „crearea omului“ și „Codul lui Dumnezeu“ sunt toate codificate împreună cu cuvintele lui Iosif: „Iată tălmăcirea visului tău“, și numele locului, „Lisan“.

„Cheia“ care este „decoderul codului“ va fi descoperită într-un recipient metalic și ne va dezvălui atât codul Bibliei, cât și codul vieții.

DOVADA SE GĂSEȘTE nu doar în Tora, ci și în alte cărți ale Bibliei.

„Cheia codului“ este codificată în Iov, cu un text ascuns care afirmă „în capătul ca un bici de la Lisan“.

התבואמליךותלמתגעדיךותבהלהלמאיראת
 לחמהמידיחרבבשלושלושלושלושלושלוש
 ירימיוכעבדישאמצלכשכיריקוהפעלונ
 נכוביתאבניסיחזהאסיבלענוממקומווכח
 ולאמיראנוכילאכןאנכיעמדינקטהנפשיב
 יחיקהוואלתשכןבמהליךעולהכיאזתשאפנ
 ועולהולותדברורמיההפניותשאוןאסלא
 יתספורלאתשמורעלחטאתיחטסבצורורכשעי
 תמורתובלאיוסותמלאוכפתולארעננהיחם
 סישימואורקרובמםניחשךאסאקוהשאולבי
 וניגריביתיואמהתלזרתחשבנינכריהיי
 למלאבטנוישלחבוחרוןאפויססרעלימוב
 המישלסלווהואלקברותיובלועלגדישיש
 משפטיהןקדסמהלךואיננוואחורולאמבין
 לאלמלתייויעןבלדדחשחיוואמרהמסלופחד
 ותלילהגנבתוסופהישאהוקדיסוי לךוישע

○ CHEIA CODULUI

IN CAPATUL CA UN BICI DE LA LISAN

דניסעדאסקהעדנבו להאמרי והארץהגבלי
 ולהסמשהעבדיהוי מערוער אשרעלשפתנחלא
 תיוישבנשורומעכתבקרבישראלעדהיוסהז
 עמקוביתפעורוראשדותהפסגהוביתהישמות
 טהגדלבניגדלמשפחתסויהי להסהגבוליעז
 הבנימנשהלמשפחותסויהיגבולסממחניסכ
 ראלבארץכנען אשרנחלואותסאלעזרהכחן
 'אתמשהכןעשובניישראלויחלקואתהארץ
 שבעמשהביוסההואלאמראםלאהארץאשרדרכ
 'אתההרהזההאשרדבריהויביוסההואכיאתה
 ויהיהגורללמטהבנייהודהלמשפחתסאלגב
 מלשוןחיסתהנהירדןועלההגבולביתחגל
 איסצפנהותארהגבולמראשההרמלמעיןמינ

○ EL A GĂSIT LOCUL EXACT. LISAN

LISAN. GOLFUL MĂRII SĂRATE

Avem din nou o precizare clară a locului, limba de pământ care înaintează în Marea Moartă la capătul nordic al peninsulei, formând Golful Mazra.

„El a găsit locul exact, Lisan“ este codificat în Iosua, unde un verset din textul curent descrie aceeași amplasare: „Lisan, golful mării sărate.“

În Biblie există o hartă codificată a comorii. Acest lucru confirmă că noi căutam în locul potrivit. Afirmă că obiectul încă există.

Dacă reușim să descoperim cheia codului, atunci vom putea să-l identificăm și pe codificator.

CINE E CODIFICATORUL? Dr. Rips, care a descoperit codul, are deja un răspuns. Codul, ca și Biblia ne-au fost date de Dumnezeu.

„Provine de la o inteligență care este nu doar superioară, ci și diferită“, susține dr. Rips. „Vede dincolo de timp, există dincolo de timp. Tot ce gândim și facem a fost anticipat.“

Însă eu nu cred că Codificatorul este Creatorul. Pentru mine, existența codului nu dovedește existența lui Dumnezeu – ci doar a Codificatorului.

În cod apar cu insistență indicii că, într-un fel sau altul, acest Codificator este încă în viață. Și, într-adevăr, chiar cuvântul „Codificator“ înseamnă „el codifică“ în limba ebraică.

L-am întrebat pe dr. Rips dacă acest cod al Bibliei n-ar putea fi un dialog în continuă desfășurare cu omenirea. Era posibil ca Biblia să fi fost codificată în timp real – iar noi să primim răspunsuri în momentul în care punem întrebări, și nu de la o inteligență care a existat cu mult timp în urmă, ci în prezent?

„Îmi pot imagina o inteligență care există dincolo de timp, pentru care trecutul, prezentul și viitorul sunt unul și același lucru“, a afirmat Rips. „Așa se face că,

deși pui întrebarea « acum », iar Biblia a fost codificată în « trecutul » îndepărtat, din punctul de vedere al Codificatorului, totul se petrece simultan – inclusiv « viitorul » pe care ni-l dezvăluie prin cod.“

Dr. Rips, un om religios, care crede într-un Dumnezeu etern, nu este singurul care își poate imagina o asemenea anomalie. Să ne amintim ce a spus Einstein: „Distincția dintre trecut, prezent și viitor este o simplă iluzie, indiferent cât de persistentă ar fi ea.“

Pentru mine, însă, răspunsul a rămas incomplet. Nu doream un concept metafizic, ci dovezi de nezdruclinat.

Codul Bibliei a fost conceput de un om, de un zeu sau de un extraterestru ?

Textul curent al Bibliei ne oferă un singur indiciu.

Cuvintele originare spun foarte limpede că Dumnezeu a coborât pe Muntele Sinai și i-a dat Biblia lui Moise.

Cuvintele „Codurile lui Moise“ apar în textul ascuns împreună cu „Codificator“, iar asta nu este o întâmplare.

Expresia „Codurile lui Moise“ mai apare o dată perpendicular pe „cheie“ și „vas de fier“.

וְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא נָתַן לָהֶם נֹחַ לְהַבְתּוֹ דָּבָר נִי
אֶל עֲזָרָה כִּהֵּן אֲשֶׁר מִקְדָּו אֲתָבֵנִי יִשְׂרָאֵל לְבַעֲרָתָם
לְהַלְאֵהִי הָאֵי שִׁמְכִּי (קוֹדֵי מֹשֶׁה) וְאֵהֵרֶן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
בְּרִסִּי נִי כִי אֲמַרְיֵהוּ לְהַסְמֹתִי מִתּוֹבַמְדָּבְרוֹ לְ
לְבָבִי סִנְהוּיֵהוּ שֶׁעָבְדוֹ וְתִקְרַב נִהְבְּנוֹת צֶל
מִכִּי רִבֵּן מִנְשֵׁה לְכַסְכַּחַת מִנְשֵׁה בִּן יוֹסֵף וְאֶל־הַשֵּׁם
נִלְהוּ מִלְכָּה וְתִרְצֵהוּ וְעִמְדָּה לְפָנֵי מִשְׁהוֹלְפָנִי
שִׁי אֶסֹכֵל עֵדֶה (בְּ) תַחֲאֵה לְמוֹעֵד לְאִמְרָא בִּי נוֹמַת
וְהָעֵדֶה הַנּוֹעֵדִי (סֵעִי) הוּא בְּעֵדֶת קִרְחִי בַחֲטָא
מִהִי גִרְעַשְׁסָא בִּי (נִ) מִתּוֹךְ מִשְׁכַּחַתוֹ כִּי אֵין לוֹ בֵּן
יֵאבִי גִוּוֹי קִרְבַּ מִשְׁהָאֵת מִשְׁפָּט לְפָנֵי הוּא
וְבָנֵינוֹת צֶלֶס חֲדָד בְּרִתְנָתָן תַּתֵּן לְהַסְאֵחֻת נֹחַ לְהַב

CODURILE LUI MOISE

CODIFICATOR

כ ל י ה ק ד ש א ש ר י ש ר ת ו ב ה ס ו ה מ ס ד ו כ ל ע ב ד ת ו
 א ל י צ ו ר ב ו ש ד י א ו ר (ק) ר ב נ ו ק ע ר ת כ ס ר א ח ת ש ל ש
 ה י מ י ס ו ל א ע ש ר י ס י (ו) ס ע ד ח ד ש י מ י מ י ס ע ד א ש ר י צ
 כ ה נ ה ל כ (נ) א ת ה ו כ ל ע ד (ד) ת ד ה נ ע ד י ס ע ל י ה ו י ו א ה
 ר ו ש י ס א ת ו ע ל נ ס ו ה י (י) ה כ ל ה נ ש ו ד ו ר א ה א ת ו ח
 פ ח ת ה ח צ ר נ י ל ח מ ו ל (ט) ש (פ) ח (ת) ח (ת) מ ו ל י א ל ה מ ש פ ח
 ח ו צ ל מ ח נ ה ו י ק צ ר מ (ש) ח ע ל פ ק ו ד י ה ח י ל ש ר י ה א
 מ ה כ ל מ כ ה נ ס ש ב ש נ ג (ה) א ס ב ב ל י ב ר ז ל ה כ ה ו ו י
 א ת י ה ו ש ע ו ח ו ק ה ו ו א מ צ ה ו כ י ה ו א י ע ב ר ל פ נ י

○ CODURILE LUI MOISE ◇ CHEIE □ VAS DE FIER

Deoarece, potrivit Bibliei, Moise a scris cuvintele Bibliei, este inevitabil ca el să fi gravat și codul.

Cu toate acestea, pentru că era om, Moise n-ar fi putut crea codul, deoarece el nu putea prevedea viitorul.

Bănuiesc că atât Biblia, cât și codul constituie o formă de informație pe care nici măcar nu ne-o putem imagina.

Cuvintele au fost scrise întâi pe piei de animale și scrijelite în piatră, pentru ca ulterior să fie înscrise pe suluri de papyrus și cărți legate. Cu toate acestea, Biblia a rămas și un program de computer, sau acum ar putea fi așa ceva.

Ce alt tip de informație ar mai putea fi? Un alt lucru pe care nu ni-l putem imagina este că niște nomazi ai deșertului puteau concepe un program de calculator în urmă cu trei mii de ani, transformând totul într-o formă de informație pe care încă nu o putem descifra deoarece încă nu deținem tehnologia necesară, ceva ce va fi descoperit de urmașii noștri peste trei mii de ani.

Stanley Kubrick a comparat acest lucru cu monolitul negru din filmul său 2001, misterioasa sursă de cunoaștere care pare să apară în diferite etape ale evoluției umane, de fiecare dată când suntem pregătiți să trecem la un nivel superior.

În Biblie este codificată și expresia „mașina timpului”. „Va sosi la orice timp” se intersectează cu „mașina timpului” în textul ascuns. Acest lucru sună ca o promisiune de revenire eternă. În ebraică, aceleași cuvinte înseamnă și „ar putea sosi oricând”. Asta sugerează faptul că următoarea vizită ar putea fi iminentă.

„Reprezintă exprimarea perfectă a ceea ce afirmam despre cod”, a spus Rips. Din punctul de vedere al codului, sau al Codificatorului, între *acum* și *oricând* nu există nici o diferență.

Probabil că eu și Rips am avut dreptate. Codul provine probabil de la o inteligență care a existat dincolo de timp, însă „cheia codului” este un obiect care a fost adus pe Pământ de o ființă, un călător în timp.

Unii oameni de știință remarcabili, inclusiv Stephen Hawking, cel mai mare fizician al lumii contemporane, consideră că într-o bună zi omul va putea

אכלהמשכבאשרתשכבעליוכלימיזובבהכמשכ
טמאיהיהכטמאתנדתהוכללהנוגעבסיטמאוכ
טהרהמזובבהוספרהלהשכעתמיסואחרתטהר
בנייונהוביאהאזאתסאלהכהןאלפתחאהלמ
עלהוכפרעליההכהןלפנייהויהומוזובטמאתה
ובטמאתסבטמאסמאתמכניאשרבתוכסואחתו
בהוהדוהבנדתהוהזאתוובולוכרולנקבה
למשהאחרימותשניכניאהרובקרבסתלפניי
הרוןאחיךואליבאבכלעתאלהקדשמייתלפרכ
יבענואראהעלהככרתכזאתיבאארואלהקד
קדשילבשומכנסויבדיהיועלבשרוובאבנסכ
רחצבמיסאתבשרוולבשסומאתעדתבניישרא
לעלהוהקריבארוואתפרהחטאתאשרלווכפר
העמידאתסלפנייהויהפתחאהלמועדונתואה

călători în timp. „Călătoria în timp ne va fi la îndemână în viitor“, a spus Hawking.

Orice formă avansată de călătorie în spațiu, orice deplasare între stele sau galaxii presupune distanțe atât de mari, încât ar impune o viteză mai mare decât a luminii. Pentru a reuși acest lucru, ar trebui să deformăm spațiul-timp.

Potrivit majorității fizicienilor, asta ar însemna în mod automat că am putea călători în timp și spațiu, cu alte cuvinte că am fi capabili să revenim în timp.

Să fi sosit un astronaut pe Pământ cu mult timp în urmă, nu doar din alt loc, ci și din alt timp?

ADEVĂRATA MEA DORINȚĂ a fost mereu să identific Codificatorul. Dacă aș fi aflat că în Biblie există un cod care prevestea viitorul, trebuia să știu și cine îl crease.

Existența codului Bibliei este prima dovadă științifică prin care ni se confirmă că nu suntem singuri, pentru că nici un om nu poate vedea dincolo de timp.

Codificatorul a rămas necunoscut, dar el ne-ar putea îndruma spre sine, pas cu pas.

Poate că încercarea mea de a descoperi cheia codului a reprezentat doar o călătorie care mi-a revelat niveluri ale realității pe care altfel nu le-aș fi recunoscut, făcându-mă să-mi pun întrebări de dimensiuni cosmice prin însăși existența codului Bibliei și, probabil, m-a făcut chiar să descopăr întâmplător originea vieții.

Sunt convins că voi descoperi cheia codului, obeliscurile, poate chiar chipul Codificatorului.

- Nu mă îndoiesc deloc că dincolo de matricele de cod pe care le găsești există o anumită realitate, mi-a spus Rips. Dar n-aș putea preciza dacă e vorba de o realitate fizică sau de una metafizică.

Și eu îmi pusesem aceeași întrebare cu mult timp înainte. Cheia codului aparținea acestei lumi sau altui tărâm?

– Dacă e metafizică, e mai reală, mai aproape de sursa primă a realității, a zis Rips. Dar poate că ceea ce cauți poate fi văzut doar cu instrumente spirituale, deoarece impune contactul cu alt tărâm.

L-am întrebat pe Rips de ce codul Bibliei ar oferi, în mod deliberat și permanent, informații false, îndrumându-mă către un loc în care nu există nimic.

– Nu sunt false, ci există la un alt nivel, mi-a răspuns el.

Recomandarea lui mi s-a părut a fi de ordin practic. Mi-a confirmat intuiția că „Lisan” înseamnă Lisan, „Mazra” înseamnă Mazra, că „obeliscul” este un obiect fizic, pe care se găsește „cheia” codificată.

– Există magnetometre, radare de joasă frecvență și alte tehnologii, deci în primul rând ar trebui să le folosești pe acestea, a spus el. Dar s-ar putea să te afli exact pe locul respectiv și totuși să nu-l vezi, întrucât instrumentele pe care le avem la dispoziție în prezent nu sunt capabile să depisteze obiectul, chiar dacă el s-ar afla sub tălpile tale.

Problema care se punea era nu dacă codul Bibliei este corect sau dacă noi îl interpretăm cum trebuie, ci dacă tehnologia noastră este suficient de avansată pentru a descoperi ce ne oferă acesta. S-ar putea ca în prezent cheia să ne rămână inaccesibilă, așa cum ar fi fost și codul Bibliei pentru cei care l-ar fi primit în urmă cu trei mii de ani. S-ar putea să necesite o tehnologie încă neinventată, o știință deocamdată necunoscută.

Nu vom avea răspunsul decât dacă ni s-ar permite să dezgropăm ceea ce știm că se află în Lisan.

Vom găsi astfel prima dovadă că nu suntem singuri? Această descoperire ar pune capăt ciclului dement de

violente din Orientul Mijlociu? Ori războiul ne va împiedică să descoperim cheia codului?

O vom găsi la timp pentru a primi avertismentul de care avem nevoie pentru a supraviețui?

CINE S-AR SINCHISI atât de mult de noi ca să ni se adreseze de peste timp ca să ne salveze de un dezastru prezis?

Nu este o pură întâmplare că o inteligență capabilă să vadă viitorul a creat un cod menit să fie descoperit în acest moment al istoriei umanității. El a avut un lacăt ce putea fi deschis doar la un anumit moment. N-ar fi putut fi descoperit decât după inventarea computerului.

Motivul este evident – *acum* avem nevoie de aceste informații.

„Atac atomic“ este codificat în Biblie, împreună cu localizarea cheii codului, „Lisan“ și cu „Iată tălmăcirea visului tău“.

י א ח ת ו ו כ ש מ ע ו א ת ד ב ר י ר ב ק ה א ח ת ו ל א מ ר כ ה ז
ע ש ו א י ש י ד ע צ י ד א י ש ש ד ה ו י ע ק ב א י ש ת ס י ש נ א
י ד י ע ש ו א ח י ו ש ע ר ת ו י ב ר כ ה ו י א מ ר א ת ה ז ה ג
פ ר ל ל ב נ א ת כ ל ה ד ב ר י מ א ל ה ו י א מ ר ל ו ל ב נ א ו
ו ה נ ה א י נ נ ו ע מ ו כ ת מ ל ש ל ש ו ס ו י א מ ר י ה ו י א
ה מ ח נ ה נ ש א ר ל פ ל י מ א מ ר י ע ק ב א ל י א נ
ע י ר ס ל א מ ר ה א נ ש י ס ה א ל ה ש ל מ י ס ה ס א ת נ ו ו י ש
ר ע ת ו א ת ה ח מ ר י ס ל צ ב ע ו א ב י ו ו א ל ה ב נ י ע נ ה
ה ו ה ע ד ל מ י ת מ נ ת ה ו י ד ל ת מ ר ל א מ ר ה נ ה ח מ י ו
ו י ע ו י ו ס ו י א מ ר א ת פ ת י כ ו ש ל ש ת ה ס ל י ס ש ל ש
ב א ו מ צ ר י מ ה ל ש ב ר א ל י ו ס ו י כ י ח ז ק ה ר ע ב ב כ ל ה
ה ב י ת ו י א מ ר ו ב י א ד נ י י ר ד י ר ק נ ו ב ת ח ל ה ל ש ג

○ ATAC ATOMIC

◇ LISAN

□ IATĂ TĂLMĂCIREA VISULUI TĂU

„Atac atomic“ este de asemenea codificat cu 2006, același an care apare împreună cu „holocaust atomic“, „război mondial“ și „zilele cele de apoi“.

Dacă codul Bibliei este corect, ne aflăm în fața pericolului suprem, nu a unei epifanii religioase, ci a distrugerii întregii umanități, un coșmar al morții și devastării care depășește imaginația oricui, în urma căruia toți oamenii, indiferent unde s-ar afla pe Pământ, ar dispărea în chinuri cumplite.

Cei care se roagă să vină sfârșitul lumii nu înțeleg realitatea. Cei care doresc acest sfârșit, fanaticii religioși care vor să producă Apocalipsa, se închină morții. Până și bin Laden a spus-o: „Americani iubesc viața, aceasta este slăbiciunea lor. Noi iubim moartea, iar aceasta e tăria noastră.“

Primejdia maximă anticipată de codul Bibliei este că fanaticii religioși vor avea la dispoziție arme de distrugere în masă și vor împlini profeția din vechime.

Numărătoarea inversă a început. Singura modalitate de a o opri este descoperirea avertismentului la vreme.

Cheia care ne va permite să vedem tot viitorul ar putea fi mesajul de care omenirea are nevoie pentru a crede, și astfel împiedica, moartea cumplită care ne pândește.

CAPITOLUL TREISPREZECE

NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ

11 SEPTEMBRIE 2001 ar putea reprezenta momentele de groază prin care a trebuit să trecem pentru ca lumea să-și plece urechea la avertisment, să recunoască adevăratul pericol până nu este prea târziu – să înțeleagă că ne aflăm în „zilele cele de apoi“.

Când am discutat cu dr. Rips la câteva zile după 11 septembrie, și asta, după ce amândoi descoperisem atacul împotriva „Turnurilor Gemene“ perfect codificat în Biblie, i-am spus că până și oameni necredincioși ca mine credeau acum că trăiam în vremea pericolului suprem prezis de cele trei religii occidentale.

Ne-am uitat din nou la predicția cea mai înspăimântătoare din codul Bibliei, locul în care „zilele cele de apoi“ apărea împreună cu „în zilele cele de apoi“. În același loc apăreau codificați și „Bush“, „Arafat“ și „Sharon“. Era o statuare clară a momentelor prin care treceam.

Era aceeași profeție care apărea în textul curent din Vechiul și Noul Testament, aceeași predicție că „bătălia finală“ va începe în Orientul Mijlociu și va cuprinde în cele din urmă întreaga lume.

În Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul (20: 7-9) se spune astfel: „Și către sfârșitul miilor de ani, satana va fi dezlegat din închisoarea lui. Și va ieși să amăgească neamurile, care sunt în cele patru unghiuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, și să le adune la război. Și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea cea iubită. Dar s-a pogorât foc din cer și i-a mistuit.”

În codul Bibliei, aceeași profecie antică este prezentată în termeni moderni, cutremurători: „război mondial” și „holocaust atomic”, codificate împreună cu „Ierusalim” și cu un an, 2006.

Iar în codul Bibliei apar limpede numele liderilor actuali ai lumii. Brusc, totul mi s-a părut foarte real.

LA 11 SEPTEMBRIE, în timp ce urmăream clădirile World Trade Center prăbușindu-se, cu o tresărire, mi-am amintit cuvintele lui Isaia, primul dintre profeti: „Oare acesta este omul de care tremura pământul și împărățiile se cutremurau?”

Aceasta este prima relatare a mitului lui Lucifer, îngerul căzut din Ceruri pe Pământ. Dar în acel moment din 11 septembrie, s-a văzut limpede că un nou rău fusese slobozit în lume, că demenți, nu națiuni aflate în război, puteau distruge orașe întregi.

Tocmai acest lucru a făcut întotdeauna ca spusele lui Isaia să mă înfricoșeze atât de mult, descoperirea că marele rău poate fi înfăptuit de un biet muritor. Nu de o forță pe care să nu o poți înfrunta, ci de unul dintre noi, o persoană pe care altfel am putea să o împiedicăm cu ușurință.

Dacă Hitler ar fi rămas ascuns pe întreaga durată a celui de-al doilea război mondial și ar fi fost descoperit abia la sfârșit în buncărul lui, șocul ar fi fost același: „Oare acesta este omul de care tremura pământul?”

În locul unei puteri uriașe, al unei ființe omnipotente, era vorba de un individ scund și ridicol, care, cu adevărat, a transformat lumea în iad.

Dacă evenimentele din lumea de azi ar provoca izbucnirea celui de-al treilea război mondial, când Osama bin Laden ar fi scos cu forța din vreo peșteră, oamenii și-ar pune aceeași întrebare.

Cum de-am putut lăsa lumea să ajungă la cheremul unuia ca bin Laden, al unui fanatic religios, care ar fi capabil să folosească tehnologia avansată a unei civilizații, pe care o disprețuiește, pentru a o distruge? Cum să-i permitem acestui nebun să dețină arme de distrugere în masă?

Dacă ni s-ar întâmpla așa ceva acum, după ce ni s-au deschis ochii, acest lucru s-ar datora faptului că refuzăm să vedem primejdia pe care o reprezintă fanatismul religios apocaliptic într-o lume care a scăpat de sub control tehnologiile militare, până și pe acelea prin care se produc arme nucleare.

Iar dacă tehnologia le conferă putere, religia este aceea ce îi conduce pe teroriști. Iar dacă problema este religia, atunci codul Bibliei ar putea reprezenta soluția.

„TERORISM“ SE INTERSECTEAZĂ cu „pace“ în locul în care expresia biblică „zilele cele de apoi“ apare împreună cu numele liderilor Israelului, palestinienilor și Statelor Unite.

Când i-am arătat acest lucru, dr. Rips mi-a spus emoționat că rădăcina cuvântului „terorism“ avea un al doilea înțeles, foarte important.

– E perfect, a zis el. În Talmud, în *Midrash*, această expresie apare împreună cu „zilele cele de apoi“. Înseamnă „suferința sfârșitului vremii“, dar și „durerile facerii sfârșitului vremii“, deoarece este văzută ca momentul dinaintea venirii lui Mesia. Dar, în același timp,

אֶת־הַקֶּהֱלֶת־תִּקְעוּ־לֹאֲתֵרִי־עוֹבְנֵי־אֶת־רֹן־הַכֶּהֱנִי
 פֶּה־לִפְנֵי־יְהוָה־וְיִהְיוּ־שְׁעֵי־נֹוֹן־וְכָל־בְּנוֹי־פִנְהָה
 מִנּוֹן־נֶחֱשֶׁב־לִפְנֵי־סֵם־כֶּתֶב־וְאֶת־גִּרְוֹן־כֶּתֶב־וְאֶת־קֶבֶט
 תִּשְׁוֹרֵנוֹהֶן־עַם־לִבִּדְדִי־שָׁכֵן־וְבָנוֹי־סְלֵאִית־חֶשֶׁב
 מִסְּסוֹשְׁנֵי־עֶשְׂרֵן־סֵם־לִתְמַנְחֶה־בְּלוֹלֶה־בְּשִׁמּוֹן־וְ
 וְאֶחָד־שֶׁבֶט־וְהֵי־תִסְנֹקִי־סְמִי־הוֹי־וְמִי־שְׂרָאֵלוֹהֶ
 יִשְׁבֹּסִי־כֶסֶם־אֲנִשִּׁי־סֵם־הַכְּמִי־סוֹי־דְּעִי־סוֹמֶת־וְאֶת־סוֹתֶסֶר
 מִצְאוֹדֶךְ־כֶּלֶה־דְּבָרוֹ־סֵם־הַמֶּלֶךְ־בְּאֶחָד־יָמֵי־סֵם־וְשֶׁבֶט
 וְבִהְיוֹת־אֶת־לִרְשֵׁת־הַכִּי־עַם־קֶשֶׁה־עֵרֶף־אֶת־הַזֶּכֶר־אֶל־תֶּשֶׁ
 דְּהַמּוֹצִי־אֶת־מֶמְרִי־סֵם־צִירִי־סֵם־בִּית־עַבְדִּי־סוֹכְלִי־שֶׁר־
 אִישׁ־פֶּךְ־דֶּסֶן־קִי־בֶקֶר־בְּאֶרֶץ־אֲשֶׁר־יְהוָה־אֱלֹהֵי־יָדְנָת
 יִלְקַח־תְּהוֹנֵנֶשֶׁה־יְבִט־וְאֵלֵי־וְלֵעִי־נִי־הַזֶּקֶן־יִסּוֹ
 הִי־הֵלֶךְ־לֵאמֹה־יִסְכַּח־שֶׁר־דְּבָרוֹ־לְדוֹכָאֲשֶׁר־נִשְׁבַּע־לֵאמֹר
 וְאֶת־הַלְרֶאשִׁי־וְסָף־לִקְדָּקְדָנוֹ־יִרְאֵה־יִבְכּוֹרֶשׁוֹ

○ ZILELE CELE DE APOI □ ÎN ZILELE CELE DE APOI

○ PACE □ TERORISM / DURERILE FACERII ALE SFÂRȘITULUI VREMII

se referă la situația actuală a Israelului, unde efortul de a încheia pacea este, ca și în cod, întrepătruns de acte de terorism – și, probabil, acelea sunt „chinurile facerii ale sfârșitului vremii”.

Uneori m-am lăsat cuprins de disperare. Codul Bibliei părea să avertizeze că cele mai mari lovituri ar putea veni *după* încheierea păcii, că pacea în sine nu era o soluție, cel puțin pentru Orientul Mijlociu.

Rabin a fost asasinat pentru că a încheiat pacea cu Arafat. Sadat a fost ucis pentru că a făcut pace cu Israelul. Eu îi spuseseam deja lui Arafat că ar putea muri dacă ar încheia pacea cu Sharon. Și pentru mine, ca și pentru restul lumii, era clar că oameni ca bin Laden, fanatici religioși care doresc o bătălie finală și apocaliptică, nu vor încheia pace și nici nu vor îngădui ca ea să se înfăptuiască.

Rips, evreu ortodox, simțea un soi de bucurie observând sugerarea faptului că acum trăim în vremurile de dinaintea venirii lui Mesia.

La creștini, ca și la musulmani, există aceeași credință de bază – că va urma o vreme de suferințe cumplite, domnia Antihristului, domnia lui Dajal, înainte de pogorârea Mântuitorului.

Cele trei religii importante ale Occidentului au aceeași viziune despre lume și sfârșitul ei, doar că fiecare are o altă sursă a mântuirii divine.

Cu alte cuvinte, deși mi-a fost greu să înțeleg cum dr. Rips, acest savant, acest matematician scripitor care a descoperit codul Bibliei, ar putea crede în ceea ce mie mi se pare o închipuire primitivă, a trebuit să accept că majoritatea lumii împărtășește aceeași părere, că majoritatea liderilor mondiali la care am încercat să ajung au acceptat același mit religios al lumii occidentale.

Pentru mine, exista doar groaza că o vreme de primejdii ne pândește, pentru că eram convins că din Ceruri nu va veni nici un mântuitor.

Cu toate acestea, ne confruntam cu un pericol de proporții atât de înfricoșătoare, încât acesta nu a putut fi descris decât în limbajul profeției biblice.

ÎN SCRISOAREA SIGILATĂ pe care i-am predat-o avocatului meu în 1998 pentru a fi deschisă în 2002, am inclus trei predicții făcute de codul Bibliei:

(a) lumea se va confrunta cu o „criză economică” începând cu anul 5762 (2002, potrivit calendarului modern);

(b) acest lucru va da naștere unei perioade de pericole fără precedent, întrucât națiunile ce dețin arma nucleară vor deveni instabile, iar teroriștii, prin furt sau achiziție, vor putea dobândi puterea de a distruge orașe întregi;

(c) pericolul va culmina în anul ebraic 5766 (2006, potrivit calendarului modern), anul care este cel mai

clar codificat atât cu „război mondial“, cât și cu „holocaust atomic.“

Pe 11 septembrie 2001, după ce fusesem martor la atacul asupra World Trade Center, am recuperat scrisoarea sigilată.

Două zile mai târziu, pe 13 septembrie 2001, i-am trimis o nouă scrisoare lui Alan Greenspan, președintele Rezervelor Federale, în care spuneam:

„În Biblie sunt codificate cuvintele « criză economică » și anii ebraici echivalenți cu 1929 și 2002, împreună cu « recesiune ». Renumitul matematician israelian care a descoperit codul Bibliei a calculat la 20 000 la 1 probabilitatea ca acest lucru să fi apărut din întâmplare. Noi am descoperit acest avertisment codificat cu câțiva ani în urmă, la apogeul dezvoltării economice“, i-am comunicat singurului om din lume care are cea mai mare influență asupra economiei globale. „Vă informez acum despre această problemă, deoarece criza prezisă ne poate afecta, iar evenimentele din această săptămână fac acest lucru tot mai plauzibil.“

Scrisoarea mea i-a parvenit lui Greenspan la Washington pe data de 17 septembrie, în ajunul anului nou evreiesc 5762, care era codificat împreună cu „criză economică“. În acea zi bursele s-au deschis pentru prima oară după 11 septembrie, iar indicele Dow Jones a pierdut 684 de puncte, cea mai mare scădere din istorie, începând o săptămână în care am asistat la cea mai gravă depreciere a valorii acțiunilor din 1929, anul marelui crah financiar.

Două luni mai târziu, guvernul a declarat oficial că țara traversează o perioadă de recesiune economică. *New York Times* a scris: „Economia serios afectată a SUA a fost cuprinsă de recesiune, întrerupând o perioadă de expansiune-record de zece ani.“ În realitate, după cum susținea ziarul, întreaga lume suferea prima criză economică după două decenii de dezvoltare.

כנען בשבר אשר השבדיס ויבאי וסף אתה כסף
 ויבן ערי מסכנות לפרעה אתם אתם אתם אתם אתם
 יכסד ברי וסבי ומוכאשר בהי ותהתבן ויכוס
 חפני כספי חכבשן וזרקו משה השמי מה לעיני
 להומו וכל עבדיו וכל מצריים ותהי צעקה גדל
 ידעתם כיוהו הוציאתם אתכם מארץ מצרי סובק
 יוסה שבת לקדש ששתי ס סתעבדו עשיתם כלם ל
 להי סוי אכלו וישתו ויאמרי הוי אלמשה עלה
ע לשמ ב ניי ש א למ ס ב ת מ ב צות ותב תעשה
 חוי אלמשה קח לך סמיס נסף ושחלתו חלבנה סם
 לחסד סובכיו לאילין ל בקרו בחנה בסחרא
 חקדשו אתקטרתה סמיס סטהור מעשה רקחוי עש
 בני אהרן הכהן אשעלה מזבח ערכו עצי סעלה
 ובראשו וחמשתיו יסף עליו ולאשר הוא לויתן
 ן החטאת הקטיר חמז בחה כ אשר צוהי הוי אתמס
 הית הסחית המכוה בהרת לבנה אדמד סתאולבנ
 יעליו והכהן לפני הוי מזובו ואיש כי תצאם
 אתך עד בקר לא תקלל לחרשו לפני עור לא תתן סכ
 יחוי אלסשה לאמר דבר אל ל בני ישראל אוסרתא
 וסצבה לא תקיסו לבסואבן סשכית לא תתנו בא
 לדתם למשפחתם לבי תאבתם סבמספר שמתסבן עש
 חומע להעדבן חמשיס שנחתם קדא ותסכלהבאל
 מי לסחמשה עתדי סחמשה כ בשי סבני שנחמשה
 ובני אהרן הכהני סיתקעוב צצרותות יולכ
 יסלמשה ואהרן על לפני הסלסני כלקה לעדתבנ
 לדבר אתכלהדברי סהאלה ותבקעה אדמה אשרת
 סי סרביסו ידעו לנו צ יסו לאבתינו ונצע
 עתאזי נהעדיבנו צמר לאמישאלו יכזבובן א
 כיאין לובן תנה לנו אחזה בתן אחי אבינו ו
 אוסשחואלעזרה כהן וכלנשי מי העדה לקראת
 כנען וחורשתם אתכלי כ יחארץ מפני כסואב
 לתובצור תבשמיסו גסבני ענקי סראי נושסו
 חרב סתודחאשפן תשחתו וועשיתם לכספסלתם
 חאלהי סהאלה נאמן מ ירה ברי תוה חסד לאהבי
 סבני אלי אבנר אובן א ירפצתה הארץ אתפיה
 ויאליון לאתבשלגדי י בחלבאמו עשרת עשראת
 ארצך אשרינחיל לך ו יחוי ו יחוי ו יחוי ו יחוי
 בהושבתו כסיתא את ת דכיי הוי אליך סתהל

O vreme, a părut posibil ca lumea să depășească criza, însă în vara anului 2002 bursa a înregistrat cele mai mici valori în decursul ultimei generații, indicii tuturor acțiunilor majore scăzând sub nivelul înregistrat după atentatele din 11 septembrie.

Indicele Dow a scăzut mult sub 8 000, pierzând 1 500 de puncte în cele zece zile de după vizita președintelui pe Wall Street, indicele Standard & Poor's a scăzut sub 800 pentru prima oară după opt ani, indicele Nasdaq a pierdut 75% din valoare, și întreaga piață a pierdut mai mult de 7 trilioane de dolari în doar doi ani.

Piața de valori a încheiat anul ebraic 5762 vineri, 6 septembrie 2002, cu pierderi în șase din ultimele opt zile de tranzacționare și în fiecare dintre ultimele cinci luni.

Se întâmpla pentru prima oară ca indicele Dow să rămână scăzut timp de cinci luni consecutive după recesiunea din 1981. Ziarul *Times* a afirmat că „este probabil ca Dow să scadă timp de trei ani la rând, cea mai lungă perioadă de la marea recesiune încoace”.

Prima predicție făcută de codul Bibliei se adeverise deja. „Criza economică” începuse în anul ebraic 5762. Singura întrebare era cât de profundă putea deveni această criză, dacă „recesiunea” din 2002 va fi una reală în anii care urmau.

Teama mea nu era că vom traversa o perioadă dificilă. Mai trecusem prin așa ceva. Și reușisem. Mă temeam că se vor adeveri și celelalte două predicții din Biblie.

Mă îngrijora faptul că dacă acest cod al Bibliei anticipase o „criză economică” cu cinci ani în avans, probabil era de asemenea adevărat că ne vom confrunta cu „zilele cele de apoi” în 2006.

În orice caz, se văzuse fără putință de tăgadă că după 11 septembrie lumea traversa o perioadă de pericol fără egal.

ÎN VARA ANULUI 2002, cu o economie în declin accentuat, cu o situație explozivă în Orientul Apropiat, cu bin Laden încă în libertate, am căutat în codul Bibliei, convins că adevăratele pericole abia urmau să se materializeze.

עשואישידעציזאיששדויעקבאיששתסישנא
 ידיעשואחיושערותו(י)ברכהוויאמר אתהזהב
 פרללבןאתכלהדברי(ס)האלהויאמר לו לבןאך
 והנהאיננועמוכתמו(ו)לשלוסויאמריהו-א
 ההמחנההנשארלפ(ל)לי(ט)הויאמריעקבאל-יאב
 עירסלאמרהאנשיסה(ח)להשלוסיסהסאתנוויש
 רעתואתהחמריסלעב(ע)וןאניוואלהבניענה
 הוהעדלמיתמתנהו(נ)דלתמרלאמרהנהחמיך
 ויעןיוסףויאמרזה(ס)תרנושלשתהסליסשלש
 באומצריסהלשבראליוסףכחזקהרעבבכלה
 הביתויאסרוביאדניירדירדנובתחלהלשב
 יתןוכלאשרלךוהנהעיניכסראותועיניאח

☐ ATAC ATOMIC

☐ PROIECTIL

„Atac atomic” era codificat cu „proiectil”. „Atac chimic” apărea împreună cu „proiectil”.

אמצאהחיונהסנוחלכ(ך)רגלהותשבאליואלהת
 ואניאתנהלהלא(ט)ל(נ)להמלאכהאשרלפניול
 אעתיירלךולעבדיךולע(ע)מךלהכריתהצפרדעיס
 יןמחנינאמספרךאשר(כ)תבתויאמריהו-אלמס
 דטמאתסוכלאדסלאיהו(ו)הבאהלמועדבבאולכס
 רמשהלחבבברעואלה(מ)דיניחתןמשהנסעיסא
 נבוויסעומהריהעברי(י)סויחנובערבתמואבע
 תוליסלנערוהוציאואתהנעראלפתחביתאבי

☐ ATAC CHIMIC

☐ PROIECTIL

Țintele cele mai probabile păreau să fie „New York” și „Ierusalim”.

וּמֵלֶכֶת וְאֵלֶּכֶם וְלֹא מֵרֶכֶת כִּי כֹאֲתֹבֵנִי שׁ
 יַעֲבֹדוּ וְיִקְחֻם מֵאֵת הָעַלְתָּ וְאֵת חֶבְרֹן וְאֵת
 יַסְסֵלְתָּ בְּלֹלֵה בְּשֵׁם למנחה כִּי אֲחַת עֶשְׂרֵה בָּמִ
 סֵה שְׁלִישִׁי נְשֵׁי אֶלֶכֶם וְזֶבֶל וְאֵלֵי אֲבֹנֵי חֵלֹקֶר
 הַשְּׁעִירֵי עֹזִי סֵאֲחֵד לְחֵם ס אֲתֹלוּ בִּלְוֵה שְׁלֵמִי סִבְקֵרֵשׁ
 בְּעִי סִשְׁקֵל בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שֵׁשׁ נִי הֵסֵמֵל אֵי סִסְלֵת בְּלֹל
 הַקִּיר בִּן אֵלֵי שִׁמְעֵן עֲמִי הִוְדִבִּי וְסֵה שְׁמִי נִי נְשִׁי
 דָּבָר בְּקִרְאֵי לֹא אֲחֵד כִּבְשָׁא אֲחֵד בִּן שְׁנֵתוֹ לַעֲלֵה שְׁעִיר
 חֲתָשֵׁל שִׁי סֹמֵמֵה מִשְׁקֵל הַמֶּזֶק אֲחֵד כִּסְף שֶׁבְּעִי סֵשׁ
 מִשְׁהַעֲתֵדִי סֵחֲמֵשׁ חֲכָבֵשִׁי סֵבִי שֵׁנֵה חֲמֵשׁ הִזְהֵקֵר בִּ
 וּבִבְכָא מִשְׁהַמֵּלֵמֵל מֵעַד לְדָבָר אֲתֹוִי שִׁמְעָאֲתָה
 לֵהבֵשׁ מֵוֹפְרֵשׁ נִי בִן ק רֵתֵק חֲלֵסֵת אֲתֹוִה הַקִּיר בֵּתֵא
 וְחֵסֵב כֹּרֵכֵל מֵבִי שִׁי ר אֵלֵלֵק חֲתִי אֲתֵסֵלִי כִי לִי
 וְלִפְנֵי בִי וְכֹא שְׁרָצֵי ו הֵי הִוִּי אֲתֵמֵשׁ הַעֲלֵה לֹוִי
 וְהַעֲרִבִי סֵבִי מִדְּבִרֵסִי נִי ו כִּכֵּל אֲשֶׁר צֹוֵהִי הִוִּי אֲתֵמֵ
 כִּלְחֻקֵּת הַפִּסְחִי עֲשֹׂוֹ אֲתֹוִי ו הֵאֵמִי שֶׁאֲשֶׁר הִוִּי אֲסֵהִוִּי
 יִדְהַעֲנֹו עֲלֵה מִשְׁכַּןִּי מִי י סֵרֵבִי סֹוֵשׁ מֵרֹוֹבֵנִי שִׁי
 תִקְעֹוּ נֹוֹעַד וְאֵלֵיךְ הֵן נ שִׁי אֵי סֹוֵר אֲשִׁי אֵלֵפִי שִׁי
 הַעֲדֵתוֹי סֵעֹוֹבֵנִי שִׁי אֵלֵלֵמִסְעִי הֵסֵמֵמִדְּבִרֵסִי וְ
 בִּנִי מִנְשֵׁה גֵמֵלִי אֶלֶכֶם וְפִדְהֵצֹוֹר וְעֵלֵצֵבֵא מִסֵּהֵבֵנִי

○ NEW YORK

□ TELEGHIDAT

◇ PROIECTIL

Codul Bibliei părea să afirme că un mare atac asupra New Yorkului era oricând posibil. „Proiectil” și „teleghidat” erau ambele codificate împreună cu „New York”, sugerând că atacul asupra Turnurilor Gemene era doar prima lovitură, dar nu și cea mai cumplită sau ultima.

Împreună cu „New York” sunt codificați clar doi ani: „în 5761” (2001), anul atacului din 11 septembrie, și „în 5764” (2004). Anul 2004 se intersecta cu cuvintele „din focul unui proiectil”.

„Ierusalim” este codificat atât cu „holocaust atomic”, cât și cu „război mondial”. Acestea apăreau de asemenea alături de „bin Laden”.

ג ט ה ל ו מ ח ו ץ ל מ ח נ ה ה ר ח ק ס
 ו ה מ ח נ ח ו ק ר א ל ו א ה ל ס ו ע ד
 ו ה י ה כ ל ס ב ק ש י ה ו י צ א א ל
 א ה ל ס ו ע ד א ש ר מ ח ו ץ ל מ ח נ ה
 ו ה י ה כ צ א ת מ ש ה א ל ה א ל י ק
 ו מ ו כ ל ה ע ס ו נ צ ב ו א י ש ס ת ח
 א ה ל ו ו ה ב י ט ו א ח ר י ס ש ה ע ד
 ב א ו ה א ה ל ה ו ה י ה כ ב א מ ש ה ה
 א ה ל ה י ר ד ע ס ו ד ה ע נ ו ע מ ד
 ס ת ח ה א ה ל ו ד ב ר ע ס ש ה ו ר א
 ה כ ל ה ע ס א ת ע מ ו ד ח ע נ ו ע ס ד
 ס ת ח ה א ה ל ו ק ס כ ל ה ע ס ו ה ש ת
 ח ו א י ש כ ת א ה ל ו ו ד ב ר י ה
 ו א ל ס ש ה פ נ י ס א ל ס נ י ס כ א
 ש ר י ד ב ר א י ש א ל ר ע ח ו ו ש ב א
 ל ה ס ח נ ה ו מ ש ר ת ו י ה ו ש ע ב ו
 נ ו נ ע ר ל א י ס י ש ס ח ו ד ת א ה
 ל ו א מ ר מ ש ה א ל י ה ו ר א ה א
 ת ה א מ ר א ל י ת ע ל א ת ה ע ס ת ז ח
 ו א ת ה ל א ח ו ד ע ת נ י א ת א ש ר ת
 ש ל ח ע מ י ו א ת א ה א ס ר ת י ד ע ת י
 ד ב ש ס ו נ ס מ צ א ת ח נ ע י נ י ו
 ע ת ה א מ נ א מ צ א ת י ח נ כ ע י נ י
 ד ה ו ד ע נ י נ א א ת ד ר כ ד ו א ד ע
 ד ל ס ע ו א מ צ א ח ו ב ע י נ י ד ו ר
 א ה כ י ע ס ד ה ג ו י ח ז ה ו א ס ר
 ס נ י י ל כ ו ו ח נ ח ת י ל ד ו י א ס
 ר א ל ו ו א מ א י ו ס נ י ד ח ל כ י ס
 א ל ת ע ל נ ו מ ז ה ו ב ס ה י ו ד ע א
 ס ו א כ י ס צ א ת י ח נ ב ע י נ י ד א
 נ י ו ע מ ד ה ל ו א ב כ ת ד ע ס נ ו
 ו נ ס ל י נ ו א נ י ו ע ס ד ס כ ל ה ע
 ס א ש ר ע ל ס נ י ה א ד ס ח ו י א ס ר
 י ה ו א ל ס ש ה נ ס ת ה ד ב ר ח ז
 ה א ש ר ד ב ר ת א ע ש ה כ י ס צ א ת ח
 ו ב ע י נ י ו א ד ע ד ב ש ס ו א ס ר
 ה ר א נ י נ א א ת כ ב ד ו י א ס ר א
 נ י א ע ב י ר כ ל ט ו ב י ע ל ס נ י ד
 ו ק ר א ת י ב ש ס י ח ו י ל ס נ י ד ו
 ח נ ת י א ת א ש ר א ח ר א
 ת א ש ר א ר ח ס ו י א ס ר א ל א ת ו כ ל
 ל א ת א ת א ת פ נ י כ י ל א י ר א נ י ח

Codul Bibliei sugera clar că lumea se va confrunta cu o teroare de o anvergură nemaîntâlnită, cu evenimente care vor face din atentatele sinucigașe cu bombă din Israel și chiar atacul asupra clădirilor World Trade Center doar loviturile de început ale unui război de durată îndreptat împotriva unor orașe întregi și care va amenința însăși civilizația umană.

Va fi un război diferit de cele purtate până în prezent. Nu se va duce pentru cucerirea de teritorii sau obținerea de resurse, ci pentru uciderea „necredincioșilor” de către oameni care își închipuie că Dumnezeu le-a încredințat o misiune, că nu fac decât să îndeplinească porunca sfântă de a aduce sfârșitul acestei lumi.

Jihadul va continua cu sau fără bin Laden. Codul Bibliei arăta limpede că rețeaua teroristă Al Qaeda va exista și „după bin Laden”.

„Terorismul” va fi coordonat dintr-un Cartier General aflat în Orientul Mijlociu, „în zilele cele de apoi”.

ו כ א ש ר צ ו ה י ה ו י א ת מ ש ה ע ל ה ל ו י ס כ נ ע ש ו ל ה
 ש ר א ל ו י א מ ר (א) ל ה ס מ ש ה ע מ ד ו א ש מ ע ה מ ה י צ ו ה
 ו ע ל ה מ ש כ ו י (ח) ו ו ב ה א ר י ד ה ע נ ו ע ל ה מ ש כ ו י מ
 ח ק ת ע ו ל ס ל ד (ר) ת י כ ס ו כ י (ת) ב א ו מ ל ח מ ה ב א ר צ כ מ
 נ י א פ ר י ס ל צ ב א ת ס ו ע ל צ ב א ו א ל י ש מ ע ב נ ע מ י ה
 י ד מ כ נ י ד ו ב (נ) ח ה י א מ ר ש ו ב ה י ה ו י ר ב ב ו ת א ל פ
 ז ה א ס א נ כ י (ל) ד ת י ה ו כ י ת א מ ר א ל י ש א ה ו ב ח י ק
 א מ ר מ ש ה ש מ (א) ו ת א ל ק ר ג ל י ה ע ס א ש ר א נ כ י ב ק ר
 ו ד י ו ס כ ה ו כ (ד) ו ד י ו ס כ ה ס ב י ב ו ת ה מ ח נ ה ו כ א מ
 א ב ח י ד ת ו ת מ (נ) ת י ה ו י י ב י ס ו מ ד ו ע ל א י ר א ת ס ל
 ס ו ל מ ס ה א פ ר י ס ה ו ש ע ב נ ו ו ל מ ס ה ב נ י מ נ פ ל ט
 א ה ו ב מ ו ס ב ש נ י ס ו מ נ ה ר מ נ י ס ו מ נ ה ת א נ י ס ל ט

Se părea că singura modalitate de a pune capăt actelor de terorism extrem era descurajarea lor pornind chiar de la sursă.

Nu puteam decât să sper că numele ascuns al bazei teroriste găsit în codul Bibliei era corect. Transmiseseam deja numele locului serviciilor de informații israeliene și americane. Depozitele secrete de arme chimice, biologice și nucleare trebuiau să fie descoperite înainte ca fanaticii să poată dezlănțui o serie de molime biblice în întreaga lume.

„PLAGĂ” ESTE UNUL dintre pericolele cele mai clare ce apare codificat împreună cu „zilele cele de apoi”.

Când primul ministru al Israelului i-a întrebat pe consilierii săi de securitate care va fi cel mai mare pericol cu care se va confrunta țara, aceștia i-au spus că variola.

Dintre toate armele biologice, această boală contagioasă este un coșmar pentru oricine. Înainte de a fi

הִי לַאֲתֵהֶקֶה לַתִּקְעוּ לַאֲתֵרִיעוּבִנִי אֶהֱרֹה
 נִסְתָּרִים לִפְנֵי הוֹיֹהוּ שְׁעֵבֶן נֹוֹכֵל בְּנִי
 בּוֹמְמִנוּ וְנַחֲשֵׁב לְלוֹי סִכְתָּבוֹ אֶתְנִרְוֹכְתָבוֹ אֶת
 נְעוֹתֵאֲשׁוּרֵנוֹתָן עֵסֶל בְּדִישְׁכֵנוּ וּבְגוֹיֵסֵלֵאִית
 נֶהֱתַמִּי מִסּוֹשְׁנֵי עֶשְׂרֵנִי סִסְלֵת מִנַּחֲהֵב לֹוֹ לֵהֲבֵשׁ
 הוֹיֹוֹ אֶחֱרֹת שְׁבוּ הֵיִתְסַנְקִי סִמִּי הוֹיֹוֹ מִיִּשְׂרָאֵל
 יִאֲשִׁי שְׁבִטִי כִסְמֵאֲנִשִּׁי סִחֲכִמִי סוֹיִדְעִי סוֹאֶתָן אֹוֹ
 לְךָ מִצָּאוֹךְ כֹּל הַדְּבָרִי סִחֲמֵלֵה בִּמְחֵרִי הֵיִמִּי סִיִּי
 וְהֵטוּבָה הַזֹּאת לְרֵשֶׁתָּהּ כִּי עֵסֶקְשָׁה עֲרֹאֲתָהּ כֹרֵא
 לִיִּךְ הַסּוֹצִי אֶלְדָּסֵאֲרֵךְ צִרִי סִסְבִּית עֲבָדִי סוֹכֵל
 הוֹלֵאִי שְׁפָךְ דָּמִי סִנְקִי בִּקְרֵב אֶרְצָךְ אֲשֶׁרִי הוֹיֹוֹ אֶלִּי
 סִצִּיתִי לִקְחָתָהּ וְנִגְשָׁהּ בְּמִתּוֹ אֶלִּי לְעִיִּי חֹקֵנִי
 וְאִיִּי הֵלֶךְ לֵאמֹהִי סִכְמֵאֲשֶׁרִי דְּבָרִי לְךָ כִּי אֲשֶׁרִי נִשְׁבַּע
 הֵתְבוֹאֲתָהּ לִרְאֵשִׁי וְסִףִּי לִקְדָּקְדָנִי יִרְאֵהִי וּבְכוּ

eradicată în 1980, boala a ucis sute de milioane de oameni, mai mulți decât toate războaiele. Însă faptul că ea nu mai există îi face pe toți locuitorii planetei să fie mai vulnerabili dacă ea ar reapărea brusc. Nimeni nu este imun la ea.

O treime din victimele ei mor, și chiar și supraviețuitorii suferă efectele ei îngrozitoare. Este deosebit de virulentă. Se transmite pe calea aerului. Se răspândește de la o persoană la alta. Nu poate fi controlată. S-ar propaga în întreaga lume precum focul într-o pădure pe vreme de secetă.

Se știe că doar Rusia și Statele Unite dețin câteva mostre bine păzite în laboratoarele pentru războiul biologic – însă sunt și alte țări, inclusiv Iraq și Libia, care ar fi putut obține în secret acest virus.

„New York“, „Ierusalim“ și „Tel Aviv“ apar toate codificate cu „variolă“.

Statele Unite au hotărât ca jumătate de milion de lucrători din domeniul sanitar, avangarda în cazul oricărui atac bio-terorist, să fie vaccinați. Israelul și-a făcut rezerve de vaccin antivariolic pentru întreaga populație.

Israelul a avut în vedere posibilă folosire a variolei ca armă în perioada Războiului din Golf, cu mai bine de zece ani în urmă. Însă potrivit generalului Isaac Ben-Israel, toată lumea a fost convinsă că nici măcar Saddam Hussein nu ar fi fost atât de nehibzuit încât să declanșeze o epidemie de variolă. Atacarea Israelului ar fi sinonimă cu atacarea palestinienilor, Iordaniei, Libanului, Siriei, Egiptului și, în final, a întregului Orient Mijlociu, inclusiv a Iraqului.

„De aceea am tras concluzia că nu a existat un pericol imediat, a spus Ben-Israel. Acum însă avem de a face cu Osama bin Laden.“

Un purtător sinucigaș care s-ar imbarca pe un avion din Karachi sau Kabul ar putea zbura până la New York sau Tel Aviv și ar putea declanșa o epidemie care ar putea ucide o treime din populația lumii.

ERA EVIDENT că se atinsese un moment critic în istoria lumii, când armele existente au scăpat de sub control și ar putea ajunge, dacă nu cumva au și ajuns, în posesia unor state totalitare, iresponsabile, și a unor demenți.

Tocmai de aceea expresia „zilele cele de apoi” mi se părea atât de reală. În legătură cu acest lucru îi prevenisem de-a lungul anilor pe liderii mondiali.

„În cazul în care codul Bibliei este corect, teroriștii nucleari ar putea declanșa următorul război mondial”, am scris în urmă cu cinci ani în prima mea carte ce cuprinde predicții ale codului. „În locul unui război nuclear între superputeri, acum lumea se confruntă cu o nouă amenințare – teroriști care posedă arme nucleare. Cel de-al doilea război mondial s-a încheiat cu explozia unei bombe nucleare. Cel de-al treilea ar putea începe astfel.”

Indiciile pericolului au existat, chiar orbitor de clare, vreme de zece ani, imediat după prăbușirea Uniunii Sovietice. Un raport senatorial din acea perioadă spunea: „Nu s-a mai întâmplat ca un imperiu care posedă un arsenal de 30 000 de arme nucleare să se dezintegreze în acest fel.”

Numind fosta Uniune Sovietică o „piață neagră cu un vast potențial în domeniul armelor chimice, biologice și nucleare”, raportul Senatului avertiza că „probabilitatea ca una, două sau zece arme de distrugere în masă să fie detonate în Rusia, Europa sau Orientul Mijlociu, sau chiar în Statele Unite, a crescut”.

Arme la care aveau cândva acces doar câteva superputeri sunt acum disponibile pe piața neagră, la îndemâna oricui poate plăti prețul cerut, fără ca să facem ceva pentru a împiedica vânzarea lor.

De fapt, într-unul dintre primele documente semnate imediat după preluarea funcției, președintele Bush a redus cu 100 de milioane dolari programul pentru achiziționarea de arme și materiale nucleare rusești,

demarat de Clinton, iar Congresul a refuzat să aprobe plățile pentru oamenii de știință sovietici care lucraseră în domeniul militar și la vremea aceea erau șomeri.

În prezent, țări din lumea a treia, cunoscute pentru instabilitatea lor politică, precum Pakistanul, dețin arme nucleare ce pot ajunge oricând în mâinile unor extremiști islamiști, iar curând, alte națiuni-problemă, precum Iraq, Iran și Libia, și-ar putea cumpăra sau produce propriile lor arsenale nucleare.

Se știe că bin Laden a încercat să achiziționeze arme nucleare și este posibil ca Al Qaeda să reușească să fabrice o „bombă murdară”, nu o armă nucleară, ci una convențională încărcată și cu materiale radioactive care, odată explodată, ar putea face de nelocuit orice oraș mare.

Până nu de mult, ne-am prefăcut că acest coșmar nu se va materializa niciodată. Iată cum prezintă *New York Times* această situație: „Singurul lucru care ne face să credem că nu vom asista la un atac terorist cu arme nucleare este că așa ceva nu s-a mai întâmplat, iar asta este o logică extrem de păguboasă.”

După cum era intitulat un editorial șocant din luna mai 2002, semnat în același ziar de Bill Keller: **MAI CURÂND SAU MAI TÂRZIU, NE VOM CONFRUNTA CU UN ATAC LA NOI ACASĂ.**

Acest titlu a constituit un punct de cotitură în jurnalismul american, deși articolul apăruse cu zece ani mai târziu, la zece ani după ce pericolul devenise evident. Însă în lumea de după 11 septembrie, *New York Times*, numărul la care mă refer, a tras concluzia care se impunea: „Atacul de la 11 septembrie n-a făcut decât să transforme o posibilitate teoretică într-o primejdie resimțită de toți.”

Același articol dădea un exemplu, un model realizat pe computer care demonstra ce s-ar întâmpla dacă o bombă nucleară de o kilotonă ar exploda în Times Square.

Nu o ogivă nucleară de 500 kilotone, cu o mină nucleară antipersonal, pe care ar putea-o transporta oricine.

Așadar, un singur om cu un rucsac ar putea distruge centrul unui oraș. Iată cum s-ar desfășura scenele de groază:

20 000 de oameni ar pieri în câteva secunde. Pe o rază de 650 de metri de epicentru, orice persoană expusă la mingea de foc ar muri în chinuri groaznice în mai puțin de o zi. Iar în acel perimetru locuiesc un sfert de milion de oameni. Norul radioactiv sub formă de ciupercă s-ar ridica la peste 3 200 de metri deasupra solului, iar apoi cenușa radioactivă ar începe să cadă spre pământ, răspândindu-se pe o rază de 16 kilometri.

Dacă însă asupra New Yorkului ar fi aruncată o bombă de o megatonă, toate clădirile din Manhattan ar fi pulverizate. Potrivit lui Johathan Schell, în cartea sa de căpătâi *Soarta Pământului*: „Prăbușirea fizică a orașului ar ucide milioane de oameni. Până la o distanță de 3 200 de metri de epicentru, vânturile ar atinge viteze de peste 640 km/h. Mingea de foc s-ar extinde până ar atinge diametrul de 1 600 de metri și s-ar propaga spre cer, ajungând până la înălțimea de 8,6 km. Vreme de zece secunde, ea ar pârjoli orașul de dedesubt. Curând, nori uriași și denși de praf și fum ar acoperi întreaga scenă și, pe măsură ce ciuperca atomică s-ar ridica cu mare viteză spre cer (ea ar ajunge la un diametru de aproximativ 20 km), ar acoperi total lumina soarelui, și ziua s-ar transforma în noapte.”

Se consideră că, dacă orașul ar fi lovit de o bombă nucleară, aceasta ar avea puterea de 20 megatone: „Mingea de foc ar avea peste 7 km în diametru. Oamenii surprinși în câmp deschis pe o rază de 37 km de epicentru ar arde de vii. New Yorkul și suburbiile sale ar fi transformate într-un deșert arzător în doar câteva secunde.”

Însă mai probabil ar fi ca teroriștii să detoneze bomba nucleară de la sol. Iată ce spune Jonathan Schell: „Dacă

explozia s-ar produce la nivelul solului, mingea de foc ar avea diametrul de 10 km și toți cei aflați la această distanță ar muri instantaneu, majoritatea fiind vaporizați. New York City și populația sa, devenită astfel praf radioactiv, s-ar ridica într-un nor de forma unei ciuperci.“

Mă tem că ne-am putea trezi într-o dimineață și să aflăm că a fost distrus un întreg oraș – nu doar două clădiri impunătoare: orașe ca New York, Tel Aviv sau Ierusalim ar putea dispărea.

ATACUL DIN 11 SEPTEMBRIE ar deveni brusc o amintire îndepărtată. Evenimentul care a schimbat lumea ar fi dat uitării dacă aceasta ar fi transformată din nou.

Trăim deja în acea lume, respingând totul, așteptând însă ca acel eveniment să se producă.

„Președintele Bush a declarat că atacul din 11 septembrie împotriva Statelor Unite marchează începutul unui nou tip de război“, a scris Robert Wright, expert în terorism, în *New York Times* la două săptămâni după atentat. „Într-un anumit sens, acest lucru este adevărat, dar ne îngrozește înțelesul ce nu i s-a dat evenimentului. Teroriștii nu au folosit arme biologice sau nucleare, însă data viitoare s-ar putea să o facă. Un viitor atentat al inamicului ar putea ucide 600 000 de oameni pe pământul american, nu doar 6 000.“

Avertismentul din codul Bibliei privind „zilele cele de apoi“ a fost codificat pentru a ne pregăti în vederea atacului din 11 septembrie. Iar evenimentele din 11 septembrie se vor fi întâmplat ca să ne pregătească pentru „zilele cele de apoi“.

Cu cât am examinat mai atent avertismentele din codul Bibliei, cu atât mai clar am constatat că primejdia supremă va fi în 2006. Acesta este anul cel mai clar codificat împreună cu „holocaust atomic“ și „război mondial“, precum și cu „zilele cele de apoi“.

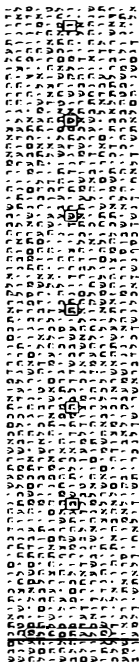
Dacă numărătoarea inversă a început pe 11 septembrie 2001, atunci mai avem cinci ani până la data fatidică pentru a găsi o cale de supraviețuire.

Să privim din nou la cele codificate în Biblie: „holocaust atomic” împreună cu „în 5766”, adică anul 2006.

„Război mondial” este de asemenea codificat cu „în 5766”, din nou 2006.

Să ascultăm din nou ce a declarat savantul care a descoperit codul Bibliei, dr. Rips, despre posibilitatea ca „holocaust atomic”, „război mondial” și „zilele cele de apoi” să apară împreună cu același an, 2006: „Probabilitatea ca ele să apară împreună din întâmplare este de 1 la 100 000.”

Și totuși Rips ne oferă și o rază de speranță. El a observat că în locul în care anul ebraic „în 5766” era codificat împreună cu „în zilele cele de apoi”, Moise ne avertizează în legătură cu „răul ce va cădea asupra voastră la zilele cele de apoi”. „În zilele cele de apoi vă vor ajunge necazuri”.

○ RAZBOI MONDIAL
□ IN 5766 / 2006

אֱלֹהֵי יְרוּשָׁמַע תִּבְקַל כִּכְלָא שְׂרָא נִכִּי מְצוּךְ הֵי יוֹם
 אֲשֶׁר יִרְדְּפוּךָ וְאֶתְּהַתְּשׁוּ בּוֹ שְׂמַעַתְּ (ב) קוֹלֵהוּ יוֹעֵשׁ
 וְיִשְׁמַעְנוּ אֶתְּהוֹנֵעַ שְׁנֵהוּ לֹא מַעֲבִיר לִי סֵהוּ אֶל־לֹאֵם
 תִּאֲבִדוּן לֹאֲתֹאֲרִי כִן יִמִּי סֵעַ לְ(ה) אֶדְמָה אֲשֶׁר־אֲתֵּהָ
 מִרְאֵלִי לֹאֲתֵּעַבְרָתְהִי רִדְוֹן הַזֶּה הִי הוֹי־אֱלֵי יְךָ הוֹ
 לְהֶאֱרֹץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְיָהוּ לֹאֲבִ(ת) סֵ לֹתְתֵלֶה סֹוֹ אֲתֵהָ ת
 דְּלִמְעוֹן יִשְׁמַעְוִי לִמְעוֹי לִמְדוֹוִי רֹאוּתִי הוֹי־א
 נֶהֱאֲחִירִי אֱלֵי־יִנְכִרְהָ אֶרֶץ אֲשֶׁ(ש) רֵהוּ אֲבֹאֲשָׁמֶה בְּקֶרֶב
 כַּעֲתִי לֹאֲבִתִּי וְזֹבֵת חֲלָבֹוֹ דְּבִשׁוֹ אֲכַל וְשִׁבְעוֹ דִּשּׁוֹן
 אֲתִדְבִּירִי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל(ס) סֵרְעֵדֶת מִסּוֹי צוֹמֶשֶׁה
 כִּסְהִרְעָה (ב) אֲחִירִי תִהְיִי מִי־סֵ כִי תַעֲשׂוּ אֶתְּהִרְעַבְעִי נ
 שְׁדוֹי כִנְנִי כִנְדֹזְכִרִי מוֹתַע(ו) לִסְבִּי נֹוֹשְׁנוֹתִי דִרְוֹדִי
 וְחֲלָבִצָאֻן עִסְחֲלָבִכִּרִי סֹוֹ אִי לִי סְבִי בִשּׁוֹן עֵתוֹ

○ IN ZILELE CELE DE APOI

□ IN 5766 / 2006

El a deschis Biblia și mi-a citit pasajul complet din Deuteronomul, în care Moise a rostit aceste ultime cuvinte înainte de a muri și a arătat două căi, cea a râului și cea a dreptății.

– Nu e o predicție, a spus Rips, ci un avertisment în legătură cu ce s-ar putea întâmpla, totul fiind legat de felul în care acționăm.

Fără să fac referire la Biblie, exact același lucru l-am spus și eu liderilor lumii. Am afirmat mereu: codul Bibliei enunță posibilități, nu evenimente prestabilite. Ceea ce am făcut noi a determinat ceea ce s-a întâmplat.

Codul Bibliei nu prezice că vom pieri cu toții în 2006. Este un avertisment că *am putea* muri toți în 2006 dacă nu schimbăm viitorul.

Soarta ne va fi stabilită de ceea ce facem aici și acum, pe Pământ.

CODA

CEL MAI MARE savant care a trăit vreodată, omul care a inventat singur știința, Sir Isaac Newton, era convins că nu numai Biblia, ci și întregul Univers erau „o criptogramă alcătuită de Atotputernicul“, o enigmă inventată de Dumnezeu, pe care noi trebuie să o descifrăm.

Întrucât Newton, mai mult decât oricine altul dinaintea lui sau de după el, a rezolvat enigma, probabil că a avut dreptate.

Știința modernă nu era de ajuns. Newton și-a dat seama că mai avem nevoie și de înțelepciunea străveche pentru a descâlci misterele supreme. Înainte de a muri, acum trei sute de ani, Newton a pus sub cheie mii de pagini scrise. Când le-a descoperit la Cambridge, marele economist John Maynard Keynes s-a așteptat ca ele să reprezinte notițele lui Newton privind atracția gravitațională și analiza matematică. A găsit în schimb scrieri despre civilizații dispărute de mult, codul Bibliei și Apocalipsă.

„Newton nu a fost deschizătorul epocii rațiunii“, a scris Keynes. „A fost ultimul dintre magicieni, ultimul dintre babilonieni și sumerieni, ultima inteligență care a privit lumea vizibilă și intelectuală cu ochii acelor care au început să alcătuiască zestrea noastră științifică.“

Newton ar fi dorit să vadă cuvintele gravate pe obeliscuri.

Într-un mod mai simplu, mai puțin religios, aceasta a fost și dorința mea ca reporter – pentru că toate enigmele își pot găsi rezolvarea.

Am considerat că nu întâmplător, în vreme ce noi descopeream codul Bibliei, oamenii de știință descifrau codul genetic, că omenirea își afla modelul de ADN exact în momentele când noi înțelegeam revelațiile din Biblie privind originea noastră adevărată și viitorul posibil.

De asemenea, în aceeași perioadă, telescopul spațial Hubble transmitea pe Pământ imagini care se apropiau tot mai mult de captarea luminii de la începuturile Universului, din momentul Big Bang-ului. Iar câțiva savanți considerau că în momentul Creației au fost folosite o serie de formule matematice, probabil doar șase numere care se regăsesc în formele tuturor lucrurilor.

După cum a declarat astronomul Sir Martin Rees, aceste câteva numere ar putea explica felul în care „un singur » eveniment de geneză » a creat miliarde de galaxii, găuri negre, stele, planete și unirea atomilor – de aici, de pe Pământ și probabil de pe alte lumi – în ființe vii, suficient de complicate ca să se gândească la propria lor origine”.

Într-un fel, totul ne-a fost accesibil. După doar șase mii de ani de civilizație umană, suntem pe punctul de a găsi soluțiile misterelor supreme. Însă, în ciuda faptului că suntem foarte aproape de a găsi răspunsuri la întrebările care ne frământă, în cazul în care codul Bibliei este corect, s-ar putea să ne confruntăm cu distrugerea totală.

E ca și cum forța binelui ar dori să ne dezvăluie totul, iar cea a răului ar vrea să ne distrugă înainte de a ne împlini destinul.

În orice caz, s-ar părea că obiectul care ne trebuie, atât pentru a supraviețui, cât și pentru a ajunge la înțelegerea supremă, este „cheia codului” care este îngropată în Peninsula Lisan.

NOTE REFERITOARE LA CAPITOLE

ÎN PROGRAMUL SĂU de computer pentru codul Bibliei, dr. Rips a folosit textul standard în limba ebraică, cunoscut și sub numele de *Textus Receptus*, care constituie baza pentru cercetarea codului în prezenta carte¹. Programul pe care l-am folosit personal a fost elaborat de Rips și de programatorul său, dr. Rotenberg.

Toate Torele – primele cinci cărți ale Bibliei în limba ebraică – ce există în prezent sunt identice, literă cu literă, și nu pot fi folosite pentru programul de computer dacă o singură literă apare greșit.

Cea mai cunoscută ediție a acestui text, *Biblia de la Ierusalim* (*Jerusalem Bible*, Koren Publishing Co., 1992) cuprinde și cea mai răspândită și general acceptată traducere în limba engleză a Vechiului Testament, iar aceasta este și sursa primară a citatelor din textul biblic folosite în prezenta carte.

¹ Pentru versiunea în limba română a citatelor din Vechiul și Noul Testament s-a folosit Biblia sau Sfânta Scriptură, ediția 1988, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, care reproduce ediția din 1982 (n.tr.).

De asemenea, am consultat și, pe alocuri am folosit, o traducere preferată de unii cercetători, *Tora vie* (*The Living Torah*, Maznaim, 1981), aparținând rabinului Aryeh Kaplan.

Citatele din Noul Testament sunt extrase, în principal, din King James Version, deși am consultat și o traducere modernă, cunoscută sub numele de *New International Version*.

Declarațiile dr. Rips citate în cuprinsul acestei cărți provin din discuțiile pe care le-am purtat în decursul a cinci ani, în principal la domiciliul său din Ierusalim și în biroul său de la Universitatea Ebraică, dar și în cursul sutelor de conversații telefonice.

La multe dintre evenimentele descrise în carte am fost martor. Relatările privind alte evenimente au la bază conversații cu persoanele participante în mod direct sau au fost confirmate de știri apărute în presă.

Numele și evenimentele codificate în Biblie sunt în limba ebraică, aceeași ca și în textul curent al Bibliei și ca aceea folosită în prezent de cetățenii israelieni. Numele de persoane și locuri sunt preluate din surse standard, precum *Enciclopedia Ebraică*. Ortografia ebraică privind evenimentele contemporane este cea folosită în presa israeliană.

Traducerea tuturor codificărilor a fost confirmată de cuprinzătorul Dicționar Ebraic–Englez alcătuit de R. Alcalay (Massada, 1990) și Dicționarul Ebraic standard, A. Even-Shoshan (Kiryat-Sefer Press, 1985).

Anii codificați în Biblie sunt cei din vechiul calendar ebraic, care începe în timpurile biblice, cu 3 760 de ani înaintea introducerii calendarului modern. Anul curent, 2002, este echivalent anului ebraic 5762. Însă anii ebraici încep în septembrie sau octombrie, potrivit calendarului lunar, și se încheie în septembrie sau octombrie, anul următor.

Toate tabelele cu codul Bibliei prezentate în această carte sunt confirmate de statistici ca fiind codificate fără erori. Datele statistice sunt calculate automat de programul de computer Rips–Rotenberg. Computerul calculează potrivirea dintre cuvinte folosind două teste – cât de aproape apar unul de celălalt și dacă salturile peste litere care dau cuvintele căutate sunt cele mai scurte din Biblie.

Fiecare cuvânt de cod stabilește modul în care computerul prezintă textul Bibliei, ce joc de cuvinte încrucișate se formează. Ordinea originală a literelor nu se modifică în nici un fel.

Se poate folosi căutarea cuvintelor „zilele cele de apoi” drept studiu de caz. Cuvintele din Daniel sunt codificate cu un salt de 7 551. Așadar, computerul a împărțit întreaga Biblie – șirul de 304 805 de litere – în 40 de șiruri de câte 7 551 litere. Matricea codului Bibliei (p. 29) prezintă doar partea centrală a acesteia tabele.

Dacă „zilele cele de apoi” ar fi formulat cu un salt de 100, șirurile ar fi de 100 de litere. Dacă saltul ar fi de 1 000, atunci șirurile ar avea lungimea de 1 000 de litere. În orice caz, șirurile sunt dispuse unul peste altul, fără a se schimba ordinea originală.

Cu trei mii de ani în urmă, codul Bibliei a fost codificat astfel încât cuvintele lui Daniel care prezic „zilele cele de apoi” să apară exact în locul în care spusele lui Moise prorocesc ceea ce se va întâmpla „în zilele cele de apoi”. Și, cu trei mii de ani în urmă, acest lucru a fost codificat astfel încât numele liderilor lumii de azi să apară în același loc.

Citatul de început al fizicianului Richard Feynman, laureat al Premiului Nobel pentru Fizică, provine dintr-o prelegere ținută la University of Washington în aprilie 1963, publicată în *The Meaning of It All* (Heli/Addison–Wesley, 1998). Feynman, pe care mulți

îl consideră cel mai important fizician de la Einstein încoace, a mai declarat: „Singurul lucru care poate fi prezis privește probabilitatea apariției anumitor evenimente“ (*Six Easy Pieces*, Helix, 1995, p. 135).

Talmudul, anticul comentariu al Bibliei, afirmă ceva asemănător: „Totul este prezis, dar omul are libertatea de acțiune.“ Vreme de aproape două mii de ani, înțelepții au analizat acest aparent paradox – cum poate exista liberul arbitru al omului dacă Dumnezeu știe totul dinainte? Codul Bibliei ridică aceeași întrebare, chiar și pentru necredincioși. Răspunsul pare să fie similar cu cel dat de savanți – că există doar probabilități, că nu există un singur viitor, ci mai multe variante posibile de viitor. Noi determinăm ceea ce se va întâmpla.

CAPITOLUL UNU: ZILELE CELE DE APOI

AM FOST MARTOR ocular la evenimentele din 11 septembrie 2001, iar detaliile mi-au fost confirmate de știrile publicate în *New York Times*, *Time* și *Newsweek*. Nu am văzut reportajele de televiziune în direct, deoarece emisiunile îmi erau transmise de la World Trade Center.

Dr. Rips mi-a trimis prin e-mail aceeași matrice de cod pe care o găsisem la câteva minute după prăbușirea turnurilor, însă liniile telefonice erau blocate, iar mesajul lui electronic mi-a parvenit abia a doua zi. Ceea ce l-a frapat ca matematician a fost faptul că cele trei cuvinte pe care le-ar căuta automat oricine, „Gemene“, „Turnuri“ și „avion“, erau codificate împreună în același loc, cu o probabilitate de 1 la 10 000. În Israel, World Trade Center era cunoscut sub numele de „Turnurile Gemene“.

John Podesta, șeful personalului de la Casa Albă, mi-a comunicat că președintele Clinton a avut cartea

mea în iulie 2000, pe durata șederii la Camp David, când s-a întâlnit cu Arafat și Barak.

Întrevederea mea cu Arafat, la Ramallah, a avut loc pe 13 aprilie 2001. Întâlnirea mea cu Shimon Peres la Ministerul de Externe din Tel Aviv s-a desfășurat la 22 aprilie 2001. Pe Omri Sharon l-am întâlnit pe 17 aprilie, la Hotelul King David din Ierusalim. Pe Podesta l-am întâlnit la Casa Albă, pe 16 octombrie 2000.

Scrisoarea mea către președintele Bush datează din 3 august 2001, iar la Casa Albă am telefonat pe 10 septembrie 2001. Mi s-a spus că șeful personalului Andrew Card și consilierul pe probleme de securitate Condoleezza Rice au primit scrisoarea mea.

Declarația președintelui că „a început primul război al secolului XXI” a fost citată din *New York Times*. Editorialul lui Thomas Friedman din *Times*, cu titlul **AL TREILEA RĂZBOI MONDIAL**, a apărut pe 13 septembrie 2001.

Încercările făcute de Sir Isaac Newton de a descoperi un cod în Biblie au fost descrise în eseul *Newton, omul*, scris de renumitul economist John Maynard Keynes (*Essays and Sketches in Biography*, Meridian Books, 1956). Richard S. Westfall, în *The Life of Isaac Newton* (Cambridge University Press, 1993, p. 125), a menționat notițele lui Newton și a afirmat că fizicianul „credea că esența Bibliei era prezicerea istoriei umane”.

Declarația lui Rips că Newton nu a putut descoperi codul deoarece acesta „era pecetluit până la vremea Sfârșitului” reproduce în parte un text din Cartea lui Daniel 12:4.

Conform legendei, forma originală a Bibliei dictată de Dumnezeu lui Moise – „contiguă, fără despărțirea în cuvinte” – a fost confirmată de înțeleptul Nachmanides din secolul al XIII-lea, în *Comentariu asupra Torei* (Shilo, 1971, Charles Chavel, vol. I, p. 14).

Continuitatea Bibliei este de asemenea exprimată în forma sa tradițională ca un manuscris, un document continuu care se poate derula.

Biblia originară este compusă din primele cinci cărți, începând cu Facerea și terminând cu Deuteronomul. Evreii o numesc Tora. În cartea de față eu o numesc Biblie, iar prin cod trebuie să se înțeleagă codul Bibliei.

Articolul privind experimentul inițial al lui Rips a fost publicat în *Statistical Science* în luna august 1994 (vol. 9, nr. 3), pp. 429–38, sub titlul „Secvențe de litere echidistante în Cartea Facerii“, Doron Witztum, Eliyahu Rips și Yoav Rosenberg. El a anunțat că numele a treizeci și doi de rabini care au trăit după vremurile biblice se potriveau cu datele lor de naștere și deces în Biblie cu o probabilitate de eroare de 1 la 4 milioane. Într-o serie de experimente ulterioare, probabilitatea reală s-a dovedit a fi de 1 la 10 milioane.

Harold Gans, specialist în decifrări la Agenția Națională de Securitate, mi-a comunicat rezultatele experimentelor personale independente în două discuții telefonice purtate în ianuarie 1993 și decembrie 1996.

Gans a afirmat că probabilitatea de a descoperi numele orașelor codificate împreună cu numele rabinilor era de 1 la 200 000.

Am auzit de codul Bibliei întâmplător, în 1992, după o întrevedere cu generalul Uri Saguy, care era la acea dată șeful Contraspionajului Militar al Israelului.

Prima întrevedere cu dr. Rips a avut loc la domiciliul său din Ierusalim la sfârșitul lunii iulie 1992. Codificarea Războiului din Golf pe care mi-a arătat-o el în acea seară fusese descoperită inițial de colegul său, Witztum. Rips a confirmat că Witztum i-a spus data primului atac cu rachete Scud împotriva Israelului și că el însuși a găsit acest lucru codificat în Biblie cu trei săptămâni înainte de declanșarea acestui război.

Chaim Guri m-a primit la domiciliul său din Ierusalim pe 1 septembrie 1994. El a telefonat la biroul lui Rabin în acea seară, iar a doua zi dimineață, șoferul primului ministru a luat scrisoarea cu avertismentul privind codificarea asasinării și i-a dat-o lui Rabin. Scrisoarea purta data de 1 septembrie 1994.

Rabin a fost ucis la o întrunire politică din Tel Aviv, în seara de 4 noiembrie 1995. Yigal Amir, un evreu ortodox în vârstă de douăzeci și șase de ani, a tras trei focuri, iar două gloanțe i-au pătruns lui Rabin în spate.

Cele patru mențiuni privind „zilele cele de apoi” din Tora apar în Facerea 49:1, Numerii 24:14, Deuteronomul 4:30 și Deuteronomul 31:29. Exprimarea alternativă, „sfârșitul vremii”, pentru „zilele cele de apoi”, apare în Daniel 12:13.

Președintele Clinton a anunțat întâlnirea la vârf de la Camp David pe 5 iulie 2000, iar Arafat și Barak au început discuțiile cu el pe 11 iulie. Scrisoarea mea către Clinton a fost trimisă pe 5 iulie 2000.

Întâlnirea de la Camp David s-a terminat pe 25 iulie cu un eșec. Noua Intifada a început pe 29 septembrie, după ce, pe 28 septembrie 2001, Ariel Sharon a vizitat Muntele Templului. Sharon a fost ales prim-ministru al Israelului.

Rips a confirmat rezultatele finale ale rulării pe computer a programului vreme de două săptămâni la Universitatea Ebraică la 1 mai 2001 – probabilitatea ca cele două expresii pentru „zilele cele de apoi” să apară împreună cu „Arafat”, „Barak”, „Sharon” și „Bush” era de cel puțin 1 la 500 000.

Am predat scrisoarea sigilată avocatului meu, Michael Kennedy, pe data de 6 octombrie 1998.

„Shahid”, cuvântul din limba arabă pentru „atentat sinucigaș cu bombă”, înseamnă, *ad litteram*, „martir”, însă este utilizat de israelieni și arabi pentru a descrie teroriștii care mor în atacurile cu bombă.

Dr. Rips a confirmat că probabilitatea ca „război mondial“, „holocaust atomic“ și „zilele cele de apoi“ să apară împreună cu „în 5766“ (2006) este de 1 la 100 000 în cadrul unei discuții telefonice pe care am avut-o cu el pe 17 mai 2001. „Probabilitatea ar putea fi mai redusă“, a afirmat Rips. „Eu am căutat doar în 100 000 de texte alese la întâmplare și nu am obținut un rezultat mai bun.“

CAPITOLUL DOI: CHEIA CODULUI

ÎN EXODUL SE SPUNE că Moise „a văzut locul unde stătea Dumnezeu lui Israel: sub picioarele Lui era ceva ce semăna cu un lucru de safir, curat și limpede ca seninul cerului“.

Legenda potrivit căreia Dumnezeu a scris cuvintele originare ale Bibliei pe „safir“ este citată în Kaplan, *Tora vie*, p. 39, și este atribuită unui comentariu mai vechi al Bibliei, numit *Sifri, BeHaAlotheikha*, 110. A se consulta și Kaplan, p. 420.

Rabinul Adin Steinsaltz, cel mai renumit traducător al textelor ebraice vechi, mi-a comunicat, în cursul întrevederii ce a avut loc la biroul său din Ierusalim, că în Isaia 41:23 se spune: „Vremea cea străveche cu de-amănuntul o vom cerceta și viitorul pe care-l prorocesc vom vedea ce este.“¹

În mai 1998, cu puțin timp înainte de Shavuot, când se sărbătorește primirea Torei, l-am întâlnit pe Rips la Ierusalim și i-am arătat că numele lui (însemnând în limba ebraică, dacă e citit invers, „safir“) apărea în versetul din Biblie care descrie coborârea lui Dumnezeu pe Muntele Sinai.

¹ În versiunea românească a Bibliei, acest text apare la 41:22.

Citatul pe care Rips mi l-a citit din Geniul din Vilna provenea dintr-o traducere în limba engleză a cărții *Gândirea ebraică*, de Abraham Rabinowitz (Hillel Press, 1978, pp. 33–34).

Am reușit să găsesc cuvântul ebraic pentru „obelisc” în dicționarul ebraic în patru volume, ediția definitivă *The New Dictionary*, de Abraham Even-Shoshan (Kiryat-Sefer Press, Jerusalem, Israel, 1985). Înțelesul cuvântului mi-a fost confirmat de un comentariu antic al Bibliei, numit *Midrash*.

Midrash, un text vechi de o mie șapte sute de ani, afirmă că „obeliscurile nu erau făcute de om, ci erau lucrări ale Cerului”, este *Mekhilta According to Rabbi Ishmael, An Analytical Translation* (traducere de Iacob Neusner, Scholars Press, Atlanta, GA, 1988). Același text sugerează că obeliscurile erau umanoizi, „un fel de bărbat și femeie”. A se consulta și Marcus Jastrow, *The Book of Words*, care numește „obeliscurile” „stânci cavernoase care semănau cu figuri umane” (Judaica Press, New York, 1996, p. 460).

Mesajul electronic prin care Rips confirma că „cheia codului” se intersecta de două ori cu „gura obeliscurilor” avea o probabilitate de 1 la 1 milion mi-a fost trimis pe 2 ianuarie 2002. Într-o discuție telefonică ulterioară, pe data de 6 ianuarie, Rips mi-a spus că „în istoria cercetării codului nici o altă pereche de cuvinte nu a prezentat o asemenea probabilitate”.

„Gura obeliscurilor” și „Stăpânul codului” apar împreună în textul Bibliei ca numele locurilor din Egipt de la marginea Mării Roșii, unde faraonul și armata lui i-au ajuns din urmă pe sclavii evrei fugari.

Însă aceste două locuri, ale căror nume nu sunt niciodată traduse în Biblie și al căror înțeles clar în ebraică nu a fost recunoscut, nu ar putea fi locația „cheii codului” sau a „obeliscurilor”.

Moise nu a primit Biblia pe Muntele Sinai decât după ce evreii au scăpat din captivitatea din Egipt. Prin urmare, cheia codului Bibliei sigur nu este îngropată în Egipt.

În codul Bibliei, localizarea „cheii codului“, „codul pe obelisc“, apare cu claritate – „Valea Siddim“.

În Facerea 14:3 se spune că „Valea Siddim este Marea Moartă“. Cel mai cunoscut comentator al Bibliei, Rashi, afirmă că valea era cândva verde, dar că demult, apele Mediteranei au inundat-o, dând naștere Mării Moarte (*Pentateuch with Targum Onkelos, Haphtaroth, and Rashi's Commentary*, traducere de reverend M. Rosenbaum și dr. A.M. Silberman, Ierusalim, 1929, p. 55).

M-am întâlnit cu geologul israelian David Neev la domiciliul său din Ierusalim în noiembrie 1998 și în alte câteva ocazii. El mi-a spus că Marea Moartă avea cel mai scăzut nivel din ultimii cinci mii de ani. Neev, o autoritate de necontestat în acest domeniu, mi-a mai spus că în ebraică „Siddim“ înseamnă „var“ și a sugerat că Peninsula Lisan, care este acoperită cu roci calcaroase, ar putea fi ultima rămășiță a fostei Văi Siddim.

Am vizitat Lisan pentru prima oară în noiembrie 1998 și am revenit acolo în aprilie 1999, întâi cu doi israelieni de la Institutul de Geofizică din Israel, iar apoi cu doi geofizicieni iordanieni. Pe 16 februarie 2000, am revenit la Lisan cu un protejat al lui Neev, Yuval Bartov, un tânăr geolog, însoțit de oficialități din partea Ministerului Turismului și Antichităților din Iordania.

Cu două zile înainte, pe 14 februarie 2000, am avut o întrevedere cu ministrul Akel Biltaji la Amman, iar acesta m-a asigurat că va obține aprobările necesare pentru efectuarea de săpături arheologice. Aprobarea scrisă din data de 13 aprilie 2000 a fost acordată, de fapt, de directorul Departamentului Antichităților, dr. Fawwaz Al-Khraysheh.

Am ajuns la „Valea Siddim“ exclusiv în baza informațiilor furnizate de codul Bibliei, apoi la Marea Moartă și, în cele din urmă, în locul exact, o suprafață de 65 km², din Peninsula Lisan. Codul descrie cu precizie punctul său cel mai nordic, unde un deget de pământ pătrunde în Marea Moartă, formând un golfuluț denumit Mazra, drept loc al „cheii codului“.

„Lisan ca Siddim“ apare în Daniel 1 :4, iar „Mazra“ apare în Daniel 1 :3, ca parte a unui pasaj mai extins, al cărui text ascuns descrie de asemenea „o coloană în palat“ pe care sunt gravate cunoștințele și înțelepciunea antice, probabil „obeliscul“.

CAPITOLUL TREI: CLINTON

PREȘEDINTELE CLINTON a recunoscut „relația“ sa cu Monica Lewinsky pe 17 august 1998. Pe 21 septembrie 1998, i-am trimis editorului ziarului *New York Times* o matrice cu predicția din codul Bibliei că președintele va supraviețui scandalului. Pe 12 februarie 1999, Senatul SUA l-a achitat pe Clinton de acuzații.

Scrisoarea mea către Clinton datează din 5 iulie 2000, ziua când a anunțat întâlnirea la vârf de la Camp David. Am trimis-o pe 7 iulie, după ce șeful personalului Podesta a fost de acord să o transmită președintelui, împreună cu prima mea carte despre codul Bibliei. Pe 17 iulie, asistenta șefului personalului m-a sunat și mi-a spus că „dl Podesta i-a dat materialul dumneavoastră președintelui la Camp David“.

Tratativele de la Camp David au început pe 11 iulie și s-au încheiat cu un eșec pe 25 iulie. Clinton l-a învinuit public pe Arafat, declarând că Barak „a făcut pași încurajatori față de poziția sa inițială, în comparație cu

președintele Arafat, îndeosebi în problema legată de Ierusalim“, a anunțat *New York Times* pe 26 iulie 2000.

Prima mea scrisoare către Barak datează din 17 mai 1998, anticipând că va deveni prim-ministru, și i-a fost trimisă prin intermediul generalului Isaac Ben-Israel, șeful Departamentului Științific de la Ministerul Apărării. Exact un an mai târziu, pe 17 mai 1999, Barak a devenit prim-ministru.

I-am trimis o nouă scrisoare lui Barak prin Ben-Israel și șeful său de cabinet Isaac Herzog, în aceeași zi, remarcând de asemenea că din cod rezulta că Barak va fi liderul Israelului „la vreme de mari primejdii“, care priveau în special Muntele Templului.

„« Vor lovi Muntele Templului » apare clar codificat cu « prim-ministru E. Barak », tot astfel cum asasinarea era codificată împreună cu « Yitzhak Rabin »“, spunea scrisoarea mea către Barak.

Pe 29 mai 1998, Ben-Israel îmi spusese la New York că, după asasinarea lui Rabin, în perioada cât a fost membru al Cabinetului, Barak cercetase personal codul Bibliei.

Articolul scris de Jeffrey Goldberg în *The New York Times Magazine* despre pericolul unui atac asupra Muntelui Templului în anul 2000 a fost publicat pe 3 octombrie 1999. El l-a citat pe șeicul Yassin, liderul Hamas, care ar fi declarat: „Acest lucru va însemna sfârșitul Statului Israel.“

Întrevederea mea cu Abu Ala, liderul Parlamentului palestinian, a avut loc pe 13 august 2000, în biroul său din Ramallah.

Pe 20 septembrie 2000, i-am trimis un fax lui Podesta, șeful personalului lui Clinton: „Problema este creată de religie. Codul Bibliei poate fi soluția.“ El a fost de acord să mă primească la Casa Albă pe 16 octombrie.

Noua Intifada a început pe 29 septembrie 2000, după rugăciunile de vineri de la Muntele Templului. Patru

tineri care au aruncat cu pietre au fost uciși la moschee de soldați israelieni, conform relatărilor *The New York Times*, ale presei israeliene și ale postului de televiziune CNN. Cu o zi înainte, pe 28 septembrie, liderul dreptei din Israel, Ariel Sharon, condusese o mie de soldați și polițiști din forțele de intervenție împotriva demonstranților, provocând revolta palestinienilor.

M-am întâlnit cu cumnatul lui Barak, Doron Cohen, la biroul său de avocatură din Tel Aviv, pe 12 octombrie 2000, și i-am dat scrisoarea pentru Barak. Însă, în timp ce discutam, el a fost informat că doi soldați israelieni fuseseră linșați la o secție de poliție din Ramallah. Descrierea violențelor se bazează pe reportajele filmate transmise de CNN și BBC.

L-am întâlnit pe Nabil Sha'ath în Gaza pe 10 octombrie 2000 și i-am dat o scrisoare pentru Arafat. Două zile mai târziu, tabăra în care avusese loc întrevederea a fost distrusă de un proiectil lansat de un elicopter de luptă israelian.

Pe 16 octombrie am fost primit de Podesta, șeful personalului de la Casa Albă. Acesta mi-a spus că discutasese deja cu președintele și că va insista să mă primească.

Podesta mi-a spus că, după părerea lui, codul Bibliei era real și „Clinton crede în Dumnezeu“. Mi-a promis că-mi va aranja o întâlnire cu președintele, dar acest lucru nu s-a mai întâmplat în cursul ultimelor luni foarte agitate ale mandatului lui Clinton.

CAPITOLUL PATRU: EXISTĂ

ÎN EBRAICĂ, numele Peninsulei „Lisan“ înseamnă și „limbă“. Așadar, matricea completă a codului care merge paralel cu „codul Bibliei“ afirmă două lucruri: „există în Lisan“ și „există în limba omului“.

Am discutat cu dr. Rips despre această nouă revelație pe 11 iulie 2000. Descoperirea mea era rezultatul unei constatări făcute de un programator, dr. Alex Rotenberg, care a găsit „codul Bibliei” în formulare completă folosind două secvențe echidistante foarte scurte, cu o probabilitate de 1 la 5 000.

În realitate, din codificare rezultă „codul Torei”, dar în cuprinsul acestei cărți se face referire la el sub termenul mai familiar, acela de „codul Bibliei”.

L-am întâlnit pe Rips în Israel pe data de 5 aprilie 2001 și am descoperit împreună că „codul Bibliei” se intersectează cu „dicționar” în locul în care „Lisan / limbă” apare de două ori. Rips a constatat că cele două versete din Biblie care se referă în mod direct la „limbă” – Facerea 10:5 și Facerea 11:6 – apăreau în aceeași matrice.

Piatra Rosetta a fost descoperită în 1799 în apropierea unui oraș din nordul Egiptului, la vărsarea Nilului. Pe piatră era inscripționat același text atât în hieroglife egiptene, cât și în greacă, ceea ce a făcut posibilă descifrarea pictogramelor egiptenilor.

Numeroși savanți au sugerat că a existat un protolimbaj al întregii omeniri. În 1871, Charles Darwin a afirmat că „omul manifestă o tendință instinctivă de a vorbi” (*Originea omului*, John Murray, Londra). Lingvistul Noam Chomsky a afirmat cu peste patruzeci de ani în urmă că limbajul are rădăcini genetice (vezi *Limbajul*, pp. 26–58, 1959, și de asemenea, Luigi Luca Cavalli-Sforza, *Gene, oameni și limbaje*, New York, North Point Press, 2000).

Susținând că ebraica a fost limba originară, Rips adoptă părerea celui mai cunoscut comentator al Bibliei, Rashi, care citează din Facerea 11:1: „În vremea aceea era în tot pământul o singură limbă și un singur grai la toți” și susține că aceasta era „Limba Sfântă (ebraica)”

(*Pentateuch with Targum Onkelos, Hephtaroth, and Rashi's Commentary*, p. 44.).

Știrea privind descoperirea unei „gene a limbajului” a apărut în numărul din 4 octombrie 2001 al ziarului *The New York Times*, având ca sursă un articol al dr. Anthony P. Monaco, publicat în revista *Nature*.

Nimeni nu știe cum sau când a apărut limbajul. Unii savanți afirmă că s-au găsit dovezi privind folosirea limbajului prin examinarea craniilor de hominizi vechi de milioane de ani, însă alții, precum Richard Klein, arheolog la Stanford, susțin că în creierul omului modern s-a produs o schimbare în urmă cu doar 50 000 de ani, iar aceasta a făcut posibilă dezvoltarea limbajului. Această părere susține teoria din 1959 a lui Chomsky, potrivit căreia în creier există un organ special destinat dezvoltării limbajului.

Într-un articol apărut ulterior, citat de *Times* în 15 august 2002, dr. Svante Paabo de la Institutul Mark Plank afirmă că un studiu al genomurilor prelevate de la oameni și cimpanzei indică faptul că limbajul a evoluat doar în ultimii 100 000 de ani. Articolul lui Paabo a apărut în revista *Nature*.

În codul Bibliei, „gena limbii” se intersectează cu „genalui Dumnezeu”, iar versetul din Toră sună astfel: „Înainte de a strica Domnul Sodoma și Gomora, toată țara până la Țoar era udată de apă, ca raiul Domnului” (Facerea 13:10). În ebraică, aceleași litere care înseamnă „gena limbii” au înțelesul de „grădina din Lisan”, iar „gena lui Dumnezeu” înseamnă „grădina (raiul) lui Dumnezeu”.

Ziarul iordanian *Al-Arab Al-Yawm* a criticat pe prima pagină expediția mea arheologică pe 9 ianuarie 2001.

Aproape toate afirmațiile din articolul respectiv erau neadevărate, dar în esență, mesajul era limpede:

„De ce i se permite unei fundații evreiești să caute artefacte evreiești pe teritoriul iordanian?”

Am discutat cu ambasadorul SUA la Amman, William J. Burns, pe 24 ianuarie și apoi, după ce acesta mi-a trimis o traducere a articolului, pe 28 ianuarie 2001.

CAPITOLUL CINCI: ARAFAT

AFLAT LA American Colony Hotel din Ierusalim, i-am trimis o scrisoare lui Arafat pe 12 aprilie 2001, în jurul miezului nopții.

Nabil Abu Rudaineh, șeful de cabinet al lui Arafat, m-a sunat pe 13 aprilie 2001, la ora 1.15 dimineața, invitându-mă să-i fac o vizită liderului palestinian în seara aceleiași zile.

Am fost primit de Arafat la ora 21.00 în ziua de 13 aprilie, la tabăra sa fortificată de la Ramallah. La întâlnire au participat Saeb Erekat, negociatorul-șef al lui Arafat, care a fost și translator, și Rudaineh.

The New York Times a anunțat în ediția sa din 23 iulie 2000 că Arafat i-ar fi spus lui Clinton că se teme că va fi asasinat dacă ceda Ierusalimul.

Nabil Sha'ath, ministrul de Externe al lui Arafat, mi-a comunicat într-o discuție telefonică din 26 decembrie 2000 că liderul palestinian credea în învățătura de bază a Islamului: „Destinul nostru este predestinat și nu vom trăi nici o zi în plus sau în minus față de acesta.”

L-am întâlnit pe Rips la domiciliul său din Ierusalim în dimineața zilei în care am fost primit de Arafat, 13 aprilie 2001. Rips nu a încercat să descurajeze această vizită a mea, dar l-a comparat pe Arafat cu Hitler și cu Saddam Hussein.

Când Arafat a afirmat că „Mohamed a spus că avem de trăit o mie de ani, nu două”, el se referea la tradiția

musulmană care nu se găsește în Coran, ci în comentariul acestuia, Hadith. Potrivit calendarului musulman, 2001 este anul 1422, cu 400 de ani mai mult din al doilea mileniu decât a spus Mohamed că vom supraviețui. Coranul afirmă că omenirea nu poate ști când va veni sfârșitul lumii.

„Arafat“ apare în textul ascuns la Bibliei imediat sub „în zilele cele de apoi“, exact așa cum este el scris în ziarele israeliene.

Pe aceeași matrice de cod, numele liderilor israelieni „Barak“, „Sharon“ și al președintelui american „Bush“ apar împreună în codul Bibliei așa cum sunt ortografiate de presa israeliană.

În ziua când m-am întâlnit cu Arafat, vineri, 13 aprilie 2001, creștinii, evreii și musulmanii s-au îndreptat către partea veche a orașului Ierusalim – creștinii, fiind Vinerea Mare, pentru a comemora răstignirea pe *Via Dolorosa*, evreii pentru a aprinde lumânări la Zidul Plângerii, ruinele vechiului Templu în penultima zi a Paștelui evreiesc, iar musulmanii pentru a se ruga de sabat la moscheea de pe Muntele Templului.

Coincidența celor trei sărbători nu face decât să accentueze conflictul religios care ține de mii de ani și are ca punct central bătălia pentru Ierusalim.

CAPITOLUL ȘASE: ARCA DIN OȚEL

„OȚEL“ APARE în ebraică împreună cu „cheia codului“ în Tora, iar „fier“ în aramaică, împreună cu „cheia astăzi“ în Cartea lui Daniel. Aramaica este o veche limbă semitică, foarte asemănătoare cu ebraica, jumătate din Cartea lui Daniel fiind scrisă în această limbă.

„Cuptor de fier“ apare în Deuteronomul 4:20, un text despre care se crede că are o vechime de peste trei

mii de ani. Cuvântul ebraic pentru „oțel“ provine dintr-o altă carte a Vechiului Testament, aparținând unuia dintre profeții mai puțin importanți, Naum 2:4 – „în focul armelor de oțel carele se ivesc“. Naum a fost scrisă la aproape o mie de ani după Tora.

„Iată tălmăcirea visului tău“, cuvintele rostite de profetul Iosif, apar de două ori în Facerea 40:12 și 40:18. Primul verset conține „arcă din oțel“, iar al doilea se intersectează cu „arcă din fier“. Ambele se suprapun în textul ascuns cu numele peninsulei, „Lisan“.

Întrevederea mea cu Rips s-a desfășurat în ianuarie 2000, la Nashville, Tennessee, unde el era profesor invitat la Vanderbilt University.

Aceleași litere ebraice din Exodul 35:33, un verset despre meșterul care a făcut tabernaculul, pot însemna și „fier lucrat, toată lucrarea computerului“.

Cele două versete din Iosua care se referă la „vehiculul (căruța) de fier“ sunt 17:16 și 17:18. Ambele apar în locul în care este codificat „telul obeliscurilor“.

Pe data de 16 februarie 2000, când am revenit la Lisan împreună cu un arheolog iordanian de la Departamentul Antichităților, dr. Fawzi Zayadin, acesta m-a întrebat dacă un obiect din oțel sau fier s-ar putea păstra mii de ani. Mihail Rybakov, geofizicianul israelian care ne-a însoțit, a afirmat că, chiar dacă ar mai exista rămășițe ale obiectului, acestea ar fi ruginite și nu ar putea fi depistate de un magnetometru.

L-am contactat telefonic pe profesorului Ronald Latanision de la MIT pe data de 25 februarie 2000. Expert recunoscut în domeniul coroziunii, Latanision a confirmat că un obiect din fier sau oțel s-ar putea conserva mii de ani, sub sol sau apă, dacă se găsește într-un mediu foarte sărat.

„Când apa atinge o salinitate de 35%, nivelul oxigenului scade foarte mult“, a afirmat Latanision. „Fără oxigen, procesul de oxidare nu se poate petrece.“

Acest lucru mi-a confirmat cele spuse cu câțiva ani înainte de geologul israelian David Neev. Am discutat din nou cu acesta, iar el mi-a spus că în Marea Moartă concentrația de sare depășea 35%. Tot el mi-a zis că văzuse cum tehnicieni de la minele de sare de la Marea Moartă instalau intenționat țevi metalice în apă, pentru a împiedica oxidarea lor.

Latanision m-a asigurat că un om de știință de la CIA declarase că oțelul antic din Orientul Mijlociu avea mai multe șanse să rămână intact decât cel actual.

Latanision mi-a mai explicat că, în funcție de modul de prelucrare și de concentrația de impurități a oțelului, se poate asigura și durata de viață a metalului și că spațele vechi din oțel „erau mai rezistente la coroziune decât oțelurile obținute în prezent“.

În ebraică există două expresii diferite pentru magnetometru. Cea mai obișnuită înseamnă, literal, „instrument pentru măsurare magnetică“. Cealaltă formă înseamnă „senzor de atracție“. Al doilea este codificat cu „fier“ exact deasupra sa din textul curent, iar celălalt este codificat în singurul loc în care apare, fără salturi în Biblie, „detector“.

Acest instrument poate detecta în sol sau apă orice obiect ce conține fier, până la o adâncime care depinde de dimensiunile acestuia.

Dacă s-ar găsi un artefact vechi din oțel, ar fi posibil să i se stabilească vârsta cu precizie, prin utilizarea unei metode recent descoperite, care este puțin cunoscută. Un geofizician de la Yale, dr. Carl Turekien, mi-a spus la 1 iunie 1999 că el și un student de-al său, Nicholas Vande Murray, în prezent profesor la Harvard, au constatat că metoda datării cu ajutorul

carbonului 14 dă rezultate pentru fier și oțel fabricat înainte de secolul al XIX-lea. Producătorii moderni utilizează cărbune care nu conține carbon radioactiv, de aceea oțelul nu poate fi datat. În vechime, oțelul era obținut cu cărbune de lemn, iar materiile vegetale pot fi datate.

„Cel mai jos loc de pe Pământ se scufundă“, un raport întocmit de Gidon Baer, un geolog israelian, a fost publicat de revista *Studii geologice* din Israel în noiembrie 2000. El relevă că zona exactă a cercetării mele, zona recent apărută la suprafață din Peninsula Lisan, se scufundă cu rapiditate.

Pe 5 octombrie 2000 am plecat cu avionul la Amman, Iordania, pentru a discuta din nou cu ambasadorul american William Burns. Ne aflam în prima săptămână a Intifadei și când am sosit, Ambasada Americană era înconjurată de 20 000 de demonstranți furioși. L-am întâlnit pe Burns abia pe 8 octombrie și, în aceeași zi, am fost primit de adjunctul primului ministru al Iordaniei, Saleh Rusheidat.

CAPITOLUL ȘAPTE: SHARON

PE OMRI SHARON, fiul primului ministru, l-am întâlnit la King David Hotel din Ierusalim, pe 17 aprilie 2001.

În noaptea precedentă, proiectile de obuzier trase din Gaza au lovit Israelul chiar în apropiere de ferma primului ministru. Tancurile și elicopterele de luptă israeliene au ripostat imediat, ocupând Gaza, după cum s-a relatat în ziarele israeliene *Ha'aretz* și *Jerusalem Post* și în *International Herald Tribune*.

Întreaga presă israeliană a scris pe 16 aprilie despre discuțiile secrete purtate de Omri cu Arafat în urmă cu

o săptămână, dezvăluind că acest lucru s-a petrecut cu două zile înainte de întâlnirea mea cu Arafat.

Sharon a fost ales prim-ministru pe 6 februarie 2001, adică pe 13 Shevat 5761, potrivit calendarului ebraic. Data a apărut codificată împreună cu „Sharon” și a fost descoperită cu câteva luni înainte, când se credea că primul ministru Benjamin Netanyahu va fi candidatul partidului Likud și va câștiga alegerile.

Declarațiile făcute de Sharon înaintea alegerilor privind imposibilitatea încheierii păcii datează din 29 ianuarie 2001 și au apărut în articolul „Darul lui Arafat” semnat de Jeffrey Goldberg și publicat în *New Yorker*, pp. 57, 67.

Scrisoarea pentru primul ministru pe care i-am dat-o lui Omri data din 17 aprilie 2001.

Am discutat cu generalul Isaac Ben-Israel, șeful Departamentului Științific al Ministerului Apărării, pe 1 aprilie 2001, și am avut o întrevedere la sediul ministerului din Tel Aviv pe 12 aprilie. El l-a convocat pe generalul Meir Dagan, care fusese șeful serviciilor de contrainformații în cadrul administrației Netanyahu, dar era un apropiat al lui Sharon.

L-am întâlnit pe generalul Dagan în Rosh Pina, orașul din nordul Israelului unde locuiește, pe data de 4 aprilie 2001. El a fost citat de *The Jerusalem Post* pe 23 noiembrie 2000 că ar fi afirmat în cursul unei demonstrații antipace din Ierusalim că „a sosit vremea ca Arafat să fie trimis din nou în Tunisia”.

Dagan mi-a spus că a citit prima mea carte despre codul Bibliei în 1997, când a fost publicată în ebraică, și că a luat în serios avertismentele conținute în ea.

I-am încredințat lui Dagan o scrisoare, datată 4 aprilie 2001, pentru primul ministru și am fost asigurat că aceasta îi va fi dată lui Sharon. Dar când s-au întâlnit pe 16 aprilie, Israelul era confruntat cu o criză de

proporții, iar primul ministru n-a dorit să discute decât despre planurile invaziei Fâșiei Gaza, ca răspuns la atacul cu mortiere asupra împrejurimilor fermei sale, precum și despre alt atac al avioanelor de luptă israeliene împotriva stației radar siriene aflate pe teritoriul Libanului.

„L-am întâlnit“, mi-a spus Dagan în dimineața următoare, „dar nu i-am dat scrisoarea. M-am gândit că fără o explicație privind codul și în miezul unei crize, nu era momentul potrivit.“

Ulterior, l-am întâlnit pe Dagan la Ierusalim pe 4 decembrie 2001. Tocmai fusese numit conducătorul echipei israeliene la convorbirile cu partea palestiniană privind încetarea focului, discuții mediate de trimisul SUA, generalul Anthony Zinni.

Dagan mi-a promis din nou că va discuta cu Sharon în numele meu, dar s-a declanșat o nouă criză după trei atacuri sinucigașe cu bombă în care fuseseră uciși douăzeci și cinci de israelieni.

Pe 10 septembrie 2002, Sharon l-a numit pe Dagan șef al Mossad-ului, știre publicată de *Ha'aretz* în data de 11 septembrie 2002.

Am fost primit de Shimon Peres, ministrul de Externe israelian, la biroul său din Tel Aviv pe 22 aprilie 2001. Ultima oară îl întâlnisem pe Peres pe 26 ianuarie 1996, când era prim-ministru.

Peres era cunoscut pe plan internațional și în Israel ca arhitect al planului de pace Oslo, care eșuase, dar răspunsese și de crearea armelor nucleare israeliene la o bază militară ultrasecretă de la Dimona și înțelegea amenințarea terorismului nuclear. La trei zile după prima noastră întrevedere din 1996, când era prim-ministru, și după ce i-am spus despre amenințarea „holocaustului atomic“ din codul Bibliei, Peres a ținut o cuvântare în care a declarat că marele pericol cu care se confruntă lumea era că armele

nucleare „intră în posesia unor țări iresponsabile și ajung pe mâinile unor fanatici“. Pe 13 septembrie 2002, după o întrevedere la Casa Albă, Peres a anticipat că Orientul Mijlociu va deveni „o zonă pașnică sau nucleară“ în decurs de cinci-zece ani.

CAPITOLUL OPT: CODUL VIEȚII

L-AM CONTACTAT TELEFONIC pe Francis Crick pe 27 octombrie 1998. Se afla la biroul său de la Institutul Sării din San Diego, California. Crick a primit Premiul Nobel în 1962, împreună cu James Watson, pentru descoperirea structurii ADN.

Dr. Crick și-a publicat teoria conform căreia „organisme au fost aduse în mod deliberat pe Pământ de ființe inteligente de pe altă planetă“ într-o revistă științifică editată de astronomul Carl Sagan, *Icarus*, vol 18, pp. 341-46, în iulie 1973. El și-a numit teoria „Panspermie direcționată“.

Atât în cadrul discuției telefonice, cât și în articolul inițial, el respinge teorii similare, potrivit cărora ADN-ul a ajuns pe Pământ adus de un meteorit, declarând în schimb că „o formă primitivă de viață a fost plasată în mod deliberat pe Pământ de o societate avansată din punct de vedere tehnologic de pe altă planetă“, care a folosit o „navă cosmică“.

L-am întâlnit pe dr. Rips la domiciliul său din Ierusalim pe 27 noiembrie 1998, la exact o lună după ce Crick îmi confirmase cele găsite în codul Bibliei: „ADN-ul a fost adus de un vehicul.“

Rips a confirmat posibilitatea ca atât codul Bibliei, cât și codul vieții să prezinte aceeași structură de elice dublă, două spirale răsucite, și mi-a arătat o matrice de cod pe care o găsisese cu mult timp înainte, unde „judecata

lui Dumnezeu“ se răsucea ca o spirală în jurul cuvintelor „milostivenia lui Dumnezeu“.

Este imposibil să se reprezinte structura codului Bibliei pe o pagină imprimată sau pe un ecran de computer, deoarece ea este în realitate un cilindru tridimensional. După cum mi-a explicat Rips, este ca și cum, în loc să folosim globul pământesc, am privi harta lumii.

Considerațiile lui Crick privind teoria „Panspermiei direcționate“ sunt citate din cartea sa, *Life Itself* (Simon & Schuster, New York, 1981).

În această carte, Crick afirmă: „Codul genetic este micul dicționar care face legătura între limbajul din patru litere al acizilor nucleici și limbajul de douăzeci de litere al proteinelor“ (p. 171).

O explicație mai completă și actuală poate fi găsită în *Genomul* de Matt Ridley, care prezintă istoria planului uman recent decodificat (Harper Collins, New York, 2000). Ea consideră codul genetic un „limbaj“.

Este interesant că multe mituri ale Creației, începând cu primele scrieri sumeriene cunoscute, susțin că totul a căpătat viață prin cuvinte, că fiind numite, ele au apărut.

După cum mi-a spus dr. Rips, în iudaism acest lucru este mult mai explicit: „Tora a existat înaintea lumii – Dumnezeu a creat mai întâi Tora, iar din ea El a creat Universul.“ Așadar, literele și limbajul sunt la originea Creației.

CAPITOLUL NOUĂ: INVAZIA

INVAZIA DIN 29 MARTIE 2002 a orașului Ramallah, atacarea taberei lui Arafat de pe Malul de Vest de tancurile israeliene a fost prezentată în *New York Times*, *The International Herald Tribune* și în ziarul

israelian *Ha'aretz*. Relatarea mea se bazează pe imaginile prezentate de CNN și BBC pe durata asediului.

Invazia, ocuparea de către Israel a aproape tuturor orașelor mari de pe Malul de Vest, a venit ca urmare a unei serii de atentate sinucigașe cu bombă, care au culminat pe 27 martie printr-un atac terorist asupra unui hotel, Passover Seder, din Netanya, de pe malul Mediteranei, unde nouăsprezece persoane și-au pierdut viața, iar peste o sută au fost rănite.

Numele operațiunii militare israeliene, „Zidul de Apărare“, este codificat în Biblie exact cum a fost ea prezentată de presa israeliană, la fel ca și numele celor două orașe unde s-au purtat luptele cele mai intense, „Jenin“ și „Casbah“ din Nablus.

Nu am reușit să iau legătura cu Omri Sharon, se înrolase împreună cu mii de alți israelieni. M-am întâlnit însă din nou cu generalul Dagan la Tel Aviv pe 1 aprilie 2002 și i-am arătat predicția extrem de precisă din codul Bibliei privind acțiunile militare. Dagan mi-a spus că-i dăduse deja scrisoarea mea primului ministru Sharon, iar eu i-am înmănat încă una, datată 1 aprilie, tot pentru premier.

La îndemnul lui Dagan, Uri Shani, șeful de cabinet al lui Sharon, a acceptat să mă primească, după seria de discuții dintre primul ministru și secretarul de stat american Colin Powell, care tocmai sosise în Israel pentru negocierea unui acord de încetare a focului.

M-am întâlnit cu Saeb Erekat, șeful echipei de negociatori a lui Arafat, pe 6 aprilie 2002, în Ierihon, singurul mare oraș de pe Malul de Vest pe care Israelul nu îl ocupase. I-am dat din nou o scrisoare pentru Arafat, datată 6 aprilie.

Articolul citat din *The New York Times*, scris de Thomas Friedman – în care se afirmă că „armele de dis-

trugere în masă“ ar putea „șterge Israelul de pe hartă“ – a apărut pe 10 martie 2002.

Întâlnirea mea cu Dalia Rabin, fiica primului ministru asasinat, s-a desfășurat la Knesset, pe 3 decembrie 2001, în cursul precedentei mele vizite în Israel. În aceeași zi, înaintea invaziei din martie, Sharon a declanșat cel mai mare atac asupra Malului de Vest și Fâșiei Gaza de la Acordul Oslo din 1993, după încheierea căruia Rabin și Arafat își strânseseră mâinile.

Dalia Rabin a demisionat din funcția de adjunct al ministrului Apărării în iulie 2002, declarând că Sharon a abandonat eforturile de a încheia pacea.

L-am întâlnit pe generalul Yossi Kuperwasser la Kirya, sediul Ministerului Apărării din Tel Aviv, pe 15 aprilie 2002. I-a spus lui Kuperwasser, șeful Departamentului de Analiza Informațiilor, locul în care e posibil să existe o bază teroristă ce are legături cu bin Laden, informație ce apăruse în codul Bibliei. Deși numele acestui loc a apărut foarte clar în cod, din motive de securitate nu l-am inclus în prezenta carte.

Pe 4 septembrie 2002, primul ministru Sharon a declarat la un post de televiziune israelian: „Probabil că Libia devine o țară mai periculoasă decât ne-am închipuit. Libia ar putea fi prima țară arabă care va deține arme de distrugere în masă.“

N-am știut dacă era vorba de avertismentul transmis de mine generalului Kuperwasser, care ajunsese până la primul ministru, dar aceasta a reprezentat cel puțin o confirmare a unui avertisment apărut în codul Bibliei.

L-am întâlnit pe Dan Meridor, ministru în Cabinetul israelian, care se ocupă de amenințările teroriste cu arme chimice, biologice și nucleare, la biroul său din Ierusalim, pe 9 aprilie 2002.

Declarația din 11 septembrie 2001 a lui Meridor – „Din păcate, acest atac este doar începutul” – a fost citată în *Ha'aretz* la data de 22 octombrie 2001.

Benjamin Ben-Eliezer, ministrul Apărării, a declarat: „În jurul anului 2005, Iranul va deține capacități nucleare” într-o cuvântare la Consiliul pentru Pace și Securitate din ianuarie 2002, iar acest citat a apărut în *Ha'aretz* pe 11 ianuarie 2002.

Estimarea CIA că Iranul va avea capacitatea de a construi arme nucleare până în 2007 a fost citată în ediția din 8 septembrie 2002 a *The New York Times*.

Uri Shani a demisionat din funcția de șef al Cabinetului lui Sharon pe 18 aprilie 2002, ceea ce mi-a anulat șansele de a obține o întrevedere cu primul ministru.

Cele spuse de primul ministru de la acea dată al Israelului, Levi Eshkol, tânărului general Sharon după războiul din 1967 – „Arabii nu vor dispărea” – a apărut în cartea *Șase zile de război* de Michael Oren (Oxford University Press, New York, 2002).

În mod oficial, doar estul Ierusalimului și Înălțimile Golan din nord au fost „anexate” după războiul din 1967, însă Israelul a ocupat în aceeași perioadă Malul de Vest și Gaza. În martie 2002, pentru prima oară de la acordurile de pace din 1993, Israelul a reocupat Malul de Vest și, în iunie 2002, a invadat din nou aceste teritorii.

Conform unei știri publicate în 17 septembrie 2002, după doi ani de la declanșarea Intifadei, au murit cel puțin 1 970 de palestinieni și 609 israelieni.

Am făcut un ultim efort de a fi primit de primul ministru Sharon prin intermediul fiului său Omri, în perioada în care această carte intra la tipar, în septembrie 2002, și i-am trimis următorul e-mail: „Omri: M-ai întrebat ce se poate face. Răspunsul meu este: Israelul poate supraviețui.”

CAPITOLUL ZECE: EXTRATERESTRUL

SETI, INSTITUTUL PENTRU Căutarea Inteligențelor Extraterestre, a început în 1992 activitatea de recepționare a semnalelor radio provenite din spațiul extraterestru, întâi ca proiect guvernamental al SUA, iar ulterior ca instituție cu fonduri private.

În 1999, NASA a numit un laureat al Premiului Nobel, dr. Baruch Blumberg, în fruntea proaspăt înființatului Institut Astrobiologic, care avea scopul de a depista forme de viață în afara Pământului. Conform unei știri publicate în *The New York Times*, ediția din 4 iunie 2002, în aceeași lună, NASA a anunțat că va lansa o navă pentru a căuta forme de viață extraterestră. Potrivit aceluiași articol, până în prezent se cunosc optzeci și cinci de planete care orbitează în jurul unor stele.

Când au fost descoperite primele două planete din afara sistemului nostru solar, revista *Times* a publicat un editorial intitulat *Is Anybody Out There?* (E cineva acolo?), pe data de 5 februarie 1996, în care se spunea: „Doi astronomi americani au descoperit în afara sistemului solar două planete pe care ar putea exista forme de viață.”

În cartea sa *Are We Alone? (Suntem singuri?)*, fizicianul Paul Davies observă că descoperirea unui semnal radio de origine extraterestră nu va conduce imediat la un dialog între civilizații: „Unui mesaj venit de la o distanță de 100 de ani-lumină i-ar trebui 100 de ani ca să ne parvină, iar răspunsului i-ar trebui încă 100 de ani ca să fie recepționat de ei” (*Basic Books*, 1995, p. 42).

„Există un scenariu alternativ: Descoperirea unui artefact sau mesaj de origine extraterestră pe Pământ sau în apropierea acestuia”, remarcă Davies, care sugerează că acesta ar putea fi „programat să se manifeste

doar când civilizația de pe Pământ ar depăși un anumit nivel de dezvoltare“ (*ibid.*).

Sugestia lui Carl Sagan cum că alte forme inteligente de viață ar fi putut evolua mult mai devreme și, prin urmare, ar fi mult mai avansate și că tehnologia acestora ni s-ar putea părea „vrăjitoarească“ a apărut în cartea sa *Pale Blue Dot (Un punct albastru)* (Random House, 1994, p. 352). Autorul romanului 2001, Arthur C. Clarke, a făcut o observație similară: „Orice tehnologie suficient de avansată se poate confunda cu magia“, *Profiles of the Future* (Holt Rinehart & Winston, 1984).

„Viziunea căruței“ citată din textul curent al cărții lui Iezechiel apare la 1:4-5. Există un pasaj similar în Daniel 7:9-10 despre „coborârea pe Pământ a Celui vechi de zile cu tronul său, flăcări de foc; roțile lui, foc arzător“. „Un râu de foc se vărsa și ieșea din el.“

CAPITOLUL UNSPREZECE: BUSH

SCRISOAREA MEA DIN 3 august 2001 către președintele Bush a fost primită de șeful personalului de la Casa Albă, Andrew Card, pe 7 august și, potrivit secreta-rei sale Josephine Robinson, Card i-a dat o copie consilierului pentru probleme de securitate Condoleezza Rice. Pe 10 septembrie 2001, am telefonat pentru a afla dacă Bush primise scrisoarea după ce revenise din concediul petrecut la ferma sa din Texas, iar doamna Robinson mi-a spus: „A fost citită de cele două persoane care au funcțiile cele mai importante. Acestea au hotărât să nu prezinte președintelui scrisoarea.“

Revista *Time* a anunțat pe 27 mai 2002 că CIA îl anunțase pe președinte pe 6 august că oamenii lui Osama bin Laden ar putea să deturneze avioane de linie și că un raport al FBI, care nu a fost prezentat lui

Bush, avertiza că bin Laden ar putea trimite activiști ai Al Qaeda să urmeze școli de pilotaj din America în vederea organizării unor acțiuni teroriste.

Persoana suspectată că urma să fie cel de-al douăzecelea membru al comandourilor teroriste, Zacarias Moussaoui, a fost arestată pe 16 august 2001, însă, potrivit revistei *Time*, FBI nu a reușit să descopere un indiciu crucial în computerul său, un nume care putea conduce la liderul atacului din 11 septembrie, Mohammed Atta.

Pe 28 august 2002, *The New York Times* a anunțat că un raport secret al Senatului a concluzionat că guvernul deținuse „planul complet al acțiunii din 11 septembrie cu mult timp înainte de atac”. Iar *Washington Post* a afirmat pe 20 iunie 2002 că Agenția Națională de Securitate interceptase un mesaj pe 10 septembrie 2001 care suna: „Mâine este ora zero”, însă comunicarea din limba arabă a fost tradusă abia pe 12 septembrie.

I-am trimis a doua scrisoare președintelui Bush prin intermediul lui Card și Rice pe data de 1 octombrie 2001, precizând că atentatul din 11 septembrie fusese codificat în Biblie cu trei mii de ani în urmă și avertizând din nou că, potrivit codului, cel de-al treilea război mondial ar putea izbucni în cursul mandatului său. Nu am primit răspuns, deși chiar Bush a considerat că „11 septembrie a confirmat că Dumnezeu l-a ales să slujească o cauză, arătându-i care este aceasta”, potrivit articolului semnat de Bill Keller în *The New York Times* din data de 23 martie 2002. Ziarul *Times* din 22 septembrie 2001 a publicat o știre asemănătoare din care rezulta că Bush declarase liderilor religioși reuniți la Casa Albă că „își găsisese rațiunea de a trăi” – evenimentul din 11 septembrie.

Prezentarea discuțiilor ce s-au purtat pe 7 noiembrie 2000 în competiția electorală dintre Gore și Bush provine din relatările posturilor de televiziune NBC,

ABC și CBS, precum și din articolele publicate în ziua următoare de *The New York Times*.

Decizia Curții Supreme a SUA din 12 decembrie 2000, care a pus capăt reluării numărării voturilor din Florida, în urma căreia Bush a fost desemnat președinte, a fost transmisă în direct de toate rețelele de televiziune și prezentată apoi de *The New York Times*.

Jurnalul personal al lui Mohammad Atta, descoperit de FBI după 11 septembrie, a dovedit că el se considera investit de Dumnezeu cu o misiune divină. „Doamne, cred în tine“, a scris el în arabă, „Doamne, mă las în mila ta“. Înainte de a se urca la bordul avionului, Atta le-a cerut celorlalți atentatori să se roage: „Doamne, deschide toate ușile în fața mea.“

Cu o probabilitate foarte mare, codul Bibliei a numit o posibilă bază teroristă din Orientul Mijlociu, care se intersecta cu numele lui bin Laden, în ambele moduri de ortografiere ebraică, și a denumit acel loc drept „sediul armatei“. Același loc este codificat cu „armă atomică“, „holocaust atomic“, „atac chimic“ și „următorul război“. Am transmis aceste informații șefilor serviciilor de informații americane și israeliene. Oficialii israelieni au luat avertismentul în serios, dar nu am semnale că la fel ar fi procedat și cei americani.

De asemenea, i-am avertizat pe israelieni și americani că Libia, sau o „armă libiană“, ar putea fi folosită într-un mare atac terorist. Ziarul israelian *Ha'aretz* a anunțat pe 22 mai 2002: „Eforturile Libiei de a procura arme nucleare îngrijorează oficialitățile israeliene și americane. Amenințarea libiană a fost analizată în cadrul unei runde de discuții strategice dintre cele două țări, care s-a desfășurat săptămâna trecută la Washington.“

Nu știu dacă avertismentul meu, extras din codul Bibliei, a îndreptat atenția asupra Libiei, sau dacă israelienii și americani au ajuns, în mod independent, la aceeași concluzie.

Pe 19 februarie 2002, am încercat să iau legătura cu adjunctul ministrului Apărării, Paul Wolfowitz, care avea legături strânse cu serviciile israeliene de informații. În faxul meu, afirmam: „Dacă există, baza poate avea legătură cu bin Laden și ar putea reprezenta o amenințare la adresa Statelor Unite și Israelului.” Wolfowitz mi-a răspuns prin asistentul său, Linton Wells, pe 19 martie, și a refuzat să mă primească.

Pe data de 19 mai 2001, i-am trimis o scrisoare secretarului de stat Colin Powell, anunțându-l că în luna aprilie avusesem întrevederi cu Arafat și Peres. „Chiar dacă nu credeți că există un cod al Bibliei care prezice viitorul”, am scris eu, „chiar dacă nu credeți în acest cod care prezice viitorul, ar fi important să mă primiți, deoarece Arafat crede în el.”

Declarația vicepreședintelui Cheney că un nou atac terorist împotriva Statelor Unite era „aproape sigur” – „Nu se pune problema producerii lui, ci a datei” – a apărut în *The New York Times* pe 20 mai 2002. El a făcut afirmații similare și în cadrul emisiunii *Meet the Press* din 19 mai a postului de televiziune NBC.

Declarația secretarului Apărării Donald Rumsfeld că teroriștii vor achiziționa arme de distrugere în masă a fost făcută în cadrul unei audieri din 21 mai 2002 în fața Comisiei senatoriale pentru Înzestrare. Rumsfeld a repetat acest avertisment și în ziua următoare, în cadrul unui interviu acordat postului PBS: „Acești teroriști sunt dispuși să ucidă mii de oameni nevinovați, inclusiv femei și copii, dirijând avioane către clădiri. Știm că, dacă ar avea arme de distrugere în masă, nu ar ezita nici o clipă să le folosească.”

Pe 6 septembrie 2002, Tom Ridge, directorul companiei Homeland Security, a afirmat în cadrul unui interviu acordat ziarului *The New York Times*: „În prezent și în viitorul apropiat suntem și vom fi ținta unor multiple atacuri teroriste.”

Declarația directorului FBI Robert Mueller că alte atacuri teroriste vor fi „inevitabile“ și că „nu vom putea să le împiedicăm“ a apărut în ediția din 21 mai 2002 a ziarului *The New York Times*. Mueller nu a știut că această afirmație, făcută la o conferință pe tema aplicării legii, va fi dată publicității. Pe data de 29 mai 2002, el a recunoscut că atacurile din 11 septembrie ar fi putut fi dejucate dacă s-ar fi făcut legătura între diferitele rapoarte ale serviciilor de informații pe care guvernul le-a avut la dispoziție înainte de 11 septembrie – știrea a apărut pe 30 mai 2002 în *The New York Times*.

CAPITOLUL DOISPREZECE: CĂLĂTORIA EROULUI

AFIRMAȚIA LUI Joseph Campbell privind „Călătoria eroului“ apare în cartea sa *Eroul cu o mie de chipuri* (Princeton University Press, 1968), p. 30. Afirmația conform căreia puterile cerești „căutate și dobândite după înfruntarea a nenumărate primejdii s-au aflat de fapt tot timpul în sufletul eroului“ apare la p. 39.

Ultimele cuvinte ale lui Moise către vechii israeliți apar în Deuteronomul 30:11-14. Afirmația dr. Rips conform căreia codificarea repetată a „obeliscului“ și „cheii codului“ nu poate fi întâmplătoare, dar că nu există nici o dovadă că obiectele ar exista pe această lume a fost făcută în ianuarie 2000, când ne-am întâlnit, dar de-a lungul anilor am mai purtat astfel de discuții.

Rips a remarcat că în textul curent al Bibliei exista o referire clară la un exemplar integral al Torei înscris în piatră și că un comentariu foarte vechi afirma că acesta fusese scris în șaptezeci de limbi, pentru toate națiile de pe Pământ.

– Așadar, este posibil ca obeliscurile de care vorbeai să existe, mi-a spus Rips, și bineînțeles că aș fi mai mult decât fericit dacă le-ai descoperi.

Povestea felului în care Iosif a fost numit de faraon „Zaphenath-Paneath” – care în ebraică înseamnă „deco-dificatorul codului” – apare în Facerea 41:45. „Iată tălmăcirea visului tău”, cuvintele rostite de Iosif când dezvăluie viitorul de două ori, apar în Facerea 40:12 și 40:18. În ambele situații, numele Peninsulei Lisan se suprapune peste aceste cuvinte.

Afirmația dr. Rips potrivit căreia codul „provine de la o inteligență care este, nu doar superioară, ci și diferită”, a fost făcută în cursul unei întrevederi pe care am avut-o cu el cu puțin timp înainte de Paștele evreiesc din martie 1999. Cu aceeași ocazie, Rips mi-a spus că pentru Codificator nu există nici o distincție între trecut, prezent și viitor.

Afirmația similară a lui Einstein – „Distincția dintre trecut, prezent și viitor este o simplă iluzie, indiferent cât de persistentă ar fi ea” – apare într-o scrisoare pe care a adresat-o unui fizician și prieten de o viață, Michele Besso, pe 21 martie 1855 (Arhiva Einstein 7-245, publicată în *Quotable Einstein*, Princeton University Press, 1996), p. 61.

Am discutat cu regizorul Stanley Kubrick despre codul Bibliei în câteva rânduri, în perioada când lucram la prima mea carte, la mijlocul anilor '90. Când i-am povestit prima oară de codul Bibliei, prima reacție a lui a fost: „Îmi amintește de monolitul din 2001.”

În introducerea sa la *Fizica filmului Star Trek* (Basic Books, 1995), Stephen Hawking a afirmat: „Călătoria în timp ne va fi la îndemână în viitor”, p. xii. Hawking repetă acest crez privind călătoria în timp în ultima ediție a cărții sale *Scurtă istorie a timpului* (Bantam, 1996). El remarcă de asemenea că orice formă avansată de călătorie în spațiu ar impune o viteză superioară luminii, ceea ce, în mod automat, presupune deplasarea în trecut.

Declarația lui bin Laden: „Americaniile iubesc viața, aceasta este slăbiciunea lor. Noi iubim moartea, iar

aceasta e tăria noastră”, a fost făcută în una dintre înregistrările difuzate de postul de televiziune Al-Jazeera, considerată ca fiind făcută înainte de data de 11 septembrie, însă transmisă ulterior.

CAPITOLUL TREISPREZECE: NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ

AFIRMAȚIA MEA FAȚĂ DE Rips, făcută după 11 septembrie, că până și oamenii ireligioși cred că acum trăim în zilele cele de apoi a fost confirmată de un editorial din revista *Time* din 1 iulie 2002: „Biblia și Apocalipsa: de ce din ce în ce mai mulți americani citesc despre sfârșitul lumii.” Articolul îl citează pe preotul bisericii presbiteriene de pe Fifth Avenue din Manhattan: „Începând cu 11 septembrie, avocații și agenții de bursă, oameni cinici, rigizi, greu de impresionat, pe care nimic nu-i atinge, au început să întrebe: « Chiar se va sfârși lumea ? »”

Profeția privind „bătălia finală” din Noul Testament este citată din versiunea King James, *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul* 20:7-9. Citatul „Oare acesta este omul care de care tremura pământul ?” provine din Isaia 14:16.

În capitolul 12 din Daniel din Vechiul Testament este anticipată o perioadă de cumplite suferințe înainte de venirea lui Mesia, în capitolul 20 din Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul din Noul Testament și în comentariul la Coran, care se numește Hadith.

Scrisoarea sigilată pe care i-am încredințat-o avocatului meu era datată de 6 octombrie 1998.

Scrisoarea mea către Alan Greenspan, președintele Rezervelor Federale, datează din 13 septembrie 2001 și a fost predată la biroul acestuia pe 17 septembrie. Acest lucru s-a petrecut înainte de ajunul Anului Nou evreiesc

5762, care a apărut codificat cu „criză economică” și, de asemenea, ziua în care bursele s-au redeschis după data de 11 septembrie. Indicele Dow Jones a pierdut 684 de puncte, cea mai mare scădere din istorie, la începutul unei săptămâni în care s-a înregistrat cea mai gravă cădere a indicilor bursieri de la marele crah din 1929, conform publicației *New York Times* din 22 septembrie 2001.

Lynn Fox, asistentul de presă al lui Greenspan, a confirmat pe 28 septembrie 2001 că președintele Consiliului de Administrație a citit scrisoarea mea, însă acesta nu a acordat niciodată interviuri și de aceea nu dorea să mă primească. *The New York Times* a afirmat pe 27 noiembrie 2001 că Biroul Național de Cercetări Economice declarase oficial că țara traversează o perioadă de „recesiune”.

În iulie 2002, s-a înregistrat cel mai mare declin al cursurilor titlurilor de valoare, iar toți indicatorii acțiunilor au coborât sub nivelul înregistrat imediat după atentatul din 11 septembrie. *The New York Times* a anunțat pe 23 iulie 2002 că indicele Dow scăzuse sub 8 000, la 7 702, cel mai scăzut nivel din octombrie 1998, iar Indicele Standard & Poor's a scăzut de la 800 la 797, cel mai mic nivel din aprilie 1997. *The New York Times* a anunțat de asemenea pe 21 iulie că piața pierduse 7 trilioane dolari în doar doi ani.

Bursa a încheiat anul ebraic 5762 în ziua de vineri, 6 septembrie 2002, cu pierderi în șase din ultimele opt zile de tranzacționări și în fiecare dintre ultimele cinci luni; era pentru prima oară când indicele Dow rămăsese scăzut timp ce cinci luni la rând de la recesiunea din 1981. *The Times* a anunțat pe 4 septembrie 2002 că piața „se pare că a scăzut timp de trei ani consecutivi, cea mai lungă perioadă de la marele crah până în prezent.”

Numele bazei teroriste codificat în Biblie împreună cu „în zilele cele de apoi” este omis în mod deliberat.

Am transmis numele locului serviciilor de informații americane și israeliene.

Ziarul israelian *Ha'aretz* a anunțat pe 31 octombrie 2001 că „amenințarea neconvențională cea mai periculoasă cu care se confruntă Israelul în prezent este variola, conform părerii consilierilor de securitate care au comunicat acest lucru primului ministru Ariel Sharon“.

Potrivit lui Jonathan Tucker, în *Scourge (Flagelul)* (Atlantic Monthly Press, New York, 2001), înainte de a fi eradicată în 1980, variola a ucis milioane de persoane. El afirmă în cartea sa că o treime dintre victime mor, iar majoritatea supraviețuitorilor bolii rămân cu sechele îngrozitoare. SUA și Israelul au hotărât în vara anului 2002 să vaccineze lucrătorii din domeniul sănătății, pe cei care s-ar afla în contact permanent cu bolnavii în cazul unui atac bio-terorist. *The Times* a anunțat pe 7 iulie 2002 că în SUA vor fi vaccinați jumătate de milion de lucrători din domeniul sănătății și că există 100 de milioane de doze de vaccin antivariolic și că la sfârșitul anului 2002 vor fi produse vaccinuri pentru întreaga populație a SUA. Israelul, potrivit publicației *Ha'aretz*, are rezerve de vaccin pentru întreaga sa populație.

Generalul Isaac Ben-Israel, șeful Departamentului Științific din cadrul Ministerului Apărării, mi-a declarat în 12 decembrie 2001 că variola este „un coșmar pentru oricine“, deoarece se transmite de la o persoană la alta pe calea aerului și, astăzi, ar deveni o boală globală în decurs de câteva săptămâni. „Se răspândește foarte ușor“, a afirmat Ben-Israel, „și ar fi o crimă să se ignore un asemenea pericol.“

Citatul din prima mea carte despre codul Bibliei, publicată în 1997 – „teroriștii nucleari pot declanșa următorul război mondial“ – apare la p. 130 (p. 142 în versiunea în lb. română) (*Codul Bibliei*, Simon & Schuster, New York, 1997).

Raportul Senatului SUA privind terorismul nuclear, „Proliferarea globală a armelor de distrugere în masă” (Audierile Senatului 104–422), a fost publicat în 1995. Citatul referitor la destrămarea URSS – „Nu s-a mai întâmplat ca un imperiu care posedă un arsenal de 30 000 de arme nucleare să se dezintegreze în acest fel” – face parte din cuvântul de deschidere al senatorului Sam Nunn, transcris la data de 31 octombrie 1995.

Articolul de fond din *The New York Times Magazine* despre terorismul nuclear, scris de Bill Keller, a fost publicat pe 26 mai 2002. Acesta a apărut cu majuscule: MAI CURÂND SAU MAI TÂRZIU, NE VOM CONFRUNTA CU UN ATAC LA NOI ACASĂ. Modelul pe computer al urmărilor exploziei unei bombe nucleare de o kilotonă în Times Square, citat de Keller, a fost elaborat de Matthew McKinzie, om de știință de la Consiliul de Apărare al Resurselor Naturale. Descrierea mea citează din articolul lui Keller.

Descrierile urmărilor exploziei unei bombe atomice de o megatonă deasupra New Yorkului sunt citate din cartea lui Jonathan Schell, *Soarta Pământului* (Knopf, New York, 1982), pp. 47–49. Prezentarea de către Schell a urmărilor posibile ale exploziei unei bombe de 20 de megatone este citată de la pp. 52–53. Descrierea de către Schell a exploziei la sol este citată de la p. 53.

Expertul în terorism Robert Wright a scris în editorialul publicat de *Times* pe 24 septembrie 2001 despre atacul din 11 septembrie: „Teroriștii nu au folosit arme biologice sau nucleare, însă data viitoare s-ar putea să o facă.”

Citatul dr. Rips în legătură cu avertismentul rostit de Moise: „În zilele cele de apoi vă vor ajunge necazuri” este din Deuteronomul 31:29. El a observat că pasajul complet al ultimelor cuvinte ale lui Moise arată limpede că trebuie să alegem și se încheie cu cuvintele:

„Căci acestea nu sunt în deșert date vouă, ci acestea sunt viața voastră și prin acestea veți trăi multă vreme în pământul acela” (Deuteronomul 32:47).

CODA

AFIRMAȚIA LUI NEWTON că nu doar Biblia, ci întregul Univers este o „criptogramă alcătuită de atotputernicul” este citată de John Maynard Keynes în *„Newton, omul”* (*Essays and Sketches in Biography*, Meridian Books, 1956).

Genomul uman a fost descifrat de două echipe de oameni de știință, una guvernamentală, alta privată, care, în comun, au făcut publice rezultatele studiilor lor pe 26 iunie 2000 prin intermediul ziarului *The New York Times* din 27 iunie, sub titlul CODUL GENETIC AL VIEȚII UMANE, DESCIFRAT DE OAMENI DE ȘTIINȚĂ.

Telescopul spațial Hubble transmite pe Pământ imagini care se apropie tot mai mult de captarea luminii de la începuturile Universului, din momentul Big Bang-ului. „Cu cât telescopul poate vedea mai departe, cu atât mai veche este lumina pe care o recepționează – cu vârste de până la 13 miliarde de ani, apropiindu-se de ceea ce oamenii de știință consideră a fi începuturile timpului”, a anunțat *The New York Times* pe 23 iulie 2002.

Astronomul britanic Sir Martin Rees afirmă în cartea sa *Just Six Numbers* (*Doar șase numere*) (Basic Books, 2000) că un număr redus de cifre întipărite în momentul Creației a stabilit forma tuturor lucrurilor.

Newton a considerat că Universul este o ghicitoare născocită de Dumnezeu, pe care omul trebuie să o dezlege. Potrivit dr. Rips, codul Bibliei este o enigmă lăsată de Dumnezeu, iar codul său afirmă că „Stă în puterea noastră să o descifrăm”.

APPENDIX

DESCOPERIND ȘI DOVEDIND existența unui cod în Biblie, care dezvăluie evenimente care s-au petrecut la mii de ani după ce aceasta a fost scrisă, Eliyahu Rips a aruncat o provocare științei moderne și a revoluționat modul în care percepem lumea.

„Dacă e adevărat, atunci reprezintă o descoperire mai importantă decât cea a lui Einstein“, mi-a spus Yakir Aharonov, cel mai respectat fizician israelian, în urmă cu mulți ani, când i-am vorbit despre codul Bibliei.

„Dacă e adevărat, o asemenea descoperire e la fel de importantă ca aceea a lui Newton“, mi-a spus Aharonov recent.

„Ai schimbat calificativul“, am constatat eu. „Da“, mi-a răspuns el. „Dacă e adevărat, va transforma știința la fel ca teoria gravitației a lui Newton.“

Așa cum afirmă S. Kuhn în cartea devenită deja clasică, *Structura revoluțiilor științifice*, multe dintre cele mai mari descoperiri sunt la început respinse, chiar ridiculizate de comunitatea științifică – în primul rând pentru că, prin definiție, pun sub semnul îndoielii ceea ce credem că știm și, prin urmare, clatină comunitatea oamenilor de știință.

„Fiecare dintre ele a presupus respingerea unei teorii științifice bine înrădăcinată, în favoarea alteia, care era incompatibilă cu aceasta“, scrie Kuhn. „Știința obișnuită tinde să suprimă noutățile fundamentale, deoarece acestea sunt în mod necesar subversive.“

Îmi aduc aminte că, după publicarea primei mele cărți despre codul Bibliei, l-am prevenit pe Eli Rips că va fi atacat când descoperirea lui va deveni cunoscută pe scară largă. Era ceva inevitabil. El cerea lumii să accepte o teorie atât de radicală, încât, odată acceptată, lumea nu avea să mai fie privită la fel.

„Arunci lumii o provocare ca aceea a lui Galilei, atunci când a susținut că Pământul se rotește în jurul Soarelui, că Soarele, nu Pământul, era centrul lumii. Nu l-a condamnat numai Biserica, ci întreaga comunitate științifică a vremii. Pe de altă parte, pui sub semnul îndoielii atât lumea Bisericii, cât și a științei.“

„Mă bucur că acum nu mai este nimeni ars pe rug“, mi-a spus Rips.

Însă Rips a trebuit să îndure alt gen de chinuri. A fost atacat de mulți oameni de știință care nu au putut accepta ideea că un fenomen pe care nu-l înțelegeau ar fi real.

Cu toate acestea, nimeni nu a reușit să descopere vreo eroare în partea de matematică sau de informatică a experimentului său original, cel publicat de Rips în august 1994 în *Statistical Science*, o revistă americană de matematică, după ce articolul său a fost verificat de colegi de breaslă.

Apoi, cinci ani mai târziu, *Statistical Science*, sub conducerea unui nou editor, a publicat o dezmințire semnată de un grup de matematicieni avându-i în frunte pe un australian care nu cunoaște ebraica, limba codului Bibliei.

Rips a avut o serie de aliați israelieni, care nu au negat partea de matematică sau de informatică a

experimentului inițial, dar au atacat datele – lista celor treizeci și doi de înțelepți evrei care au trăit după data scrierii Bibliei, ale căror date de naștere și deces se întretaiau în mod remarcabil în codul Bibliei.

Același fenomen ar putea fi descoperit în orice carte, au afirmat criticii. Când ne-am întâlnit prima oară, același lucru i l-am spus și eu lui Rips. Folosind un computer, n-am putea descoperi aceleași cuvinte în orice carte?

Rips mi-a spus că el și colegii săi căutasera aceleași nume și date, folosind același program de computer și același test matematic în trei texte diferite, care nu erau biblice.

În Biblie, numele și datele erau codificate laolaltă. În celelalte trei cărți, ele nu erau. Iar probabilitatea de a descoperi informații codificate aleatoriu s-a dovedit a fi de 1 la 10 milioane.

„Datele au fost « aranjate » ca să iasă testul“, au susținut criticii. Această respingere era aproape sinonimă cu acuzarea dr. Rips și a colegilor săi de înșelătorie, de alegerea unor nume și date care să apară doar în Biblie.

Știam că era un neadevăr, pentru că și eu verificasem datele înainte de a-mi publica prima carte. Aceea fusese a doua întrebare pe care i-o adresasem lui Rips – Cine a ales datele?

În realitate, numele înțelepților fuseseră alese în mod mecanic. Rips și colegii săi au măsurat dimensiunile coloanelor din *Enciclopedia înțelepților*, lucrarea standard, și aleseseră primele treizeci și patru care aveau un număr X de centimetri. Când oamenii de știință care supervizau experimentul original au cerut date noi – pentru a elimina posibilitatea fraudei – Rips a ales următorii treizeci și doi de înțelepți din enciclopedie, ale căror prezentări aveau cel puțin X centimetri.

Nici nu se punea problema manipulării testului. Alegerea numelor s-a făcut pur mecanic.

Au apărut însă unele dispute privind ortografierea numelor acelor rabini, dintre care majoritatea au trăit într-o vreme când ortografia nu era standardizată și consecventă. De aceea, Rips și colaboratorii l-au rugat pe profesorul Shlomo Z. Havlin, o autoritate necontestată în bibliografia rabinică, să decidă independent ortografierea numelor și, în acest fel, să aleagă datele pentru experiment. Am discutat cu Havlin, care mi-a dat o declarație scrisă:

„Am confirmat că fiecare dintre cele două liste de nume și locuri au fost stabilite de mine și că am examinat cu atenție deosebită aceste liste cu baza de date computerizată a Centrului de Prelucrare a Datelor de la Universitatea Bar-Ilan.“

Înainte ca revista *Statistical Science* să publice acea dezmințire după cinci ani de la publicarea articolului, Havlin a trimis pe adresa acesteia o declarație mult mai detaliată privind rolul său în stabilirea datelor folosite în cadrul experimentului inițial al lui Rips:

„Țin să accentuez că, în cursul pregătirii listelor menționate mai sus, nu numai că mi-a fost imposibil să știu ce efect va avea alegerea unui nume sau a unei denumiri asupra reușitei experimentului, dar nici nu am avut cunoștință de modul în care se lega acest lucru de lista de nume sau denumiri.“

Experimentul original al lui Rips a fost un exemplu clasic de experiment în dublu orb. Expertul independent care a ales datele nu a știut nici măcar măsura în care datele ar putea influența rezultatul. El nu cunoștea în ce consta experimentul.

Acuzația esențială adusă lui Rips și colaboratorilor săi – aceea că au „aranjat“ datele pentru ca testul să reușească – s-a dovedit nejustificată. Nici Rips, și nici cei care au realizat experimentul nu au ales datele. Havlin făcuse acest lucru.

Cu toate că revista *Statistical Science* a fost informată în scris de Havlin, care declara că acuzațiile împotriva lui Rips erau nefondate, dezmințirea a fost totuși publicată.

Respingerea mai cuprindea o acuză adusă experimentului făcut de Rips. Australianul Brendan McKay a întreprins propriul său „experiment“, folosind nu Biblia, ci romanul *Război și pace*. El a recunoscut că a manipulat datele pentru a crea un cod fals în romanul scriitorului rus Tolstoi.

El a încercat să demonstreze că dacă el reușise să cosmetizeze un experiment, falsificând un „cod“, atunci și Rips procedase la fel.

Desigur, acuzația era ridicolă și injustă. În primul rând, Rips nu ar fi putut „aranja“ experimentul deoarece datele fuseseră alese de Havlin, un expert independent. Iar Havlin nu știa modul în care rezultatul avea să fie influențat de alegerea datelor.

Însă dincolo de acest lucru, McKay n-a reușit să demonstreze că el falsificase experimentul, că realizase o farsă. Cel mai mare matematician din Israel, Robert Aumann, de la Universitatea Ebraică, a comentat: „Dacă McKay ar fi falsificat o bancnotă de 100 de dolari, asta n-ar dovedi că toți banii sunt falși. Ar dovedi doar că McKay e falsificator.“

Acuzația era atât de injustă și absurdă, încât, în condiții normale nici n-ar fi fost publicată.

În realitate, ea a fost susținută de mulți oameni de știință deoarece aceștia făcuseră deja alegerea. Ceea ce declara Rips, ceea ce dovedise, ceea ce nimeni nu putuse infirma – faptul că în Biblie există un cod care dezvăluie evenimente petrecute după scrierea ei – a constituit o asemenea provocare pentru oamenii de știință occidentali, încât aceștia au decis, fără o analiză minuțioasă, că așa ceva nu putea fi adevărat.

Iar dacă Rips avea dreptate, atunci greșeau ei. Dacă Rips avea dreptate, însemna că legile fizicii, ale matematicii, natura timpului în sine trebuiau reexaminat.

Este aceeași situație cu care s-au confruntat aproape toți savanții care au făcut descoperiri mari, ale căror rezultate șocau știința oficială a vremurilor în care au trăit.

Însă până în prezent nimeni nu a reușit să dovedească că Rips se înșală. Nimeni nu a infirmat latura matematică și de informatică, ori rezultatul experimentului inițial, care a indicat că numele a treizeci și doi de înțelepți care au trăit după scrierea Bibliei se potriveau cu datele nașterii și morții lor, și asta cu o probabilitate de 1 la 10 milioane.

Un criptograf cu experiență de la Agenția Națională de Securitate a SUA, Harold Gans, a repetat experimentul israelianului folosind propriul său program de computer. El era atât de sceptic cu privire la existența codului Bibliei, încât a dus experimentul cu un pas mai departe căutând în cod informații noi, respectiv numele orașelor în care se născuseră și muriseră acei înțelepți. Le-a găsit, codificate în același loc.

În atacurile declanșate împotriva lui Rips, McKay și alții ca el susțin în mod fals că Gans și-a retras experimentul. În realitate, acesta a declarat public că reconfirmă experimentul și că este convins de rezultatele obținute.

„Dovada noastră cea mai convingătoare împotriva « codurilor » este că nu le putem găsi“, a scris McKay, trecând peste faptul că omul cu o experiență de douăzeci și cinci de ani în alcătuirea și spargerea de coduri pentru serviciile de informații militare ale SUA a descoperit un cod în Biblie.

Pe de altă parte, McKay și colaboratorii săi, chiar au descoperit suficiente dovezi privind realitatea codului Bibliei. În primul rând, ei au pus la îndoială selecția originală a numelor, susținând că dimensiunile

coloanelor din *Enciclopedia înțelepților* nu au fost măsurate cu precizie. Când experimentul original al lui Rips a fost refăcut folosindu-se datele selectate de McKay, rezultatul a fost mai bun. McKay a ignorat acel experiment.

În al doilea rând, în primul lor experiment, în încercarea de a discredita codul Bibliei, McKay și echipa sa au găsit de fapt un rezultat pozitiv. În loc să-l prezinte întocmai, ei au modificat metoda experimentală, căutând noi parametri în legătură cu care Rips îi prevenise că introduceau posibilitatea obținerii unui rezultat pozitiv. Apoi, ei au publicat rezultatele celui de-al doilea experiment, ascunzând rezultatele pozitive ale primului lor test în noile date.

Și, desigur, nimeni nu a explicat de ce codul Bibliei poate prezice viitorul dacă, de fapt, el nu este real. Nimeni nu a descoperit în *Război și pace* sau în *Moby Dick* o predicție corectă privind un eveniment viitor.

Nimeni nu a putut manipula un cod fals pentru a prezice precis, cu un an în avans, asasinarea unui prim-ministru.

Probabil că acesta este motivul pentru care, în afara unui cerc restrâns de oameni de știință, aproape toată lumea acceptă realitatea codului Bibliei.

În atacul său, *Statistical Science* a remarcat că „lucrarea lui Rips a fost republicată integral în cartea lui Drosnin (1997) care a devenit bestseller în multe țări, deci probabil că este lucrarea științifică tipărită în cele mai multe exemplare.”

Cu toate acestea, lucrarea lui Rips a fost contestată, din motive neclare, de o revistă de știință.

În răspunsul său către *Statistical Science*, Rips și colaboratorii au arătat printr-o analiză matematică de detaliu că cele afirmate de McKay „nu erau valide”. Rips a remarcat de asemenea că „declarațiile renumitului savant prof. S.Z. Havlin de la Universitatea Bar-Ilan

și ale lui Harold Gans, specialist în coduri și decifrări de la Departamentul Apărării al SUA, demonstrează cu claritate falsitatea acuzațiilor lui“.

„Dovezile în favoarea codului Bibliei sunt mai solide ca niciodată“, a scris Rips. „S-a realizat un progres uimitor, între care se numără noi experimente care dovedesc că atât personajele din Biblie, cât și oamenii care au trăit la multă vreme după ce aceasta a fost scrisă sunt denumite și codificate împreună cu detalii ale vieții lor.“

Cu toate acestea, revista care a publicat experimentul lui Rips și a promis în scris că îi va permite să răspundă la orice critici a refuzat să facă public răspunsul lui.

Aumann, cel mai respectat matematician din Israel, care este și membru al Academiei Americane de Științe, a trimis un protest scris la *Statistical Science*, care a fost semnat și de unul dintre cei mai cunoscuți matematicieni de la Harvard, David Kazhdan, ridicând obiecții față de refuzul revistei de a le permite lui Rips și colaboratorilor să răspundă la atac.

„Suntem perfect conștienți de caracterul exploziv al articolului original“, au afirmat Aumann și Kazhdan. „Redacția *Statistical Science* trebuie felicitată călduros pentru onestitatea intelectuală și curajul de a-l publica, în ciuda furtunii pe care avea să o declanșeze, lucru ce s-a întâmplat de fapt.“

Aumann a prevenit revista ca, după curajul de a fi publicat articolul, să nu apeleze la „proceduri inechitabile, inadecvate și de culise“ și să nu publice o critică scrisă în secret, care nu i-a fost prezentată în prealabil și lui Rips.

Însă revista de matematică nu a ținut seama de scrisorile lui Havlin, Gans, Aumann și Kazhdan și a publicat o lucrare care fusese respinsă dinainte.

Am convingerea că lucrarea publicată inițial de Rips va fi într-o bună zi considerată o „revoluție științifică“.

MULȚUMIRI

Această carte s-a născut când am aflat numele matematicianului israelian care a descoperit codul Bibliei într-un verset care relatează coborârea lui Dumnezeu pe Muntele Sinai pentru a-i da Tora lui Moise.

În cei cinci ani care au trecut de atunci, am discutat frecvent și ne-am întâlnit deseori. Dovezile privind realitatea codului Bibliei au apărut din multe surse, însă nu aş fi putut scrie această carte fără ajutorul constant al lui Rips.

Cu toate acestea, ea a fost redactată independent de el, iar părerile exprimate îmi aparțin, cu excepția remarcilor lui, pe care le-am citat.

Am utilizat programul de computer creat de Rips împreună cu colegul său, dr. Alex Rotenberg. Toate matricele din codul Bibliei au fost realizate folosind programul creat de Alex și dr. Alex Polishuk.

Am primit ajutor, sub diverse forme, din partea multor oficialități israeliene. Nu le voi menționa numele aici, deoarece acest lucru le-ar putea îngreuna sarcinile, dar mă văd silit să mulțumesc prietenului meu, generalul Isaac Ben-Israel, care a fost până nu de mult șeful Departamentului Științific de la Ministerul Apărării. De asemenea, îi mulțumesc lui

Joel Singer, avocatul care a redactat acordurile de pace de la Oslo și m-a ajutat să iau legătura cu persoane importante din Israel și Iordania.

Doi geologi, David Neev și tânărul său colaborator, Yuval Bartov, mi-au împărtășit din cunoștințele lor despre Marea Moartă și Lisan, făcând posibilă cercetarea mea arheologică.

O serie de prieteni și-au sacrificat timpul pentru a citi, critica și încuraja redactarea cărții. Unul dintre ei, Jon Larsen, s-a evidențiat. Sfaturile lui s-au dovedit îndrăznețe și inteligente, iar încurajările lui s-au dovedit neprețuite.

Alți doi prieteni, avocații mei, Ken Burrows și Michael Kennedy, m-au ajutat în chestiuni ce depășeau sfera dreptului. Agentul meu, John Brockman, a reușit să păstreze secret conținutul cărții în timp ce a organizat publicarea ei simultană în întreaga lume.

Wendy Wolf, editorul meu de la Viking, mi-a ușurat activitatea și a reușit să publice cartea în timp-record. Susan Petersen Kennedy și David Shanks, președinte și director general executiv la Penguin Putnam Inc., s-au arătat entuziasmați încă de la început și mi-au oferit un sprijin total. Trebuie să mulțumesc de asemenea lui Jaye Zimet pentru asigurarea graficii și lui Chip Kidd, care a creat supracoperta.

Nu aș fi reușit să realizez cartea fără ajutorul celor două asistente ale mele, Diana și Talya. Diana a pus lucrurile în ordine, a găsit ceea ce era de negăsit și s-a ocupat de documentare. Talya, o israeliană tânără și scriitoare, nu a confirmat doar traducerile, ci m-a ajutat să scriu cartea. Fără ea, nu m-aș fi descurcat.

INDICE SELECTIV

- Abdullah al II-lea, 119, 152
Abraham, promisiunea făcută de Dumnezeu lui, 172, 182
Acordurile de la Oslo (1993), 154, 195, 300, 304, 327
Adam (primul om), 108, 175, 216
ADN: Adam și/originea extraterestră a/cheia antică și/codul Bibliei și/adusă într-un vehicul/structura în dublă spirală/ca limbaj/Peninsula Lisan și/Mazra și/Rips despre, 171, 172, 173-183
Afghanistan, atacul SUA împotriva, 227
Aharonov, Yakir, 318
Al doilea război mondial, 13, 33, 35, 270
Al doilea Templu, 84
Al Qaeda, 219, 230, 231
Al treilea război mondial: bin Laden și/Zilele cele de apoi și/în anul ebraic 5766 (2006)/Ierusalim/Orientul Mijlociu și/atac sinucigaș cu bombă și/terorism și/atac asupra World Trade Center (2001), 15, 35, 36, 153
Ala, Abu, 85, 86, 121, 290
Ambasada SUA (Iordania), 118, 119, 152, 153
Apocalipsa (vezi și sfârșitul vremii), 193, 254, 256, 277, 314
Arabia Saudită, 17
Arafat, Yasser: asasinarea prezisă/încercarea autorului de a-l întâlni/scrierile autorului către/avertismențele autorului către/Ben-Israel despre/Codul Bibliei, credința în/Camp David, discuțiile de pace (2000) și/Dagan despre/Hamas și/internițarea lui/ca martir/natura mistică a lui/Omri Sharon despre/pacea și/Peres despre/plaga și/Powell și/profeție, credința în/despre Rabin/Rips despre/Sharon Ariel/îndărătnicia lui/Muntele Templului și, 14, 30, 77, 81, 120-135, 156
Arca din oțel: dezintegrarea/fier și/cheia astăzi și/Peninsula Lisan și/obeliscurile și/Rips despre, 136-153
Arca din fier, 141-143, 151, 296

Arca lui Noe, 66, 143, 180
 Armagedon (vezi și Zilele cele de apoi), 14, 31, 77
 Atac sinucigaș cu bombă (Shahid), 36, 192, 193, 237, 285
 Atta, Mohammed, 17, 219, 227, 308, 309
 Aumann, Robert, 322

Bab-Edrah, 58

Baer, Gidon, 298

Barak, Ehud: Încercarea autorului de a-l întâlni/scrierile autorului către/ avertismentele autorului către/codul Bibliei și/Camp David, convorbirile de pace (2000) și/alegerea lui/Zilele cele de apoi și/al nouălea atac Av și/Muntele Templului și, 30, 31, 32, 76, 78, 80, 81, 82, 83, 84, 156

Bartov, Yuval, 288, 327

Ben-Eliezer, Benjamin, 201, 305

Ben-Israel, Isaac, 83, 161, 198, 290, 269

Biltaji, Akel, 288

Bin Laden, Osama: despre americani/avertismentele din codul Bibliei și/prinderea lui/Hitler și, comparație între/Ierusalim și/Judecata lui Dumnezeu și/ampasarea lui/arme nucleare și/Rips despre/căutarea lui/armele lui/Cel de-al treilea război mondial, 17, 24, 199, 219, 226, 227, 228, 229, 230

Bing Bang (Primul Impuls), teoria, 278

Blumberg, Baruch, 307

Burns, William, 118, 119, 152, 153, 294, 298

Bush, George W.: încercările autorului de a obține o întâlnire/scrierile autorului către/alegerea lui/Sfârșitul vremii și/pacea și/Rips despre alegerea lui/despre 11 septembrie 2001/achiziționarea armelor nucleare sovietice și/război declarat de, 15, 20, 31, 32, 129, 131, 158, 159, 160, 162, 191, 218-238

Calendar musulman, 130, 295

Camp David, convorbiri de pace (2000): Arafat și/Barak și/Clinton și/eșecul/problema insolubilă a, 14, 30, 31, 75, 77, 78, 80, 89

Campbell, Joseph, 239, 240

Casandra, 190

Casbah, 188, 189

Călătoria eroului, 239, 311

Chomsky, Noam, 112, 292, 293

Clarke, Arthur C., 307

Clinton, Bill: achitarea lui/scrisoarea autorului către/avertismentele autorului adresate lui/codul Bibliei și/convorbirile de pace de la Camp David și/alegerea lui/punerea sub acuzare/scandalul Lewinsky/religiozitatea lui/ca „restaurator”/achiziționarea armelor nucleare sovietice și/Muntele Templului și, 14, 15, 26, 30, 31, 70-96

Cohen, Doron, 88, 291

Crick, Francis, 172, 207, 210, 214, 301

Criză economică (2000), 34, 262, 314, 259, 260

Dagan, Meir, 164, 165, 167, 299
 Daniel, Cartea lui, 28, 62, 281, 283, 285, 289, 295, 307, 313
 Darwin, Charles, 292
 Davies, Paul, 206, 307
 Deuteronomul, Cartea, 29, 241, 276, 284, 285, 295, 311, 316

Ebraic, calendar/dicționare/esența/ca limbă a omului/Midrash despre/ca limba originară a omului/Rips despre, 23, 49, 108-109

Egipt, 59, 77, 114, 243, 269, 292
 Einstein, Albert, 248, 312
Enciclopedia Ebraică, 280
Enciclopedia înțelepților, 320, 324
 Epoca Fierului, 139
 Erekat, Saeb, 124, 128, 130, 132, 191-193, 294, 303
 Eshkol, Levi, 204, 305
 Even-Shoshan, Abraham, 287
 Exodul, Cartea, 48, 51, 143, 144, 296

Facerea, Cartea, 17, 53, 105, 109, 134, 136, 172, 174, 181, 215, 216, 221, 285, 288, 292
 Friedman, Thomas, 193, 283, 303
 Fundația Arca, 118

Gândirea ebraică (Rabinowitz), 287
 Gans, Harold, 25, 284, 323, 325
 Gena limbajului, 110-115
 Geniul din Vilna, 42, 287
 Ghilgameș, 240
 Gore, Al, 221-223
 Greenspan, Alan, 260, 313, 314
 Guri, Chaim, 27, 285

Ha'aretz, 231, 298, 300, 305, 309, 315
 Hamas, 85, 127, 128, 290
 Haram-al-Sharif, 79
 Havlin, Shlomo, 321, 322, 324, 325
 Hawking, Stephen, 250, 251, 312
 Herzog, Isaac, 84, 85, 290
 Hiroshima, 14, 35, 36
 Hitler, Adolf, 33, 35, 126, 256, 294
 Holocaust, 13

Holocaust atomic, vezi și terorism nuclear; arme nucleare: Ariel Sharon și/in anul ebraic 5766 (2006)/Hiroshima și/Ierusalim și/Lisan și/proiectile și, 15, 34
 Hussein, Saddam, 26, 126, 269

Iason, 240
 Iezechiel, Cartea lui, 112, 211, 212, 307

Intifada, 31, 87, 152

Iordania, Ambasada Americană din/călătoria autorului în/ca teritoriu inamic/harta/Ministerul Turismului și Antichităților, 53, 99, 118, 288, 296, 298

Iosif, 243, 245, 296, 312

Iosua, Cartea lui, 59, 111, 145, 207, 247, 296

Iov, Cartea lui, 245

Iraq, 26, 199, 269

Isaia, 41, 256, 286, 313

Islam, 126, 294

Israeliti, 29, 59, 143, 144, 145, 189, 240, 311

Ivanov, Serghei, 88

Jenin, 188, 303

Jerusalem Post, The, 189, 298, 299

Jihad, 84, 267

Kaplan, Aryeh, 280, 286

Kazhdan, David, 325

Keller, Bill, 271, 308, 316

Kennedy, John F., 13, 26, 125

Kennedy, Michael, scrisoarea autorului către, 33, 285, 327

Keynes, John Maynard, 277, 283, 317

Khomeini, ayatollahul, 129

King David Hotel, 155, 283, 298

King James Version, 280, 313

Kirya, 161, 197, 304

Knesset, 195, 304

Kubrick, Stanley, 249, 312

Kuhn, S., 318, 319

Kuperwasser, Yossi, 197-203, 304

Latanision, Ronald, 148, 296

Lewinsky, scandalul, 70-72, 289

Libia, 199, 231, 271, 269, 304

Limba omului, 97, 99, 100-102, 107, 108, 180, 291

Limba/Limbaj: în Biblie/chinurile facerii/a cheii codului/ADN, ca limbaj/ebraică, Vezi Ebraica/Lisan și/a omului. Vezi Limba omului/originea omenirii și/originile/Rips despre, 102, 104, 110, 111, 113

Lisan, peninsula, 55, 69, 100, 102, 104, 111, 114-117

Malul Stâng: Invadarea Malului Stâng de către Israel/statul palestinian de pe, 303, 304

Manuscrisele de la Marea Moartă, 58

Marea Moartă: evaporarea/harta/salinitatea, 53, 54, 55, 60, 65, 102

Masada, 58

Mazra, extratereștri și/cheia codului și/codul vieții și/Crearea omului și/ADN și/arca de fier și/Peninsula Lisan și/hărți ale/ultimele

- cuvinte ale lui Moise și/obeliscurile și/„Iată tâlcuirea visului tău“ și, 65, 66, 102, 112, 137, 142, 151, 180, 182, 209
- McKay, Brendan, 322-324
- Meridor, Dan, 200-202, 304
- Midrash**, despre creația lumii/despre zilele cele de apoi/despre limba ebraică/despre obeliscuri/despre terorism/despre Valea Siddim, 49, 54, 257, 287
- Moab, 151, 209
- Mohamed, 294, 295
- Moise**, codurile lui/Codificatorul și/Zilele cele de apoi și/ca scrib al Bibliei/ultimele cuvinte ale lui/pe muntele Sinai/avertismentul lui, 23, 29, 39, 48, 59, 139, 311, 316
- Mossad, 33, 164, 190, 300
- Moussaoui, Zacarias, 308
- Mueller, Robert, 238, 311
- Muntele Sinai, 23, 39, 40, 48, 51, 139, 214, 248, 288
- Muntele Templului**, Arafat și/Atac asupra/Barak și/Clinton și/Zilele cele de apoi și/atacul din 9 av asupra/Ariel Sharon și/semnificația, 78, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 87, 152, 285
- Musulmani, 78, 82, 259
- Nablus, 188, 303
- Nachmanides, 283
- Nasdaq, 262
- Neev, David, 54, 55, 67, 149, 297, 288, 327
- Netanyahu, Bibi, 165, 299
- New Dictionary, The* (Even-Shoshan), 287
- New York Times, The, 110, 189, 290, 293, 294, 308-311
- New York**: bombardarea/proiectil și/11 septembrie 2001, atacul asupra/variola/ca țintă a teroriștilor, 11, 15, 219, 220, 239, 263, 264
- Newton, Isaac, 22, 24, 277, 283, 316
- Obelisc**, extraterestri și/codul Bibliei și/cheia codului și/distrugerea/dicționar și/ADN și/expediția pentru a dezgropa. Vezi expediția arheologică, încercarea autorului/Dumnezeu și/cerul și/limba ebraică și/gena limbii și/Peninsula Lisan și/localizarea/Stăpânul codului și/ca bărbat și femeie/Mazra și/Midrash despre/Gura/originea extraterestră a/Rips despre/oțel și/arca de oțel și/tăblița vitalizată/Dezgroparea/Valea Siddim/vizibilitate a, 46, 47, 49, 50, 51, 53, 60, 61, 65, 66, 67, 100, 101
- Orientul Mijlociu**: Camp David, convorbirile de pace (2000)/convorbiri de încetare a focului (2001)/Acordurile de la Oslo (1993)/Războiul de Șase Zile (1967)/război în/vezi și Intifada; Jihad/Invadarea Malului Stâng (2002)/Cel de-al treilea război Mondial, 14, 15, 21, 77, 153, 174, 193, 229, 231, 232, 253, 255

- Panspermie direcționată**, 172, 173, 301
- Pentagon**, atacul asupra (2001), 17
- Peres, Shimon**, despre arabi/despre Arafat/întâlnirea autorului cu/avertismentele autorului către/despre terorism nuclear, 14, 33, 83, 94, 168, 231, 283
- Piatra Rosetta**, 108, 292
- Podesta, John**, 75, 87, 89, 90, 91-96, 282
- Powell, Colin**: Arafat și/scrisoarea autorului către/Zilele cele de apoi, 191, 303, 310
- Rabin, Dalia**, 195, 196, 304
- Rabin, Yitzhak**, Arafat despre/Asasinarea lui/scrisoarea autorului către/avertismentele autorului către, 13, 27, 28, 83, 89, 120, 122, 156, 157
- Rabinowitz, Abraham**, 287
- Ramallah**, 14, 88, 122, 167, 186, 187, 191, 283, 291, 294, 302
- Rashi**, 54, 109, 288
- Război sfânt**, 84, 267
- Război și pace** (Tolstoi), 322, 324
- Războiul de Șase Zile** (1967), 187
- Războiul din Golf**, 269, 284
- Rees, Martin**, 278, 317
- Rice, Condoleezza**, 218, 283, 307
- Ridge, Tom**, 310
- Ridley, Matt**, 179, 302
- Rips, Eliyahu**: despre Arafat/prima întâlnire a autorului cu/Ben-Israel, întâlnirea cu/codul Bibliei/publicarea Codului Bibliei, efect asupra/despre bin Laden/ca decodificator/despre originile ADN/despre decodificator/despre zilele cele de apoi/despre limba ebraică/despre inteligența extraterestră din spatele codului Bibliei/despre arca de fier/despre limbă/despre Peninsula Lisan/despre locul obeliscurilor/despre obeliscuri/experimentul original al lui/despre realitatea fizică a codului Bibliei/despre soluționarea codului Bibliei/despre arca de oțel/despre terorism/despre timp/despre alegerile prezidențiale din SUA (2000)/despre invadarea Malului de Vest (2002)/despre atacul asupra World Trade Center (2001), 10, 16, 22, 23, 24, 24, 26, 30, 40, 42, 44, 61, 68
- Robinson, Josephine**, 307
- Rosenberg, Yoav**, 284
- Rotenberg, Alexander**, 10
- Rudaineh, Abu**, 128, 130, 294
- Rumsfeld, Donald**, 238, 310
- Rusheidat, Saleh**, 298
- Rybakov, Mihail**, 296
- Sadat, Anwar**, 125, 129, 258
- Saguy, Uri**, 284
- Scud, rachete**, 26, 284

- Schell, Jonathan, 272, 316
- SETI (Institutul de Căutare a Inteligenței Extraterestre), 205
- Sha'ath, Nabil, 88, 89, 94, 121, 126, 291, 294
- Shahid (atentat sinucigaș cu bombă), 36, 192, 193, 237, 285
- Shani, Uri, 191, 303, 305
- Sharon, Ariel**, holocaust atomic și/încercarea autorului de a se întâlni cu/scrisorile autorului către, 14, 15, 32, 87, 154-170
- Sharon, Omri**, despre arabi/despre Arafat/întâlnirea autorului cu, 154-159, 164, 191, 283
- Shavuot, 42, 287
- Siddim, valea, 53, 54, 56, 62, 137, 288
- Soarta Pământului* (Schell), 272, 316
- Sodoma și Gomora, 54, 58, 67, 114, 293
- Standard & Poor's, 262, 314
- Statistical Science*, 284, 319-328
- Steinsalz, Adin, 287
- Suntem singuri?* (Davies), 206, 306
- Tel Aviv, 14, 88, 161, 168, 199, 269, 283
- Tora, 29, 35, 45, 61, 66, 103, 109, 139, 159
- Turekien, Carl, 297
- Turnurile Gemene (vezi Atacul asupra World Trade Center (1993) Atacul asupra World Trade Center 2001), 11, 13, 24, 34, 166, 202, 255
- Valea Varului, vezi Valea Siddim**: Traducerea în ebraică a/Peninsula Lisan și/Midrash despre/obelisc și, 55, 56
- Vande Murray, Nicholas, 297
- Variolă**: Zilele cele de apoi și/în anul ebraic 5765 (2005)/în Ierusalim/în New York/în Statele Unite, 198, 199, 201, 268, 269, 315
- Wall Street Journal, The, 15, 122
- Washington Post, The, 15, 122, 308
- Watergate, afacerea, 13
- Witztum, Doron, 284
- Wolfowitz, Paul, 310
- World Trade Center, atac (1993), 16
- World Trade Center, atac (2001)**, Zilele cele de apoi și/Rips despre/ca începutul unui război/Cel de-al treilea război mondial și, 11, 16, 20, 33, 194, 219, 256, 267
- Wright, Robert, 273, 316
- Yassin, Ahmed, 85, 290
- Yemen, 199, 200
- Zaphenath-Paneath, 240, 312
- Zinni, Anthony, 166, 300
- Zoar, 58

CUPRINS

<i>Introducere</i>	9
1. Zilele cele de apoi	11
2. Cheia codului	39
3. Clinton	70
4. Există	97
5. Arafat	120
6. Arca de oțel	136
7. Sharon	154
8. Codul vieții	171
9. Invazia	186
10. Extraterestrul	205
11. Bush	218
12. Călătoria eroului	239
13. Numărătoarea inversă	255
Coda	277
 Note referitoare la capitole	 279
Appendix	318
Mulțumiri	326
Indice selectiv	328

New York Times #1 bestseller

„Ceea ce văzusem cu propriii mei ochi
la 11 septembrie 2001 fusese codificat
în Biblie acum trei mii de ani.

În timp ce urmăream producerea
catastrofei, mă gândeam la un singur lucru,
iar când a căzut primul turn, am spus
cu voce tare: «Vai, Doamne, e adevărat!»

Nu atacul terorist m-a cutremurat...

Ceea ce prezicea Codul Bibliei
abia urma să se întâmple.”

DEZVĂLUIRI CARE ȘOCHEAZĂ!

nemira

ISBN 973-569-793-9

9 789735 697938

www.nemira.ro